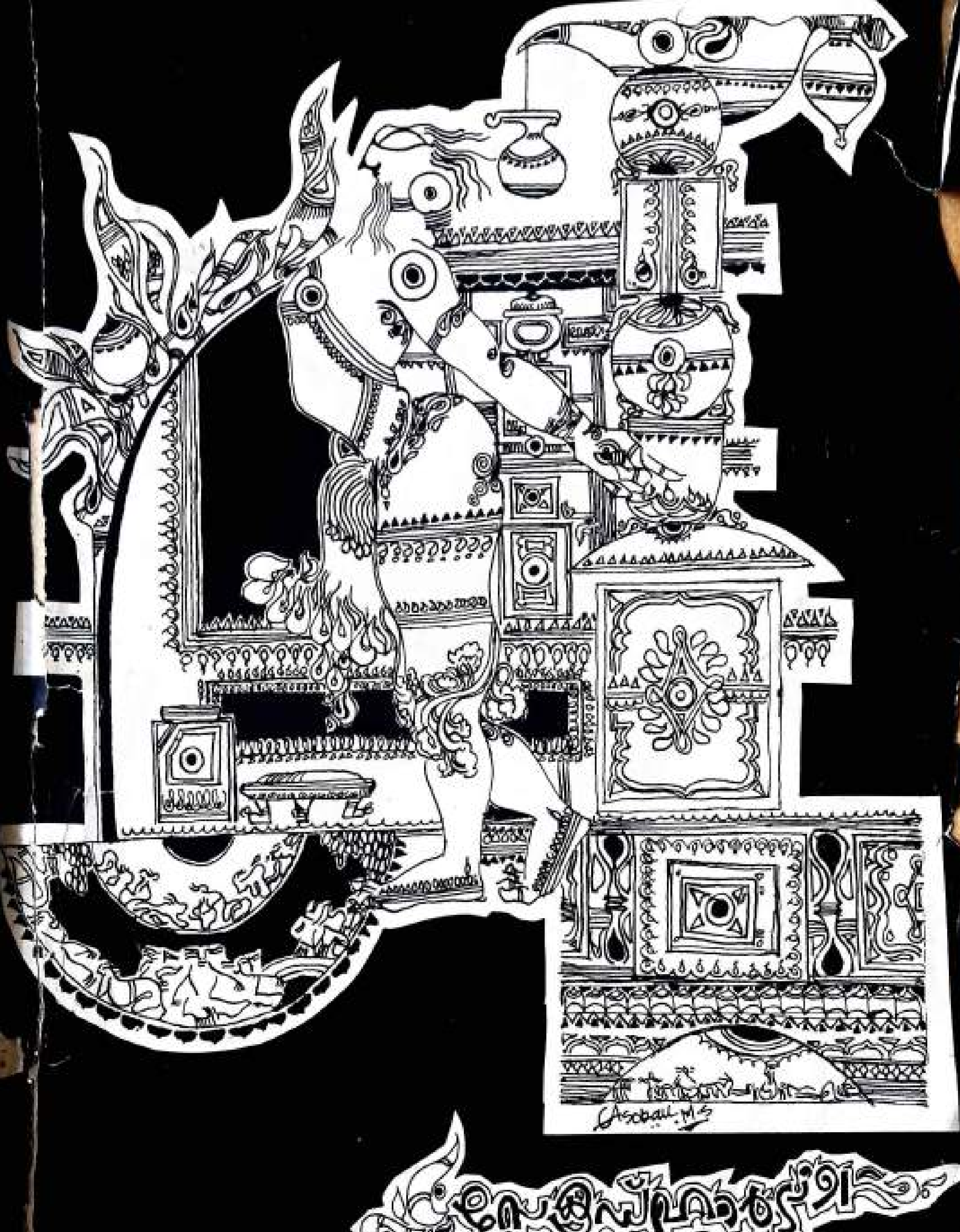

Principal 1990-'91
Rev: Fr. P. V. SCARIA

Principal 1991-
Rev Fr. VARGHESE

ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളത്.

ഒരുപാടു കഷ്ടപ്പെട്ടു
മാഗസിൻ ഫണ്ടിന്റെ അപര്യാപ്തത
കടലാസിനും, പ്രിന്റിങ്ങിനും
വഹിക്കാവുന്നതിലധികം ചിലവ്
എല്ലാം തരണം ചെയ്തു.

നമ്മുടെ
സ്മരണികയിലേക്കു ലഭിച്ച
സൃഷ്ടികൾ പലതും വിചാരിച്ചതിലും
താഴ്ന്ന നിലവാരം പുലർത്തുന്നവ മാത്രമായിരുന്നു.

താഴ്ന്ന
ജീവിതാവബോധം, ഉൾക്കാഴ്ച
വ്യത്യസ്തതയാർന്ന പ്രമേയം സ്വീകരിക്കാനുള്ള
വിമുഖത, മൗലികതയുടെ അഭാവം
എല്ലാം ദൃശ്യമായിരുന്നു.

പിന്നീട്,
എഴുതാൻ കഴിവുള്ളവരെ കണ്ടെത്തി
പ്രത്യേക വിഷയം നൽകി എഴുതിക്കുകയായിരുന്നു.
ഇനി .. ..എല്ലാം മറക്കാം.
സാർത്ഥകമായ ഈ സംരംഭത്തിന്റെ
പൂർണ്ണതക്കുവേണ്ടി സഹകരിക്കുക !!

എഡിറ്റർ

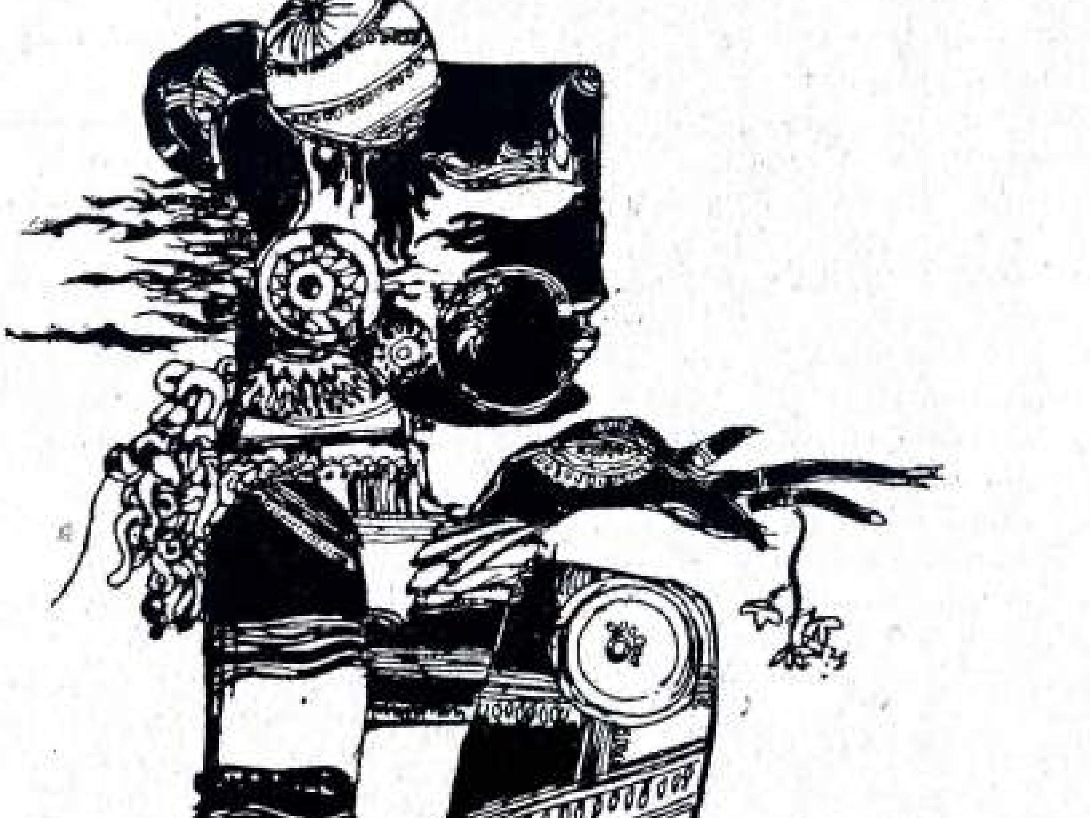

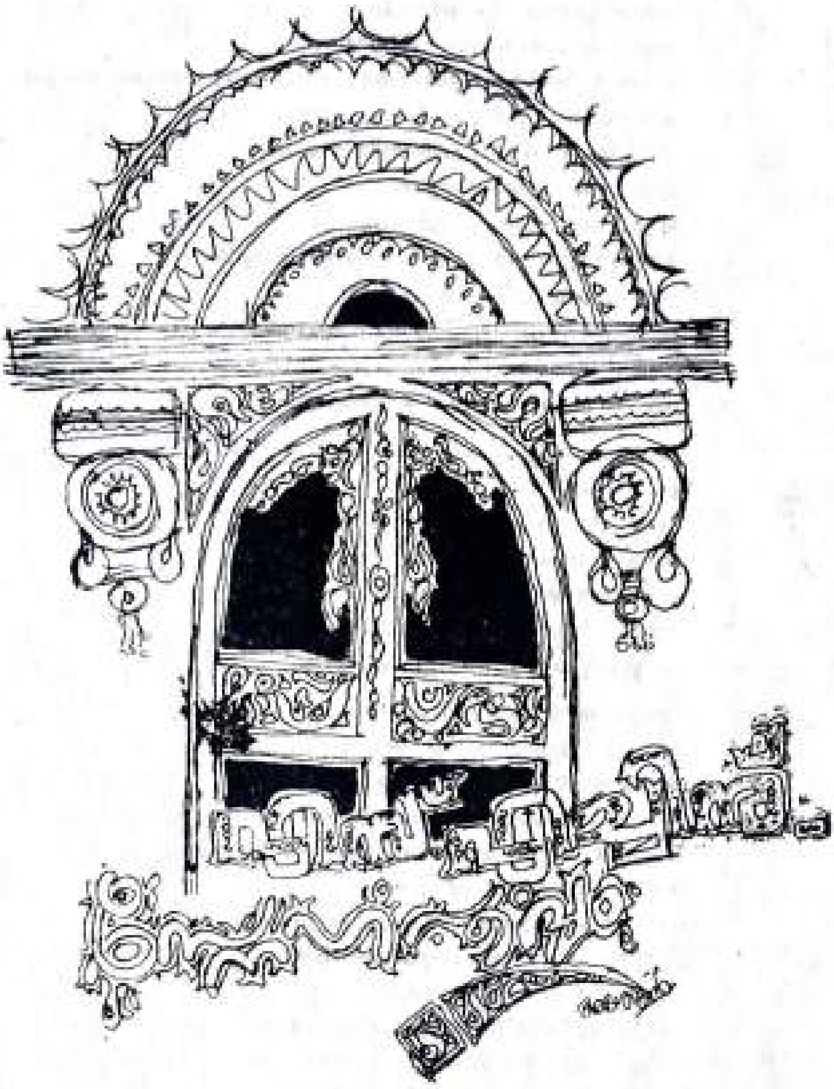

പ്രിയപ്പെട്ട എസ് എച്ച്

എങ്ങിനെയാണ് നിന്നോട് യാത്ര പറയുക...
അറിയില്ല...
നിന്നെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോഴും
ഹൃദയത്തിന്റെ പിന്നാമ്പുറങ്ങളിലെങ്ങോ
ഒരു നേർത്ത തേങ്ങൽ ഉയരും.

മനസുനിറയെ
ആദർശങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും പേറി
ഒരു ബി. എസ്. സി. കാരനായി
ഇവിടെയെത്തുമ്പോഴും
കിനാവുകളിൽ പോലും നിനച്ചിരുന്നില്ല
ധന്യമായ ഇവിടത്തെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച്
ഒരുപാടു നേടിയ സൗഹൃദങ്ങളുടെ
ഇത്തിരി ഹൃദയസമൃദ്ധികളും
വളരാതെ പോയ പ്രേമ പ്രകടനങ്ങളുടെ
മൗനമായ ഹൃദയ വ്യഥകളും
സിലബസിന്റെ ഒരു സെന്റു കൃഷിഭൂമിക്കപ്പുറത്ത്
സ്നേഹത്തിന്റെ ശാദ്വല തീരങ്ങൾ ചൂണ്ടി തന്ന
അദ്ധ്യാപകരുടെ വലിയ മനസുകളും
ഇത്തിരി കുട്ടിക്കുറുമ്പും കുഞ്ഞസൂയയും
ഒരുക്കുന്ന ക്ലാസ്മുറിയിലെ പിണക്കങ്ങളും
കാമ്പസിന്റെ നിറങ്ങളിൽ
മനസിൽ നിറയുന്ന പാഴ്മോഹങ്ങളും
.. എല്ലാം എല്ലാം
ഞാനെങ്ങിനെയാണു മറക്കുക.

Statement of ownership form IV (Rule VIII)

Place of Publication	—	Thevara
Periodity	—	Annual
Priter's Name	—	Rev. Fr. Scaria
Nationality	—	Indian
Address	—	Principal, SH. Thevara
Publishers Name	—	do
Nationality	—	Indian
Editor	—	Shyam M. S.
Nationality	—	Indian
Address	—	Editor, S. H. Thevara
Ownership	—	SH. College Thevara

S/d
Rev. Fr. Scaria C M I

അവധി ദിനങ്ങൾ
എന്നും വേദനയായിരുന്നു...
വർണ്ണ ചിറകുകൾ മോഹിച്ച്
പൂമ്പാറ്റകൾക്കു പിന്നാലെ പാറിനടക്കാൻ
കഴിയില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത്...
(പൂമ്പാറ്റകൾക്കു പിന്നാലെ
മോഹം പേറിനടന്ന ഒരു പാറ്റയുടെ കഥ
സ്പാനിഷ് കവി ലോർക്ക പറഞ്ഞതോർക്കുക.
"The Butter fly's Evil Spell")

അവസാന പരീക്ഷയും കഴിഞ്ഞ്
ശിഷ്ടമാകുന്ന എണ്ണമറ്റ ഓർമ്മകളെ
മറക്കാൻ കഴിയാതെ
സ്വന്തം ആത്മാവിന്റെ അനാഥത്വഹേതു
തിരയവേ അന്ന അഹ്മത്തോവ (Russian Poetess) യിൽ
എത്തുന്നു
''വികാരങ്ങളെ ക്രൂരമായി മഥിക്കുന്ന ഈയുഗം
എന്നെ ഒരു നദി പോലെ ആക്കി തീർത്തു.
എന്റെ ജീവിതം രഹസ്യമായി രൂപപ്പെട്ടു"
ആ മഹതി പിന്നീടൊരിക്കൽ കുറിച്ചതും
അർത്ഥ വ്യാപ്തിയിൽ അസ്ഥാനത്താവുന്നില്ല.
''എനിക്കിനിയും പലതും ചെയ്തു തീർക്കാനുണ്ട്
എന്റെ മരിക്കാറായ ഓർമ്മകളെ
ഞാൻ കൊല്ലണം
എന്റെ ദുർബലമായ ഹൃദയത്തെ
ഞാൻ കല്ലാക്കണം.
ജീവിക്കാൻ പഠിക്കണം, മുന്നോട്ടു പോകാൻ''
പിന്നെയും മനസിൽ
കവി കക്കാടിന്റെ ആത്മശ്രുതി ;
''സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും കാത്തുനില്ക്കുന്നില്ല.
വരുമെന്നു പറഞ്ഞവനേയും പോകുമെന്നു പറഞ്ഞവനേയും
കാലം പോക്കും ; കർമ്മം മടിച്ചു നിന്നാലും
പഴയ കഥകൾ കേൾക്കണം
അല്ലാതെ ഒന്നും മനസിലാവില്ല ''
......പഴയ കഥകൾ കേട്ട്
കർമ്മ പരമ്പരകളുടെ സങ്കീർണ്ണ
ബന്ധങ്ങളറിഞ്ഞ്
നേരും നെറികേടും നുണഞ്ഞ്
ഇനിയും യാത്ര...
വലിയൊരു ജന്മത്തിന്റെ
അർത്ഥവും പ്രസക്തിയും അന്വേഷിച്ച് ;

പിൻഗാമികളോടു ചൊല്ലാൻ
കാമ്പസിന്റെ നന്മകൾ മാത്രം
നേരാൻ ഒരു നല്ല വാക്കോ
എഴുതാൻ ഒരു ശുഭചിന്തയോ
എനിക്കന്യമാവുന്നു
"Dont Jump into Conclusion"
ജോണച്ചന്റെ 'റിയൽ അനാലിസിസിന്റെ' സമഗ്രത
എന്റെ റിയൽ ലൈഫിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു
...ഇനിയും
"After all, all are mathematics"
—കണക്കൻമാരുടെ സ്വയം കല്പന)

ഓർക്കുക
സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടാനും
കൊതിച്ച്
അംഗീകരിക്കാനും അംഗീകരിക്കപ്പെടാനും
ആശിച്ച്

ആശിച്ചതൊന്നും ആകാതെ
ആഗ്രഹിച്ചതൊന്നും നേടാതെ
കാമ്പസിന്റെ പടിയിറങ്ങി തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ
പടി പാതി ചാരി, കരം പാതി ചാരി
തിരിഞ്ഞുനിന്നു മിഴിനീരൊഴുക്കി
യാത്രാനുവാദം തരുന്ന
ഒരമ്മ മനസിൽ നിറയുന്നു.
അതേ എസ് എച്ച് നീ എന്റെ അമ്മയാണ്...
അറിവിന്റെ മുലപ്പാൽ തന്ന്
അനുഭവങ്ങളുടെ താരാട്ടു പാടി
എന്നെ വളർത്തിയ
എന്നെ ഞാനാക്കിയ - എന്റെ അമ്മ.

കാത്തിരിപ്പുകളിൽ നിന്നാരംഭിക്കുന്ന
പ്രവൃത്തി ദിവസങ്ങൾ
(ആരെയാണ് കാത്തിരിക്കുന്നത് ?
ആരും വരാനില്ല എന്നറിഞ്ഞിട്ടും
വെറുതെ കാത്തിരിക്കുന്നു !
ആരും വരാനില്ലാത്തവന്റെ പ്രതീക്ഷ
— ഇതൊക്കെയാണല്ലോ ജീവിതം......)

'കളക്ഷൻ സെന്ററിലെ' വായ് നോട്ടവും
പോസ്റ്റോഫീസിനു മുന്നിലെ
പറഞ്ഞു തീരാത്ത നുണകളും
കാരാന്റെ കടയിലെ തീൻമേശയ്ക്കു മുന്നിലിരുന്ന്
ഒരാഴ്ച പിന്നിട്ട പഴംപൊരി ഉള്ളിലാക്കി
തള്ളു പറഞ്ഞ് രസിച്ചതും
പിന്നെ ഹൃദയത്തിന്റെ രുചിയറിഞ്ഞതും
(പട്ടരും അനിലും ഹൃദയത്തിന്റെ
രുചി മറക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ.........)
വരും കാലത്തിന്റെ ഏകാന്തതകളിൽ
വേദനകളുടെ ഉണർത്തുപാട്ടായി
ഓർമ്മകളുടെ ചില്ലുകൊട്ടാരത്തിൽ
ഉണരാതിരിക്കില്ല.

''ഏറ്റവും ഏകാകി ആയിരിക്കുന്നവനാണ്
ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കരുത്തനായ മനുഷ്യൻ''
ഇബ്സന്റെ വിഖ്യാതമായ കഥാപാത്രം
ഡോക്ടർ സ്റ്റോക്ക്മാനെ പ്രകീർത്തിച്ച
ഏകാന്തപഥികൻ ഷാജി,
സ്നേഹത്തിനും വിശ്വാസത്തിനുമപ്പുറം
വാചാലമായ മൗനത്തിലൂടെ
സ്വന്തം ഹൃദയം പകുത്ത
പേരറിയാത്ത പെൺകുട്ടി,
എന്നും മനസിൽ കുളിരു പരത്തുന്ന
പുഞ്ചിരിയുമായി
കൂട്ടിനെത്തുന്ന വിനോദ്,
ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും
വായ്തോരാത്ത വക്കീലാകുന്ന ജോർജ്,
തെറ്റിനും ശരിക്കും 'യെസ്' മൂളുന്ന
പാവം മനോജ്...
അങ്ങിനെ അങ്ങിനെ
പറഞ്ഞാലും പറഞ്ഞാലും തീരാത്ത
സൗഹൃദ ചിന്തകൾ:

(നഷ്ടപ്പെട്ട ദിനങ്ങളുടെ പാട്ടുകാരൻ ഞാൻ
വിലാപത്തിൻ നദി പോലിരുണ്ടൊരീ
പാത താണ്ടുമ്പോൾ .....''
എനിക്കിനിയും ഒരുപാടൊരുപാട്
ഓർമ്മകൾ ബാക്കിയാവുന്നു.)

എല്ലാം മറക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ
സ്വയം മറക്കാതിരിക്കുക.
കടമകരം വിസ്മരിച്ച്
വ്യർത്ഥമോഹങ്ങളുടെ കാടുകയറി
ഒന്നും നേടിയില്ല എന്നറിയുമ്പോൾ
ഈ ജന്മം തന്നെ
പാഴ്‌വേലയാണെന്ന് തോന്നിയേക്കാം
ജീവിതം മനോഹരമാണ്
എല്ലാ രസങ്ങളും ഭാവങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഭൂമിക ;
കടമനിട്ട 'ശാന്ത'യോടു പറഞ്ഞതു കേൾക്കുക
''ഇല്ല നമുക്കായൊരു സന്ധ്യയീ, രാപ്പാതിയല്ലാതെ
മറ്റൊന്നൊരിക്കലും ഇല്ലന്നിരിക്കലും
വിസ്മയം പോലെ ലഭിക്കും നിമിഷത്തിനർത്ഥം
കൊടുത്തു പൊലിപ്പിച്ചെടുക്ക നാം''

പ്രിയപ്പെട്ട എസ് എച്ച്
കായൽ കരയിൽ
കാറ്റിന്റെ തഴുകലും താരാട്ടുമേറ്റ്
എന്നും നീയുണ്ടാവും
എന്നു ഞാനറിഞ്ഞോട്ടെ
കാലം മരിക്കാത്ത
വസന്തങ്ങളുടെ ഈ തീരഭൂമിയിൽ
ജീവിതത്തിന്റെ
താഡനങ്ങളും പീഡനങ്ങളുമേറ്റ്.
എന്നെങ്കിലും ഇനിയുമിവിടെ വരുമ്പോൾ
പരസ്പരം തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കുന്ന
വഴിവിളക്കായി നീ നിൽക്കണം,
ഇത്തിരി ആത്മസാന്ത്വനത്തിന്റെ
ഒത്തിരി ഗതകാല സ്മൃതികളുമായി......
ആദ്യാനുരാഗത്തിന്റെ അനുഭൂതി ധന്യമായ
ആത്മഹർഷമായി
ഒരിറ്റ് സ്നേഹത്തിന്റെ
ഒരിക്കലും വറ്റാത്ത ഹൃദയ ഗീതിയായ്...
നീ നിൽക്കണം,
ഞാൻ കുഴഞ്ഞു വീണാലും.

ബൈജു തോമസ് അമ്പൂക്കൻ
III ബി. എസ്. സി. മാത്തമാറ്റിക്സ്

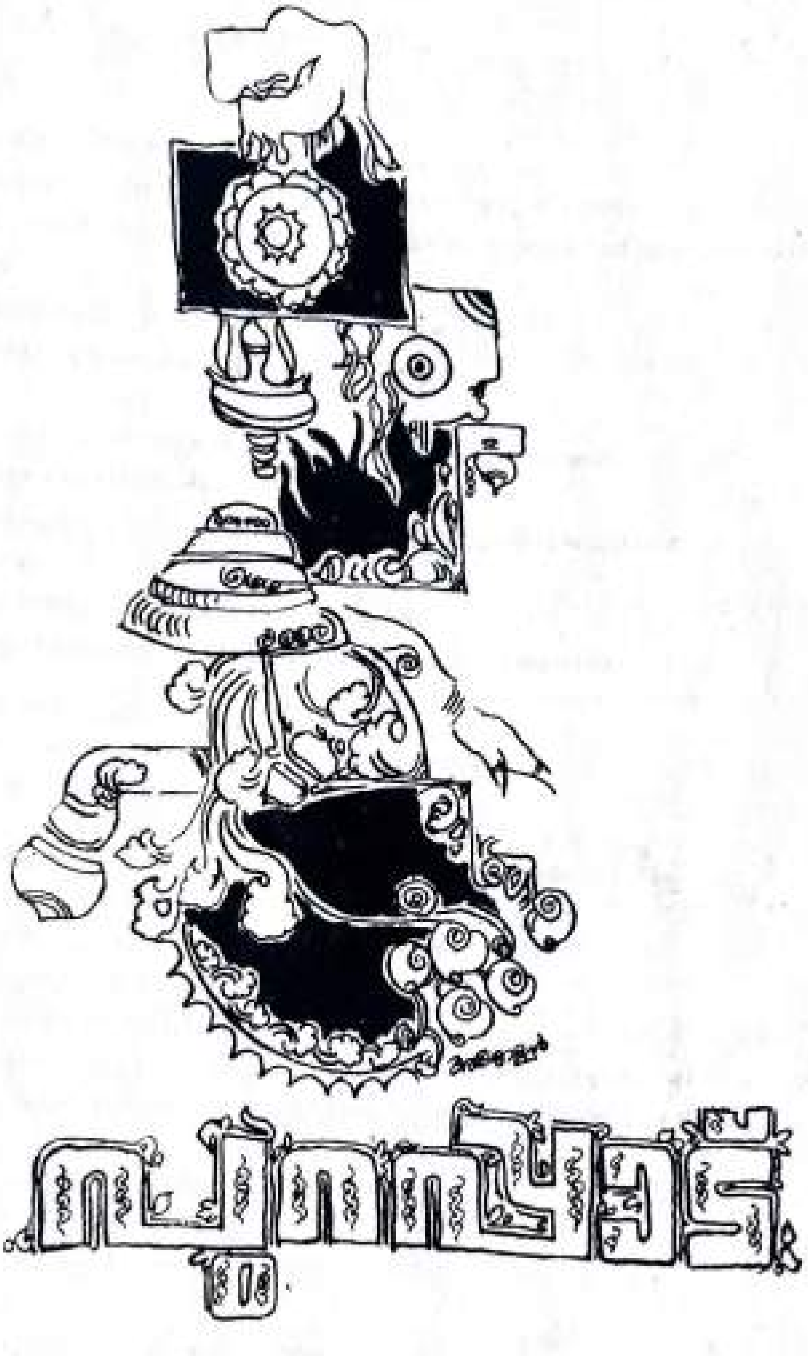

കലാലയ ജീവിതം

എന്നിൽ സൃഷ്ടിച്ച വ്രണങ്ങളുണക്കുവാൻ ഉപനിഷത്തിനു കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ
താനെന്റെ ജാതകം കത്തിച്ച് തുളസിത്തറയിലിട്ടിട്ട് യാത്രയ്ക്കിറങ്ങി.
പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ അമ്മ വച്ചു നീട്ടിയ പൊതി ഞാൻ സ്വീകരിച്ചില്ല.
അമ്മ ഇതുവരെ സമ്പാദിച്ച സഫലമാകാത്ത പ്രതീക്ഷകൾ ആ
പൊതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.
അച്ഛന്റെ എതിർപ്പും പെങ്ങളുടെ സാന്ത്വനവും അകമുറിയിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു.

പടിപ്പുര കടന്നപ്പോൾ സുകൃതയെ കണ്ടു
ഞാൻ പുറപ്പെടുന്നതറിയിക്കാൻ നന്ദുവിനെവിട്ട് വിളിപ്പിച്ചതാണമ്മ.
അമ്മ പലപ്പോഴും സുകൃതയോടു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു:-
'നീ ഒന്നു പറഞ്ഞുനോക്കൂ, നീ പറഞ്ഞാൽ അവൻ കേൾക്കാതിരിക്കില്ല'
'ആരു പറഞ്ഞിട്ടും കേൾക്കാതായിരിക്കണു' എന്ന് സുകൃത മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
വിങ്ങിപ്പൊട്ടും.
പാവം! അവളുടെ കഥകേൾക്കാൻ ഇനി ഞാനുണ്ടാവില്ലല്ലോ.

എന്നിൽ ദാർശനികനുണർന്ന് വൃഥ പുലമ്പുമ്പോൾ
ഞാൻ, അമൂർത്തരൂപങ്ങൾ വാർക്കുന്ന ശിൽപിയാകാറുണ്ടായിരുന്നു.
ചുണ്ടിനെക്കുറിച്ചും, കണ്ണിനെക്കുറിച്ചും, പൂന്തോട്ടത്തെക്കുറിച്ചും
കവിതയെഴുതുന്നതിനു പകരം ഞാൻ.
പരിണാമചക്രത്തിലൂടെ പിന്നോട്ട് യാത്രചെയ്യുന്ന യാത്രികനെക്കുറിച്ചെഴുതി
പിന്നെപ്പിന്നെ, ഞാൻ ആ യാത്രികനിൽ ലയിച്ചുറങ്ങി.
ഉണർന്ന് ഉപനിഷത്തു വായിക്കുമ്പോൾ
എല്ലാ വിവരങ്ങളും ഞാനാ യാത്രികനോടു പറഞ്ഞു.
അവസാനം ഞാനാ യാത്രികനായി.
അവിടെയായിരുന്നു എന്റെ യാത്രയുടെ തുടക്കം.
ഇനി ഞാൻ തുടരട്ടെ.
അധികാരവും ആജ്ഞാശക്തിയുമുള്ള മക്കൾ ഇല്ലാതെ പോയതിന്റെ പേരിൽ,
അവഗണിക്കപ്പെട്ട് തെരുവിലലയുന്ന അമ്മമാരെ കണ്ടു
ആ അമ്മമാരോടെല്ലാമായി ഞാൻ (മനസ്സിൽ) പറഞ്ഞു.
'മാതൃമഹിമേ നിനക്കു സ്വസ്തി'.

മലകയറി, മലമുകളിൽനിന്നു കല്ലുരുട്ടുന്ന നാറാണത്തുഭ്രാന്തനെപ്പോലെ,
അപസ്വരങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഭ്രാന്തൻ ചീവീടുകൾ,
തങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മസുഹൃത്തുക്കളുടെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞത്
പാറകൾ പാകിയ ഭൂമിയിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ
അവിടെ കണ്ട വിള്ളലുകളിൽ മാപിനികൾ വച്ച്,
അവിടെയെങ്ങും ഭൂമികുലുക്കമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ നോക്കി
ഇല്ല......
അവിടെയെങ്ങും ഭൂമികുലുക്കമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന്
പൊളിഞ്ഞിടിഞ്ഞ് കബന്ധങ്ങളായി മാറിയ തൂണുകൾ പറഞ്ഞു.
പിന്നെയോ?
ഭൂമികുലുക്കുന്ന മനുഷ്യരാണുണ്ടായതത്രെ!

പൊളിഞ്ഞുകീറിയ കഴുത്തിൽ പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ ശിരസ്സുമായി
വിറങ്ങലിച്ചു നിൽക്കുന്ന മൃത്യുവിനെ മാടിവിളിക്കുന്ന
ശവക്കൂമ്പാരങ്ങൾ ഒരുപാടു കണ്ടു.
മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ ശരീരം കഴുകൻ കൊത്തിക്കീറുമ്പോൾ
ചോരയിൽ ഉറച്ചുപോയ കൈ ഉയർത്താനാവാത്തവർക്കുവേണ്ടി
ഞാനതു ചെയ്തപ്പോൾ എനിക്കു തൃപ്തിതോന്നാതിരുന്നില്ല. പക്ഷെ—
അശാന്തിയുടെ ഭയവിഹ്വലതകൾ
എന്നിൽ അതൃപ്തി വളർത്തിയപ്പോൾ,
ഞാനെന്റെ കാലുകൾക്ക് വേഗം കൂട്ടി.
ചോരവീണ് ചുവന്ന മണ്ണിന്റെ ഗന്ധം.
പിന്നെ മനം മടുപ്പിക്കുന്ന ഒരായിരം ഗന്ധങ്ങൾ,
മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
മടുപ്പിന്റെ, വെറുപ്പിന്റെ, അലസതയുടെ പിശാചുകൾക്കെതിരെ
നിരന്തരസമരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന നേതാക്കൾ......
ഇവയെയെല്ലാം പിന്നിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ ഓടി.
ഓടിത്തളർന്ന ഞാൻ
കുലദൈവങ്ങളെ കുടിയിരുത്തുന്നൊരു കാവു കണ്ടു.
ചൊറിയും ചിരങ്ങും പിടിച്ച കുറെ മരങ്ങളെയാണ് ഞാൻ കാവിൽ കണ്ടത്.
കണ്ണടച്ച് മുഖം കഴുകാൻ ചെന്നപ്പോൾ വറ്റിയ കുളം കണ്ടു.
നിലത്ത്-സർപ്പക്കളങ്ങളിലിഴയുന്ന പാമ്പുകൾ,
നൂറും പാലും ചോദിച്ച് എന്റെ കാലിൽ ചുറ്റിവരിഞ്ഞു.
ചിലവ കെട്ടിപ്പുണർന്നു കേണു.
ഓടിക്കിതച്ചതിന്റെ തളർച്ചയും അസ്വസ്ഥതകളും എന്നിൽ കലികയറ്റി.

എന്റെ യാത്ര പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
കൊച്ചങ്ങാടിയും ഇരുമ്പുപാലവും പിന്നിട്ട് ഞാൻ നഗരത്തിലെത്തി.
പിഴച്ചുപോയ ചരിത്രത്തിന് മാപ്പുസാക്ഷിയായി നിൽക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട കൽപ്രതിമ
ഞാൻ കണ്ടു

കരിങ്കണ്ണിൽനിന്നും രുധിരം പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
കരിനാവിൽനിന്നും വ്യഥ പകരുന്നുണ്ടായിരുന്നു
പിന്നെ —

മരണവേഗത്തിൽ വാഹനങ്ങൾ പായുന്ന നഗരവീഥിക്കവലയിൽ
നോക്കുകുത്തിയായി നിൽക്കേണ്ടിവന്ന ദാരുശില്പം,
ജനിച്ചുപോയ പിഴവോർത്ത് കണ്ണീർപൊഴിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു
എന്നാൽ അത്-

അതുവരെ കാത്തിരുന്ന് കാമുകൻ വന്നപ്പോൾ,
നൊമ്പരം പൊഴിക്കുന്ന തോഴിയുടെ പാഴ്കണ്ണീരല്ലായിരുന്നു.

വെയിലിൽ ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന മണൽപ്പരപ്പിലും
തണുപ്പിൽ തണുത്തുറഞ്ഞ മഞ്ഞിലും വിശ്രമിച്ച്,
ഞാനെന്റെ യാത്ര തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ജനിച്ചുവീണു കരയുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക്
ജാതകം തീർക്കാൻ നാരായമുനകളെത്തിയില്ല.
കമ്പ്യൂട്ടറിനു മുന്നിൽ അവ നിസ്സാരങ്ങളായിരുന്നു.
ഞാനെന്റെ ഭൂതകാലം പറഞ്ഞില്ലല്ലോ? - പറയാം.
അക്ഷരസ്നാനത്തിനായി സരസ്വതിക്ഷേത്രത്തിലൂടെ യാത്രചെയ്തപ്പോൾ
കൗമാരത്തിന്റെ കാന്തവലയത്തിൽപ്പെട്ട് നശിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻസന്യാസിയായി.
എന്നിട്ടും, പാറിനടന്നിരുന്ന ഒരു പൂമ്പാറ്റക്ക് ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഇടം നൽകി
ഫലമോ?—
എന്നിലെ ബ്രഹ്മചര്യത്തിന് വിരാമമിട്ടുകൊണ്ട്
ബലിക്കാക്കകൾ പറന്നുപോയി!
ഒപ്പം എനിക്ക് നൈമിഷിക സന്തോഷം നൽകിയ ആ പൂമ്പാറ്റയും!!!
പിന്നെ—
ഞാൻ ആരാലും ആകർഷിക്കപ്പെടാത്ത കരിങ്കൽപ്പുണ്ണായി
മൗനം എന്റെ ആത്മസുഹൃത്തായി.
പിന്നെയും ഞാൻ ഏതൊക്കെയോ അഴുക്കുചാലിലൂടെ ഉരുളപ്പെട്ടു
അവസാനം —
തേഞ്ഞുതീരാറായ ആത്മാവും വററിവരണ്ട ഹൃദയവുമായി
ഞാൻ കലാലയം വിട്ടിറങ്ങി
പിന്നീട് ഞാനെന്റെ മാടത്തിലിരുന്ന്
രാത്രിയാമങ്ങളിൽ നിദ്രാദേവിയുമായി മല്ലിട്ടുകൊണ്ട്,
വേദങ്ങൾ ഹൃദസ്ഥമാക്കാൻ തുടങ്ങി.
പകലുകളിൽ—
ആശയങ്ങളെ ആസ്വാദനക്ഷമമായവിധം രൂപകൽപനചെയ്ത്
ചിത്രങ്ങൾ രചിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല.
ഒന്നും മൂർത്തമാകാതെ വരുമ്പോൾ, ഞാൻ വീണ്ടും
പുരാണങ്ങളിലും ഉപനിഷത്തുകളിലും ലയിക്കുമായിരുന്നു.
പിന്നെപ്പിന്നെ

കലി കയറിയ ഞാൻ
കാലിളക്കി കുതറിച്ചാടി
ചുററിവരിഞ്ഞ സർപ്പങ്ങൾ ചുഴററിയെറിയപ്പെട്ടു.
സർപ്പങ്ങൾ തെറിച്ചുവീണിടത്ത് മാളങ്ങളും കുഴികളുമുണ്ടായി.
അവ അതിലൂടെ രക്ഷപ്പെട്ടു
കനം തൂങ്ങുന്ന മനസ്സും ശരീരവും പേറിക്കൊണ്ട്,
തളർന്ന കാലുകൾ ഞാൻ വെച്ചുവെച്ചു വച്ചു.
അടിതെററി ഞാൻ, മാളങ്ങളിലും കുഴികളിലും വീണു.
കാലിടറിവീണ ഗർത്തങ്ങളിൽ കാൽപ്പാടുകൾ കണ്ടു.
കാൽപ്പാടുകൾ പിന്തുടർന്നു ഞാൻ യാത്ര ചെയ്തു.
അവയൊക്കെയും
സ്വർണ്ണം വിളയുന്ന ഖനികളിലേക്കാണ് ഇഴഞ്ഞിറങ്ങുന്നത്
എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ ഞാൻ വഴിമാറി.
പുതിയ വഴിവെട്ടി ഞാൻ യാത്ര തുടർന്നു.

പകൽ വെളിച്ചമായപ്പോൾ
മരുഭൂമിയിലാണെത്തപ്പെട്ടതെന്നറിഞ്ഞു.
അവിടത്തെ ജ്വലിക്കുന്ന പകലുകളിൽ
നിഴലിനെ വിഴുങ്ങുന്ന ചൂടിൽ
അലഞ്ഞു തളർന്ന ഞാൻ
ഒരു കോണിലൊരു ആൽമരത്തെക്കണ്ടു
യുവത്വം എന്നിലടിച്ചേൽപ്പിച്ച പാപംമൂലം
വിശുദ്ധിയുടെ ആ തണലിൽ വിശ്രമിക്കാനെനിക്കായില്ല.
പിന്നെയും ഞാൻ
തളർന്നൊടിഞ്ഞൊരുപാടു നടന്നു......
രാത്രിയാമങ്ങളിൽ നിദ്രയിലാണ്ടു കിടന്ന
മണൽത്തരികളുടെ ഉറക്കം കെടുത്തിക്കൊണ്ട്
ഞാനലഞ്ഞപ്പോൾ
മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ മാത്രമായിരുന്നു വഴികല്ലും വഴിവിളക്കുമെല്ലാം.

ഞാനൊരുപാടു കണ്ടു കഴിഞ്ഞു
പണ്ടു പണ്ട്......
ഓന്തുകൾക്കും ദിനോസോറുകൾക്കും മുമ്പ്
സമുദ്രത്തിന്റെ ഗർഭത്തിൽ പൊട്ടിമുളച്ച
ജീവനെ ഞാൻ കാണുന്നു.

ഇരുണ്ട സ്വപ്നത്തിലെ സ്മൃതികൾ എന്നപോലെ
ദുരിതത്തിൽ വീണുമരിച്ച പരശതം കാഴ്ചകൾ ഞാൻ കണ്ടു കഴിഞ്ഞു.
എന്റെ ഭാണ്ഡത്തിൽ രാപകലുകളുടെ എണ്ണം
കൂടിക്കൂടി വിതുമ്പുന്നു
എന്റെ വഴിവിളക്കിൽ ഋതുക്കളുടേയും യുഗങ്ങളുടേയും
ഉറവയിൽനിന്ന് ഞാൻ ശേഖരിച്ച എണ്ണ വററിത്തീരുന്നു.
എന്റെ വഴിവിളക്കണയുന്നു!.. ...
എന്റെ കാലുകുഴഞ്ഞുറയുന്നു! .....
ഇനിയെനിക്കാവില്ല......
ഞാനിതാ
ചരിത്രത്തിന്റെ ബലിക്കല്ലിൽ സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നു
അവസാനമായി
സഹയാത്രികരെ, ഞാൻ കുറിച്ചിടട്ടെ
'നിന്റെ തനിമ യാതൊന്നിനുംവേണ്ടി ബലികഴിക്കാതിരിക്കുക!'

ഭാസുരൻ പി. എസ്.
I D C രസതന്ത്രം

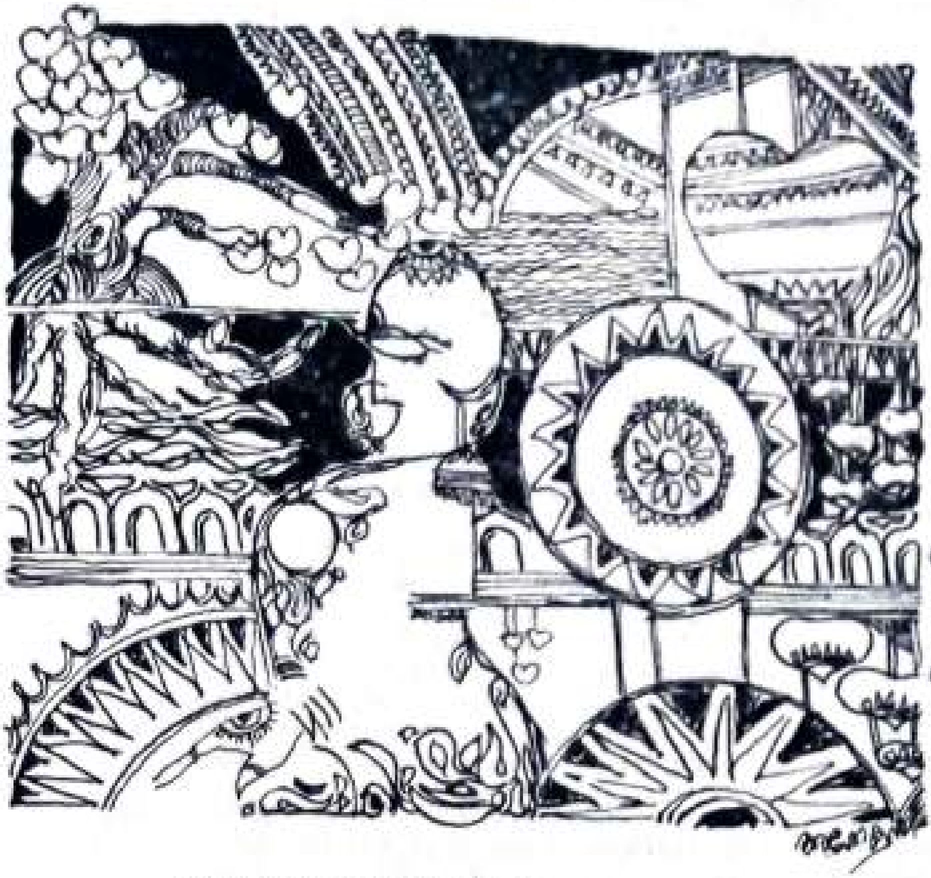

ഒ.എൻ.വി. കവിത: മനുഷ്യ-വാഴ്വി-ന്റെ ചിത്രങ്ങൾ

കവിത രണ്ടുതരത്തിലാണ് സാധാരണക്കാരന് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നത്. മാനസികമായ ഉത്സാഹത്തിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന പര്യാപ്തതയായും ജീവിതഗന്ധിയായ പദസഞ്ചയങ്ങളിലൂടെ മനസ്സിനെ അളന്നു മുറിക്കുന്ന ഇന്ദ്രജാലമായും. ആധുനിക മലയാള കവിതകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ സിദ്ധാന്തത്തിനാണ് കൂടുതൽ പ്രസക്തിയേറുന്നത്. ഇന്ന് നിലവിലുള്ള കവിതാപദ്ധതിയിൽ നിന്നും മാറി. ഏറെക്കുറെ നിഷേധാത്മക നിലപാടെടുക്കുന്ന കവികളും ചിന്തകരുമാണ് നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്നത്. അവരിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വീക്ഷണമുൾക്കൊള്ളുന്ന കവിയാണ് ഒ. എൻ. വി.

മലയാളമാകെ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ആ കവിയുടെ സർവ്വ സംഭാവനകളും വിലയിരുത്തുവാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് ജീവിതഗന്ധിയായ ഏതാനും ചിത്രങ്ങളുൾക്കൊള്ളിച്ച് ഒ. എൻ. വി. ജീവിതവുമായി എത്രമാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാനാണ് ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ജീവിതവുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ

ഒ. എൻ. വി. യുടെ ചില കവിതകളിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്ത ഭാഗങ്ങൾ നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രത്യേകതയായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് ജീവത് ഗന്ധിയായ കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ മനസ്സിലൊതുങ്ങാത്ത; ആസ്വാദകന് കൈയെത്താതെ നിൽക്കുന്ന ആശയങ്ങളോ, അവകൊണ്ട് കാട്ടുന്ന മാന്ത്രിക ജാലമോ നമുക്ക് കാണാനാകില്ല. അവിടെ നമുക്ക് കണ്ടെത്തുവാനാകുന്ന സകല വിശേഷങ്ങളും ഈ സമൂഹത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ആശയധാരയുടെ ചില ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ്. 'സാധാരണ' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വെറും ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവ. ഒരു രാജാവിനെയും അയാളുടെ അത്യുഗ്രമായ രതി തൃഷ്ണയുടെ ഫലമായി മരണം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നവരെയും കഥ പറയുമ്പോഴും (മൃഗയ) താൻ പൊളിച്ചെറിഞ്ഞ മിഠായിക്കടലാസ് നൊട്ടിനുണയുന്ന തെരുവു ബാലനെ ചിത്രീകരിക്കുമ്പോഴും (പാഠങ്ങൾ) മനുഷ്യന്റെ ചപല വികാരങ്ങൾക്ക് പാത്രമാകേണ്ടി വന്ന ഭൂമിയുടെ കഥ പറയുമ്പോഴും (ഭൂമിക്കൊരു ചരമഗീതം) ഇതൊക്കെക്കണ്ട് ആ താപത്താൽ വേവുന്ന സൂര്യനെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോഴും (സൂര്യഗീതം) കവിയുടെ തൂലിക ചലിക്കുന്നത് ഒരേ ക്രമത്തിലാണ്. അവിടെ വികാരത്തിന്റെ അത്യുഗ്രമായ തള്ളിച്ചയില്ല.

''കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞൊരാ കോതമ്പു പാടത്ത്
കറ്റകൾ കത്തിക്കരിയുമ്പോൾ
ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു, തൻ ഉള്ളിലാം സ്വപ്നങ്ങ-
ളൊക്കെക്കരിഞ്ഞതും കാണുന്നു.''

(കോതമ്പു മണികൾ)

എന്ന വരികൾ നോക്കുക. സമൃദ്ധമായ ജീവിത സൗഭാഗ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കിനാവുകാണാൻ പോലും അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കഥ വർണ്ണിക്കുമ്പോഴും ചിന്തക്കപ്പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകുന്ന ഒരു വികാരത്തള്ളൽ നമുക്ക് കാണാനൊക്കില്ല.

മാപ്പു നല്കുക പ്രഭോ!
മാദ്രി! മാഴ്കരുതേതും
യാത്രയാക്കുവിനെന്നെ
സന്ന്യസ്തപദം പൂകാൻ (ഉഗയ)

എന്ന വരികളിൽ സുന്ദരിമാരായ ഭാര്യമാരെയും ലൗകിക സുഖങ്ങളുപേക്ഷിച്ച് വനവാസത്തിന് വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ധർമ്മവേദന നാം കാണുന്നു. കഥാപാത്രം രാജാവാണ്. പക്ഷേ പ്രതിപാദ്യം സാധാരണ രീതിയിലും. ഇവിടെയാണ് നാം കവിയുടെ മഹത്വം കണ്ടെത്തുന്നത്. സകല ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുമതീതനായി ബ്രഹ്മപദത്തിലെത്തുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സിന്റെ ചടുലമായ ഭാവഭേദങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്ത് ഏകാഗ്രതയുടെ വിത്ത് വഹിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്ന മൂന്ന്ദേഹങ്ങളെകാണുക. ആ ആത്മാക്കളെ അടുത്തറിയുക.

പ്രൗഢ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സാമാന്യവൽക്കരണം

ഭൂമി നമുക്ക് അമ്മയാണ്, ദേവതയാണ്. അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവളാണ്. പൗരാണിക വിശ്വാസങ്ങളിൽ സർവ്വംസഹയാണ്. എന്നാൽ അവൾക്കും മറ്റൊരു മുഖമുണ്ട്. ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു അബലയായ സ്ത്രീയുടെമുഖം. അവളിലെ നന്മയെമുഴുവൻ സ്വീകരിച്ച് മജ്ജയും മാംസവും ഒരു പോലെ ഭക്ഷിച്ച് അവളിലൂടെ സകല ആഗ്രഹങ്ങളും സാധിച്ച് ഒടുവിൽ വെറും ചണ്ടിയാകുമ്പോൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞു കളയുക. മുണ്ഡിതശിരസ്സയായ് സൗരമണ്ഡലപ്പെരുവഴിയിലൂടെ, മാനഭംഗത്തിന്റെ മാറാപ്പുമായി അവൾ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ, ഒടുവിൽ അവളുടെ ചിറകിൽ; ഒരു മാത്രയെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കണം എന്ന് അവശേഷിക്കുന്ന മോഹവുമായി കാത്തിരിക്കുന്ന കവിയേയും പുറന്തള്ളുക. ഇവിടെയാണ് ഭൂമിക്ക് ഒരു ചരമഗീതം കുറിക്കേണ്ടത്.

എത്ര തീവ്രമാണ് ഈ കാവ്യരചന എന്നു നോക്കുക ഒ. എൻ. വി. ക്ക് ഭൂമിയോടുള്ളത് കേവല സഹതാപം മാത്രമല്ലെന്നും രതി എന്ന വികാരമാണെന്നും ശ്രീ. പി. സോമൻ തന്റെ ഒരു ഉപന്യാസത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

'ഉണ്ണീമറക്കായ്ക, പക്ഷേ, യൊരമ്മതൻ
നെഞ്ചിൽ നിന്നുണ്ട മധുരമൊരിയ്ക്കലും' (ചോറൂണ്)

എന്ന ഭാഗത്തിലും ഈ അമ്മയുടെ വാത്സല്യ മധുരം എന്നും പകർന്നു തരുവാൻ മാത്രമാണ് ഭൂമിയുടെ ശ്രമം എന്ന് കവി വരുത്തി തീർക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്നും സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹിക്കുവാൻമാത്രമറിയാവുന്ന ഒരു ഹൃദയം ഉള്ളിലടക്കിയ ഒരമ്മയാണ് കവിയുടെ ഭൂമി.

'ഹേ സൂര്യ! നീയെന്റെ
വാക്കിന്റെ തിരിയിൽ നി-
ന്നെരിയുന്നു—നീയെന്റെ,
വാക്കായി നിന്നെരിയുന്നു.' (സൂര്യഗീതം)

എന്ന കവിതയിൽ സൂര്യനുമായുള്ള ആസ്വാദകന്റെ ബന്ധം കവി കണ്ടെത്തുന്നു. സൂര്യനാണ് എല്ലാ വസ്തുക്കളുടേയും പ്രഭവസ്ഥാനം. കാരുണ്യത്തിന്റെ മൂർത്തിയാണ് അദ്ദേഹം. ജീവന്റെ ഉന്നത താളമാണ് അദ്ദേഹം. എന്നിട്ടും അവന്റെ ബീജമുൾക്കൊണ്ട മാനവൻ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഭ്രമണ പഥത്തിലൂടെ ചരിക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രൗഢകഥാപാത്രങ്ങളുടെ സാമാന്യവല്ക്കരണത്തിലൂടെ മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധവും അവിടെ നിന്ന് പുതിയ ഒരു താളം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന അവന്റെ ത്വരയും ആണ് കവി പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ കവി ഏറെക്കുറെ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സ്ത്രീ സൃഷ്ടിയുടെ സൗന്ദര്യം

ഇരുട്ടിന്റെ വലയങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മുഖം മൂടിയണിഞ്ഞ് മലയാള കാവ്യ–സാഹിത്യധാരകളെ മലീമസമാക്കുന്ന സ്ത്രീ സൃഷ്ടികൾ നിറഞ്ഞ ഇക്കാലത്ത് ഒ. എൻ. വി. കവിതകളിലെ സ്ത്രീ പാത്രസൃഷ്ടി പ്രത്യേകം പ്രശംസാർഹമാണ്. ആ സ്ത്രീകൾ അവശതയുടെ ചിഹ്നങ്ങളായി ഉയരുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ അവരുടെ അവശതകൾ കവി ചിത്രീകരിക്കുമ്പോഴും അവരുടെ മനസ്സിന്റെ അന്തർതലങ്ങളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ശക്തിയെ തൊട്ടുണർത്താനും അവരിലൂടെ ഒരു പുതുയുഗസൃഷ്ടിക്ക് കാരണമാക്കാനുമാണ് കവി ശ്രമിക്കുന്നത്. ഓരോ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയിലും സ്ത്രീചൈതന്യം കണ്ടെത്തി അതിന് പുതിയ ഭാവങ്ങൾ നൽകാൻ കവി പലപ്പോഴും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിലാകട്ടെ സ്ത്രീ ജീവിതത്തിന്റെ പച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അതേപടി ചിത്രീകരിച്ച് ആസ്വാദകരുടെ ശ്രദ്ധപിടിച്ചു പറ്റാനും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിൽത്തന്നെയും അവിടെയെല്ലാം കവി സ്ത്രീ എന്ന സങ്കല്പത്തിന് എല്ലാവിധ ആദരവുകളും അർപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

''കുററാത്ത വീടിന്നകത്തളത്തിൽ, ജന്മ
മല്ലാല്ലമായ് നീറുമേതോ ചിതയി—
ലൊരാത്മദുഃഖംകൊണ്ടേ സതിയനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ!
താഴെപ്പിറന്ന കിടാങ്ങൾക്കൊരമ്മയായ്
വാഴ്‌വിന്റെ യററംവരെ ചുമടേറുമ്പോൾ''

(പെങ്ങൾ)

എന്ന കവിതയിലും ഇത്രയൊക്കെ സഹിക്കുന്ന, ഇതിലൂടെ ജീവിക്കുന്ന സ്ത്രീ, ഹേ മനുഷ്യാ നിന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു എന്നുപറയാനാണ് കവി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഓരോ സ്ത്രീയും പ്രത്യേകം വൈശിഷ്ട്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

''ഒട്ടു നുകർന്നതിൽ പിന്നെ, യാ പാൽക്ക—
മ്പിത്തിരി കോരിയെടുത്തവളുട്ടന്റെ
ചുണ്ടോടുചേർത്തുപിടിക്കെ ഒരമ്മതൻ
കണ്ണിനെയ്യുന്ന വാത്സല്യമായവൾ!....

(പാളങ്ങൾ)

എന്ന കവിതയിലെ ആ പിഞ്ചുകുട്ടിയെ നോക്കുക. ഭിക്ഷയായി നേടിയ ചില്ലിത്തുട്ടുകൾ കൊണ്ടു വാങ്ങിയ ഒരു ഐസ്ക്രീം മധുരപ്പൂവും ഏട്ടൻ കണ്ണുപൊട്ടനാൾക്ക് സമ്മാനിച്ചപ്പോൾ അവൾ അതിൽ നിന്ന് കോരിയെടുത്ത് ഏട്ടന്റെ വായിൽ പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന വികാരസമ്പൂർണ്ണമായ രംഗം. ഈ കുട്ടി നാളത്തെ സ്ത്രീയാണ്. കാതലായ തത്വങ്ങളുടെ നീണ്ടപ്രബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നല്ലാതെ, കേവലം തെരുവുകളിൽ നിന്നും യഥാർത്ഥ സ്ത്രീ മഹത്വം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ!

കണ്ണുതെളിഞ്ഞു
വിളക്കിനരുണ്ണിക്ക—
ക്കൊന്നുണ്ടു ചൊല്ലുന്നു
ചേച്ചിയപ്പോൾ ''എന്റെ—
ഉണ്ണി പഠിച്ചു
വല്യാളാവുകെ വേണ്ടു
പിന്നെ മുള്ളുട്ടിന്നു
ചേച്ചിക്കു പഞ്ഞമോ?''
വാതിൽ പടിമേൽ
ചടഞ്ഞിരുന്നു ചേച്ചി
വാത നോവാററുവാൻ
കാലു തിരുമ്മുന്നു!....

(ചേച്ചി) എന്ന കവിതയിൽ വാതനോവാററാനുള്ള എണ്ണ. ഉണ്ണിപഠിക്കുന്ന വിളക്കിൽ ഒഴിയുന്ന ചേച്ചിയുടെ മുഖം നമുക്ക് മറക്കാനാവില്ല. ഇങ്ങനെ ഭിന്നമായ സ്ത്രീ സ്വഭാവങ്ങളെ അതുല്യ ചാതുരിയോടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ കവി വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുവേണം പറയുവാൻ.

മാതൃസങ്കൽപ്പം ഒ. എൻ. വി കവിതകളിൽ

കവിയുടെ കവിതകളിൽ മററതൊരു ഭൗതിക സങ്കൽപ്പങ്ങളേക്കാൾ പ്രാധാന്യം 'അമ്മ' യെന്ന സങ്കല്പത്തിനാണ്. അവർക്ക് സ്നേഹിക്കുവാൻ മാത്രമേ അറിയൂ. തന്റെ സകലതും അപഹരിച്ച് ഒടുവിൽ തമ്മിൽ തല്ലി നശിക്കുന്ന കിടാങ്ങളെ കാണുമ്പോഴും അവരെ ഒന്ന് പുൽകാനും ഒന്നുമ്മവയ്ക്കുവാനുമാണ് ആ അമ്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

'ഭൂമി പെററിട്ട കിടാങ്ങൾ! ഞാ-
നെത്രമേൽ സ്നേഹിച്ചിട്ടും സ്നേഹിച്ചു തീരാത്തവർ'

(സ്നേഹിച്ചുതീരാത്തവർ)

എന്ന കവിതയിൽ കവി ഈ സത്യം അംഗീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പലകവിതയിലും ഭൂമിയാണ് അമ്മയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഏറെക്കുറെ ശാശ്വതമായ ഒരു അർത്ഥവുമാണ് അതിനുള്ളത്. നേരത്തെ ഉദ്ധരിച്ച 'ചോറൂണ്' എന്ന കവിതയിലെ ഭാഗവും ഈ ഭൂ മാതൃത്വത്തിന് ഏറെ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നു. 'ഭൂമിക്ക് ഒരു ചരമഗീതം', 'ഭൂഗയ' തുടങ്ങിയ കവിതകൾ ഈ തത്വം മുൻ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നു. 'അമ്മ' എന്ന കവിതയിൽ തന്നെ ചേർത്ത് മതിൽപുറക്കുവാൻ തൽ ഉദ്ദീപ്തമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തന്റെ മാനം ഇനിയുന്ന ഭർത്താവിനോടും സഹോദരങ്ങളോടും തന്റെ നെഞ്ച് കെട്ടിമറക്കാമെന്നും പുത്രൻ കരയുമ്പോൾ തന്റെയടുത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോരാനും അവൾ പറയുന്നു.

'എന്റെ പൊന്നോമന കേണിടുമ്പോൾ
എന്റെയടുത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടു പോരൂ!
ഈ കൈയ്യാൽ കുഞ്ഞിനെ യേറുവാങ്ങി
ഈ മുലയൂട്ടാനനുവദിയ്ക്കു....

(അമ്മ) എന്നു പറയുന്ന അമ്മയെയാണ് നാം കാണുന്നത്. കവിയുടെ എല്ലാ കവിതകളിലും പൊതുവേ ഈ സങ്കല്പത്തിന് ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥാനമാണ് നല്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇത് ജീവിതത്തിന്റെ ഏററവും ധന്യമായ ഒരു ഘട്ടമായതുകൊണ്ടാണ് എന്ന് കവിയുടെ ഉപബോധമനസ്സ് ആസ്വാദകരോട് എല്ലാകവിതകളിലും മന്ത്രണം ചെയ്യുന്നില്ലേ? എന്ന് കവിയുടെ ഉപബോധമനസ്സ് ആസ്വാദകരോട് എല്ലാകവിതകളിലും മന്ത്രണം ചെയ്യുന്നില്ലേ?

ഒററനോട്ടത്തിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും മുത്തുകളാണ് ഇവിടെ പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. ജീവിത സംബന്ധിയായ, ജീവിതത്തോട് ഉററബന്ധം പുലർത്തുന്ന ആ മുത്തുകളെ മുഴുവൻ പെറുക്കിയെടുക്കുവാനാക്ക് കഴിയും? ഇനിയും എത്രയെത്ര മുത്തുകൾ?!

—മുരുകേഷ് കുമാർ
II P. D. C

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ കത്ത്

പ്രിയപ്പെട്ട അനിയന്മാരേ അനിയത്തിമാരേ,

നിങ്ങളുടെ മാഗസിൻ പ്രവർത്തകർ എന്നോടൊരു ലേഖനം ചോദിച്ചു.

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനിൽനിന്ന് കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എന്തൊക്കെയോ അറിയാനുണ്ടാകണം. അതാവണം ഈ ആവശ്യത്തിനു പിന്നിൽ എന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു.

പത്രലോകത്തു നിന്നു ജനങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന ഒരാൾ ആദ്യം പറയേണ്ടതു് പത്രവും ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വർത്തമാന പത്രങ്ങളടക്കമുള്ള ബഹുജനമാധ്യമങ്ങളും അവയുടെ ഉപഭോക്താക്കളായ ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച്.

മാധ്യമങ്ങളും ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പുനർനിർണ്ണയിക്കാൻ വൈകി എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഈ കുറിപ്പെഴുതുന്നതു്.

മാധ്യമങ്ങളും ജനങ്ങളും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും ബന്ധം പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ധാരണപോലും ഇന്നു പുലരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതേക്കുറിച്ച് മലയാളികൾ അതീവ ഗൗരവത്തോടെ ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പലതിനും തുടക്കം കുറിച്ച കേരളത്തിൽ നിന്നുതന്നെ പുതിയൊരു മാധ്യമ-ബഹുജനബന്ധത്തിന്റെ ആദ്യഫലങ്ങളും ഉണ്ടാകണം.
അറിയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് ഭരണഘടനാദത്തമാണ്. ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഫലപ്രദമായ വിന്യാസത്തിൽ നമ്മൾ പരാജയപ്പെടുകയാണിവിടെ.

ജനങ്ങളെ എന്തറിയിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അവകാശം ഇന്നു ഫലത്തിൽ മാധ്യമങ്ങൾക്കാണ്. മാധ്യമങ്ങൾ— വർത്തമാന പത്രമായാലും റേഡിയോവായാലും ടിവിയായാലും— കൊടുക്കുന്നതു ജനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് ഈ പ്രക്രിയയിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വളരെ പരിമിതം മാത്രം. അവിഹിതമായ അറിവുകൾ മാത്രം നിരന്തരം തരുന്നു എന്ന ബോധ്യമായാൽ ഒരു പത്രം വായിക്കുന്നതു നിർത്തി മറ്റൊന്നു വാങ്ങാം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പത്രവും വായിക്കാതിരിക്കാം. റേഡിയോയും ടി വി യും ആവശ്യമെങ്കിൽ നിർത്തിവക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അവ ഒരിക്കലും കേൾക്കാതിരിക്കാം. തീർന്നു. ഉപഭോക്താവിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം അവിടെ അവസാനിച്ചു.

അറിവൊഴികെ മറ്റേതൊരു ചരക്കിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതല്ല സ്ഥിതി. അതിന്റെ ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പുവരുത്താൻ ഉപഭോക്താവിനു് ഒട്ടേറെ വഴികളുണ്ട്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സത്യം അറിയാനുള്ള അവകാശത്തിനായി വായനക്കാരും പ്രേക്ഷകരും ശ്രോതാക്കളുമെന്ന നിലക്ക് ജനങ്ങൾ അവരുടേതായ വഴികൾ തേടേണ്ടതുണ്ട്.

ഇന്ന് മാധ്യമങ്ങൾ നമ്മളിലേക്ക് ചൊരിയുന്ന അറിവുകൾ വിപുലമാണ്. ഈ അറിവുകളത്രയും നേരാണെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ നാമതു വിഴുങ്ങുന്നു. അതിനൊത്തു് സാമൂഹ്യ ജീവിതം നയിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, മാധ്യമങ്ങളുടെ വിശുദ്ധിയെ ജനങ്ങൾ സംശയിക്കേണ്ട സ്ഥിതിയുണ്ട്. തികഞ്ഞ പക്ഷപാതിത്വത്തോടെയാണ് മാധ്യമങ്ങൾ ഓരോ അറിവും നമുക്കായി ഒരുക്കുന്നതു്. മുഴുവൻ സത്യവും പറയാതിരിക്കലിൽത്തുടങ്ങി പച്ചനുണ പറയൽവരെയെത്തുന്ന മായങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടുന്ന അറിവുകളിൽ വിഷം കലർത്തുന്നു.

ഇന്ന് സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു ഭരണകൂടമാണ്. ഭരണകൂടം നിർണ്ണയിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾക്കകത്തു ജീവിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പൗരന് - പൗരന്മാർ ചേർന്ന സിവിൽ സമൂഹത്തിന് - നിശ്ചിതമായ അവകാശങ്ങളുണ്ട്. അതു് ഉറപ്പുവരുത്താൻ നിയമപാലക സംവിധാനവും നീതിപീഠ ശൃംഖലയുമാണ് ഭരണകൂടം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ സംവിധാനമാകെയുണ്ടായിരിക്കെപ്പോലും സിവിൽ സമൂഹം ഒരേയിനത്തിൽപ്പെട്ട അത്യാചാരങ്ങൾക്കുവിധേയമാവുന്നുണ്ട്. ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തിൽ അതിനെതിരായ പരിരക്ഷയുടെ ചുമതല മാധ്യമങ്ങൾക്കുണ്ട്. മാധ്യമങ്ങൾ അതു നിറവേറ്റിയിരിക്കണം.

ഈ ധാരണകൾ വച്ച് മാധ്യമങ്ങളെ വിചാരണ ചെയ്യുന്ന മനോഭാവം അതിന്റെ ഉപഭോക്താക്കളിൽ വളർന്നുവരണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോഴാണ് മാധ്യമങ്ങളുടെ ഗൂഢാലോചന വെളിപ്പെടുക. അതിൽ നിന്ന് അറിയാനുള്ള അവകാശം സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടാനായി മാധ്യമങ്ങളുടെ ഉപഭോക്താക്കൾക്കു പൊരുതേണ്ടിവരും. അവർ സംഘം ചേരേണ്ടിവരും.

അത്തരം സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് ഒരു സമഗ്രമായ രൂപരേഖ ഇനിയും ഉരുത്തിരിയാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളു. എങ്കിലും മാധ്യമങ്ങൾ നൽകുന്ന വിവരങ്ങളെ സ്വന്തം നിലയ്ക്കു മൂല്യവിചാരത്തിനു് വിധേയമാക്കുകയും ആ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അതുവഴി മാധ്യമങ്ങളുടെ നിലപാടുകൾ തിരുത്തുകയുമാവണം വളരെ ലളിതമായി ഈ സംഘങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം.

മാധ്യമങ്ങളുടെ ആസൂത്രിതവും ആസുരവുമായ ഘടനയിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ അവയുടെ ജനാധിപത്യവൽക്കരണത്തിനായി പൊരുതുന്ന ഒട്ടേറെ മാധ്യമപ്രവർത്തകർ നമുക്കുണ്ട്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടു പങ്കിടുന്ന ചില ബഹുജന മാധ്യമങ്ങളും നമുക്കുണ്ട്. അവരുമായിക്കൂടി സഹകരിക്കുന്നതോടെ മാധ്യമങ്ങളുടെ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് കരുത്തുറ്റ ഒരു മാധ്യമ ജനാധിപത്യ വല്ക്കരണപ്രസ്ഥാനം വളർത്തിയെടുക്കാനാവും.

അറിവുകളെന്ന വ്യാജേന ജനശത്രുക്കളുടെ മന്ത്രങ്ങൾ പ്രചരിക്കുന്ന ഒരു കാലത്തു്, അക്ഷരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ കള്ളം നടമാടുന്ന ഒരു കാലത്ത് ഈ ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയയ്ക്ക് വലിയ പ്രസക്തിയുണ്ട്. അതൊരു പൗരാവകാശ പ്രസ്ഥാനം തന്നെയാണ്.

—എൻ. പി. ചന്ദ്രശേഖരൻ

ശുനശ്ശേഫൻ

ശുനശ്ശേഫൻ—പുരാണ കഥാപാത്രം. കുടുംബത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യം മാററാൻ ഇയാളെ മാതാപിതാക്കൻമാർതന്നെ രാജാവിനു വിൽക്കുന്നു. രാജാവ് ഇയാളെ ബലികഴിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നു. ധനമോഹത്തിനാൽ സ്വപിതാവുതന്നെ യൂപത്തിൽ കെട്ടുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പ്രചോദനത്താൽ മന്ത്രംചൊല്ലി കെട്ടഴിച്ചു രക്ഷപെടുന്നതായി കഥ. തുടർന്നിയാം ഒരു മുനിയായിത്തീരുന്നു. അസംതൃപ്തമായ ഒരു ജീവിതം മുനിയാവുന്നതുവരെ നയിച്ച അദ്ദേഹം 20-ാം നൂററാണ്ടിൽ പുനർജ്ജനിക്കുകയും തന്നെപ്പോലുള്ളവരെ ഒട്ടനവധി കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ യുവതലമുറയുടെ പ്രതിനിധിയാണ് ഈ ശുനശ്ശേഫൻ

ഞാൻ ശുനശ്ശേഫൻ !
സന്തോഷത്തിൻ സ്തംഭം !
ഇതിഹാസങ്ങളിൽ നോക്കി,
ലോകരിത്തിമേലാരൊരേകറിയപോലെ,
തിളങ്ങും കണ്ണുകളിലാത്മവിശ്വാസംപേറി
ഒട്ടിയ വയറുമായ്
നിൽക്കുന്നു ഞാൻ, ഞാൻ സന്തോഷത്തിൻസ്തംഭം.

പണ്ട്, ആയിരം പൈക്കാംക്കുപകരമാ
യൊരു രാജാവെന്നെ വാങ്ങി
യജ്ഞയൂപത്തിൽ സ്വ-
പിതാവാൽ ബന്ധിതൻ,
ഞാൻ ശുനശ്ശേഫൻ
സന്തോഷത്തിൻ സ്തംഭം !
ഇന്നിവിടെയിനഗരം
ഭൂമിതൻമാറിൽ
തൻപാതകീറുവാൻ
ത്രാണിയില്ലാത്തവ-
ർക്കിടയിലൊരു നിസ്വനാം
നരനായിഷിറന്നു ഞാൻ.
ആർക്കുമേ വേണ്ടാത്തവ-
നാരുമേയില്ലാത്തവൻ
തൻപുനർജ്ജൻമത്തിലു-
മാശയില്ലാത്തവൻ
ചുററുന്ന ഭൂമിയിൽ
നെടുകെയും, കുറുകെയും
പായുന്ന മനുജരിൽ
ഞാനുണ്ട്.
ഞാൻ ശുനശ്ശേഫൻ
സന്തോഷത്തിൻസ്തംഭം !
ഇടക്കുസന്താപ-
മിടക്കു സന്തോഷ-
മിടക്കാശിക്കയു-
മിടക്കുനെടുവീർക്കയും.

ചന്തയിൽപ്പോയാലും,
ചുടലയിൽപ്പോയാലും
വഴിപോക്കരായാലും
വേശ്യമാരായാലും
പണിയാളരായാലും,
ഭൂവുടമയായാലും
സർവരിലുമെന്നെ ഞാൻ കാണുന്നു.
എന്റെ സ്വഭാവങ്ങ-
ളെന്റെ നേരമ്പോക്കു
കളെന്റെ പ്രകൃതങ്ങ-
ളെല്ലാമെന്റെയാണെന്റെ
സർവസുകൃതങ്ങളും
സർവപുണ്യങ്ങളുമെന്റെ
എന്നിലുണ്ടൊരുതിരി
കൊളുത്താനാളില്ലാതെ
എന്നിലുണ്ടൊരുകഥ
യെഴുതാനാളില്ലാതെ
എന്നിലുണ്ടൊരുഗാനം
പാടുവാനാളില്ലാതെ
എന്നിലുണ്ടൊരുപൈതൽ
താരാട്ടാനാളില്ലാതെ
എന്നിലുണ്ടൊരു കാമുകൻ
സ്നേഹിക്കാനാളില്ലാതെ
എന്നിലുണ്ടൊരുതേങ്ങൽ
കേൾക്കുവാനാളില്ലാതെ
ഞാൻ ശുനശ്ശേഫൻ
സന്തോഷത്തിൻസ്തംഭം !

നഗ്നനായ് ഞാൻ കൊടും
മഞ്ഞിൽതപം *ചെയ്തു
നൂററാണ്ടുകാം ഞാൻ ഭിക്ഷുവായ്
നഗരവീഥികളിലലഞ്ഞു
മൗനത്തിൻ കൊടുങ്കാട്ടിൽ
നിസ്പൃഹായനായ്നിൽക്കെ
ഒരു ക്ഷാത്രതേജസ്സും
വന്നില്ലീക്കെട്ടഴിക്കുവാൻ
ഏകനായ് ശൂന്യതയി-
ലിരുട്ടാംമൂടും ശൂന്യതയിൽ
ആരുമേ വന്നീലെന്നെ-
ത്തൊട്ടുമോചനം നൽകാൻ
കാലങ്ങളോടിപ്പോയി
ഇന്നുമെന്റെ ഹൃദയത്തി-
നന്തർഭാഗത്തുനി-
ന്നെത്തുന്നൊരു ചൊല്ല്
ഉഷസ്സിൻ മന്ത്രം ചൊല്ലിയുയിരേറിയവൻ ഞാൻ
ഞാൻ ശുനശ്ശേഫൻ, സന്തോഷത്തിന്റെ സ്തംഭം.

* തന്റെ മോചനമുദ്ദേശിക്കുന്നു. ശുനശ്ശേഫാവസ്ഥയിൽ നിന്നുള്ള മോചനം.

രാജീവ് എസ്.
I. D. C. MATHEMATICS

കളിക്കാത്ത നാടകം

കർട്ടൻ ഉയരുമ്പോൾ മൂന്നുപേർ താഴേയ്ക്കു നോക്കിനിൽക്കുന്നു. ഒരാൾ നിലത്തു കമഴ്ന്നു കിടപ്പുണ്ട്.

മൂന്നു പേരും ചേർന്ന് :- (താഴേയ്ക്കു നോക്കി) ''അങ്ങനെ ഈ നാടകം തീർന്നു.''
(കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞു മൂന്നുപേരും കൂടി സ്റ്റേജിന്റെ മുൻപിൽ വന്ന് സദസ്സിനോടായിട്ട്)

''മാന്യരെ! ഈ നാടകം തീർന്നു. നിങ്ങൾക്കെല്ലാം നന്ദി''
(കാണികൾ അനങ്ങുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു, മൂവരിൽ ഒരാൾ മൈക്കിനു മുൻപിൽ വന്നു നിൽക്കുന്നു.)

നടൻ:- ''സുഹൃത്തുക്കളെ ! ഈ നാടകം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ അഭിനയിച്ചവർ .. ഭാസ്കരനായിട്ട് ഈ നിൽക്കുന്ന ഞാൻ .. ഉണ്ണി''
(രണ്ടാമനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്) ''മുഹമ്മദായിട്ട് ഈ നിൽക്കുന്ന ആന്റണി.''
(മൂന്നാമനെ ചൂണ്ടി)'' ജെയിംസായിട്ട് ഈ നിൽക്കുന്ന നൂറുദ്ദീൻ.
(കിടക്കുന്ന നടനെ ചൂണ്ടിയിട്ട്) ''പ്രജയായിട്ട് ഈ കിടക്കുന്ന ചാറംസ്.

ലൈററും സൗണ്ടും-മീഡിയം

സംഗീതം ... സംഗീതം ഇല്ല.

സംവിധാനം ... (താൻ തന്നെയെന്നഭാവത്തിൽ) സംവിധാനം ഈ നിൽക്കുന്ന..
(തൽസമയം നിലത്തുകിടക്കുന്ന നടൻ ചാടിയെണീററ് മുൻപോട്ടു വന്ന് ദേഷ്യത്തോടെ ഒന്നാമനോടായിട്ട് സംസാരിക്കുന്നു.)

നടൻ;- എടോ, എടോ, എന്നേം നാട്ടാരേം ഇങ്ങിനെ കളിപ്പിക്കാൻ നോക്കല്ലെ ? (കാണികളോടായിട്ട്)

''മാന്യജനങ്ങളെ ! ഇയാരം പറഞ്ഞത് ശുദ്ധ നുണയാണ്. ഈ നാടകം തുടങ്ങാൻ പോകുന്നതേയുള്ളു. ഞാനുമായിട്ട് ഉണ്ടായ ഒരു ചെറിയ ഉടക്കിന്റെ പേരിൽ ഇയാള് നാടകം മുഴുവൻ കളിക്കാതെ നമ്മളെയെല്ലാം പററിച്ചിട്ട് മുങ്ങാൻ നോക്കണതാണ്. എന്റെ പേര് ചാറംസ് എന്നല്ല, റോബിനാണ്. കൂട്ടുകാരെല്ലാം എന്നെ റോബി എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്.''

(ഈ സമയം, രണ്ടാം നടൻ ആന്റണി, മുന്നോട്ടു വന്ന് റോബിയെ പിടിച്ചു മാററി

ആന്റണി:- (റോബിയോടായിട്ട്) എടാ അലക്സെ ! നീ സംഗതി ആകെ കലക്കിയല്ലോ, നമ്മളിനി എങ്ങിനെ മനുഷ്യേരുടെ മൊഖത്തു നോക്കും ?

അലക്സ് എന്ന റോബി :- (ആന്റണിയോടായിട്ട്) "മാത്തപ്പാ ! നീ ഇതിൽ ഇടപെടരുത് ഇത് ഞങ്ങളു തമ്മിലുള്ള പ്രശ്നമാ," (ഒന്നാം നടൻ, ഉണ്ണിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ടാണ് ഇതു പറയുന്നത്.)

മൂന്നാംനടൻ (നൂറുദ്ദീൻ) കാണികളോടായിട്ട് :- നിങ്ങളെന്തുകാണാൻ ഇരിക്കുകയാ ഇവിടെ ? കാശുകൊടുത്തു കേറിയവരേക്കാൾ അധികം പാസിൽ നാടകം കാണാൻ കേറിയവരാ മിക്കവരും. എന്നിട്ട് ഞങ്ങള് തമ്മിത്തല്ലുന്നതു കണ്ടു രസിക്കാൻ, അല്ലെ? ആ പണി നടപ്പില്ല. ഈ നാടകം തീർന്നില്ല. ഈ നാടകം തുടങ്ങീട്ടുമില്ല. ഞങ്ങളം ഈ നാടകം ഇവിടെ കളിച്ചിട്ടേയില്ല മനസിലായോ ? (ദേഷ്യപ്പെട്ട് (ഗ്രീൻ റൂമിലേക്കു പോകാൻ ഒരുങ്ങുന്നു)

ചാറംസ് എന്ന റോബിയെന്ന അലക്സ് :- (നൂറുദ്ദീനോടായിട്ട്) എടോ നായരെ, താൻ അവിടെ നിൽക്ക്. (കാണികളെ ചൂണ്ടി) ഇവരോട് പറഞ്ഞിട്ടു പോ. (കാണികളുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞ്) (പ്രജയായിട്ട് എനിക്ക് റോളു തന്നപ്പോ ഇയാള് (ഉണ്ണിയെ ചൂണ്ടി) പറഞ്ഞതാ 'എനിക്ക് രണ്ടു ഡയലോഗെങ്കിലും തരാമെന്ന്. പിന്നീട് റിഹേഴ്സൽ ടൈമിൽ ഡയറക്ട് ചെയ്യുകയാണെന്നും പറഞ്ഞ് ഇയാള് ഞങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോ ഞാൻ നന്നായിട്ട് അങ്ങോട്ടു പറഞ്ഞു. ആ ദേഷ്യത്തിന് ഡയലോഗും തരാതെ എന്നെ നിലത്തു കിടത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെ നാടകവും അവസാനിപ്പിച്ച് പോകാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഇങ്ങേരു നടത്തുന്നത്.

ഉണ്ണി :- (കാണികളോടായിട്ട്) ഞങ്ങടെ ഈ പ്രശ്നത്തിൽ നിങ്ങളാണ് വിധികർത്താക്കളെന്ന് എനിക്കറിയാം. (ചാറംസ് എന്ന റോബിയെന്ന അലക്സിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ട്) ഇയാളുടെ റോൾ പ്രജയായിട്ടാണ്. നിങ്ങള് തന്നെ പറ, പ്രജയെന്ന കഥാപാത്രത്തിന് എന്നെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും ഡയലോഗ് കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ ?

ചാറംസ് റോബിയെന്ന അലക്സ് :- (ദേഷ്യത്തോടെ) ഞാൻ തന്നോടു പറഞ്ഞതല്ലേ എനിക്ക് റോളു വേണ്ടെന്ന് ?

രണ്ടാമൻ :- (ആന്റണിയെന്ന മാത്തപ്പൻ) (മററുള്ളവരോടായിട്ട്) ഇപ്പൊ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു പറ. നാടകം കഴിഞ്ഞോ ? അതോ തൊടങ്ങാൻ പോണതേ ഉള്ളോ ?

ഉണ്ണി :- ഇത്രേം കാലം സ്ക്രിപ്ററും പഠിച്ച് റിഹേഴ്സലും നടത്തിയിട്ട് തനിക്ക് ഇനിം അറിയാമേലേ ?

രണ്ടാമൻ :- ജോസപ്പേ ! എന്നെക്കൊണ്ട് അധികമൊന്നും പറേപ്പിക്കരുത്. താനതിന് റിഹേഴ്സല്ലു കണ്ടിട്ടുണ്ടോടോ ? മേക്കപ്പ് ആർട്ടിസ്റ്റായിട്ടല്ലെ തന്നെ ഞങ്ങള് കൊണ്ടു വന്നത് ?

നൂറുദ്ദീൻ എന്ന നായർ :- (കാണികളോടായിട്ട്) കണ്ടോ... കണ്ടോ ഇതു തന്നെയാ ഞാൻ പറഞ്ഞേ. ഞങ്ങള് ഇവിടെ വന്നത് നാടകം അഭിനയിക്കാനല്ല. ഞാൻ വന്നത് നാടക ഓർക്കെസ്ട്രയിലെ തബലിസ്റ്റായിട്ടാണ്. (ഉണ്ണിയെന്ന ജോസഫിനെ ചൂണ്ടി) ഇയാള് കർട്ടൻ വലിക്കാരനാണ്. (ആന്റണിയെന്ന മാത്തപ്പനെ ചൂണ്ടി) ഇയാള് മേക്കപ്പ് ആർട്ടിസ്റ്റാണ്

(ചാറംസ് എന്ന റോബിയെന്ന അലക്സിനെ ചൂണ്ടി) ഇയാള് ഇയാള്...

ഉണ്ണിയെന്ന ജോസഫ് :- (പെട്ടെന്ന് മുന്നോട്ടുവന്ന്, കാണികളോടായിട്ട്) മാന്യരെ ! ഇപ്പറഞ്ഞതിലൊന്നും ഒരു കാര്യവുമില്ല. നാടകം ശരിയ്ക്കും അവസാനിച്ചതാണ്. (മറ്റുള്ളവരോടായിട്ട്) നിങ്ങള് ഇനി എന്നാ വേണങ്കി ചെയ്തോ. എന്റെ പണി കഴിഞ്ഞു. (മേക്കപ്പ് തുടച്ചു മാററി സ്റ്റേജിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന് കാണികളുടെയിടയിൽ ഇരിക്കുന്നു.)

രണ്ടാമൻ :- (കാണികളുടെയിടയിലെ ഉണ്ണിയെന്ന ജോസപ്പിനെ ചൂണ്ടി) വേല മനസിലിരിക്കട്ടെ ആശാനെ. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇരുന്ന് ഇങ്ങോട്ടു കല്ലുവലിച്ച് എറിയാനല്ലെ. അതിന് എന്നെ കിട്ടില്ല. ഞാനും പോവുകയാ. (മേക്കപ്പ് തുടച്ചുമാററി കാണികളുടെ ഇടയിലേയ്ക്ക്.)

മൂന്നാമൻ :- (പ്രജയെ നോക്കി) നമ്മളു രണ്ടും കൂടി എന്തോ ചെയ്യാനാ ? ഞാനും പോവുകയാ. (മേയ്ക്കപ്പ് തുടച്ച് സ്റ്റേജിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങുന്നു. പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചു വന്ന് പ്രജയോടായിട്ട്) ങാ... വേണോങ്കി താൻ ഒററയ്ക്ക് ഒരു തട്ടുതട്ട്. വല്ല മിമിക്രിയോ മറേറാ (ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു.)

(സ്റ്റേജിൽ തനിച്ചായ പ്രജകാണികളെ നിസ്സഹായനായി നോക്കുന്നു.)

പ്രജ :- (കാണികളോട്) എല്ലാവരും കൂടി നമ്മളെ കുഴിലിറക്കി. ഇനിയിപ്പോ ഞാൻ തനിച്ച് എന്തു നാടകം കളിയ്ക്കാനാ ? ഒരു കാര്യം ചെയ്യ്, നാടകം വേണോങ്കി നിങ്ങളാരാണെങ്കിലും ഈ തട്ടേലൊട്ട് വന്ന് കളിച്ചോ. ഞാനും പോവുകയാ (മേയ്ക്കപ്പ് തുടച്ചു മാററി കാണികളുടെ ഇടയിലേക്ക്.)

— കർട്ടൻ —

സി. എസ്. ജയറാം
ഇംഗ്ലീഷ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്

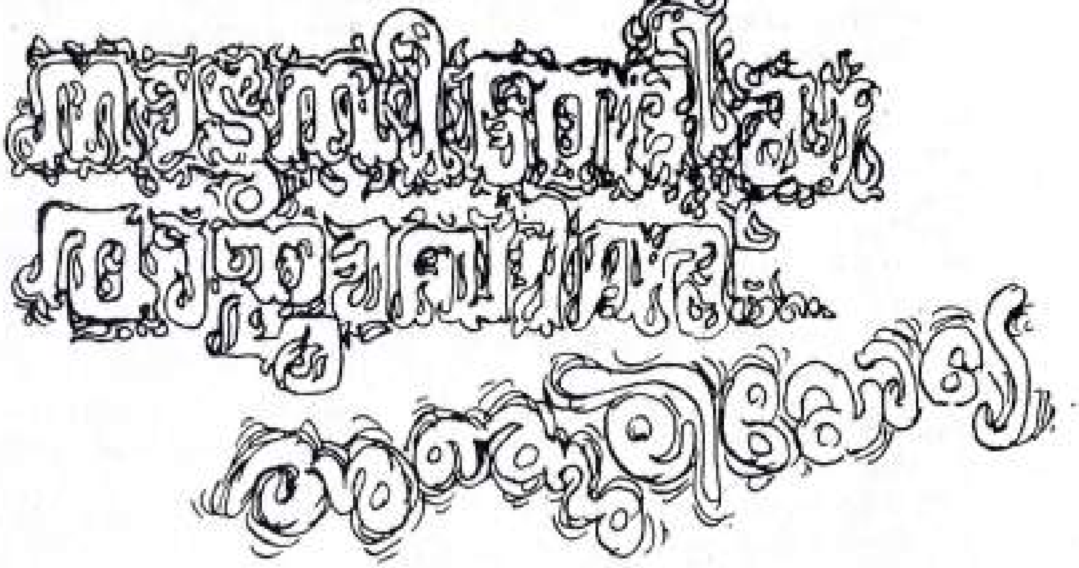

മഹാനായ വഞ്ചിനാട്ടധിപൻ അന്തരിച്ചു. പ്രജയും, നാടുവാഴിയുമൊക്കെയായി തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വഴിത്താരകളിൽ അദ്ദേഹം നല്ലതിനുവേണ്ടി നിലകൊണ്ടു. നാടുവാഴി ഭരണകാലത്തും, അതിനുശേഷം ജനാധിപത്യ ഭരണകാലത്തും ചിത്തിര തിരുനാൾ ജനങ്ങളുടെ ദാസനായിരുന്നു. രാജഭരണം ഇല്ലാതായപ്പോഴും അദ്ദേഹം പ്രജയായി. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നിൽ മുട്ടുമടക്കാതെ പൊരുതി നിന്ന മററനേകം രാജാക്കൻമാരെ നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ ചിത്തിര തിരുനാൾ വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു.

വിനീതനായ ആപത്മനാഭ ദാസൻ, പൊൻവാളും കയ്യിലേന്തി തന്റെ പ്രജകളെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ ഇനി ഉണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നമുക്കു നൽകിയ സ്നേഹം, അതെ ചിത്തിര തിരുനാൾ ബാലരാമവർമ്മ തമ്പുരാൻ സ്നേഹസാമ്രാജ്യത്തിലെ അധിപനായിരുന്നു. തന്നെ സമീപിക്കുന്ന ആർക്കും വിസ്മൃതമാക്കപ്പെടാനാവാത്ത സ്നേഹ സമ്മാനം നൽകുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ മഹാരാജാവും പ്രജയും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. കൃശഗാത്രനായ ഈ തമ്പുരാൻ മരിക്കലും മായാത്ത തങ്കലിപികളിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രത്താളുകളിൽ തിളങ്ങണം. പടയോട്ടവും പന്തയവും നയിക്കാത്ത വിനീതനായ ഈ ദാസൻ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടിൽ ഇനി ഇതിഹാസമായി തിളങ്ങണം. മരിക്കാത്ത ഇതിഹാസം.

തിരുവനന്തപുരത്തെ ശ്രീ ചിത്രാ മെഡിക്കൽ സെന്ററും, ആർട്ട് ഗാലറിയും, മൃഗശാലയും ഇനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങളായി മാറും. ഗാന്ധിജി ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അത്ഭുതകരമായ പ്രവൃത്തി എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച മുപ്പത്തിയാറിലെ ക്ഷേത്ര പ്രവേശന വിളംബരം, പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശ പ്രഖ്യാപനം, എല്ലാം കരുണയുടെ കരങ്ങളാൽ നമ്മെത്തഴുകി കടന്നുപോയ ആ വലിയ മനുഷ്യന്റെ എന്നും തുടിക്കുന്ന വലിയ മനസിലെ പൊഴിയാത്ത വസന്തങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഓർമ്മകളായിരിക്കും.

തിരുവിതാംകൂറിലെ അവസാനത്തെ അധിപൻ യാത്രയായി. സാർത്ഥകമായിത്തീർന്ന ഒരു ജൻമത്തിന്റെ നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരി ആ ചെറിയ ശരീരത്തിലെ വലിയ മനസിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിട്ടുണ്ടാവണം. ആ യാത്രയിൽ തമ്പുരാൻ ഒരു തലമുറയുടെ മാത്രമല്ല ആദരവു പാത്രമായത്. ഇനിയും വരാനിരിക്കുന്ന എത്രയോ തലമുറയുടെ............

നാഡിൻ ഗോഡിമർ

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ എഴുത്തുകാരി നാഡിൻ ഗോഡിമർക്ക് ഈ വർഷത്തെ സാഹിത്യത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ കറുത്തവരുടെ ജീവിതസമരങ്ങളും ജീവിത സന്ധികളും നോവലിലും ചെറുകഥകളിലും പ്രതിഫലിപ്പിച്ച ഗാഡിമർ പതിററാണ്ടുകളായി സാഹിത്യരംഗത്തെ വെള്ളിനക്ഷത്രമായി തിളങ്ങുകയായിരുന്നു.

1923-ൽ ജോഹനസ് ബർഗിനടുത്ത് സ്പ്രിഗ്സിലാണ് ഗാഡിമർ ജനിച്ചത്. 15-ാം വയസുമുതൽ കഥകൾ രചിക്കുമായിരുന്നു ഗാഡിമർ. 1980-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'Burghers Daughter' ലൂടെ അവർ ലോകസാഹിത്യരംഗത്ത് ചിരപ്രതിഷ്ഠയായി.

തന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ പ്രതികാവ്യമായിരുന്നു അവരുടെ ഈ നോവൽ. ഏതാണ്ട് വർഷങ്ങളോളംതന്നെ ഇതിലെ പ്രതിപാത്രം അവരുടെ ജീവിതത്തെ പിൻതുടർന്നിരുന്നു. അസാധാരണമായ ശക്തിയും ആർദ്രീകരണപ്രവണതയുമുള്ള ഈ നോവലാണ് അവരുടെ മാസ്റ്റർപീസ് സൃഷ്ടിയായെണ്ണുന്നത്.

സിംഹഗർജ്ജനം കേട്ടുണരുന്ന കറുത്ത വർഗ്ഗത്തിന്റെ കാഹളം, അതവർ സ്വപ്നം കണ്ടു. സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുള്ള കലാകാരി ഒടുവിൽ പെസിമിസ്റ്റ് വീക്ഷണത്തിലേക്കു ചലിക്കുന്നു. അവർ 'A soldiers Embrace' എന്ന നോവലിൽ ഇത് പരോക്ഷമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഉണരുന്നതിന് കാഹളം മുഴങ്ങിയിട്ടും തങ്ങളുടെ നിദ്രയുടെ ആലിംഗനത്തിൽ പുതഞ്ഞ് തലമൂടിപ്പുതച്ചുവലിച്ചിട്ട് കിടന്നുറങ്ങുന്നവരുടെ നിദ്രയുടെമേൽ പാൽവണ്ടിയുടെ റബ്ബർ ചക്രങ്ങൾ കയറിയിറങ്ങുമെന്ന് അവർ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ആദ്യന്തപ്രവാഹംപോലെയായിരുന്നു ഗാഡിമറുടെ Burghers Daughter മുതൽ 'Something out there' വരെയുള്ള സർഗ്ഗ സൃഷ്ടികൾ. ജീവിതത്തെയാകെ സമാശ്ലേഷിക്കുന്ന ഇവരുടെ പ്രതിബദ്ധത രാഷ്ട്രവ്യവഹാരത്തോടുമാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. മനുഷ്യസമൂഹമാകെ അവരുടെ അനന്യസ്നേഹത്തിലൊതുങ്ങുന്നതു തന്നെ ഈ അവാർഡിനെ നമുക്ക് മാനിക്കാനുള്ള വക നൽകുന്നു.

ഗോപകുമാർ
I D. C. എക്കണോമിക്സ്

പറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു പുഷ്പത്തിനും,
നൽകപ്പെട്ട മറ്റൊന്നിനുമിടയിൽ,
അവർണ്ണനീയമായ നിശബ്ദത............

ഓരോ വിയോഗവും നമ്മിൽ നിറക്കുന്നത് അവ്യാഖ്യേയങ്ങളായ നിനവുകളാണ്. സ്ഫടികതുല്യമായ ഒരു വാക്കായി വിശുദ്ധമായ ഒരു ക്ഷണികാനുഭൂതിയായി കാലം ചെയ്തവരുടെ ഓർമ്മകൾ പുനർജ്ജനിക്കുമ്പോഴും വിധിക്കുമുന്നിൽ വിരൽ ചൂണ്ടിയവരുടേയും അവർഹവിസുനൽകിയ ജന്മത്തിൽ നിന്നുയിരാർന്ന ഈ വലിയ വെളിച്ചത്തിനും നിഴലിനുമിടയിൽ ഞാൻ അവരുടെ വിയോഗത്തിന്റെ വേദനയിൽ അലിയുന്നു.

അച്യുതമേനോൻ

അച്യുതമേനോന്റെ ഓർമ്മകൾ അരിച്ചെത്തുന്ന വെളിച്ചം പോലെ സംക്രമിച്ച് ഒടുവിൽ നന്മയുടെ മണൽത്തട്ടിൽ നിറന്നു നിൽക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുഞ്ചിരിയിൽ ആ യുഗത്തിന്റെ അറിവും അനുഭവവും കുടികൊണ്ട് അതിനെ അനശ്വരമാക്കി തീർക്കുന്നു.

രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾക്കു മീതെ നല്ലതുമാത്രം വിതറി നാട്ടിനും നാട്ടാർക്കും വേണ്ടി നൽകപ്പെട്ട ആ ജന്മം അവിസ്മരണീയമാകുന്നു. പൊയ്ക്കാലുകളില്ലാത്ത ആ സത്യസന്ധതയുടേയും ആത്മാർത്ഥതയുടേയും, ലളിതാവതാരം ആരാധ്യമായ വ്യക്തിത്വമായി കൈരളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിറയുമ്പോൾ, അച്യുതമേനോൻ ഹൃദയഭേദകമായ ഒരോർമ്മയാകുന്നു. അനന്ത മൂർത്തി പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്ത്യയിലെവിടെ കാണാൻ കഴിയും, കാലൻ കുടയും പിടിച്ച് പൊതുനിരത്തിലൂടെ വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ നടക്കാനിറങ്ങുന്ന അച്യുതമേനോനെപ്പോലൊരു മുൻ മുഖ്യമന്ത്രിയെ. അതെ അച്യുതമേനോന്റെ ദൃഷ്ടി സിംഹാസനത്തിലായിരുന്നില്ല. ജീവിത സന്ദർഭങ്ങളുടെ മേച്ചിൽപുറങ്ങളിലൂടെ തന്റേതുമാത്രമായ ശൈലിയിൽ പൊയ്ക്കാലുകളില്ലാതെ നടന്നകന്ന ആ പടക്കുതിരക്കുമുമ്പിൽ ഒരു നിമിഷത്തെ നിശബ്ദത.

കേളു ഏട്ടൻ

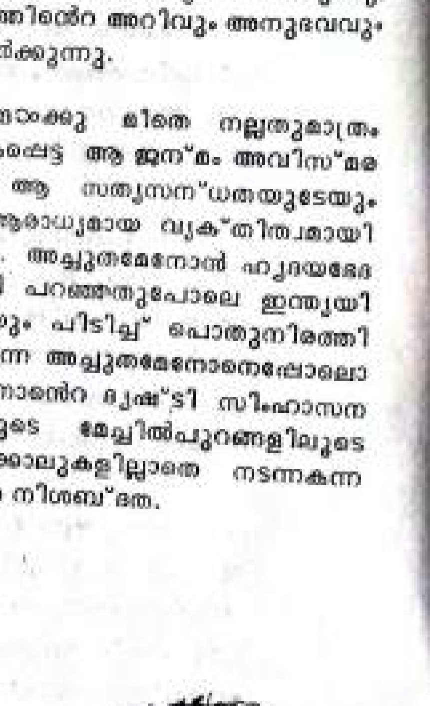

മെയ് 20-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച 2.15 ന് കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന കേളു ഏട്ടൻ അന്തരിച്ചു. എവർക്കും ഏട്ടനായിരുന്നു കേളു. തികച്ചും ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരന്റെ ജീവിതം നയിച്ച കേളു മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ പര്യായമായിരുന്നു. അറുപത്തിമൂന്നാം വയസിലും അടങ്ങാത്ത വിജ്ഞാനദാഹവുമായി തെണ്ടി കൂടി കഴിഞ്ഞ കേളുവേട്ടനെ ഒരിക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളവർ മറക്കുകയില്ല. അത്രമാത്രമായിരുന്നു ആ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം. കേളുഏട്ടന്റെ മരിക്കാത്ത ഓർമ്മക്കു മുന്നിൽ ഒരുപിടി രക്ത പുഷ്പങ്ങൾ.

ശ്രീപദ് അമൃത് ഡാങ്കേ

ഡാങ്കേയെ കുറിച്ച് ഓർക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ മാത്രമല്ല ലോകചരിത്രത്തിന്റെ തന്നെ മുന്നിൽ വിശ്വരൂപമുൾക്കൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന വിവാദ പുരുഷനെയാണ് ഓർക്കുക. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സ്ഥാപക നേതാക്കളിൽ ഒരാളായിരുന്ന ഡാങ്കേയുടെ സൈദ്ധാന്തികവും പ്രായോഗികവുമായ നിലപാടുകളിലൂടെ പരക്കെ ആക്ഷേപവും അംഗീകാരവും വാങ്ങി.

ഗാന്ധിയേയും മാർക്സിനേയും ഒരേ കുടക്കീഴിലും വേദവും രാഷ്ട്രീയവും ഒരേ മാറത്ത് അടക്കിപ്പിടിച്ച് ഡാങ്കേ വിവാദങ്ങളിലൂടെ വളർന്നു. ഒടുവിൽ 88-ാം വയസ്സിൽ മരിക്കുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും നിർഗമിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനശ്വരമായ ഓർമ്മകൾക്കുമുന്നിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ.

നാലാങ്കൽ

മനസിൽ വെളിച്ചമുള്ള അദ്ധ്യാപകന്റെ ജീവിതം ധന്യമാണ്. ഉപനിഷത് ദർശനം പശ്ചാത്തലമായുള്ള കവിയുടെ ജീവിതം ധന്യധന്യമാണ്. ഇവരണ്ടും ഉൾച്ചേർന്നതാണ് നാലാങ്കലിന്റെ പ്രകാശ പൂർണ്ണമായ ജീവിതം. വിവേകത്തിന്റേയും പാണ്ഡിത്യത്തിന്റേയും കനലുകളാൽ തിളക്കമേറിയതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ. ചിത്രപംക്തി, രാഗതരംഗം, ശോകമുദ്ര തുടങ്ങി കൃഷ്ണതുളസിക്ക് ഓടക്കുഴൽ അവാർഡ് ഡിസംബറിലെ മഞ്ഞുതുള്ളികൾക്ക് കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് എന്നിവയും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൗരാണികതയുടെ മുന്നിൽ പാരമ്പര്യ കഥാഖ്യാനങ്ങളുടെ നിഷ്കളങ്ക സൗന്ദര്യമായിരുന്നു നാലാങ്കൽ കവിത.

ഡേവിഡ് ലീൻ

ദരിദ്രനായി ജനിച്ച ഡേവിഡ് ലീൻ, വിശ്വസിനിമയുടെ നീണ്ട നിരയിൽ ഇതിഹാസ തുല്യങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളുടെ വലിയ താവളങ്ങൾ തീർത്തു. ലോകസിനിമയിൽ അദ്ദേഹവും, സിനിമയും എന്നും ഒറ്റക്കൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചത് സമയത്തിനുമപ്പുറം ചിന്തയുടെ വഴികളിലൂടെ മനുഷ്യ പരിണാമത്തിന്റെ രഥങ്ങൾ പൂട്ടി അതിവേഗം അദ്ദേഹം പാഞ്ഞു. മാറ്റങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റുകൾ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്, ഇളകാത്ത യാത്രയിലായിരുന്ന ലീൻ സംസ്കാരത്തിനുതന്നെ മുതല്ക്കൂട്ടാണ്. Great expectations, Dr. Zhivago തുടങ്ങി എത്രയോ ചിത്രങ്ങൾ എല്ലാം ഡേവിഡ് ലീനെ അനശ്വരനാക്കുന്നു.

Principal's Report

1990–91

Rev. Fr. Manager; Honourable Chief Guest Prof. John Principal Maharaja's College, College Union Chairman, members of the teaching and non-teaching staff, and my dear students,

I have great pleasure to place before you the report of the functioning of our College for the year 1990-1991. By the Grace of God this academic year is coming to a close with a lot of achievements to our credit. This was possible because of the close co-operation between the management, the staff, the students, and the parents. It is gratifying to note that in our College all these four factors closely co-operate to achieve our objective of moulding future citizens of mother India.

The Management :

At the beginning of this academic year there was a thorough change at the top of the administration of this College. After the successful completion of his term as Manager Rev. Fr. Aquinas CMI relinquished office on 27th May 1990. Rev. Dr. Dan Thottakkara retired as principal on 31/5/90 after two years of distinguished service as Principal. Let me place on record my sincere appreciation and gratitude for the valuable service rendered by these two Rev. Fathers.

Our new manager Rev. Fr. Melesuis is no stranger to this institution. He is one of the architects of this institution, serving first as bursar and then as Manager. That was during the most expansinary phase of our College more than a quarter of a century ago. Now on the eve of its golden Jubilee Fr. Melesius is back as manager to guide to new heights and glory. I took charge as principal on 1/6/1990.

The Staff :

There are 108 dedicated teachers distributed over the nine departments of the College. This year we are very unfortunate to lose the services of 6 heads of departments. Professors P. M. Joseph (Physics) K. J. Joseph (English) Aravindakshan (Chemistry) K. J. Joseph (Economics) K. S. Francis (Zoology) and M. M. Appachan (Botany) have more or less 3 decades of dedicated service each in our College. Their contribution to the growth of the departments they headed are great and the void their departure created will not be easily filled. Mr. P. T. Charly and Padmanabhan also retired from the non-teaching staff of the College. I thank, them all for their services. May god grant long life good health and happiness.

The economics department of our College suffered a severe set back when Prof. K. U. Baby was called to his eternal reward. A bachelor, his only love was knowledge which he incessantly pursued and earnestly imparted. May his soul Rest In Peace.

Rev. Dr. George Pittappilly and Rev. Dr. Jose Kuriedath are on temporary leave doing post-doctoral research at Maxplanck Institute of West Germany and the Louvalue University respectively. I wish them good luck.

Mr. R. V. Raju and P. E. Cherian have joined the economics department. I welcome both of them.

The introduction of the U. G. C. Scheme to our University has thrown up new challenge and created new enthusiasm among our teachers. Most

പത്മരാജൻ

ഗന്ധർവ്വലോകത്തിലെ അനന്തമായ നിലാവെട്ടത്തിലേക്ക് മാസ്മരികമായ മൗനത്തിലൂടെ നമുക്കുമുന്നിൽ ഒരു തൂവാനത്തുമ്പിയായി പറന്നകന്നു. കാവ്യാത്മകമായ തന്റെ ചലചിത്ര ശൈലിയിൽ കൊമേഴ്സ്യൽ ആർട്ട് ഫിലിമുകളെ വിജയകരമായി കൂട്ടിച്ചേർത്ത പത്മരാജൻ സംവിധായകപ്പട്ടത്തിനും അതീതനായി തിരക്കഥാകൃത്ത്, നോവലിസ്റ്റ്, ചെറുകഥാകൃത്ത് എന്നീനിലകളിലും തന്റെ മൗലികതയുടെ മായാത്ത മുദ്രപതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഗന്ധർവ്വനെപ്പോലെ നമ്മുടെ ചലചിത്ര സാഹിത്യശാഖയിൽ പാറിനടന്ന പത്മരാജന്റെ മരണം നമുക്ക് ഒരു നഷ്ടംതന്നെ.

രാമനാഥ ഗോയങ്കെ

സ്വാതന്ത്ര്യ സമരസേനാനി, തികഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേഹി, ഗുരുനാഥൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ ഏതു നിലയിലും ഗോയങ്കെ സർവ്വസമ്മതനായിരുന്നു. അനാഥനായിരുന്ന ഗോയങ്കെ തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ വളർന്ന് ഒടുവിൽ രാജ്യസഭാംഗവും രാഷ്ട്രീയക്കാരനും ഒക്കെയായി പത്രലോകത്തേക്കു കടന്നുവന്നു. എക്സ്പ്രസ് പത്രങ്ങളുടെ അധിപനായിരുന്ന ഗോയങ്കെ പത്രലോകത്തെ പല പരിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെയും തുടക്കക്കാരനായിരുന്നു. പത്രലോകത്തെ ഈ വലിയ ഗോപുരം വിവാദങ്ങൾക്കു നടുവിലും തികഞ്ഞ വിവാദപുരുഷനായിരുന്നു.

of our teachers are eligible to the U. G. C. scheme and scale of pay. All are eager to acquire additional qualification and benefits. With this in view many of our teachers are taking refresher courses in various Colleges, a few M Phil and Phd courses. Our College is organising refresher courses in Chemistry and Commerce. Over one hundred teachers from various Colleges of the M. G. University including ours is participating in these courses conducted here.

Students :

There are 2222 students on the rolls of the College of whom 1062 are boys and 1160 girls. Coursewise, 893 are in pre-degree, 1151 in the degree and 178 in the P. G. classes.

The Results :

This year also our College, has kept its glorious tradition of academic excellence. 432 students appeared for the Pre-degree examination. The percentage pass is 87 with 167 first classes, 100 second classes and only 108 third classes. This year also we are first in the M. G. University in the percentage pass and percentage of first classes in pre-degree.

At the degree level our pass percentage is 84.6% in Economics, 77.7 in Sociology, 97.5 in Physics, 87.5 in Chemistry, 93.5 in Botany 85.7 in Zoology, 71.4 in Commerce and 100 in Maths.

At the P. G. level it is 100% in English with one first class and 6 second classes, 77.7% in Economics with 8 second classes. 100% in Chemistry with 15 first classes, and 2 second classes, 100% in Zoology with 1st and 3rd Ranks, 8 first classes and 2 second classes, 100% in Botany with 2nd and 3rd Ranks and 11 first classes, 81.7% in Commerce with 3 first classes and 8 second classes.

I take this opportunity to congratulate Rema L.P., 1st Rank MSc Zoology, Annie Joseph 3rd Rank MSc Zoology, Mathew Kuriakose and Elias Joseph 2nd and 3rd Ranks, respectively in MSc Botany. Ajith K. T., 3rd Rank pre-degree IV group who brought laurels to this College and their teachers who guided them, and their parents who motivated them.

Scholarships and stipends

Out of 2222 students 668 enjoy scholar
from various sources.

1 National Merit scholarships
2 District ,, ,,
3 National loan ,,
4 University merit ,,
5 Other scholarships
6 Educational Concession to SC/ST
OEC/OBC
hindu K. P. C. R.

Campus Ministry

The College aims at the all round developm of our students. Our aims is to form intellectu developed emotionally mature, morally uprig spiritually enriched men and women. With this mind we offered many programmes, during th year. These were organised under the auspices the AICUF, the womens cell and the prayer group

Talent Clubs :

Talent clubs were active this year als Students were encouraged to freely join any the clubs according to their tastes and to wo with their Co-ordinators to develop their talent

The more active of such clubs were :-

The Music Club	with	Mr. Philip of English
Quiz-whizz kids	,,	Prof. T. T. Joseph
Histrionics club	,,	Mr. C. S. Francis
Painting club	,,	,, C. S. Jayaram
Speakers' forum	,,	,, K. C. Abraham
Debating club	,,	Pro. P. J. Cyriac
Amateur Radio (Ham Radio)	,,	Fr. Saviens
Video Club	,,	Fr. Abraham Kallunkal
Women Cell	,,	Sr. Aleyamma
Prayer group	,,	Sr. Aleyamma

Under the able guidance of the Coordinators ou students won many prizes in many inter Collegiat Competitions A few of the outstanding winner are Sunu Abraham of 3rd BSc Chemistry, Reube Abraham of 2nd PDC 3rd group, Sandeep Sreekuma of 1st PDC 3rd group, Asokan of 1st D Economics. Our quiz team has won first priz in the Gandhifest 1991 now being held a Changanacherry.

N. S. S.

This year 322 dynamic and Committed young men and women enrolled themselvs as N. S. S. volunteers. Activities of the N. S. S. were inaugurated by Dr. Paul Mampilly, the well-known Cancer specialist and social worker. N. S. S. volunteers celebrated Independence Day and Gandhi Jayanthi with cleaning programmes of the campus and neighbourhood. They collected Rs. 350 from among themselves to help drought affected people of Tamil Nadu.

An important programme of the year was the celebration of the environment week. During the week they identified the flora and fauna of the campus with the help of expert teachers. Every day of the week there was either group discussions, debate, enviornmental quiz or talk by resource persons.

Besides, major and minor camps were organised. The major camp was at Undumpanchola. A 4 km stretch of road from Udumpannoor to Kaithapara was constructed. Our volunteers got active support and encouragement from the local people.

NSS volunteers also brought out a manuscript magazine. It was for university level competition. Last year we got 3rd prize. We hope to better on that this time around.

A blood-testing cum donation camp was also organised. Nearly 80 volunteers donated blood to the IMA. NSS also joined hands with SADA (students Against Drug Abuse) and the women's cell in organising an Inter-Collegiate Poster exhibition.

Women's Cell

The womens cell of our college sponsored by the AIACHE Delhi under took colourful and varied activities this year. Sr. Elizabeth William, President of the cell attended an All India Orientation Camp at Christian Jyothi College, Bangalore from 25th to 31st May 1990.

Activities of the cell started with an Inter-Collegiate one day Seminar on "Laws relating to Women" Seven from the city participated. Other programmes included leadership training programme with the guidance of Fr. Joy James of Loyola College TDM, Training in communication skills led by Fr. John Manipadam of ICTA. Seminar cum workshop on creative writing conducted by Mr. K P. Vijayan, Associate Editor of Mathrubhoomi seminar on Sex-Integration by Dr. Antony Mannarkalan etc.

Members of the cell visited the Malanadu Development Society at Kanjirappally and the Adivasi Colony at Paliakudi in Idukki district to acquaint themselves with the life of women of the socially backward classes.

Women's Cell members actively participated in the Signature Campaign, "I believe in Justice". Participated in the poster exhibition competition held at Town Hall Ernakulam, organised a Poster Exhibition on Social Evils and Injustice with the help of NSS and SADA. For all these and other good work our college was awarded the All India Rolling Trophy of the Pratyasha Movement for best performance and excellance. Congratulations to Sr. Elizabeth william and the girls.

Aicuf

With the able guidance of Chaplain Rev. Fr. Joseph Poonely and Staff advisors Sr. Elizabeth and Mr. R. K. Varghese, the AICUF unit of our college organised a number of programmes. They organised a three-day leadership camp, a one-day seminar on personality development and an Inter collegiate debate. They visited the 'Relief settlement' run by the Corporation of Cochin and distributed food packets and dress materials. Christmas was celebrated under their leadership. They also gave the lead in conducting weekly prayer meetings.

Sports and Games

This has been a very significant year in games and sports. Two of our teams, Basket Ball and Lawn Tennis won University championships. Our Ball Badminton and Table Tennis teams were Runners-up in the university.

15 students of our college represented the University and three of them represented ,the state in Basket Ball, Volley Ball, Cricket, Lawn Tennis Table Tennis and Athletics.

NCC

NCC Army and Navy wings started training in the month of August. Cadets were given training in Drill Use of weapons, Map reading, Field Craft sailing, Battle craft, First Aid etc. Our cadets participated in various camps held in and outside the state including the R. D. Parade in Delhi. They participated in various examinations and selection tests.

PTA and Student Welfare Trust

We have a very active PTA in our college. It has registered a trust by the name "Sacred Heart College Student Welfare Trust". The objective of the trust is to do everything for the well being of our students. In pursuance of this the PTA organised an Award day and using the interest from Corpus fund about Rs. 4000 were given to University rank holders, winners of University Youth Festival and Championships. It gave Rs. 8800 scholarships in different courses. Rs. 5000 was distributed to poor students Rs. 10,000 was given to the college to make tables and chairs in English department Library

I am grateful to the outgoing Vice-President of the PTA Mr T. M. Marangoly, cut going secretary and New Vice-President Mr. K. Koshy and all the members of the executive and trust and also all the parents and guardians of our dear students.

Looking Ahead

The above are some of our achievements when we look back over the year. We are looking ahead confidently and hopefully; In 1994 the college will be celebrating its Golden Jubilee. We are planning to start new P. G. Courses in physics, Maths and Sociology. A P. G. cum Research Centre and a Computer Centre are on the avail. We have already taken a few tentative steps to reaize these dreams Much will depend upon the U. G. C, the Govt and the availability of funds.

I take this opportunity to express my profound gratitude to the Sacred Heard of Jesus our patron, to Rev Fr. Melesius G. M., Our manager, to, Rev. Fr. A. U. Varghese our Vice-Principal, to Rev Fr. Saviens our Bursar, to Prof. K. S. Francis the returning Officer and his team, to Prof. P. J. Cyriac our Staff Advisor to Mr. Cyriac Antony our Staff Secretary, to all members of the College Council, to all members of teaching and non-teaching Staff, to the College union Chairman and College union Executives, student leaders of both the parties and all of you who made this success story possible.

Thank you Prof. John
May God bless us all

Thank You,
Principal

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂററാണ്ടിലെ സമൂഹം

ഇരുപത്തിയൊന്നാംനൂററാണ്ടിലേക്ക് കുതിക്കുന്ന ഒരു ദശകത്തിനെയാണല്ലോ നാം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രീയവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിലെല്ലാം നാം ഇന്ന് വളർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ രാഷ്ട്രങ്ങളെപ്പോലെ നാം ഇന്ത്യക്കാരും അത്യുന്നതി നേടാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതിൽ ആർക്കും ഒരു തെററും കാണാൻ കഴിയുകയില്ലതന്നെ. വിദേശീയരെ അമിതമായി അനുകരിച്ചു അവരുടെ ഒപ്പം നിൽക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ യുവതലമുറ ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന ആക്ഷേപം ഇന്നെന്നല്ല പണ്ടുമുതലെ ഉള്ളതാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ഇങ്ങനെയെല്ലാം അവരെ മാതൃകയാക്കി വർത്തിക്കുമ്പോഴും നമ്മളേവരുടേയും മനസ്സ് ഒരു പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടുകാരൻേറതാകുന്നു എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ പ്രശ്നമാകുന്നത്.

ജീവിതത്തിൻെറ ഏതു തലമായാലും പുരുഷനെന്നും സ്ത്രീയെന്നും വകതിരിവുണ്ട്. ഇവയിലൊന്നിന് മറെറാന്നിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യമോ ഗുണമോ കഴിവോ അവകാശപ്പെടാനാവില്ലയെന്ന് എല്ലാവരും ഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ നേരെ മറിച്ചും. ഇരുവർക്കും തുല്യപങ്കാളിത്തമാണ് സമൂഹം കൽപിച്ചിരുളേണ്ടത്. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായോ അല്ലാതെയോ സമൂഹമനസാക്ഷി ഈ സമതന്തുലിതാവസ്ഥ തെററിച്ചു, തെററിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സാധാരണയായി സ്ത്രീകൾ അവർക്കുള്ള കഴിവുകൾ അവരവർ വിഹരിക്കുന്ന മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചു അംഗീകാരം പിടിച്ചുപററാതെ ഒതുങ്ങി കഴിയാനുള്ള മനോഭാവം ആണ് വെച്ചുപുലർത്തുന്നത്. അഥവാ ഒന്നുരണ്ടുപേർ അതിനു തുനിഞ്ഞാൽ 'മാനസികവിഭ്രാന്തിയുള്ളവർ' എന്ന് അവരെ സ്ത്രീകൾതന്നെ മുദ്രകുത്തുന്നു. കൂട്ടിനു പുരുഷസമൂഹവും. ഈയൊരു സ്ഥിതിക്കു മാററം വരുത്തുവാൻ മുന്നോട്ടിറങ്ങേണ്ടത് വിദ്യാർത്ഥിനി വിദ്യാർത്ഥികളടങ്ങുന്ന ഇന്നത്തെ യുവതലമുറയാണ് എന്ന് പല പ്രമുഖരാഷ്ട്രപൗരൻമാരും ആഹ്വാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് എന്ന കാര്യം നാം സൗകര്യപൂർവം വിസ്മരിക്കുന്നു. വിവാഹജീവിതത്തിൻെറയാരംഭംവരെ പരസ്പരം പുച്ഛിച്ചും കലഹിച്ചും ഇരുവരും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടതിനുശേഷമാകട്ടെ സഹവർത്തിത്വത്തോടെ പെരുമാറി സമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ ആദർശകുടുംബമാകാൻ കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല സുഹൃത്ബന്ധം കാമ്പസുകളിലോ ജോലി സ്ഥലങ്ങളിലോ നമുക്ക് വളർത്തിയെടുത്തുകൂടാ. എന്തുകൊണ്ട് ഒററക്കെട്ടായി വിദ്യാഭ്യാസമേഖലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു നമ്മുടെ കടമകൾ നിർവഹിക്കുകയും, അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുകയും ഉ

അമവാദിത്വത്തോടെ പെരുമാറുകയും ചെയ്തുകൂടാ?

കോളേജുകളിൽ മൊട്ടിടുകയും, വളരുകയും അവിടെവച്ചുതന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് എല്ലാവരും വാതോരാതെ പറഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഒന്നാണല്ലോ പ്രേമം അഥവാ ലവ് (love) എന്തെങ്കിലും ഒരു ആൺകുട്ടി പെൺകുട്ടിയുമായോ അതോ മറിച്ചോ സംസാരിക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ മററോ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ പ്രേമമെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ മടിയില്ലാത്തവരാണ് നമ്മിൽ ഭൂരിഭാഗവും ചിലപ്പോളവർ ബന്ധുക്കളായിരിക്കാം, സുഹൃത്തുക്കളായിരിക്കും, അയല്ക്കാരായിരിക്കാം, സ്കൂളിൽ ഒരുമിച്ചു പഠിച്ചവരായിരിക്കാം. പക്ഷെ അത്രക്കു കടന്നുചിന്തിക്കാൻ നമ്മാം പലരും മിനക്കെടാറില്ല എന്നത് ഒരു നഗ്ന സത്യമാണ്. **'You can find your best friend in the opposite sex'** എന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. വിദ്യാർത്ഥിനിവിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഈ ചേരിതിരിവു വളരെ പ്രകടമാണ്. 'അവരുടെ സ്വഭാവം മോശമാണ്.' എന്നു നാം വളരെവേഗം മുദ്രകുത്തുന്നു. എന്നാൽ മററുള്ളവർ മോശമാണ് എന്ന് കരുതുന്ന നമ്മിലാണ് കളങ്കമെന്നു ഓർക്കാൻ പലരും വിസ്മരിക്കുന്നു എന്നത് ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയാണ്. ഈയൊരു സ്ഥിതിവിശേഷത്തിനു മാററം സംഭവിച്ചാൽ അതിൽനിന്നും ഏററവുമധികം ഫലവും നന്മയും കൊയ്യുന്നത് നമ്മളായിരിക്കും എന്നതിൽ രണ്ടഭിപ്രായമില്ല.

ആൺകുട്ടിയെന്നോ പെൺകുട്ടിയെന്നോ, സ്ത്രീയെന്നോ പുരുഷനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു സമൂഹമാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ- ലംഘനങ്ങളില്ലാത്ത, മുറുമുറുപ്പോ അസൂയയോ ഇല്ലാത്ത സമുചിതമായരീതിയിൽ എല്ലാം നിർബാധമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് നമ്മുടെ ആഗ്രഹമെങ്കിൽ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ 18 ാം നൂററാണ്ടിൻെറ ചിന്താരീതിയിൽനിന്നും എത്രയും പെട്ടെന്ന് പറിച്ചെടുത്ത് 21 ാം നൂററാണ്ടിലേക്ക് അഭിമാനത്തോടെ കാലുകുത്താനായി കാത്തിരിക്കുന്നത് ഇന്നത്തെ സാമൂഹിക വ്യതിയാനത്തിൻെറ കാഹളധ്വനിക്കായി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നേറുവാനായാരിക്കണം നമ്മുടെ ആത്മാർത്ഥമായ ശ്രമമെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുമായ സമയം അതിക്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നു നാം ഖേദത്തോടെയും ഷെം ഉൽസാഹത്തോടെയും ഓർക്കേണ്ടത് അവശ്യമാണ്.

ഹരിപ്രിയ P. S.
Ist Bsc. കെമിസ്ട്രി

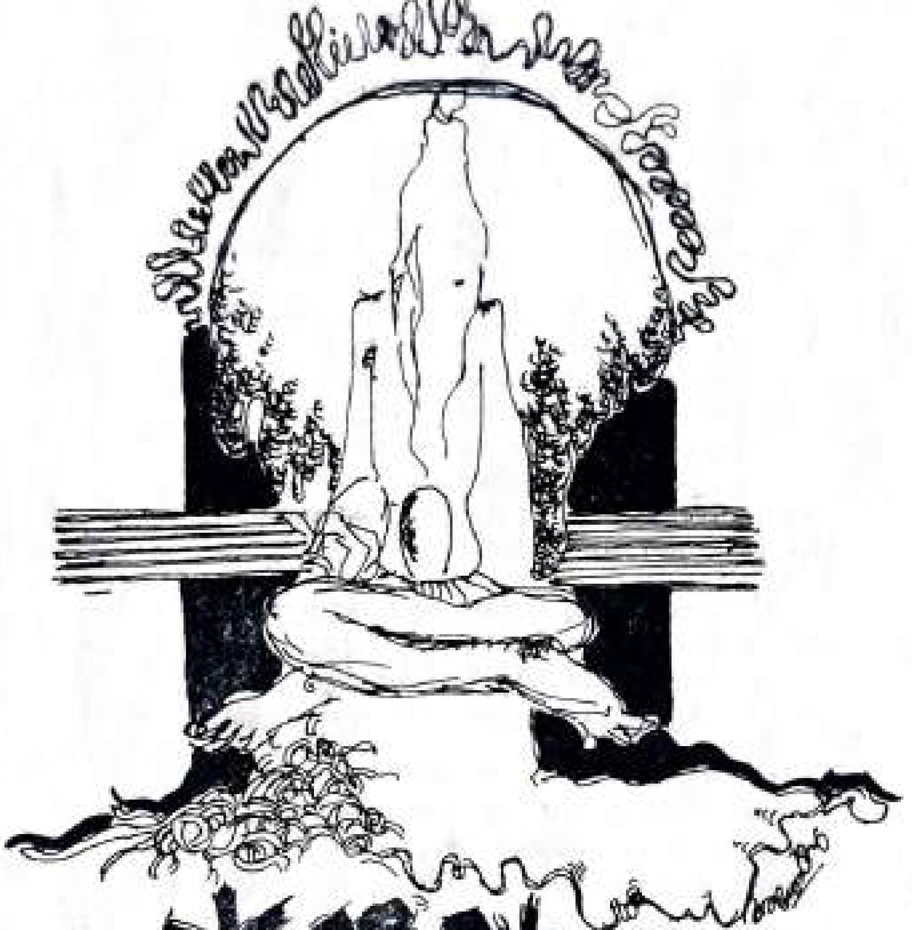

പടമുളകാം
വിശുദ്ധമാം വിര്യയെ
വിലപേശി വാങ്ങുന്ന
വിഗ്രഹഭഞ്ജകർ

ചെമ്പനീർപ്പൂവിന്റെ ഹൃദയകാരുണ്യത്തെ
ചില്ലിന്റെ കൂട്ടിലടച്ചു സൂക്ഷിച്ചവർ
ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറിലും ചെന്തിമണത്തവർ
ചേലാർന്നതൊക്കെയും കീറിമുറിച്ചവർ

അവരാണീ കായൽപരപ്പിനെതഴുകുന്ന
സമസ്വാതീക്ഷേത്രത്തിൻ ദ്വാരപാലകർ
നാളെയുടെ മോഹനസ്വപ്നങ്ങളൊക്കെ
കരിന്തിരി കത്താതെകെടുത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നോർ

ഭാസനും മിൽട്ടനും ഹോമറും ഷെല്ലിയും
വൃത്തവും ലംസവും ശാസ്ത്രസത്യങ്ങളും
കൊടികളുടെ നിറങ്ങളിലൊന്നായലിയുന്നു
കൊടികളോ ഉയരത്തിൽ പാറി പറക്കുന്നു
പടുമുളകാം പടുമുളകാം കാതലിൻസ്ഥാനത്ത്
പതുപതുപ്പുള്ള ചിതൽപ്പുററകാം
മൂന്നക്ഷരമൊന്നിച്ചെഴുതിയാൽ സാക്ഷരൻ
മുപ്പതായാലോ ബിരുദധാരി

കലികാലമുരുളുന്നു കല്ലറകളുയരുന്നു
കായൽക്കരയിലോ ഇക്കിളിയുരുകുന്നു
നാളെയുടെ കാമ്പിനെ കാർന്നുരസിക്കുന്നു
കുററൻ പെരുച്ചാഴി മദംപൊട്ടിയോടുന്നു

വാല്മീകി നിഷാദനെ വാക്കാൽ തടുക്കുന്നു
നിലയ്ക്കാത്ത ദുഃഖത്തെ താളിലൊഴുക്കുന്നു
താളുകളിൽ കാലം ചാണകം മെഴുകുമ്പോൾ
നിഷാദന്റെ മുഖം നിഴലായൊളിക്കുന്നു

പടുമുളകാം പിന്നെയും തലയുയർത്തുന്നു
പട്ടടത്തീകണ്ട് ഞെട്ടിക്കരിയുന്നു
പടുമുളകാം പടുമുളകാം പടുമുളകളെവിടെയും
നാളെയുടെ കണ്ണിലും അഗ്നിനാളത്തിലും.

അശോക് സി.
III ബികോം

THE LABYRINTH OF REVERIES

An · expository note on Italo calvino's Invisible cities'

C. S. Francis. M. A , M. Phil

Italo Calvino's magnum opus Invisible Cities heralds a new spring in the oeuvre of Italian fiction. The book is a galaxy of fifty-five city-scapes interspersed with the dialogue between Marco Polo the narrator, and Kubla Khan the listener. Generically speaking the work appears to be one of the first of its kind in world literature, the ineffably beautiful poetic Marquetry may lure the readers to consider it a work in the genre of poetry, whereas the fictional marrow of it will detract any such claim, nor is it a travelogue as it is a journey through the regions of the psyche.

After extensive travels through distant lands, Marco Polo, the prodigious Italian traveller arrives at the palace of Kubla Khan, the emperor of Tartary, and responding to the query of the emperor he recounts the cities which he saw on his explorations. As such fifty-five vignettes are delineated by Marco.

On the fictional realm the book is a record of the Melancholic ruminations of the immanent cities which the author had visited on his explorations through the hinterlands of his dreams. But concealed within this fabrication of tables, the book stands as a document of the Metaphysical meandering of a great visionary, who at the perturbing sight of the exuberance of inferno in the land of the living appears to seek the consolation of philosophy

The author's choice of cities, which are obviously the most complex and the supremely representative symbols of the complexities of life, as the pivotal symbol to evince his vision of mans' plight, calls our special attention. Cities being a world in Microcosm prove the most effective image to evoke the multifanious facets of human existence. The fifty-five city-scapes are drawn under eleven heads: 'Cities and Memory' 'Cities and Desire', 'Cities and Signs', 'Thin Cities', 'Trading Cities', 'Cities and Eyes'. 'Cities and Names', Cities and the Dead', 'Cities and the Sky', 'Continuous Cities', and 'Hidden cities', each one having as many ramifications as five. Significantly, each cluster is characterised by its own preponderant mood and intrinsicality, and in fact this is the soul of the work. Hence, for the better understanding of the various moods delineated by the author, a representative portrait is chosen from each of the eleven clusters for this discussion.

Diomira is the first in the series of cities entitled 'Cities and Memory'. Through the sketch of Diomira the author evinces the unhappy world of the present and gives a glimpse of the phantom of nostalgia that haunts mankind. Despite the fact that the city has sixty silver domes, bronze statues of all gods, streets paved with lead, a crystal theatre, a golden cock that crows at every morning on a tower, you feel hypochondriac, you who arrive there on a September evening feel "envy towards those who now believe they have once before lived an evening identical to this and who think who were happy that time."

The portrayal of Anastasia, the city with concentric canals watering it and kites flying

over it,falls under 'Cities and Desire. The revelation with which the narrator concludes his description of it most poignantly points to the burning cul-de-sac in which you are trepanned. The eight hours of your labour which "gives form to desire takes from desire its form, and you believe you are enjoying Anastasia wholly when you are only its slave."

The dubious nature of the Manifest divine justice is the predominant concern of the author in his description of the city of Hypatia. Walking among the hedges of Hypatia, Marco beholds, instead of young and beautiful ladies bathing, at the bottom of the water, crabs biting the eyes of the suicides, stones tiedaround their necks, their hair green with sea-weed. Indignantly, Marco rishes to the sultan to demand justice. But in the haren he is appalled by the sight of the convicts with black chains on their feet, hauling up basalt blocks from a quarry that opened underground. Now he tums to consult philosophers to discover the rationale of it. He ransacks Libraries At the end "in the most remote papyrus cabinet in a cloud of smke the dazed eyes of an adolescent appeared .. his lips glued to an opium pipe.

"Weere is the sage?"

"The smoker pointed out of the window. It was a garden with children's games : ninepins, a swing, a top. The philosopher was seated on the lawn. He said - ' Signs form a language but not the one you think you know."

The revelation that the ways of divine justice are beyond human intelligence demoralizes Marco, and at the highest pinnacle of a citadel in the city he waits for a ship to flee from Hypatia.

Just as the title suggests 'Thin Cities, evoke in the reader a sense of the utter insignificance of the world wcich man upholds as all important. Depicting isaura, the city of thousand wells, the author says "an invisible landscape conditions the visible one : everything that moves in sunlight is driven by the lapping wave enclosed beneath the rocks' calcareous sky." This statement accentuates the point that the cosmic rhythm is an extrinsic design.

A deep sense of the transience of the world sweeps the atmosphere of 'Trading Cities' Among them Eutropia, the conglomerate city, remains exemplary. Eutropia is a collection of cities scatterd over a vast rolling plateau. As the inhabitants feel the ennui of life in one city, the whole citizenry moves to the next. In the new city each one takes up a new wife, a new job. new friends and new pastimes. The remork with which the author concludes his description, "the city repeats life, identical, shifting up and down on its cmpty chess-board", emulates the soul's sojourn on earth. The piece also carries a strong suggestion of the oriental principle of 'janmanthara,' In which the only change perhaps is in the roles that we play.

The city of phyllis drawn under 'Cities and Eyes is yet another musing on the evansscence of mundane realities. Arriving at the city, the pilgrim rejoices at the sight of the variety of bridges the canals, the diverse windows and the numerous kinds of pavements. At having to leave the city the traveller wails "Happy the man who has phyllis before his eyes each day and who never ceases seeing the things it contains," when he can barely graze it with his glance. All the same, if he stays there, Phyllis, fades before his eyes piece by piece, the rose windows, the statues on the corbells, the domes are all expunged presently.

The astigmatic human perception is the supreme pre-occupation of the set of vignettes titled 'Cities and Names.' Being the most telling portrayal of the series, Irene has been taken as the representative city-scape. When you observe the ineffable city of Irene from without, it is one; and when you observe it from within, it is another. Irene is a Mirage city The portrayal of Irene attains a new tenor as we extricate it to be a description of the mercurial nature of the world, that the perceptible realities are as stuffless as a mirage.

The concluding observation of the author, "Perhaps I have already spoken of Irene under other names; Perhaps I have spoken only of Irene," can be said to be the pivotal point of the text around which the gamut of reflections lyrate. In other words, the author means that all along he has been trying to describe just one city which is Irene, the only difference being in the points of view

Adelma, in the 'City of the Dead', is a haunting glimpse of the land of the dead where the pilgrim reacheson an evening. The sailor on the dock resembled a man who had soldiered with Marco and was dead The old man seen loading a cart looked like a fisherman who had passed away long back. The fever victim reminded him of his late father, the young girl, the vegetable vendor, the stevedores, all reminded the traveller of the people of the past.

Thus, wherever he went he met with, on the faces of the living, the people of the past. Now Marco feels that perhaps the dead are back seeking identity in the living. Marco thinks; "you reach a moment in life, when, among the people you have known the dead out number the living and the mind refuses to accept more faces, more expressions: on every new faces you encounter, it prints old forms, for each one it finds the most suitable Mark." Deeply touched by the faces of the dead bearing anguish, Marco turns his eyes away from the crowded streets. "If I turned away my gaze just a little towards the crowd that crammed the narrow streets. I was assailed by unexpected faces reappearing from far away, staring at me as if demanding recognition, as if to recognise me, as if they had already recognised me." The issue is that of identity. Having lost their identity the souls seek their old forms. And as the author concludes. "This means (even) the beyond is not happy."

The portraits in 'Cities and the sky,' are a reiteration of the cosmic dimension of cities. The distinctive feature of Eudovia, one of the characteristic portraits of the series, is the existence of a carpet which bloats evers meticulously even the minutest as pect of the city. Here the carpet stands for the city, and the city stands for the universe.

The author's reinterpretation of the hermeneutic aracular utterances that "the true map of the universe is the city of Eudoxia, just as it is a stain that spreads out shapelessly, with croked streets, houses that crumble one upon the other amid clouds of dust, fires, screams in darkness" indigitates the microcosmic diathesis of the city.

The essential uniformity of cities, of the world, of life on earth, is the highlight of 'Continuous cities' Landing in Trude, Marco discovers the city hardly distinguishable from the city from which he tookoff. Perhaps the only difference was that the name of the airport had changed. Indeed, to the pilgrim on the earth all the landing places appear to be one and the seme, none is better than the other. Hence Marco concludes. "The world is covered by a sole Trude which does not begin and does not end. Only the name of the airport changes."

The last cluster is a musing on the vicissitudes of existence. The Berenice which you see is aparadoxical unison of two ostensibly disparate cities : the visible Berenice and the hidden Berenice. The former is the city of the unjust whereas the latter is the city of the just. But Marco says : " you must nevertheless bear in mind what I am about to say to you : In the seed of the city of the just a Malignant seed is hidden, in its tum . the certainty and pride of being in right-and being remo just tnan many others who call themselvesmore just than the just." Thus the author invites our attention to the endless recurrence of what is just and what is unjust; nay, he accentuates the discernible prevalence of evil on the face of the earth. "All the future Berenices are already present in this moment, wrapped one within the other, confined, crammed, inextricable."

Having seen the fifty - five city-scapes drawn by Marco, kubla appears to tally disconcerted at the revelation that the direction of the progress, or the last landing place can only be another infernal city.

"He said : " It is all useless if the last landing place can only be the infernal city, and it is there that in ever-narrowing circles the current is drawing us.'

"And polo said : 'The inferno of the living is not something what will be; if there is one it is what is already here, the inferno where we live everyday, that we form by being together. There are two ways to escape suffering it The first is easy for Many : accept the inferno and become such a part of it that you can no longer see it. The second is risky and demands constant vigilance and apprehension : seek and learn to recognice who and what in the midst of the inferno are not inferno, then make them endure, give them space. "

The coalescence of these apparently disconnected vignettes is brought about through the conversation between kubla khan and marco polo. Having described thirty cities, marco finds himself exnausted. But the emperor was implacable.

" 'There is still one of which you never speak.'
" Marco bowed his head.
" 'Venice' the khan said.

" Marco smiled. 'What else do you believe I have been talking to you about ? "

This is perhaps the point where the book reaches its conflux. Again the concluding statement with which the narration of the city of Irene ends is also tantamount to the earlier one : "Perhaps I have already spoken of Irene under other names. perhaps I have spoken of Irene. "Thus, all these fifty-five city-scapes become the descriptions of just one city-Irene, or venice. Hence Zirma is Irene; Irene is venice; venice is any mundane city. As it is the case with zirma, where "in every skyscraper there is someone going mad; all lunatics spend hours on cornices; there is no puma that some girl does not raise as a whim," so is it with every city.

The tortuous path which the author choose to describe venice, however, is not premeditated. On the contrary, as Marco, the surrogate of the author, says: ' Memory's images, once they are fixed in words, are crased...... perhaps I am afraid of losing venice all at once; if I speak of it, Or perhaps, speaking of other cities I have already lost it little by little." And just as Irene is the sumtotal of all the remaining fifty-four cities, venice is the sumtotal of all the existent cities of the world and hence the archetype of the world itself. Calvino's weltanschanung adumberated in the Invisible Cities epitomises the world into a microcosm.

കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട് 90-91

കഴിഞ്ഞ അധ്യയനവർഷത്തെ പരിമിതമായ സമയത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല പ്രകടനം കാഴ്ചവെച്ചു എന്ന് ഞങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. എങ്കിലും തേവര തിരുഹൃദയ കലാലയത്തിലെ ഇന്നേവരെയുള്ള യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കലാലയ യൂണിയന്റെ വക്താവ് എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

തികച്ചും സമാധാനപരമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ആശയങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയ ഒരു ചൂടുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ ഈ വർഷത്തെ കലാലയ യൂണിയൻ നിലവിൽ വന്നു. കെ. വി. സോമൻ ചെയർമാനായും, സെബാസ്റ്റ്യൻ ആന്റണി L. A. ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായും സാബു സിറിയക്കും, റോബിൻ ജോസും കൗൺസിലർമാരായും രഞ്ജിത് വർമ്മ, ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറിയായും, ശ്യാം എം. എസ്. എഡിറ്ററായും കൂടാതെ ലാലി ജോൺ, സുനി ജോളി എന്നിവർ വനിതാ പ്രതിനിധികളായും കൂടാതെ 7 ക്ലാസ് പ്രതിനിധികളും ഉൾപ്പെടുന്ന യൂണിയൻ നിലവിൽ വന്നു.

യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഔപചാരികമായ ഉൽഘാടനം നിർവ്വഹിക്കാൻ എത്തിയത് ഗാനഗന്ധർവ്വൻ ശ്രീ. കെ. ജെ. യേശുദാസായിരുന്നു. ചെയർമാൻ K. V. സോമൻ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച യോഗത്തിൽ ബഹു: മേയർ ശ്രീ. K. J സോഹൻ, പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. പി. വി. സ്കറിയ, NCCT ഡയറക്ടർ ശ്രീ. സാംബശിവൻ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനായ ശ്രീ. P. A ദേവസ്യ എന്നിവർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ലക്ഷ്യബോധത്തിന്റെ അപൂർണ്ണതയെക്കുറിച്ചും, വിദ്യാഭ്യാസ ജീവിതകാലത്തെ ആസൂത്രണത്തിന്റെ അഭാവത്തെക്കുറിച്ചും മുന്നറിയിപ്പു നൽകികൊണ്ട് മൂല്യബോധമുള്ള ഒരു സംസ്ക്കാരം വളർത്താൻ അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വിദ്യാർത്ഥി സമക്ഷം തന്റെ സംഗീതധാരകൾ ചൊരിയുകയും ചെയ്തു. ചടങ്ങിൽ ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്വാഗതവും യൂണി: കൗൺസിലർ നന്ദിയും പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം കൊച്ചിൻ മെലഡീസിന്റെ ഗാനമേളയും നടന്നു.

ആൺകുട്ടികളുടെ യൂറിൻഷെഡ്ഡിന്റെ മേൽകൂര പണിയുന്നതിനും കോളേജ് യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തനഫണ്ട് വിപുലമാക്കുന്നതിനും യൂണിയൻ മീറ്റിംഗിൽ ശബ്ദമുയർന്നു.

നവംബർ 16 ദേശീയ ഐക്യദിനം

ജനാധിപത്യ ഭാരതത്തിൽ വർഗീയ വിഘടനശക്തികൾക്ക് സ്ഥാനമില്ല എന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് നവം. 16 വർഗീയ വിരുദ്ധ ദേശീയ ഐക്യദിനമായി ആചരിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികൾ കലാലയത്തിനു മുന്നിൽ ഐക്യദാർഢ്യ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു.

ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് ഉൽഘാടനം— ആർട്ട്സ് ഫെസ്റ്റിവൽ

പുതിയ കാമ്പസിലെ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് ഉൽഘാടനം പ്രശസ്ത സിനിമാതാരം എം. എസ്. തൃപ്പൂണിത്തുറ നിർവ്വഹിച്ചു. ചെയർമാൻ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച യോഗത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പാൾ P. V. സ്കറിയ, പ്രൊഫ. രാമനാഥൻ എന്നിവർ ആശംസകൾ അർപ്പിച്ചു.

കലാലോകത്ത് ആകെക്കൂടി നടക്കുന്ന പുരോഗതിയുടെ രേഖാചിത്രം എം. എസ്. തൃപ്പൂണിത്തുറ തന്റെ വാക്കുകളിലൂടെ വരച്ചുകാട്ടി. ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറി രഞ്ജിത്‌വർമ്മ സ്വാഗതവും എഡിറ്റർ ശ്യാം നന്ദിയും പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് 'കൊച്ചിൻ വോക്സ്' അവതരിപ്പിച്ച ഗാനമേളയും അരങ്ങേറി.

മൂന്നുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന കലാമത്സരങ്ങൾ ഡിസം. 5-ന് ആരംഭിച്ചു. ഈ കലാലയത്തിലെ മുന്നൂറിൽപരം പ്രതിഭകൾ മാററുരച്ച ആ വേളകൾ സ്വപ്നതുല്യങ്ങളായിരുന്നു.

മതസൗഹാർദ്ദ റാലി

മതവൈരത്തിന്റെയും അസഹിഷ്ണുതയുടെയും അതിക്രമ കാലഘട്ടത്തിൽ, എറണാകുളത്തു

നടന്ന മതസൗഹാർദ്ദറാലിയിൽ സഹിഷ്ണുതയുടെയും, സാമൂഹ്യനീതിയുടെയും മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കലാലയത്തിലെ ചെയർമാനും ജനറൽസെക്രട്ടറിയും കൂടാതെ ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികളും ഇതിൽ നമ്മുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഗണനീയമാക്കി.

നിവേദനങ്ങൾ

നമ്മുടെ ബസ്‌യാത്രാ സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണം എന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് യൂണിയൻ സിററി ട്രാഫിക് കമ്മീഷണർക്ക് പരാതി നൽകി. അതോടൊപ്പം തൃപ്പൂണിത്തുറ പശ്ചിമകൊച്ചി എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നും ബസ് അനുവദിക്കണം എന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു.

കരിയർ ഡെവലപ്പ്മെൻറ് കോഴ്സ

വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയെ കണക്കിലെടുത്തും നിലവിലുള്ള ജോലിസാദ്ധ്യതകളെക്കുറിച്ചും അവക്കനുയോജ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസ മാർഗങ്ങളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അവസാന വർഷ ബിരുദ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഒരു ക്ലാസും സ്ലൈഡ് ഷോയും നടത്തി.

ഫാലിംഫോ

അന്തരിച്ച സിനിമാ സംവിധായകൻ ശ്രീ. പത്മരാജന് ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടിയായി യൂണിയൻ നടത്തിയ ഫിലിമോത്സവ് യൂണിയൻെറ ഒരു ധനസമാഹരണമാർഗ്ഗം കൂടിയായിരുന്നു. വളരെയധികം വിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിച്ച ഈ പരിപാടി ഡിസം. 15ന് സമാപിച്ചു. ഇത് അപ്രതീക്ഷിതമായ സാമ്പത്തികപരാജയത്തെ നേരിട്ടെങ്കിലും വളരെപ്പേരെ ആകർഷിച്ചു.

മൈൻഡ് സ്കേപ്പ്സ് (Mind scapes)

കോളേജ് യൂണിയൻെറയും, ഹോട്ട്ബ്രട്സിൻെറയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ S. H. കലാലയത്തിൽ ഒരാഴ്ച നീണ്ടുനിന്ന ചിത്രകലാപ്രദർശനം നടന്നു. ഇത് ശ്രീ. ടി. കലാധരൻ സന്നിഹിതനായിരുന്ന ചടങ്ങിൽ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. P. V. സ്കറിയ ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. എം. എഫ്. ഹുസൈൻെറയും കേരളത്തിലെ പ്രശസ്ത ചിത്രകാരൻമാരുടെയും ചിത്രങ്ങളും കോളേജ് ചിത്രകാരൻ മാരുടെ ചിത്രങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇത് വളരെയേറെപ്പേരുടെ ആദരവ് പിടിച്ചുപററിയ ഒരു പരിപാടിയായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകരായ C. S ജയറാം, C. S. ഫ്രാൻസിസ് സാംസൺ ഡേവിഡ് എന്നിവരോടും കലാസാംസ്കാരിക പ്രവർത്തകരായ നിത്യൻ, രമേശ് പ്രത്യേകിച്ച് ഹോട്ട് ബ്രട്സ് നോടും നന്ദിരേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

പെയിൻറിംഗ് എക്സിബിഷനോടൊപ്പം ഒരു പെയിൻറിംഗ് വർക്ക്ഷോപ്പ് നടന്നു. ഇതോടൊപ്പം നടത്താനുദ്ദേശിച്ച പെയിൻറിംഗ് ഡെമോൺസ്ട്രേഷനും പുസ്തകപ്രദർശനവും ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ പ്രിൻസിപ്പലിൻെറ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ച് മാററിവച്ചു.

സ്ററുഡൻസ് ഈവ് — 91

നമ്മുടെ കലാലയത്തിലെതന്നെ പ്രതിഭാശാലികളായ വിദ്യാർത്ഥിനികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സംഘടിപ്പിച്ച സ്ററുഡൻസ് ഈവ് ഒരു വൻ വിജയമായിരുന്നു. ഇതിൽ ഡ്രാമാക്ലബ്ബ് അവതരിപ്പിച്ച നാടകവും ഹിന്ദി അസോസിയേഷൻെറ സ്കിററും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനുശേഷം നമ്മുടെ പ്രതിഭകൾ ഒരുക്കിയ വെസ്റ്റേൺ മ്യൂസിക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു.

യൂണിയൻ ദിനം

ഈ വർഷത്തെ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സമാപനം കുറിച്ചുകൊണ്ട് മാർച്ച് 8 യൂണിയൻ ദിനമായി കൊണ്ടാടി. സുപ്രസിദ്ധ സിനിമാതാരം മഹേഷ് ദിനം ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. ചടങ്ങിൽ സിനിമാ നിർമ്മാതാവ് ശ്രീ. പ്രേമചന്ദ്രൻ, പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. P. V. സ്കറിയ എന്നിവർ ആശംസകൾ അർപ്പിച്ചു. ചെയർമാൻ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. ശ്രീ മഹേഷ് കലാമത്സര വിജയികൾക്ക് സമ്മാനദാനം നിർവഹിച്ചു. യോഗത്തിൽ നോബിൻജോസും

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ദുരവസ്ഥ

— നാസിംഹിക്മത് —

നിന്റെ കണ്ണുകളുടെ സൂക്ഷ്മത നീ പാഴാക്കുന്നു
നിന്റെ കൈകളുടെ തിളക്കവും അദ്ധ്വാനവും
ഡസൻകണക്കിന് അപ്പമുണ്ടാക്കാൻ പോരുന്ന
മാവ് നീ കുഴച്ചെടുക്കുന്നു.
അതിൽനിന്നൊരു തരിപോലും
നിനക്കു രുചിനോക്കാൻ കിട്ടുകയില്ല.

നീ സ്വതന്ത്രനാണ്, മറ്റുള്ളവർക്ക് അടിമവേല ചെയ്യാൻ
നീ സ്വതന്ത്രനാണ്, പണക്കാരനെ പിന്നെയും പണക്കാരനാക്കാൻ.
നീ പിറന്നുവീഴുന്ന നിമിഷംതൊട്ടുതന്നെ
അവർ നിനക്കുചുറ്റും നുണമില്ലുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു.
ആയുഷ്കാലത്തേക്കുള്ള നുണകൾ മുഴുവൻ
അവ കത്തി വെളുപ്പിച്ചെടുക്കുന്നു.
സ്വതന്ത്രമായൊരു മനഃസാക്ഷി പുലർത്താൻ
സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ശിരസിൽവച്ച്
നിന്റെ 'മഹത്തായ' സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ
നീ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

പിടലിക്കുപാതി വെട്ടുകൊണ്ടപോലെ
ഒടിഞ്ഞ തലയും നീണ്ടുതൂങ്ങിയ കൈകളുമായി
നിന്റെ 'മഹത്തായ' സ്വാതന്ത്ര്യവുംകൊണ്ട് നീ ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു.
നീ സ്വതന്ത്രനാണ്.

തൊഴിലില്ലാത്തവനായിരിക്കുവാൻ നീ സ്വതന്ത്രനാണ്.
നിന്റെ രാജ്യത്തെ നീ എല്ലാറ്റിലും വലുതായിക്കരുതുന്നു.
ഉറ്റമിത്രത്തെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
പക്ഷേ, ഒരുദിവസം അവരിത് തീറെഴുതികൊടുക്കും.
ഒരുപക്ഷേ അമേരിക്കക്ക്
നിന്റെ 'മഹത്തായ' സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടൊപ്പം
നിന്നെയും അവർ കൈമാറ്റം നടത്തും.
വിദേശികൾക്കൊരു പോർവിമാനത്താവളമായിരിക്കാൻ
നിനക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

നീ പ്രഖ്യാപിച്ചേക്കും
മനുഷ്യൻ വെറുമൊരുപകരണംപോലെ, ഒരക്കംപോലെ
ഒരു ചങ്ങലക്കണ്ണിപോലെ ജീവിച്ചുകൂടെന്ന്.
അവൻ ശരിക്കും മനുഷ്യനായിത്തന്നെ ജീവിക്കണമെന്ന്
ഉടൻതന്നെ അവർ നിന്റെ കയ്യിൽ വിലങ്ങുവയ്ക്കുന്നു

നീ സ്വതന്ത്രനാണ്, അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടാൻ
തടവറയിൽ തള്ളപ്പെടാൻ
തൂക്കികൊല്ലപ്പെടാൻപോലും.

നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇരുമ്പുമറയില്ല.
പലകമറയില്ല, നേർത്ത പട്ടുമറപോലുമില്ല.
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി പൊരുതുകപോലും
വേണ്ടാത്തവിധം നീ സ്വതന്ത്രനാണ്.
എങ്കിലും,
നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുകീഴിൽ ഇത്തരം സ്വാതന്ത്ര്യം
ഒരു ദുരിതംതന്നെയാണ്.

College Union-91

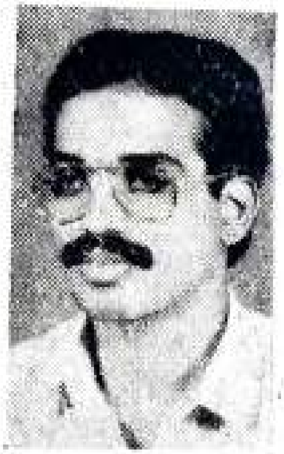

Chairman	:	Soman K. V:
Vice Chairman	:	Gracy Oomen
Gen. Secretary	:	Sebastin Antony P. A.
Arts Club Secretary	:	Renjith Verma
Editor	:	Shyam M. S.
Uni. Uni. Councillor	:	Nobin Jos
	:	Sabu Cyriac

Lady Rep: Suni Jolly
Laly John

Class Rep:
I P. G. : Sebin
I P. d. c. : Sunil Cherian
II P. d. c. : Jeevan J. M.
I D. C. : Pramod C. R.
II D. C. : Jobinson P. J.
III D. C. : Jaleel P. A.

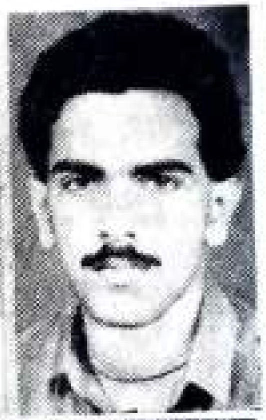
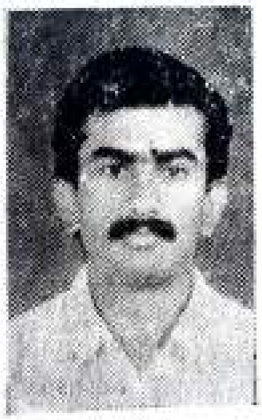
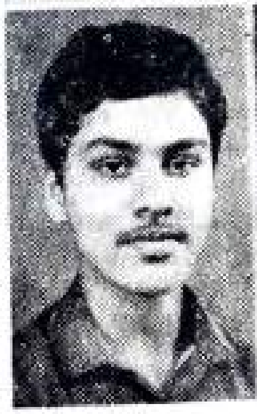

ഉദ്ഘാടനം — കെ. ജെ. യേശുദാസ്

ആശംസ —
റവ: ഫാദർ P. V. സകറിയ
മേയർ K. J. സോഹൻ

സാബു സിറിയക്കും സ്വാഗതവും നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തി. 1990-91 വർഷത്തെ യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട് ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ സെബാസ്റ്റ്യൻ ആന്റണി യോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ശേഷം കുമാരി ബിന്ദു നൃത്തം അവതരിപ്പിച്ചു. ചടങ്ങിന് മാറ്റുകൂട്ടാൻ 'കൊച്ചിൻ കലാഭവനി'ന്റെ മിമിക്സ് പരേഡും, 'വോയ്സ് ഓഫ് ചാവറ'യുടെ ഗാനമേളയും നടന്നു.

യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ എടുത്തു പറയാവുന്ന ഏതാനും നേട്ടങ്ങളാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ശുഷ്കമായ യൂണിയൻ ഫണ്ടും പ്രവർത്തനപരിധികളും ഞങ്ങളെ സാരഥ്യമേൽപ്പിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ പേരിൽ ഞങ്ങൾ മറച്ചുവയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്.

യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സഹകരണം നൽകിയ അദ്ധ്യാപക അനദ്ധ്യാപകർക്കും, പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. P. V. സ്കറിയക്കും, സ്റ്റാഫ് അഡ്വൈസറായിരുന്നുകൊണ്ട് സഹായിച്ച പ്രൊഫ. P. J. സിറിയക്കിനും, വൈസ് പ്രിൻസിപ്പാൾ റവ. ഫാ. A, U. വർഗീസിനും ഞങ്ങൾ നന്ദിപറയുന്നു.

സർവോപരി ഞങ്ങൾക്ക് പിന്തുണ നൽകിയ മുഴുവൻ വിദ്യാർത്ഥി? വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കും ഞാൻ എന്റെ പേരിലും യൂണിയന്റെ പേരിലും നിസീമമായ കടപ്പാട് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ

ജനറൽ സെക്രട്ടറി

എൻ. എസ്. എസ്. റിപ്പോർട്ട്

കർമ്മോത്സുകികളായ വളണ്ടിയേഴ്സും അവർക്ക് ഉത്തേജനം നൽകിയ, അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശികളായ അദ്ധ്യാപകരും ചേർന്ന് ഈ വർഷത്തെ എൻ. എസ്. എസ്. പ്രവർത്തനങ്ങളെ അതിന്റെ പാരമ്യതയിലെത്തിച്ചു. അതിലേക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടം.

പ്രവർത്തനോദ്ഘാടനം:- ഈ വർഷത്തെ ഔദ്യോഗികമായ ഉദ്ഘാടനം കാൻസർ രോഗ വിദഗ്ദ്ധനായ ഡോ. പോൾ മാമ്പിള്ളി നിർവഹിച്ചു. ചടങ്ങിൽ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. സഖറിയാസ് അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗവും പ്രൊഫ. കെ. ജെ. തോമസ് ജേക്കബ് ആശംസാപ്രസംഗവും നടത്തി. കാൻസർ രോഗത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സ്ലൈഡ്ഷോയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യദിനാഘോഷം:- സ്വാതന്ത്ര്യദിനത്തിൽ പതാക ഉയർത്തൽ, മധുരവിതരണം, ദേശഭക്തിഗാനാലാപങ്ങൾ എന്നിവ നടത്തി. തുടർന്ന് സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷരതാ പ്രക്രിയയിൽ എൻ. എസ്. എസ്. പ്രവർത്തകരുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷരതാ ഭവൻ അംഗമായ ശ്രീ. കെ. കെ. രവി ക്ലാസ്സെടുത്തു.

ദശദിനക്യാമ്പ്:- ഓണാവധിക്കാലത്ത് തൊടുപുഴക്കടുത്ത ഉടുമ്പന്നൂർ ഹൈസ്കൂളിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ക്യാമ്പിൽ എൺപതോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കെടുത്തു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ശാരീരിക വ്യായാമത്തോടൊപ്പം മാനസിക വ്യായാമവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവയായിരുന്നു ക്യാമ്പിലെ ക്രമീകരണങ്ങൾ. പ്രൊജക്ട് വർക്കായ കൈതപ്പാറ, ഇടുക്കി റോഡിന്റെ വികസനം നിശ്ചയിച്ചതിലും നന്നായി നിർവഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഗാന്ധിജയന്തി ആഘോഷം:- ഗാന്ധിജയന്തി ദിനത്തിൽ ഗാന്ധിജിയെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഹിന്ദിവിഭാഗം തലവൻ ശ്രീ. ടോം വർഗീസ്, ശ്രീ. ജേക്കബ് വടക്കാഞ്ചേരി എന്നിവർ സംസാരിച്ചു. വിമൻസ് സെൽ പ്രവർത്തകരെ സഹകരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കാമ്പസ് ക്ലീനിങ്ങ് നടത്തി.

മിനിക്യാമ്പ്:- നവം. 9 -11 വരെ കാമ്പസിൽവച്ച് മിനി ക്യാമ്പ് നടന്നു. ''കണ്ണുദാനം ഒരു സേവനം'' ''ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ എൻ. എസ്. എസിന്റെ പങ്ക്'' ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂററാണ്ടിലെ യുവത്വം, മൂല്യബോധനം, എന്നീ വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ച് പ്രഗത്ഭരായ വ്യക്തികൾ ക്ലാസ്സെടുത്തു. മതസൗഹാർദ്ദ പ്രതിജ്ഞയോടെയാണ് ക്യാമ്പ് അവസാനിച്ചത്.

പരിസ്ഥിതിവാരാചരണം:- നവം. 23 മുതൽ 30 വരെ പരിസ്ഥിതി വാരാചരണമായി ആഘോഷിച്ചു. പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന യോഗത്തിൽ സുവോളജിവിഭാഗം മുൻതലവൻ ശ്രീ. എൻ. അപ്പുക്കുട്ടൻ പരിപാടികൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. 24 ന് കാമ്പസിലെ ഫ്ളോറയേയും ഫോനയേയും തിരിച്ചറിയൽ. തുടർന്ന് പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ക്ലാസ്സുകൾ ഉപന്യാസമത്സരം, സുവോളജി മ്യൂസിയത്തിന്റെ പ്രദർശനം, എന്നീ പരിപാടികൾ നടന്നു.

ചിത്രപ്രദർശനം:- കാമ്പസിലെ 'വിമൻസ് സെൽ' 'സാധ' തുടങ്ങിയ സംഘടനകളുടെ സഹകരണത്തോടെ 'സാമൂഹ്യതിൻമകൾ' എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു പോസ്റ്റർ പ്രദർശനം നടക്കുകയുണ്ടായി.

ശിശുദിനം:- തമിഴ്നാട്ടിൽ നിരാലംബരായി എത്തിയിട്ടുള്ള ശ്രീലങ്കൻ അഭയാർത്ഥികളായ വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കുന്നതിന് ശിശുദിനത്തിൽ ഒരു ഫണ്ട്പിരിവ് നടത്തി തുക അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

ഒപ്പുശേഖരണം:- ''മീനച്ചിലാറിനെ രക്ഷിക്കുക'' എന്ന ആവശ്യത്തിനെ മുൻനിറുത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സാമൂഹ്യസംഘടനകൾക്ക് പിന്തുണനൽകിക്കൊണ്ട് ഒപ്പുശേഖരണം നടത്തി. കൊച്ചിയിലെ ''അമോണിയാ ടാങ്കിനെതിരായ'' സമരത്തിൽ ക്യാമ്പസിലെ അംഗങ്ങൾ നിരാഹാരം അനുഷ്ഠിച്ചു.

റിപ്പബ്ളിക് ദിനാഘോഷം:- റിപ്പബ്ളിക്ദിനത്തിൽ കാമ്പസിൽ അംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കായികമത്സരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ''ഡ്രസ് ബാങ്ക്'' നൂറു ജോഡിയോളം വസ്ത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ഐഎഫ് പ്രവർത്തകരുടെ സഹായത്തോടെ അഗതികൾക്കു നൽകി.

രക്തദാനം:- ക്യാമ്പിന്റെ ഉദ്ഘാടനം ഫാ. ജോസ് തോട്ടത്തിൽ നിർവഹിച്ചു. നിരവധി അംഗങ്ങൾ രക്തം ദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

എൻ. എസ്. എസ്. വോളണ്ടിയേഴ്സിനായി നടത്തിയ കലാമത്സരങ്ങൾ ഫെബ്രു. 22 നും മാഗസിൻ പ്രകാശനം 27 നും നടന്നു. സമാപനപരിപാടികൾ മാർച്ച് 3 നും. ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാഫല്യമാക്കാൻ അക്ഷീണം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് നന്ദി.

വോളണ്ടിയർ : ജയകൃഷ്ണൻ, ബെസ്ററ് വർക്കർ ബാരേററാ ഫെർണാൻറസ്
ജോബിയൻസ് ചീറയ്ക്കൽ, ബെസ്ററ് വർക്കർ രാജലക്ഷ്മി
സുജ, ബെസ്ററ് എൻറർടൈനർ ആനന്ദ്

'മേരിയോട്' നുണ പറയേണ്ടിയിരുന്നില്ല.' ഹൈറേഞ്ചിന്റെ നരച്ച മുറിവുകളിലൂടെ കാററിനോടു മല്‍സരിച്ചു പായുന്ന ബസിലിരുന്ന് അലക്സ് ഓര്‍ത്തു. പാതയോരത്തു നിന്ന് ഏലച്ചെടികളുടെ സുഗന്ധം കാററിലേക്കു പടര്‍ന്നു കയറുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 'പറയാതിരുന്നത്' നന്നായി. പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കില്‍ ഒരു പക്ഷെ, ഈ യാത്ര തന്നെ മുടങ്ങിയേനെ'. മനസ് തിരുത്തി. എം. ഡി. യുമൊത്തൊരു അത്യാവശ്യ യാത്ര എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു. രാത്രി തന്നെയോ അല്ലെങ്കില്‍ അടുത്ത രാവിലെയോ തിരിച്ചെത്തും. ആവര്‍ത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടും അവിശ്വാസനീയതയുടെ അറകള്‍ ബാക്കി നില്‍ക്കുന്നത് തിരിച്ചറിയാന്‍ കഴിഞ്ഞു. വിവാഹശേഷം ആദ്യമായൊരു രാത്രി ഒററയ്ക്കാവുന്നതിന്റെ ഭീതി അവളുടെ നാവില്‍ വാക്കുകളെ തടഞ്ഞിട്ടു. 'അപ്പുറത്തെ നാണ്യേടത്തീട് കൂട്ടുകെടക്കാന്‍ പറയ്' ആശ്വാസവാക്കുകള്‍ അപര്യാപ്തങ്ങളായി. ശമ്പളക്കവര്‍ പോക്കററില്‍ തന്നെയില്ലേയെന്നുറപ്പുവരുത്തിയിട്ട് തിടുക്കപ്പെട്ട് നിരത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങി.

സ്റ്റാന്‍റിലെത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും ആദ്യ വണ്ടി പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഓട്ടോപിടിയ്ക്കാതിരുന്നതിന് രണ്ടു മണിക്കൂറത്തെ കാത്തിരിപ്പും, അടുത്ത വണ്ടിയിലെ തിരക്കും ശിക്ഷയായി. ബസിനുള്ളിലെ ചൂടുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോള്‍ പിന്നിലവിടവിടെ പററിയ പരിക്കുകള്‍ നിസാരമായിരുന്നു. എവിടെയൊക്കെയോ, ആരെയൊക്കെയോ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ബസ് ഒരിരിപ്പിടം നീട്ടി.

മേരിയോടെങ്ങനെയാണീ യാത്രയെക്കുറിച്ചു പറയുക. കത്തുകിട്ടിയപ്പോള്‍ മുതല്‍ അവള്‍ക്ക് നൂറുനൂറു സംശയങ്ങളാണ്. പലതും ഇതുവരെ തനിയ്ക്കുപോലും പിടികിട്ടാത്തവ. മേരി പരിഭവത്തിന്റെ നീലവരകള്‍ക്കുള്ളിലൊളിച്ചപ്പോള്‍ മനസ് അസ്വസ്ഥതകളുടെ നൂല്‍പ്പാലത്തിലൂടെ ഇഴയുകയായിരുന്നു. 'എന്നോടു പറയാമ്പററാത്താളാരാ! തലയിണയില്‍ മുഖം പൂഴ്ത്തിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടവള്‍ ചോദിച്ചപ്പോഴൊക്കെ എരിഞ്ഞുതീരുന്ന സിഗരററുകളുടെ എണ്ണം പെരുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മച്ചറപ്പാളിയിലെ ചിത്രപ്പണികളില്‍ പുതുതായെന്തെങ്കിലും ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടോയെന്നു വെറുതെ ചികഞ്ഞു. ഓഫീസു വിട്ടെത്തിയ ഒരു വൈകുന്നേരം മേരി നീട്ടിയ കവറില്‍ വര്‍ഷങ്ങളുടെ മുഷിഞ്ഞ ഭിത്തികള്‍ താണ്ടിയെത്തിയ, നിറം മങ്ങിയ അക്ഷരങ്ങള്‍. ശാരദ എന്തിനാണിപ്പോള്‍ കാണണമെന്നു പറയുന്നത്? പ്രാരബ്ധങ്ങളുടെ തീയില്‍ ബന്ധവും സ്നേഹവുമൊക്കെ മനഃപൂര്‍വ്വമല്ലാതെ, പടം പൊഴിയുകയായിരുന്നു. – അവളുടെ കല്യാണക്കുറി എന്നോ വായിച്ചു മറന്ന പുസ്തകത്താളുകള്‍ക്കിടയില്‍ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ വീട്ടിലേക്കു താമസം മാറിയപ്പോള്‍ അതെവിടെയോ നഷ്ടപ്പെട്ടു. മറുപടിയായി ഒരു വരിയിലൊതുങ്ങുന്ന ആശ്വാസവാചകംപോലുമയച്ചില്ല. എഴുതാനായി പേന തുറന്നപ്പോള്‍ മനസിന്റെ പിന്നാമ്പുറങ്ങളില്‍ നിന്ന് സ്നേഹപൂര്‍വ്വമൊരു വിലക്ക് –

"ഹൃദയത്തിന്റെ ഗന്ധമില്ലാത്തതൊന്നും സത്യോല്ല - അലക്സ്" കാര്‍ഡു കീറി പുതുമഴയിലൊഴുക്കി. അതില്‍ പ്രിന്‍റ് ചെയ്തിരുന്ന ചിത്രശലഭത്തിന്റെ ഗില്‍ട്ട് മഴവെള്ളത്തിലിളകിപ്പടരുന്നതും നോക്കിയിരുന്നു.

പോക്കററില്‍നിന്ന് വിയര്‍പ്പില്‍ കുതിര്‍ന്ന കത്തെടുത്തു നിവര്‍ത്തി, പലവട്ടം വായിച്ച് കാണാപ്പാഠമായ വരികള്‍. വല്ലാതെ പഴകിപ്പോയ മടക്കുകളിലൂടെ കീറല്‍ അരിച്ചരിച്ചു കയറുന്നു. ബസിന്റെ ചില്ലുപാളികള്‍ക്കിടയിലൂടെ ഒളിച്ചെത്തിയ കാററ് കത്തുമായിപ്പറക്കാനൊരു ശ്രമം നടത്തിനോക്കി.

"മൗനത്തിന്റെ വലിയൊരു മതിലാണ് തകരുന്നത് ല്ലേ അലക്സ്? നമുക്കിടയില്‍ ഈ മതിലെങ്ങനെ ഉയര്‍ന്നു വന്നുവെന്നെനിയ്ക്കറിയില്ല. ഋതുക്കള്‍ കടന്നുവരാത്ത ഇവിടെ ഇതുവരെ ഞാന്‍ നിന്റെ കാല്‍പ്പാടുകള്‍ക്ക് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു വേള, എന്നെ അല്‍ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നീ വരുമെന്നുതന്നെ ഞാന്‍ കരുതി. ഒരിയ്ക്കല്‍ മാത്രം – നീ വരിക." മൗനത്തിന്റെ ആകാശങ്ങളിലിരുന്ന് ശാരദ യാചിയ്ക്കുന്നു 'ഒരിയ്ക്കല്‍ ഒരിയ്ക്കല്‍ മാത്രം'

"സ്നേഹത്തിന് യാചനയുടെ നിറം കലര്‍ന്നാല്‍ യാന്ത്രികമാവില്ലേ" കണ്ണില്‍ വെയിലേററു തിളങ്ങുന്ന രണ്ടു സമുദ്രങ്ങളുമായി ശാരദാ മേനോന്‍, ഓര്‍മ്മകളുടെ ജാലകങ്ങള്‍ തുറന്നിറങ്ങുന്നു.

മലമുകളിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ വക്കുകൾ ഇരുണ്ടുതുടങ്ങി. എപ്പോഴാണിനി യാത്രയൊടുങ്ങുന്നത്? റബ്ബറും ഏലവും കാഴ്ചയെ മടുപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. വരാൻപോകുന്ന രാത്രിയെക്കുറിച്ച് മേരി പേടിസ്വപ്നങ്ങൾ ശേഖരിയ്ക്കുകയാവും. ബൈബിൾ പകുത്ത്, വരികൾ തള്ളി, ഭയഗ്രസ്തമായ ഈ രാത്രി എത്രയും വേഗമെരിഞ്ഞു തീരാൻ അന്തോനീസ് പുണ്യവാളന് അവൾ മെഴുകുതിരി നേരുകയാവാം. പള്ളിമണികളുടെയും, തിരുവചനങ്ങളുടെയുമിടയിൽ, നിന്നാണവളെ കൈപിടിച്ചിറക്കിയത്. — അമ്മ അവസാനത്തെ ആഗ്രഹം നിറവേറിയതിന്റെ സംതൃപ്തിയോടെ കണ്ണടയ്ക്കും മുമ്പ്.

വണ്ടി കയററങ്ങൾ കടന്ന് കാതങ്ങളെ പിന്നിലാക്കുകയാണ്. വെളിച്ചം പോയ വഴിയിലൂടെ ഇരുട്ടു കടന്നുവരുന്നു. റബ്ബർ തലപ്പുകളിൽ നിന്ന് ഇരുട്ടു പെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നോക്കിനോക്കിയിരിക്കെ വെളുത്ത സീമകളിലൂടെ കറുപ്പ് പടരുന്നു. കാററിന് തണുപ്പേറിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും വല്ലാതെ വിയർക്കുന്നു. ശാരദ എന്തിനാണിപ്പോൾ ഇങ്ങനെ — ഒരു കത്ത്............ അവസാനമായി കണ്ടത് ഏതോ ഒരു വിവാഹത്തിനാണ്. ബഹളങ്ങളിൽനിന്നകന്നു മാറി നിൽക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും അവളരികിലെത്തി. കണ്ണിൽ പററിപ്പിടിച്ചിരുന്ന വിഷാദത്തിന്റെ മഴത്തുള്ളികളെ നോക്കിനിൽക്കുമ്പോൾ, അവൾ പതുക്കെ കയ്യിൽ തൊട്ടു. എന്തൊക്കെയോ ചോദിച്ചു — എരിഞ്ഞുതീരുന്ന ചന്ദനത്തിരികളുടെ ആയുസ്സിനെക്കുറിച്ചോ മറേറാ... ..

ശാരദയുമൊത്തുള്ള നിമിഷങ്ങൾ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴികളായിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീടെത്രയോ വട്ടം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വഴികളിൽനിന്ന് തെന്നി മാറണമെന്ന് മോഹിച്ചിരുന്നുമില്ല. പക്ഷെ, എവിടെയോവച്ച് ആരുമാരുമറിയാതെ വഴികൾ അവസാനിയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

'സാർ . സ്റേറാപ്പായി.'

കണ്ടക്ടർ തോളിൽ തട്ടി വിളിയ്ക്കുന്നു. യാത്രക്കാരനായി വണ്ടിയിലവശേഷിച്ചിരുന്നത് അയാൾ മാത്രമായിരുന്നു.

'നല്ല ഇരുട്ടാണ്. സൂക്ഷിയ്ക്കണം.' ഡ്രൈവറുടെ മുന്നറിയിപ്പ്. ഇരുട്ടിലേയ്ക്കിറങ്ങി. ഇരുട്ടിന്റെ മുറിപ്പെടുത്തുന്ന മുനകൾ. വെളിച്ചത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളിയെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും ബാക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് അലക്സ് തിരഞ്ഞു. മഞ്ഞിന്റെ ചില്ലുപാളികൾക്കപ്പുറത്ത് വെളിച്ചത്തിന്റെ ഒരു തുണ്ട്. നനഞ്ഞുകിടക്കുന്ന റോഡിലൂടെ തെന്നാതെ നീങ്ങി. മഴ ചരൽക്കല്ലുകൾ പെറുക്കിയെറിയുന്നു. കിഴവൻ കടപൂട്ടിയിറങ്ങുകയാണ്. അലക്സ് വെളിച്ചത്തിലേയ്ക്ക് നീങ്ങിനിന്ന് ആശ്വാസത്തോടെ കിതച്ചു. വിളക്കിന്റെ ചിമ്മിനി പൊക്കി ഒരു സിഗരററിനു തീപിടിപ്പിച്ചു.

'എന്താ വേണ്ടേ?'

സിഗരററ് പുക ഒരു കവിൾ വിഴുങ്ങിയിട്ട് അയാൾ വിലാസമെഴുതിയ കടലാസ് നീട്ടി.

'കണ്ണ് പിടിയ്ക്കില്യ. കുട്ടിന്നങ്ങ്ട് വായ്ച്ചോളു.'

വിലാസം ഉറക്കെ വായിച്ചു.

ഒന്നോ രണ്ടോ വട്ടം.

'അങ്ങനൊരാൾ... .. ന്ററിവില്യാട്ടോ..... '

അലക്സ് ഭീതിയുടെ തീയിൽ ഉരുകിയൊലിച്ച് നിന്നു.

ഇനി ഈ അസമയത്ത്... സ്ഥലമിതല്ലാതെ വരോ

'നിൽക്കുട്ടോ നാരായണനോടൊന്നു ചോയ്ക്കട്ടെ.

നാരാണോ ' കിഴവന്റെ വിളിയ്ക്ക് പ്രത്യുത്തരമായി ഇരുളിൽ നിന്നൊരു മുരളൽ. മുടിപ്പുതച്ച ഒരു രൂപം റാന്തൽവെട്ടത്തിലേയ്ക്കു നടന്നെത്തി.

'നാരാണാ ഈ വീട് നെനക്കറിയ്യോ?'

നാരായണൻ ഒരു നിമിഷം ശങ്കിച്ചു. അലക്സ് വിഭ്രാന്തിയോടെ ചെവി തുറന്നുപിടിച്ചു. പെട്ടെന്ന് തേടിവന്ന ചിരിയോടെ നാരായണൻ അയാളെ അളന്നുമുറിച്ചു.

''ഇതങ്ങ്ട് മിസ്സിസ് വർമ്മേടെ വീടല്ലെ?''

തെററിയിട്ടില്ല. 'അതേ... ആ വീട്ടിലാണെനിക്ക്'...

''ങ്ഹാ ശാരദേന്നൊക്കെ കേട്ടപ്പോ ഇതാരാന്ന് നിരീച്ചു. ന്താ സാറേ യീനേരത്ത്?'' കിഴവൻ തലചൊറിഞ്ഞു ചിരിച്ചു.

''അത്യാവശ്യം.''

ഇക്കാര്യം അത്യാവശ്യം തന്നാ സാറേ'' നാരായണൻ പുതപ്പിലേയ്ക്കൊളിച്ചു.

'വീട് ഞാങ്കാണിച്ചു തരാം. ഒററയ്ക്കി സമേത്ത് പോണ്ട. ഇവിടുള്ളോർക്ക് ആ വഴി കണ്ണ് കെട്ടീന്ന് ചാലും പോവും. ആര്യമാവുമ്പോ......

മവിഷ്മാ' അയാളുടെ പുകയിലക്കറ പിടിച്ച പല്ലുകൾ വീണ്ടും നിന്നപ്പോൾ അലക്സ് വെറുപ്പോടെ തല വെട്ടിച്ചു.

'ഒത്തിരി ദൂരേന്നാ ല്ലേ',

വഴുക്കൽ പിടിച്ച വെട്ടുകല്ലുകൾക്കിടയിൽ വഴിതെളിച്ചുകൊണ്ട് കിഴവൻ മുമ്പേനടന്നു. 'അപ്പോളതിന്റെ കോവി അത്രടം വരേത്തില്ലേ?' അയാൾ വഴിയിൽ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. അലക്സ് ഒന്നുംപറയാതെ ഇരുട്ടിൽ വെറുതെ തലയാട്ടി. ആള് തെററിട്ടുണ്ടാവുമോ? ബോധാബോധങ്ങളുടെ വാരിക്കുഴികളിൽ വീണയാൾ കിതച്ചു. മറുപടി കിട്ടാതിരുന്നതുകൊണ്ടാവാം പിന്നീട് ചോദ്യമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. വഴിയെക്കുറിച്ച് അപ്പോഴപ്പോൾ മുന്നറിയിപ്പുകൾ മാത്രം. മടിച്ചുതുടങ്ങിയ മനസ്സും കാലും എന്തിവലിച്ചുകൊണ്ട് വഴികാട്ടിയുടെ മറെറാരു നിഴൽപോലെ അലക്സ് നടന്നു. ഇലത്തുമ്പുകളിൽ നിന്ന് മഞ്ഞുതുള്ളികൾ പെയ്യുന്നതിന്റെ ഇടമുറിഞ്ഞ താളം.

'എഴജാതികളുണ്ടാവും. കാല് പൊക്കിവെച്ചു നടന്നോളൂ.' ഭയത്തിന് എണ്ണ പകർന്നുകൊണ്ട് കിഴവന്റെ വാക്കുകൾ മുഴങ്ങി. പുറപ്പെടാൻ തോന്നിയ നേരത്തെ, ശപിച്ചു. മേരിയിപ്പോൾ ബെബ്ബിലും കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉറങ്ങാതെ കിടക്കുകയാവും. തണുപ്പിൽ മേരിയുടെ താഴ്‌വാരങ്ങളിലെ ഹരിതസുഖങ്ങളിൽ മേഞ്ഞു നടക്കാമായിരുന്നു.

'ദതാണ് വീട്'.

ഇരുട്ടിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് തുളഞ്ഞ ചൂണ്ടുവിരലിലൂടെ അലക്സ് തുറിച്ചുനോക്കി. 'ചെന്നോളൂ ഇപ്പോ ആരും ണ്ടാവില്ല.' വാക്കുകളിലെ ദുസ്സൂചന കേട്ടില്ലെന്നു നടിച്ച് പോക്കററിൽ നിന്നൊരു നോട്ടെടുത്ത് കയ്യിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. നാളെ കാണാമെന്നു പറഞ്ഞ് റാന്തൽവെളിച്ചം അകന്നു നീങ്ങിയപ്പോൾ നനഞ്ഞ ഇരുട്ടിൽ അയാൾ തനിച്ചായി.

ശാരദയുടെ മുഖത്തേയ്ക്കാണ് വാതിൽ തുറന്നത് ആള് തെററിയിട്ടില്ല. ചിരിയുടെ മങ്ങിയ വെയിൽ പുതച്ച് ശാരദ അലക്സിനരുക...ുന്നു. കണ്ണുകളിലെ സമുദ്രങ്ങ... അറുതിയില്ലാത്ത വേനൽക്കാലം. ...ഴിഞ്ഞ കവിൾത്തടങ്ങളിലെ വില... ഞ്ഞ പൗഡറും എണ്ണ മറന്ന മുടിയി... ളിലെ ചതഞ്ഞ മുല്ലപ്പൂക്കളും ശാ... യെ അപരിചിതയാക്കി. മനസ്സ്... ന്റെ ചെറവാതിൽ തുറന്നെത്തി... കാററ് മെഴുകുതിരി ഊതിക്കെ... ത്തി. മെഴുകുതിരി കത്തിയ്ക്കാ... തീപ്പെട്ടി തിരഞ്ഞപ്പോൾ അയാ... കയ്യുയർത്തി തടഞ്ഞു.

—ഇരുട്ട്

ഇരുട്ടിൽനിന്ന് ഇരുട്ടിലേയ്ക്കു... ള്ള പിരിയൻ ഗോവണിയിലൂ... അവർ പരസ്പരം നഷ്ടപ്പെട്ടല... പതുക്കെ എഴുന്നേററ് തടിച്ച ശബ്ദ... ക്കവർ എതിർത്തെന്തെങ്കിലും പറയു... മുമ്പേ ശാരദയുടെ മെല്ലിച്ച കൈ... ത്തിൽ തിരുകി വയ്ക്കുമ്പോ... തിരിച്ചുപോകാനുള്ള വഴികളെക്കു... റിച്ചായിരുന്നു അലക്സിന്റെ ഭയം.

ശശി എൻ നായർ
ബി. എ. രണ്ടാംവർഷം

BHATJI BOOK STALL

NEAR S. H. THEVARA

ബട്ട്ജി. ഈ കലാലയത്തിന്റെ
ആരംഭകാലം മുതൽ തന്നെ
നമ്മുടെ സുഹൃത്ത്.
ഒരച്ഛനെപ്പോലെ
അതിലേറെ എന്തൊക്കെയോ ആയി
കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്
പുസ്തകവും, സ്നേഹവും സമ്മാനിക്കുന്നു.
എല്ലാവിധ കോളേജ് ടെക്സ്ററുകൾക്കും
നോട്ട് പുസ്തകങ്ങൾക്കും സമീപിക്കുക

ബട്ട്ജി ബുക്ക് സ്ററാൾ
തേവര കോളേജിനു സമീപം

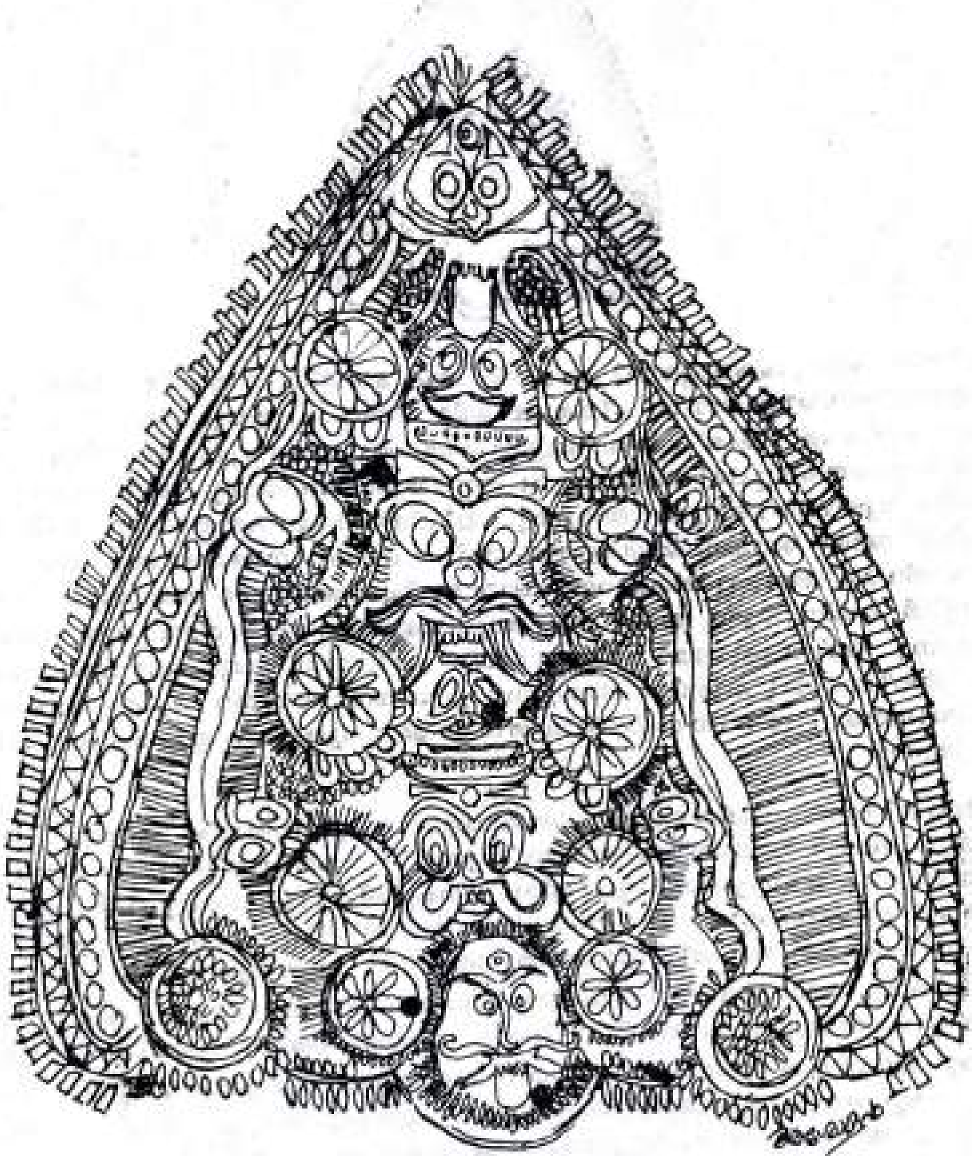

പടയണിയുടെ പിന്നാമ്പുറങ്ങൾ

പടയണി

ചരിത്രപശ്ചാത്തലവും, വിതാനങ്ങളും

പടയണിക്കോലങ്ങാം കടുംതുടികൊട്ടിപ്പാടി, ചുവടുവച്ച്, രൗദ്രഭാവവും താളവും പേറി കാവു തീണ്ടുന്നത് ദ്രാവിഡ സംസ്കാരങ്ങളുടെ ആദ്യകാല ആചാരങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യ അനുഷ്ഠാന കലയായിട്ടാണ്. പടയണിക്കോലങ്ങളുടെ വരവോടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ തന്നെ ശാരീരികവും മനസികവുമായ തയ്യാറെടുപ്പുകളുടെ ആദിതാളങ്ങളും ആരംഭിക്കുകയാണ്. ഇതിലെ വേഷവും ഭാഷയും അവതരണവും ഗ്രാമീണതയുടെ നൈർമല്യത്തിലും സ്വാഭാവികതയിലും ചാലിച്ച് ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ അപ്പാടെയുള്ള പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതിയോടും അതിന്റെ പരീക്ഷണ ഘട്ടങ്ങളോടും മല്ലിട്ട് അവന്റെ നിലനില്പിന്റെ ആധാരമായി വർത്തിക്കുന്ന അമൂർത്ത സങ്കൽപ

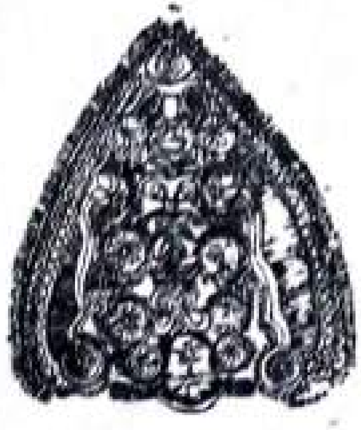

ത്തിനുനേരെ കുമ്പുകൈകളുമായി അവന്റെ ആത്മാർത്ഥ ഗാനങ്ങൾ തർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. എന്നും അവയുടെ അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ മഞ്ഞും, പുകയും, പൊടിയും മൂടിയ അവന്റെ വഴികളെ പരീക്ഷണ പദങ്ങളായികണ്ട ഒരു ജനതയുടെ ആചാരങ്ങൾ അത് അനുഷ്ഠാനമെന്നതിലുപരി ഒരു സാമൂഹ്യ നന്മയുടെ ലക്ഷ്യവും കൂടി ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു വലിയ തുടിപ്പായി മാറുകയായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ കടുപ്പമാർന്ന കരിവേഷങ്ങളിൽ നിന്ന് അവന് മോചനം ആവശ്യമായിവന്നു. പാടത്തും വയലേലയിലും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവന്റെ രക്തത്തിനു വിലകുറഞ്ഞപ്പോൾ അടിച്ചമർത്തലിന്റെ വേദനയുടെ ചുവപ്പുകണങ്ങളിൽ കൺനട്ടിരുന്ന അവൻ ആ അമൂർത്തഭാവത്തോടുള്ള തന്റെ ദൂരം കുറക്കുകയായിരുന്നു. (പിന്നീടെത്രയോ കഴിഞ്ഞു അവന് പരിസരബോധവും, വീര്യവും ഉയരാൻ) എന്നും അറിയാനായി കുമ്പിൾ വാങ്ങുമ്പോഴും അവൻ അവന്റെ ആ ആണ്ടു വേലക്കു മാത്രമായിക്കാത്തു. ദ്രാവിഡ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആദ്യചുവടുകൾ ഈ 'രക്ഷാ' വിശ്വാസമായിരുന്നു.

പടയണി എന്ന പ്രാചീന അനുഷ്ഠാന കലയുടെ സാമൂഹ്യസങ്കല്പം ഏതാണ്ട് ഇതോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്നതായാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. സങ്കൽപത്തിലെ വരും വസന്തത്തെ വരവേൽക്കാനും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള വീര്യം സിരകളിൽ നിറച്ച് നെഞ്ചുവിരിച്ച് നിൽക്കാനും അവൻ ഉത്സവങ്ങളുടെ രൗദ്രതാളവും, മതിമറക്കലിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സമൂഹത്തിന്റെ ഘടനക്കുനേരെ. (അകൃത്രിമവും അതിലളിതവും സർഗസുന്ദരവുമായ കലയുടെ സംക്രമം നടന്നത് നമ്മുടെ പ്രാചീന അനുഷ്ഠാന കലകളായറിയപ്പെടുന്ന പടയണി, മുടിയേറ്റ്, തീയാട്ട്, തെയ്യം തുടങ്ങിയവയിലൂടെയാണ്. ഒരു ജനതയുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആദ്യചുവടുവയ്പുകൾ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നതും ഈ പ്രാകൃത കലകളിലൂടെയാണ്. എങ്കിലും കാലക്രമത്തിൽ പടയണിയുടേയും മറ്റ് അനുഷ്ഠാന കലകളുടേയുടെയും എല്ലാം വിതാനങ്ങളിൽ എല്ലാം സാരമായ മാറ്റങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അകൃത്രിമങ്ങളായ, ലളിതങ്ങളായ നൃത്തനൃത്ത്യങ്ങളും പാട്ടുകളും നാടൻ ശീലുകളും ഈ ഉൽപത്തിയുടെ ആദ്യ ഘടകങ്ങളായിരുന്നു.

കാർഷികവൃത്തിയിലധിഷ്ഠിതമായ ഗ്രാമീണ ജനത്തിലെ ഏറ്റവും ആനന്ദനിർഭരവും സമൃദ്ധ സുന്ദരവുമായ ദിനങ്ങൾ അവരുടെ തൊഴിലിനോടനുബന്ധിച്ചു തന്നെയാണ് കാണാൻ കഴിയുക. മതപരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ബന്ധപ്പെട്ടുവരുന്നത് തൊഴിലുകളോടാണല്ലോ. വിളവെടുപ്പും നടീലും എല്ലാം തന്നെ വൻപങ്കാളിത്തം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സുന്ദര നിമിഷങ്ങൾ. സമൃദ്ധിയുടേയും സമ്പന്നതയുടേയും നാളുകളിൽ അവർ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ക്ഷീണം മറന്ന് ആടുന്നു. അമൂർത്ത ഭാവങ്ങളിൽ അവർ എല്ലാം മറന്ന് പാടി നൃത്തം വച്ച് ലയിക്കുന്നു. വിളവെടുപ്പുകഴിഞ്ഞ് അടുത്ത വിത്തിടലിനുള്ള ഇടവേളയിൽ അതായത് കുംഭം മീനം മാസങ്ങളിലാണ് പടയണി അരങ്ങേറുന്നത്.

പടയണിയിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം മുടിയേറ്റിലേയും തീയാട്ടത്തിലേയും പോലെ തന്നെ കാളി-ദാരികയുദ്ധവും തുടർന്നുള്ള ദാരിക വധവുമാണ്. 'സമകാലികമായി നിലനിന്നിരുന്ന അസമത്വത്തിലേക്കും, അധർമ്മത്തിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതും അധർമ്മത്തിനു മേൽ വിജയം നേടുന്ന ധർമ്മത്തിന്റെ പ്രോദ്ഘോഷങ്ങളാണ് പടയണിയിൽ ദാരിക വധവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി നിലനിൽക്കുന്ന വിശ്വാസം. ദാരികനെ ഇരുളിന്റെ അധർമ്മത്തിന്റെ പ്രതീകമായും കാളീസങ്കൽപത്തെ അതിനെതിരെ വിജയം നേടുന്ന വെളിച്ചമായും

സത്യത്തിന്റെ മൂർത്തീഭാവമായും സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു. ജനകീയ കല എന്നസങ്കൽപ്പത്തിലൊതുങ്ങുന്ന പടയണിയുടെ ആഹ്വാനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ജനനന്മയിലൊതുങ്ങുന്ന സർഗഭാവനയാണ്. ജനകീയ താത്പര്യങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞ് അവയെ അതിനുതകുന്നതും ആസ്വാദ്യവുമായ തലങ്ങളിൽ വച്ച് കണ്ടറിയുന്നതിനുള്ള രംഗഭാഷയാണ് പടയണിയുടേത്. അത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം സാമൂഹ്യനന്മയാണ് ശത്രുസംഹാര പൂജയായും പടയണിക്കോലങ്ങളെ കാണുന്നു.

'' ദാരികൻ ഇരുട്ടിന്റെ, അധർമ്മത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് കാണുന്നവളാണ് കാളി. പ്രകാശധാമയാണ്, വെളിച്ചമാണ്, ധർമ്മമാണ്. ഇതാണ് പടയണിയുടെ സാമൂഹ്യപരമായ പ്രസക്തി. ചൈതന്യവത്തായ സന്ദേശം. അധർമ്മത്തിൽ കൂടി നാശത്തിലേക്ക് വഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജനതക്ക് സന്തോഷ സമൃദ്ധിയുടേയും, ക്ഷേമൈശ്വര്യത്തിന്റേയും വഴികാട്ടിക്കൊണ്ട് പടയണി ശാന്തിയുടേയും സമാധാനത്തിന്റേയും വെളിച്ചമേകുന്നു. സത്യത്തിന്റേയും ധർമ്മത്തിന്റേയും വിജയമാണ് പടയണി ''

സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥകളെ ഊട്ടിവളർത്താനുതകുന്നതരം ജനകീയ ചിന്തകൾക്ക് ഗ്രാമീണതലത്തിൽ ലഭിച്ച വരവേൽപ്പിന് പിന്നിൽ ഈ നാടൻ കലകളുടെ സാമൂഹ്യ പശ്ചാത്തലത്തിന്റേയും അതിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയത്തിന്റെ സമാനതയുടേയും സമാന്തരങ്ങൾ കാണാം. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്തകളിലെ അന്തർധാരയായ ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും തമ്മിലുള്ള അന്തരത്തിന്റെ ഇല്ലായ്മ എന്ന സ്വപ്നത്തിലുപരി അവരുടെ സമാധാനപരമായ കൂടിച്ചേരൽ എന്ന തലത്തിലേക്ക് പടയണിയുടെ സാമൂഹികമായ അർത്ഥധാരകൾ ഒഴുകുന്നതായികാണാം. കാരണം അതിരുകളും ഉയർച്ചയും താഴ്ചയും ലംഘിച്ച് പെയ്യുന്ന ഒരു മഴപോലെ കാലം എവരിലും ദുഃഖ സന്തോഷ സമൃദ്ധി വീഴ്ത്തുന്നു. അതിന്റെ ഇരുണ്ട വിഭാഗത്തിനുനേരെ - അത് ഒരു പൊതു ശത്രുതന്നെ-യാണ് പടയണിയുടെ കൃപാണങ്ങളുയരുന്നത്. അതാണ് ദാരികൻ അവൻ മരണത്തെപ്പോലെ തന്നെ സാർവ്വലൗകികമാണ്.

മതവൈര്യത്തിന്റേയും വർഗവിഘടനവാദത്തിന്റെ ഇടിമുഴക്കങ്ങൾക്കു നടുവിൽ പടയണിയുടെ കാലികപ്രാധാന്യം എടുത്തുപറയത്തക്കതാണ്. സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് പടയണി എന്ന് അതിന്റെ അനുഷ്ഠാന രീതികളെ നോക്കിയാൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. മതവർഗവിഭാഗങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിത ഭൂമിയിൽ സാർവ്വലൗകികമായി ഇടപെടുന്ന ആ കരിവേഷം അവരുടെ പൊതുശത്രുവാണ്. ''തപ്പൊരുക്കുന്ന പറയനും, പാളയും ചൂട്ടും കുരുത്തോലയും ഒരുക്കുന്ന തണ്ടാനും കോലമെഴുതുന്ന കണിയാനും, ചാടൊരുക്കുന്ന തച്ചനും, ചൂട്ടുപിടിക്കുന്ന കുറവനും, തീവെട്ടിയും പന്തവും ഒരുക്കുന്ന പതിയാനും എണ്ണപാരുന്ന മാരാനും ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ മതവികാരങ്ങളിലെ അമാന്തരങ്ങളായിരിക്കെ പടയണി പോലെ എന്തുണ്ട് അവരുടെ ഒരുമയുടെ ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ.

ജാതിമത രാഷ്ട്രീയ വൈരം മറന്ന് പൊതുവായ ശത്രുവിനെ അറിയാമെന്നിരിക്കെ അതിന്റെ നേരെതങ്ങളുടെ ശക്തിയുടെ ഖഡ്ഗം ഉയർത്തി മുന്നേറുന്ന നമ്മുടെസ്വപ്നങ്ങളിലെ ലോകം അതിന്റെ സമൃദ്ധിയും സമ്പന്നതയും യാതൊരു വിഭാഗീയതയും പുലർത്താതെ സമത്വത്തിനു കീഴിൽ നിറക്കുന്ന ആലോകത്തെ നമ്മുടെ പാരമ്പര്യംനമ്മിൽ അലിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുററത്തെ മുല്ലയുടെമണം മറന്ന് ആരാമന്റെകടലാസു പൂക്കളിൽമണക്കുന്ന നമ്മുടെ

പുതിയ സാംസ്കാരിക രംഗത്ത് ഒളിമങ്ങാത്ത രക്തംപോലെ തെയ്യവും പടയണിയും, തുടങ്ങിയ അനുഷ്ഠാന പാരമ്പര്യ കലകൾ നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. പട്ടണപുറങ്ങളിലെ തിരക്കേറിയ തെരുവുകൾക്കുള്ളിലെ അവിശ്വാസത്തിന്റെ രംഗവേദികളിൽ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ ദർശിച്ചത് 'കാളിവേഷം കെട്ടിയ ദാരികനെയാണ്.'

പുതിയ കലാരൂപങ്ങൾ, ബാലെ, നാടകം, ഗാനമേള, തുടങ്ങിയവകൾ നമ്മുടെ ഉത്സവ പറമ്പുകളിലും, ഗാലാൾ കുടുന്നിടത്തും അരങ്ങു തകർക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഈ പാരമ്പര്യ കലകൾ വെറും അനുഷ്ഠാനം മാത്രമായ എങ്ങോ നാട്ടുമ്പുറത്ത് ഒതുങ്ങുന്നു. അതിലെ സന്ദേശം ഒരുവട്ടമെങ്കിലും ഉരുവിടാൻ ഒരുങ്ങാതെ, ജീവിതത്തെ ജാതിവർഗ ചിന്തകളാൽ കുരുക്കി, വ്യർത്ഥമാക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പടയണിയുടെ അരങ്ങും അണിയറയും തുറന്നുകാട്ടേണ്ട പ്രാധാന്യം കാണുന്നു.

കഥാസാരം

പടയണിയുടെ കഥാതന്തു കാളി ദാരിക യുദ്ധവും വധവുമാണ്. കാളിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അരങ്ങേറുന്ന ഈ കലാരൂപത്തിന് മാറ്റുരച്ചുകൂട്ടുന്ന സ്വർണ്ണത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയാണ്, കാവുകൾ ആണ്ടുതോറും നൽകിവരുന്നത്. മുടിയേറ്റിൽ നിന്നും, തിയാട്ടിൽ നിന്നും പടയണിയിലെ കഥക്കുള്ള ഏകവ്യത്യാസം കോലം തുള്ളലാണ്.

ദാരികനുമായി നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന യുദ്ധത്തിനുശേഷം ദാരികവധത്തോടെ കലിയൊടുങ്ങാത്ത കാളി ഉന്മാദ നൃത്തം ചവിട്ടുന്നു. പതിനാലു ലോകവും ഭയന്നു നിൽക്കവെ ദേവലോകത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥപ്രകാരം ശിവൻ പുത്രൻ സുബ്രഹ്മണ്യനെ കാളിയുടെ അടുത്തയക്കുന്നു. ശിവഭൂതങ്ങൾ സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കോലം തുള്ളി കാളിയുടെ കലിയൊടുക്കുന്നു. അവരുടെ കളമെഴുത്തിലും പാട്ടിലും മറന്ന് കലിയൊടുക്കി കാളി. സമൃദ്ധിയും സന്തോഷവും വാഗ്ദാനം നൽകി ശാന്തയാവുന്നു.

വേഷഭൂഷാധികൾ

ഒരു കരക്കാർ മുഴുവൻ പങ്കാളികളാകുന്ന ഒരു ഉത്സവമാണിത്. ഇതിനുവേണ്ടി വരും വർഷത്തേക്ക് ഒന്നും കരുതി വയ്ക്കുന്നില്ല. അടുത്ത വർഷത്തേക്ക് അവർ പുതുതായി കണ്ടെത്തുകയാണ്. വളരെയേറെ അദ്ധ്വാനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന പടയണിയുടെ വേഷവും മററും ഓരോ വർഷവും സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നു വിളയുന്ന സന്തോഷം പോലെ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ ഒരു കേദാരം തന്നെ ആ വലിയ ജനതയുടെ മനസിൽ വിളയുകയാണ്. ഈ ദിനങ്ങളിൽ എല്ലാംമറന്ന് ഒരുകരയുടെ ഒന്നിപ്പ് ഈ പടയണിനാളിൽ കാണാം. പറയനും, തണ്ടാനും, തച്ചനും, ക്ഷുരകനും, കണിയാനും, മാരാനും എന്നുവേണ്ട വിഭാഗീയതയുടെ അതിർവരമ്പുകൾ തകർത്ത് ആർത്തുപെയ്യുന്ന മഴപോലെ 'പടയണിയുടെ പുതുമുളകൾ അവരാകുന്നു.

പ്രതിഭയുടെ തികവുകളാണ് പടയണിയുടെ വേഷങ്ങളിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. സുവർണകളായ ചായപ്പണികൾ പ്രാചീന ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ പോലെ സങ്കീർണ്ണവും സൗന്ദര്യത്മാവുമായി മാറുന്നു. സ്വാഭാവിക വർണ്ണങ്ങൾ ചാലിച്ച് ഒരുക്കുന്ന ഒരു ഒഴുക്ക് വേഷത്തിലും, ഭാഷയിലും നൃത്തത്തിലും നമുക്ക് കാണാം.

പടയണി ആരംഭം

കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞ് സമൃദ്ധിയുടെ നാളുകളിൽ അടുത്ത വിത്തിടലിന് കാക്കുന്ന ഇടവേളകളിൽ ആണ് പടയണിയുടെ ചടങ്ങ് ആരംഭിക്കുന്നത്. കഥകളിയിലെ പോലെ കേളികൊട്ടിന് സമാനമായ ഊരാളി തുള്ളലാണ്. ഇതിന് പ്രാരംഭം കുറിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ഭഗവതിയുടെ ഇഷ്ട നക്ഷത്രങ്ങളായ അശ്വതി, ഭരണി നാളുകളിൽ ചുവടു വയ്പോടുകൂടി പടയണി തുടങ്ങുന്നു. പൂജാരി കത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ചൂട്ടുകററ മിന്നിച്ച് ''ഹരിയോഹരി നാമ ജപത്തോടുകൂടി ഭക്ത ജനങ്ങൾ കാവുചുററി പടയണി കാണുന്നതിന് ഭഗവതിയെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഈ ചടങ്ങ് ചൂട്ടുവയ്പ് എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു.

മേളങ്ങളിൽ പ്രധാനം മദ്ദളവും, കൈമണിയും, തപ്പും ആണെങ്കിലും വാദ്യമേളത്തിന് തകിൽ, ചെണ്ട, കുഴൽ എന്നിവയും കൂട്ടാറുണ്ട്. ഈ മേളത്തിന് പടയണിയിലെ സ്ഥാനം വളരെ വലുതാണ്, കടും തുടിയും അസുരതുടിയും, ഉതിർക്കുന്ന തപ്പും ചെണ്ടയും ഭഗവതിയെ കോലങ്ങളിലേക്ക് ആവഹിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഒററപാളയിൽ എഴുതിയ കോലങ്ങൾ ഇരുട്ടിന്റെ മറവിൽ നിന്ന് ചൂട്ടുകററയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തെള്ളിപ്പൊടി വിതറി ചുവടു വച്ച് പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇത് പന്ത്രണ്ട് ദിവസത്തോളം നീളുന്ന ചടങ്ങാണ്.

'കാപ്പൊലി' എന്ന ചടങ്ങിൽ വിവിധകരകളിൽ നിന്നുമുള്ള കോലങ്ങൾ കടുംതുടിയിൽ ചുവടു വയ്ക്കുന്ന ഇതോടൊപ്പം തന്നെ കുതിര പടയണി, ഭൈരവിക്കോലം, മറുതക്കോലം തുടങ്ങിയ കോലങ്ങൾ ഓരോ ദിവസവും വലിയ പാടിന്മേൽ വന്നു തുള്ളുന്നു. വർണ്ണാഭ വിടരുന്ന ഒരു വലിയ സ്വപ്നത്തിന് മേൽ വിടർന്ന ഒരു മഴവില്ലിന്റെ ഭംഗിയാണ് 'കാപ്പൊലി' പടയണിക്കു നൽകുന്നത്.

ഇരുപന്നിനാല് ദിവസംകൊണ്ട് പൂർത്തിയാകുന്ന പകുതിദിവസം കച്ചകെട്ടിനും മററുമായി മാററുന്നു. ഈ ചടങ്ങുകൾക്കിടയിൽ കളിനടക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അരങ്ങേറുന്ന 'അടവി' യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഒരു തിരിച്ചുവരവിന്റെ ആദ്യസ്വരങ്ങളാണ്. എന്തെന്നാൽ ആദിമമനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിയോടുള്ള അടങ്ങാത്ത താല്പര്യം അനുസ്മരിക്കുന്ന അവൻ വനദുർഗ്ഗയെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ചടങ്ങളാണ് 'അടവി'. ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും പിഴുതെടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു പടയണി കളത്തിൽ നാട്ടി കാടിന്റെ പ്രകൃതി ജനിപ്പിക്കുന്നു. ആഴിക്കൂട്ടി നായാട്ടിന് വിളിച്ച് ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുടെ മുഖാവരണം അണിഞ്ഞു നായ്ക്കോലങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നായാട്ടു നടത്തുന്നു. ആ ബലിയുടെ ആവർത്തനം പോലെ പിഴുതെടുത്ത ചൂരൽ വള്ളികളിൽ ഉരുണ്ടു കയറി രക്തം തർപ്പണം ചെയ്യുന്ന കരക്കാർ പടയണി അവസാനത്തിന്റെ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം മുമ്പാണ് അടവി കൊണ്ടാടുന്നത്.

പറയിൽ കൊട്ടിപാടുന്ന വേലനെ പാട്ടുബലിയിൽ കഴുത്തററം പുഴയിൽ താഴ്ത്തുന്നു. അവിടെ നിന്നു ഓടി ചൂരൽക്കടയോ, അടയ്ക്കാമരമോ പിഴുതെടുത്തു നടയ്ക്കൽ വയ്ക്കുന്ന ചടങ്ങ് വേലൻ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഇതോടൊപ്പം കാലമാടൻകോലവും, കോണൻ പുറപ്പാടും, കണിയാൻമാരുടെ ഉടുക്കു പാട്ടും, മാരാൻ പാട്ടും നടക്കുന്നു.

വിനോദക്കോലങ്ങളും ഇതിനിടെ അരങ്ങിലെത്തുന്നുണ്ട്. ഓരോ കോലങ്ങൾക്കു ശേഷവും കരക്കാർ തന്നെ വിനോദങ്ങൾ പൊട്ടിക്കുന്ന ഇത്തരം നേരംപോക്കുകളിൽ ശുദ്ധമായ ഹാസ്യത്തിന്റെ അന്തർധാരയാണ്. ഉളളത് കണിയാൻ അന്തമണി, അച്ചാപോററി ഇവയിൽ ചിലതാണ്.

അവസാനത്തെ ദിവസം പടയണിയാണ്. ഇതിൽ കോലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. സന്ധ്യാ വെളിച്ചത്തിന്റെ ശാന്തതയിലും, തീവെട്ടികളുടെ സ്വച്ഛതയിലും തപ്പുമേളത്തോടെ ദേവി ശ്രീകോവിലേക്ക് തിരിച്ചെഴുന്നുള്ളുന്നു. ഇതോടെ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിക്കുന്നു. അനുഷ്ഠാനപരമായ ചടങ്ങുകൾക്ക് പകിട്ടേകാൻ ഓട്ടംതുള്ളൽ, ശീതങ്കംതുള്ളൽ, ആട്ടക്കോപ്പ്, തുടങ്ങിയവയും മേമ്പൊടി ചേർക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കാഴ്ചയുടെ നിറവും, കേൾവിയുടെ തുടിയും കൂട്ടി പടയണി അനുഭൂതിയുടെ വേലിയേറ്റമായി ഓരാണ്ടത്തെ മേളം പൂർത്തിയാക്കുന്നു.

സംഗീതം

ചായങ്ങളിലും, ചുവടുകളിലും, വേഷങ്ങളിലും കാണുന്ന ഭാവത്തിലെ രൗദ്രതാളവും, തുടിയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നതാണ് പടയണിയിലെ പാട്ടും സംഗീതവും. പടയണിയിലെ പാട്ടുകളിൽ എല്ലാം തന്നെ ഗ്രാമീണതയുടെ ശീലിൽ മുക്കിയെഴുതിയ അകൃത്രിമങ്ങളും ശൈലി ബന്ധവുമായ കലാവിഷ്കാരങ്ങൾ ആണ് കാണുക. ഭാവവും സൗന്ദര്യവും ഒത്തിണങ്ങിയ അതിസുന്ദരങ്ങളായ കാവ്യങ്ങൾ അരങ്ങത്ത് ഇളകിയാടുന്ന കോലങ്ങളുടെ ശാരീരിക ചലനങ്ങൾ താളക്രമങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ സംഗീതത്തിന്റെ ചൂരും ഗന്ധവുമാണുള്ളത്. ചുവടു ചവിട്ടേണ്ട തീവ്രതയേറുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ഊന്നൽ കൊടുത്താണ് ഈ സംഗീതത്തിന്റെ സാധനം സാദ്ധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പ്രാചീന ഗാനങ്ങളുടെ ശീലുകൾ പടയണിയുടെ പകിട്ടിൽ സ്വർണ്ണനൂൽ പാകുന്നു.

നൈസർഗ്ഗികമായ ചമയങ്ങളുടേയും, ദീപവിതാനത്തിന്റെയും അമൂർത്ത സാദ്ധ്യത പടയണിയുടെ രംഗവിതാനത്തിൻമേൽ മൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. കേരളീയതയുടെ ആത്മാവ് പേറുന്ന ഗ്രാമീണ തലങ്ങളിലെ ഒപ്പിയെടുത്ത ജീവരസം പടയണിയിലെ ഉൾത്തുടിപ്പായ സംഗീതത്തെപോലെ അവയുടെ സാന്ദർഭികതയിലും ഉണ്ട്. ചൂട്ടുകറ്റയുടെ കനലാട്ടത്തിലും, തെള്ളിപ്പൊടിയുടെ പടർന്നുപിടിക്കുന്ന തീവ്രതയിലും മുങ്ങിയ, കടുത്ത നിറമാർന്ന കിരീടം പച്ച, രൗദ്രഭാവം പേറുന്ന മുഖത്തോടെ കടുത്തതാളം ചവിട്ടുന്ന പടയണി കോലങ്ങളിലെ നമ്മുടെ മഹത്തായ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യത്തെ നാം പുതിയ കടലാസു പൂക്കളുടെ ബോധംകെടുത്തുന്ന ഗന്ധത്തിൽ ഇനിയൊന്നില്ലെന്നു കരുതുന്ന സങ്കൽപത്തിൽ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, തട്ടുമറന്നു കുതിച്ചു പാടുന്ന വൈഭവം തന്നെയല്ലേ ?

പുതിയ പശ്ചാത്തലം

മനുഷ്യൻ ഉണർന്നു തുടങ്ങുന്ന കാലമായി എന്നുതോന്നുന്നു. അവനെത്തന്നെ കണ്ടറിയുന്ന മനുഷ്യൻ ഏററവും വിവേക ശാലിയായിരിക്കും. സ്വാഭിമാനവും അനന്യസാധാരണങ്ങളായ ഗുണവിശേഷങ്ങളും അവൻ തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ ശക്തിയുടെ ദുർഗമായി മാറുന്നു മനുഷ്യൻ നമ്മുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിലേക്കും സംസ്കാരചൈതന്യത്തിന്റെ ഉറവിടങ്ങളിലേക്കും തിരിഞ്ഞുനോട്ടം ആവശ്യമാണ്. പടയണിയുടേയും മററു പ്രാചീന അനുഷ്ഠാനകലകളുടേയും ഉൾത്തുടിപ്പിലേക്കിറങ്ങിയ നാം കാവ്യസാഹിത്യ രംഗത്തെ പുത്തൻ ഉണർവ്വ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുതന്നെ. സ്വന്തം അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മാത്രമേ നമുക്ക് അന്യമാവാത്തത്. അത് കടമ്മനിട്ട പുത്തൻ കുളങ്ങര തുടങ്ങിയ കാവുകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്ന പടയണിയുടെ ആസ്വാദ്യതലത്തിലേക്ക് ഇനിയും നാം വളരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അനന്യമായ ആ സൗന്ദര്യ തീക്ഷ്ണതയിൽ ഉറങ്ങുന്ന നമ്മുടെ സ്വപ്നമുണർത്തി ഇനി മുന്നോട്ടുള്ളപാത തെളിയിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

ബെൻജി ജോൺ
II DC Economics.

Shakespeare "holds a mirror up to nature"

That Shakespeare delineates human beings faithfully and lets his characters speak for themselves runs with the sclat of a maxim in Shakespeare criticism. Dr Johnson, the wisest of all Shakespeare editors, comes to the main stream of exegesis. The above caption refers to the Preface to Shakespeare. Dr. Johnson borrowed the line from Hamlet Act 3 scene 2. 'Nature' denotes human nature, the strength and substance of humanity. Shakespeare gives poetic utterance to his dramatis personae of all kinds and standards. He paints their interactions and involvements, aspirations and disappointments, virtues and evils, achievements and failures, dreams and encounters, with a keen insight into human nature. I intend to substantiate and illustrate the topic from the perspective of university students.

Nature's favours alone do not make human beings enlightened, efficient and virtuous citizens of a nation, benevolent members of the world society. Plants grow fruitfully only in the sun light. They require tilling, manuring and watering according to the seasons. This process is called cultivation. Young minds represent fertile fields where the seedlings of wisdom flourish provided that they are well disposed. Their life-long growth in knowledge is properly called culture. In a wider sense it is known as education. Schools and Universities are seminaries, intellectual nurseries, seats of learning where through gleams the untravelled world'. Shakespeare pictures a student in As you like it, Jaques. Olivers their malevolent brother is a Machieavellian rustic. Oriando's complaint reads: "As I remember, Adam, it was upon this fashion bequeathed me by will but poor a thousand crowns, and as thou sayst charged my brother, on his blessings, to breed me well; and there begins my sadness. My brother Jaques he keeps at school, and report speaks goldenly of his profit. For my part, he keeps me rustically at home, or to speak more properly, stays me here at home unkept; for call you that keeping for a gentleman of my birth that differs not from the stalling of an ox? His horses are breed better; for, besides that they are fair with their feeding, they are taught their manage, and to that end riders dearly hired; but I, his brother gain nothing under him but growth; for the which his animals on his dunghills are as much bound to him as I. Besides this nothing that he so plentifully gives me, the something that nature gave me his countenance seems to take from me. He lets me feed with his hinds, bors me

Of each new-hatched, unfledged, courage.
Beware of entrance to a quarrel, but being in,
Bear it that the opposed may beware of thee.
Give every man thy ear; but few thy voice;
Take each man's censure, but reserve thy judgment,
Costly thy habit as thy purse can buy,
But not expressed in fancy; rich, not gaudy;
For the apparel oft proclaims the man;
And they in France of the best rank and station
Are of a most select and generous choice in that
Neither a borrower or a lender be:
For loan oft loses both itself and friend
And borrowing dulls the edge of husbandry,
This above all...to thine own self be true
And it must follow as the night the day
Thou canst not then be false to any man
Farewell; my blessing season this in thee !

Hamlet Act I, Scene 3

G. Wilson Knight, one of the most erudite critic make a relevant observation, "Shakespeare observes moral law consistly out of respect for the laws of life; that is, he takes morality in its stride. His eyes, however, may be elsewhere fixed or at least his attention divided. Morality is not our primary concern; we do not pay our money to hear Malcolm's moral summing up ...... What Shakespeare is concerned with in his most powerful engagements is, whether he knew it or not, and probably did not, to present a new dimension of human existence, using as it were, a poetic X'ray, though the result is no skeletal lessening but enlargement and enrichment so that his people are, as the phrase goes "larger then life. they have a poetic aura."

Shakespeare Dimension, Page 15.

Prof. C. M. DAS
Dept. of English

With best compliments from :

FAIRUZE

A Shop For

Fancy Jewellery, Cosmetics, Toys,
Gifts And Beauty Parlour Articles

CONVENT JUNCTION
KOCHI - 682 011

the place of a brother, and as much as in him lies, mines my gentility with my education ... " Act 1. scene 1 line 1-22f. Orlando is a child of the Renaissance and another Ulysses. He appears to have inherited his father's virtues, "yet he is gentle, never schooled and y t learned; full of noble device; of all sorts enchantingly beloved," Muses Oliver. Act 1. Sence 1 line 12-14. Shakespeare contends that whatever Orlando's inherent gifts, talents, endowments, nature is not enough for Orlando, he aspires for culture, nature refinement, perfection in the form of education. As you like it. Shakespeare's funny comedy as well as pasteral comedy is an eloquent illustration of the combination of human nature and academic excellence. Natural endowments of students develop in the even of learning. And that is Shakespeare's aim of education.

Prince Hamlet is Shakespeare's most scholarly student He performs well in the University of Wittenberg but does not persevere in his career. He is infatuated by the beauty of Ophelis. He reacts excessively to the assassination of his royal father King Hamlet. He probes the question of usurpation and discovers that his mother Gertrude and his paternal uncle Claudius are conspirators and murderers. He turns vindictive, passionate and scheming against them He forsakes his ambitious pursuit at higher education. He degenerates into a potential retributor. "To be, or not to be, that is the question." He envisages an identity crisis because he lacked in self-perception. Existence for Hamlet is absurd. His inherent impression of man contradicts the reality of human depravity. He soliloquizes :

"What a piece of work is a man !
How noble in reason ! how infinite in faculties !
In form and moving how express and admirable !
In action how like an angel ! in apprehension
How like a god ! the beauty of the world !
The paragon of animals ! And yet to me
What is this quintessence of dust ?"

Hamlet Act II, scene 2

It is his scholarship that enabled him to admire humanity. His suspension of educational career in view of avenging the mischief of his mother and paternal uncle that caused the moral corruption. He projects the inward maladour to the entire kingdom. There is "something rotten in the State of Denmark " Remarks Marcellus. Hamlet Act 1 scene 5

Hamlet is a philosopher; he is not an oversensitive charater. He discerns the essence of his existance, he wants to act but he foresees the implications of the act and the consequences. He rationalizes everything. He muses,

"What is a man
If his chief good and market of time
Be but to sleep and feed ? A beast no more !
Sure, he that made us with such large discourse
Looking before and after, gave us not
That capability and god-like reason
To fust in us unused."

Hamlet Act V/Scene 4

These splendid pieces poesy on the dignity of man a his responsibility give us a cl to the Elizabethan vision of ma the world and God. Shakespea gives poetic utterance to wh Descartes epitomized, "Cogito Ergo, Sum" (I think, therefore, am) which means that a ma exists as a genuine humam bein when he thinks properly and act correctly Hamlet is a Carthesian philosopher. He does not accept anything as true which cannot be clearly recognised as such He doubts "In doubting we are using the thinking process. In fact our doubts imply the reality of our thoughts Doubting means thin king, this implies a self-consci ousness." I think, therefore I am (Cogito ergo sum) says Descartes (1596-1650)

Shakespeare paints an impetuous but a studious pupil Laerts. He is a student of the University of Paris. He is a winsome character though credulous by temperament. He is docile and respectful to his superiors. He is loyal to the king (Claudius) who showers on him fortunes to carry on his higher learning. Polonius, his father is a loquacious diplomat State-counsel who thinks "spying" part of statemanship. Laertes transcends the weakness of his father and listens to his expectations of a university student.

"There my blessing with thee !
And these few precepts in thy memory
Look thou character. Give thy thoughts no tongue
Nor any unproportioned thought his act
Be thou familiar, but by no means vulgar,
Those friends thou hast, and their adoption tried,
Grapple them to thy soul with hoops of steel;
But do not dull thy palm with entertainment

കാത്തിരുപ്പ്

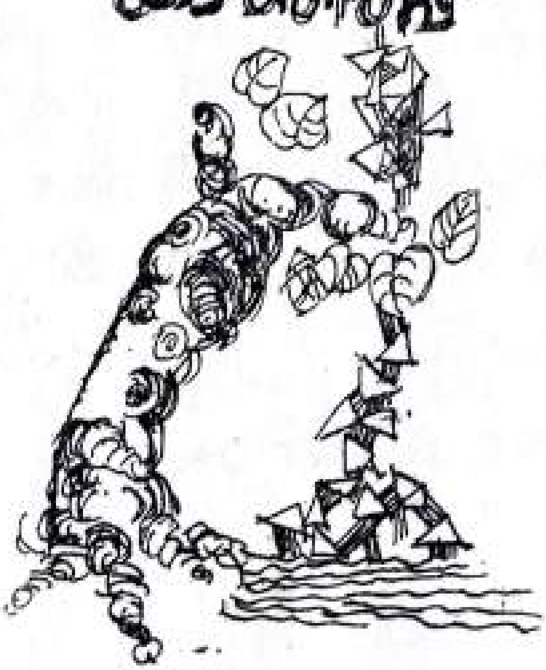

സമുദ്രത്തിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ, മ
ത്തരികളായി, തമസ്സിന്റെ നി
ബ്ദസംഗീതം ശ്രവിച്ച് ഒരു ചി
യുടെ ഉറക്കൊമ്പുകാത്തിരിയ്ക്ക
ഞാനിതെഴുതുന്നു.

ഞാനവിടെനിന്നിറങ്ങിത്തിരി
ഓർമ്മയുണ്ട്. നിത്യതയുടെ മ
കം എന്നെ മാടി വിളിയ്ക്കയാ
എനിയ്ക്കവിടെ തങ്ങുക സാദ്ധ്യ
യിരുന്നില്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കൊരു ന
മായി അല്ലേ ?

ഇല്ല - ഞാനവിടെ തന്നെയുണ്ട്
ഇന്നലെ വിരിഞ്ഞ പൂവിന്റെ ഗന്ധ
ത്തിൽ, വെയിലേറ്റുവാങ്ങുന്ന ഇ
യുടെ പച്ചയിൽ, തണലിന്റെ ആ
സത്തിൽ ഞാൻ അവിടെ നിറ
ന്നുണ്ട്.

ഞാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിയ്ക്കയായി
ന്നില്ല. പൂവിന്റെ ഗന്ധത്തി
ഇലയുടെ പച്ചയിൽ ഞാൻ എ
തിരയുകയായിരുന്നു.

ഞാനങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നെ
... ഇല്ല...... - ഏറ്റവും ക്രൂ
യിരുന്നു അത്. എനിയ്ക്ക് എ
തന്നെ പങ്കിടാനാവില്ലായി
ന്നു.

ഞാൻ എല്ലാം പറയാം......

ഞാൻ നദീതീരത്തൂടെ നടക്കയായി
രുന്നു. ഒടുവിൽ രാത്രിയുടെ പു
പ്പിൽ മണലിന്റെ നേർത്ത ചൂടി
കിടക്കെ നദി എന്നെ വിളിച്ചു. ന
യിലൂടെ ഞാൻ ഒഴുകി തുടങ്ങി.
ഒഴുകി ഒഴുകി സമുദ്രത്തിലെത്തി.
സമുദ്രത്തിന്റെ അപാരമായ ആശ്ലേ
മേറ്റുവാങ്ങി, ഓളപ്പാത്തികളിൽ ഒ
ലിലപോലെ ഞാൻ കിടന്നു. എ
സംവത്സരങ്ങൾ അതു നീണ്ടുനി
ന്നുകൂടാ. മുകളിൽ അനന്തമാ
ആകാശത്തിന്റെ സ്വച്ഛത മാത്രമായി
രുന്നു. ജലത്തിന്റെ താളമൊഴിച്ച്
എല്ലാം നിശബ്ദമായിരുന്നു. സം
ത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാകാം മണ്
ത്തരികളായി ഞാൻ കടലിന്റെ അ
യിലെത്തി.

എനിയ്ക്കുറപ്പുണ്ട് ഒരിയ്ക്ക
അതിലൊരു മണൽത്തരി എ
മുത്തുച്ചിപ്പിയുടെ ആർദ്രമായ ഗ
പാത്രത്തിലെത്തുമെന്ന്. ഒടുവി
മുത്തായി ചിപ്പിയുടെ വാത്സ
മേറ്റുവാങ്ങവെ ഞാൻ വീണ്ടു
എഴുതാം.

സാംസൺ ഡേവി
സുവോളജി വിഭാ

AND THE WORLD CAME STILL

Dedicated to
a throbbing little heart,
waiting for me ...

Far away from the city of screams
And drainage pains and dust,
The trees murmured, scattered they
Drifted and nodded.
The moments breathless, speak
Of the sweat stained rustle of
Silk and Satin.
The breeze stand still, coulds too
about to burst into bounteous tears,
They watch, and gulp their tongues,
The cornered glory beneath the rocking
Bamboos cream
Softness merge in softhood,
The world itno oblivion, and recites
A melodious rhyme that none has heard
Or Sung, but those hearts that wished
They were alone, and theirs.
The unruly tangle of chuckles
Silhouette in the twilight's twinkle
Like silver painted bubbles,
The whistling swallow, the visiting gull,
They pause and stare at the
Entwined beings blithe,
The dumbfold grass beneath
Writhe in the moodon her greeny chest,
A joyous lush in clusters;
No hush, no hurry, where soul to soul,
They remember, forget and remember.
Smiles float into each other's eyes
Dimmed with sundry warmth.
Arms console the deep dazed backs
That breathe and beckon
They lay under the blossomed
Shoots of April's shade, and dream
Of child hood faces and cries;
Lips mumble words unmade of love,
As the morning dew fall and creep
Into their love and shine.
Sings from joys that sprung off
The wet drooping eyes of the silents by
Ease the peace of the lover's slumber
For yet another dawn, and dusk...

Sujil Bose M. C.
II. M. A. Eng. Litt.

Zoology

The inauguration of the Zoology Association was held on 10 th December 1990. Prof. N. Appukuttan (Retd;) inaugurated the association. Prof. K S Francis presided over the function. Among others present in the function were Principal Rev. Fr. P V. Scaria and College Union Chairman Mr. Soman. Various entertainments were presented by the members and a video show on 'Planet Earth' was arranged in the Mini auditorium during the after noon Session. The gathering was welcomed by Mr. Binoy Joseph and the secretary thanked the gathering. All the members took active participation and made the function a grand success.

Actually the activities of the Association began much erlier which included a slide show on the Lakshadeep Fauna and Flora, By C. M. F. R. I (I. C. A R) Research Fellow, Mr. Emmanuel Vijay James.

Joe K. Kizhakudan
III Bsc. Zoology
Secretary

Economics

The Economics Association of 1990-91 was inaugurated by K. Ramavarma retired director of Economics and Statistics. Rev. Fr P. V. Scaria CMI the Principal presided over the function. Head of the dept of our college, give felicitation. Various entertainments followed. Association secretary V. Unnikrishnan Thanked.

V. Unnikrishnan
III DC Economics
Secretary

Chemistry

The Chemistry Association was inaugurated by DR N. K. Pillai, Chief Chemist of Capro lactum, FACT on 7 th Jan. 1991. The function was presided over by Prof. K. N Aravindakshan, the head of dept. of Cnemistry S. H. College. Our Principal Rev. Fr. Zacharias Payikkat gave felicitation. Inaugurator gave us an interesting speech about the Applications of Chemistry in Industry. All our respected teachers from department were kind enough to be present to make the function agrandsuccess. Various entertainment programmes presented by members made the function colourful.

We conducted an essay competition. Also we could release a manuscript magazine, "Crystal." by using the limited time we have got.

Ranjith Kumar P.
Final BSc
Secretary

ASSOCIATION REPORTS :

1990-'91

Mathematics

The Maths Association of the year 1990-'91 was inaugurated by Prof. Ramanathan, Head of the Maths Department, Maharaja's College, on 23 nd January 1991. Rev. Fr. P.V. Scaria CMI, the Principal presided over the function. Head of the Department of our college, Rev. Fr. John T. M. CMI, gave felicitations. Various entertainments followed.

On behalf of the Association, a Quiz programme was conducted on 8th August 1991. in which Bro Sijan Paul CMI, our classmate took the role of the Quiz Master. Fr. John distributed the prizes.

Austin K. M.
Final BSc Maths
Secretary

Sociology

The Sociology Association was inaugurated on 15th January by Fr. Koil Parambil, Prof of St. Teresa's college, Ernakulam. The function was presided over by Fr. Ouseph Puthenpura, lecturer Dept. of Sociology, S. H. college and felicitation by Rev. Fr. P. V. Scaria, Principal S. H. college. The inaugurator gave us an informative talk on the use of Sociology in future. All our beloved teachers of the dept. were kind enough to join with us on the occassion and the students presented themselves with various variety entertainments to make the function a grand success.

In connection with the association day we had organised a seminar on social problems by an eminent person Dr. James Vadakkancherry. Criminologist, Police Training College Trivandrum.

On behalf of the Sociology Dept. I thank each and every one for the whole hearted co-operation.

Baretto Fernandez,
II B. A. Sociology
Secretary

Botany

The Botany Association was inagurated on 3rd November 1990. Prof. P. J. Kurian, Head of our Botany Department presided over the function. Our principal Rev. Fr. P. V. Scaria gave felicitation. An important speech was given by the inaugurator. All our respected teachers were kind enough to be present to make the function a grand success. Various entertainment programmes were presented by the members which made the function more colourful.

I thank all the students and the staff who made the event a success.

Shankaran
III BSc Botany
Secretary

സ്റ്റുഡന്റ്സ് എഗെൻസ്റ്റ് ഡ്രഗ് അബ്യൂസ്

(SADA)

ഇന്നത്തെ യുവതലമുറയെ കാർന്നുതിന്നു കൊണ്ട് ഒരു മാറാരോഗമായി പടർന്നു പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മഹാവിപത്താണ് മദ്യാസക്തിയും മയക്കുമരുന്നടിമത്വവും. ഇതിനെതിരെ യുവത്വത്തെ തിരിച്ചുവിടുവാനും അവരെ ബോധവത്ക്കരിക്കുവാനുമായി രൂപം കൊണ്ട ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനമാണ് ''സാധാ''. 1988 ൽ രൂപം കൊണ്ട SADA യുടെ 1991 ലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശ്രീ. രാജീവിന്റെയും ശ്രീ. ജോൺസന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ തുടക്കമിട്ടു. പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗികമായ ഉത്ഘാടനം കൊച്ചി കോർപ്പറേഷൻ മേയർ ശ്രീ. കെ. ജെ. സോഹൻ അവർകൾ നിർവഹിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ പ്രൊഫ. N. R. Menon സംസാരിച്ചു. SADA പോലെയുള്ള സംഘടനകൾക്ക് സമൂഹത്തിലെ പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞു.

ഗാന്ധിജി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിൽ വരുന്ന ഏതാനും കോളേജുകളെയും അതുപോലെ സ്ക്കൂളുകളെയും സംഘടിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു സെമിനാർ സംഘടിപ്പിച്ചു. ശ്രീ. കെ. ജെ. സോഹൻ അവർകൾ സെമിനാർ ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. പട്ടണത്തിലെ പ്രമുഖ ഡോക്ടർമാർ ക്ലാസുകളെടുത്തു. "Maladies of drug abuse" എന്നതായിരുന്നു വിഷയം. തികച്ചും പ്രയോജനപ്രദമായിരുന്ന പ്രഭാഷണങ്ങൾ വരുംതലമുറയ്ക്ക് ഒരു പാഠമായിരിക്കും എന്ന് അവസരത്തിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ബഹു. പ്രിൻസിപ്പൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഏറ്റവും പുതുമയായിരുന്ന ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനം "Anti narcotics day" ആണ്. എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികളും അദ്ധ്യാപക അനദ്ധ്യാപകരും അന്നേദിവസം മദ്യമയക്കുമരുന്നുകളുടെ മഹാവിപത്തിനെക്കുറിച്ച് ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ട ബാഡ്ജുകൾ ധരിച്ചും, അന്നേ ദിവസം ഒരു പൂർണ്ണവിജയമാക്കി തീർത്തു. ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊച്ചിൻ മേയർ, Prof. C. S. Jayeram എന്നിവർ സദസിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു സംസാരിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കലാപരിപാടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

"അമോണിയാ ടാങ്ക്" മാറ്റുന്നതിലേയ്ക്കായി ഗാന്ധിയുവമണ്ഡലം നടത്തിയ 100 ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഉപവാസ സമരത്തിൽ SADA പ്രവർത്തകർ അനുഭാവ ഉപവാസം നടത്തി. കൊച്ചിൻ കോർപ്പറേഷൻ നടത്തിയ മദ്യമയക്കുമരുന്നു വിരുദ്ധറാലിയിൽ SADA യുടെ സജീവ പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടായിരുന്നു.

കോളേജിലെ N. S. S., വിമൻസ് സെൽ എന്നിവരുമായി സഹകരിച്ച് ഒരു 'പോസ്റ്റർ എക്സിബിഷൻ' നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങളെ ആധാരമാക്കി നടത്തപ്പെട്ട പ്രസ്തുത Exhibition ൽ, മദ്യമയക്കുമരുന്നാസക്തിയുടെ തിക്തഫലങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്ന ധാരാളം പോസ്റ്ററുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾക്കായും തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ട ഈ സംരംഭം ഉത്ഘാടനം ചെയ്തത് പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനായ സി. രാധാകൃഷ്ണനാണ്. സമ്മാനാർഹർക്ക് ജസ്റ്റിസ് പി. ജാനകിയമ്മ ഷീൽഡുകളും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും വിതരണം ചെയ്തു.

ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിനുള്ളിൽ SADA വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായി മാറി. ഇതിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഏവർക്കും നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിർത്തുന്നു.

സെക്രട്ടറി

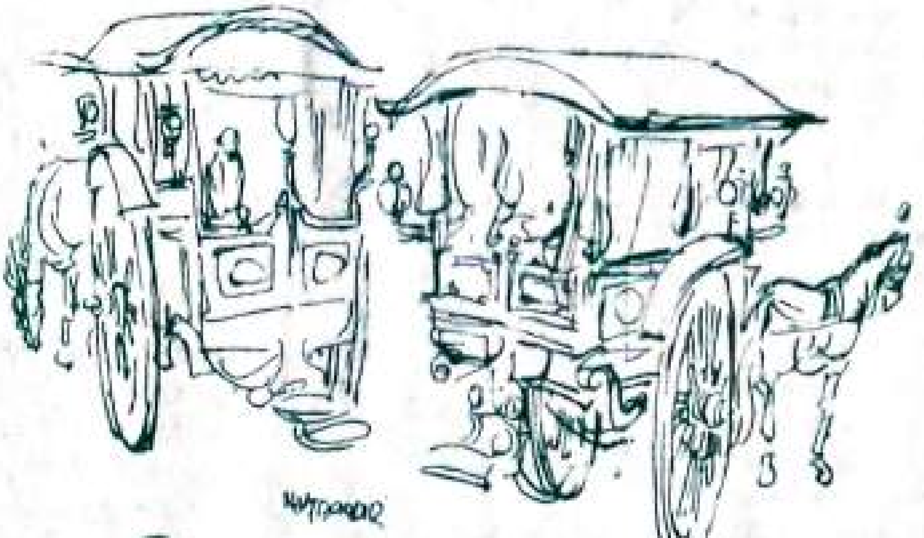

കവിതയൂറുന്ന വരകൾ

ആദ്യം മാതൃഭൂമിയിൽ തുടങ്ങി പിന്നീട് കലാകൗമുദിയിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയ നമ്പൂതിരിയുടെ ചിത്രരചന അറിയപ്പെടുന്ന, ആസ്വാദ്യതയേറിയ, കലാതലത്തിലെ ഉയർന്ന പീഠങ്ങളിൽ കാഴ്ചപ്പെടുന്നു. കെ. സി. എൻ. പണിക്കരുടേയും മററും കീഴിൽ മദിരാശി വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ലാസ്യ തലത്തിലേക്കു വശീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ചിത്രരചനാ തലം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിരുന്നു നമ്പൂതിരി. കെ. സി. എ. സി. പണിക്കരുടെ ഫിഗറേററീവ് രീതി നമ്പൂതിരിയുടെ ചിത്രങ്ങളിൽ വൻ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നതായി ആദ്യകാല ചിത്രങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. ബാല്യത്തിൽ കുത്തിക്കുറിക്കുന്ന രേഖകൾ വളർന്ന് പിന്നീട് ഒരു കലാ സാമ്രാജ്യത്തോളം വളർന്നപ്പോൾ അതിന്റെ ആസ്ഥദൃതയും, കലാ മർമ്മജ്ഞതയും ഏത്തിയെന്നു വേണം കരുതാൻ. അനായാസേന ഭാഷയും, സംസ്കാരവും, ജീവിതവും ഒരു ഫിഗറിൽ ആവിഷ്കരിക്കാൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ചിത്രങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു. മുന്നലിരിക്കുന്ന രൂപത്തിന്റെ മോഡൽസ്ററഡിക്കുമപ്പുറത്തേക്ക് നമ്മുടെ ആസ്വാദ്യതയേയും, അനുഭവത്തേയും അയച്ചുവിടുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്ക് അനന്യസാധാരണമെന്നോണം കൈവരുന്ന സ്റ്റൈലൈസേഷൻ ഒരുപക്ഷേ നമ്പൂതിരി ചിത്രങ്ങളുടെ ഗന്ധവും സൗന്ദര്യവും ഒക്കെയാവാം. വിവിധ സംസ്കാരവും ദേശവും കാലവും പിന്നീട് ഒരു പാത്ര സൃഷ്ടി നടക്കുമ്പോഴും പൊതുവായതെന്തോ, പാരമ്പര്യത്തിന്റെയോ, ആധുനിക നിർവ്വചനങ്ങളുടേയോ ഒരു തന്തു മുറുകി ഒരു അഭൗമസംഗീതം ഈ ചിത്രങ്ങൾ ഉരുവിടുന്നത് കേൾക്കാം. മലബാറിലെ നമ്പൂതിരിയോ, മുസ്ലീം സ്ത്രീയോ പട്ടാള മേധാവിയോ. കോട്ടയത്തുകാരി ചേടത്തിയോ പാലക്കാടൻ അധികാരിയോ അവരുടെയൊക്കെ ജൻമവും ജാതകവും വരെ ഒരു വെള്ളക്കടലാസിൽ എത്താനും കറുത്ത രേഖകളിൽ കുത്തിവരക്കുന്നു നമ്പൂതിരി. വെളുത്ത ക്യാൻവാസ് തലത്തിൽ സ്ഥല-രൂപങ്ങൾ തമ്മിൽ നിലനിൽക്കേണ്ട പൊരുത്തം അളന്ന് നിമിഷങ്ങൾക്കകം തന്റെ ബ്രഷുകൾ ചലിപ്പിച്ച് ആ കാവ്യങ്ങൾ എഴുതാൻ നമ്പൂതിരിക്കാവുന്നു. രണ്ടു മണിക്കൂറുകൾക്കകം നീണ്ട ക്യാൻവാസിൽ തീർത്ത സമ്പൂർണ്ണ രാമായണം ഇതിനെ ഉദാഹരിക്കുന്നതായി മാത്രമല്ല, കാല്പനികമായ ഒരു വസന്തം കുടിയേറുന്നത് ഈ രേഖകളിൽ കൂടിയാകണം കേരളത്തിന്റെ പുതിയ ചിത്രകലയിൽ സ്ത്രീ സൗന്ദര്യവും മററും മെയ്യെടുക്കുന്ന നമ്പൂതിരിയുടെ രേഖകൾ ഒരു പക്ഷേ ശക്തിയും, സൗന്ദര്യവും പേറുന്ന പുതിയ ഘട്ടങ്ങളാകണം.

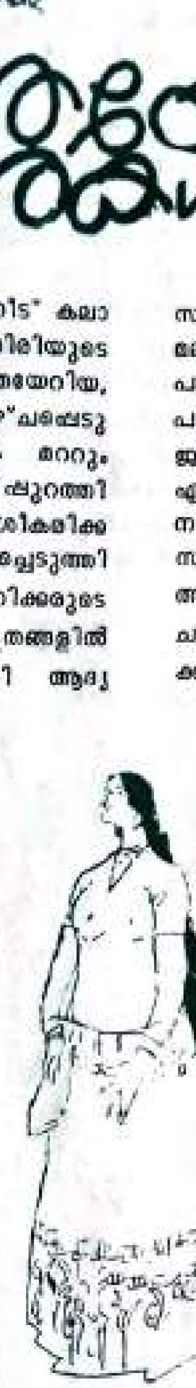

വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം നമ്പൂതിരിയെ നാം പരിചയപ്പെടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇല്ലസ്ട്രേഷൻസുകളിലൂടെയാണ്. എം. എസിനും. ദേവനുമൊപ്പം മാതൃഭൂമിയിൽ സാധനയിലേർപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾക്ക് മിഴിവ് കൂടുകയായിരുന്നു. പിന്നീടദ്ദേഹം ജോലിസൗകര്യത്തിന്റെയും, സമയ ലാഭത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ കലാകൗമുദിയിലേക്ക് തന്റെ സപര്യയെ പറിച്ചുനട്ടു. ഇല്ലസ്ട്രേഷൻ എന്നതിലുപരി നമ്പൂതിരി

...ുന്ന അനുഭൂതിയുടെ തരംഗങ്ങ
...ർന്നുവരുന്ന ആസ്വാദ്യതയുടെ
...ിയ രംഗമുമി.

...മുൻ പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ,
...യും, സംസ്കാരവും, ദേശവും
...ും നമ്പൂതിരിയുടെ പരിമിതമാ
...കറുത്ത രേഖകളിൽനിന്ന് വേറിട്ട്
...ുക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നു.
...ന്മനാ ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഭയെ വളർ
...ിയെടുക്കുകയാണ് കലാകാരൻ
...ർ ചെയ്യേണ്ടത് നമ്പൂതിരി പറയു
...ു. അഗാധ പഠനങ്ങൾ ഉൾക്കൊ
...ളുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ ഈ
...ധ്യാനവും പഠനവും ഒന്നിക്കുന്നു.
...ുടുമകെട്ടിയ ബ്രാഹ്മണനും, താടി
...ടവിനിൽക്കുന്ന മുസൽമാനും ആ
...യാലും അവരുടെ ബാഹ്യരൂപത്തെ
...യും ആന്തരികമായ അമൂർത്ത സ്വഭാ
...വങ്ങളെയും തമ്മിൽ മൂർത്തത ഒരെ
...ഭാവത്തിൽ - ബന്ധിപ്പിച്ച് ഒരു
...സങ്കീർണ്ണമായ പരമ്പരയെ ലളിതവൽ
...ക്കരിക്കുന്നു അദ്ദേഹം. തന്റെ
ബാല്യകാലം മുതൽക്കേ കുത്തിവര
ക്കുമായിരുന്ന നമ്പൂതിരിയുടെ—
വാസുദേവൻ - പ്രതിഭ കണ്ടെടുത്ത്
മദിരാശിയിൽ രചനക്കയക്കുകയായി
രുന്നു മറെറാരു സുഹൃത്ത്. വേണ്ട
തിലേറെ പരിശ്രമം അതാണ് ആവ
ശ്യം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു- തന്റെ
ചിത്രങ്ങൾ ആദ്യകാലത്ത് ഒന്നും
തന്നെ പെർഫെക്ററ് ആയിരുന്നി
ല്ല. എന്നാൽ നീണ്ട സാധനയിലൂടെ
നേടിയെടുത്ത വൈഭവം. അതിലൂടെ
നേടിയെടുത്ത അനുഭവങ്ങൾ ആണ്
ഇതിനു പിന്നിലുള്ളത്. ഓരോ ദേശ
ത്തേയും മനുഷ്യരെയും അവരുടെ
ദൃഷ്ടിഗോചരമായ അവസ്ഥയിൽ
നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി തന്റെ അനു
ഭവത്തിലും വരകളിലും കലർപ്പിച്ച
രചന നടത്തിയിരുന്നു നമ്പൂതിരി.
കൈകളുടെ അസാമാന്യവും അത്ഭുത
കരവുമായ വേഗത്തിന്റെ പിന്നിൽ
ഈ സാധനയുടെ ശക്തി തുടിക്കു
ന്നുണ്ട്. രണ്ടാമൂഴത്തിലെ ഭീമൻ എന്നു
പറയുമ്പോൾ എം. ടി. ഉദ്ഘോഷിച്ച
ഭാവന പേറി നമുക്കു മുന്നിൽ ഊരുട
ന്താടിയും, പെരുവയറുമായി നിൽ
ക്കുന്ന രൂപത്തെ നാം നമ്പൂതിരിയു
ടെ വരയിലൂടെയാണ് കാണുന്നത്.
താൻ എത്രയോ കാലമായി പരിചയി
ച്ച മനുഷ്യർ അവരുടെ സവിശേഷത
കൾ, അവരുടെ ശരീരഘടന. അങ്ങി
നെ നീണ്ട അനുഭവ സമ്പത്ത് അതിൽ
നിന്നു വാർന്നുവീഴുന്ന ലോലമാർന്ന
രേഖകൾ, ഇതാ ഈ ചിത്രങ്ങളാണ്
നമുക്കു മുന്നിൽ വളർന്നുനിൽക്കു
ന്നത്.

ഇപ്പോൾ ലളിത കലാ അക്കാദമി
ചെയർമാനായ ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി
ആധുനിക കാലത്തെ രചനകളോട്
അനുഭാവം പുലർത്തുന്നു എങ്കിലും
തളർന്നു വീണുകിടക്കുന്ന ജനതാൽ
പര്യവും ആസ്വാദകതയും. ചിത്ര
കലാ രംഗത്ത് ഉയർത്തുന്നതിനു
വേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക
യാണ്. മാധ്യമങ്ങളുടേയും മററും
ശരിയായ കവറേജ് ലഭിക്കാതെ എങ്ങി
നെ നമ്മുടെ പരിപാടികൾ ജനങ്ങളി
ലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടും എന്ന്
അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു. സാങ്കേതി
കവും ശാസ്ത്രികവുമായ പുതിയ
തലങ്ങളിലേക്ക് നമ്മുടെ ചിത്രകല
കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ക്രെ
ബലായ ഒരു സമൂഹത്തിൽ ആക്രമി
ക്കപ്പെടാതെ നിലനിൽക്കുവാൻ
ചിത്രരചനയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞാൽമാത്രമെ
അതിന് സാദ്ധ്യതയേറു. പുതിയ
സങ്കേതങ്ങളും, രീതികളും, പെയി
ൻറിങ്ങിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്
എന്നാൽ അതിലെ കൃത്രിമത്വം ഏറി
വരുന്നതിനാൽ, മനുഷ്യത്വത്തിന്
ഊന്നൽ കൊടുത്തുകൊണ്ട് വർഗീയ
തയെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കലാകാരൻ
കാലങ്ങളിൽ പ്രതീക്ഷയുള്ളവനാ
കുന്നു. ഇവിടെ അകൃത്രിമങ്ങളായി
ചുററുപാടുകളിലേക്ക് വികസിക്കു
ന്ന നമ്പൂതിരി ചിത്രങ്ങൾ പെയി
ൻറിങ്ങിന്റെ ചിട്ടവട്ടങ്ങൾ വിട്ട് ഫി
ഗറേററീവായി ഡ്രോയിങ്ങുകളിൽ
ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നത് മറെറാന്നും
കൊണ്ടല്ല.

സ്വാധീനമായതും നമ്മുടെ പാരമ്പ
ര്യങ്ങളെ അനുഭാവപൂർവ്വം മനസ്സിലാ
ക്കുന്നതുമായ ഒരു ചിത്രരചന നമ്മു
ടെ മണ്ണിലെ തുടിപ്പുകൾ കണ്ടറിയു
ന്നതിലൂടെ, മൗലികമായ ഒരു ധ്യാന
ശൈലീകൃതമാവുന്നു. അതിൽ മനു
ഷ്യന്റെ സംസ്കാരവും പാരമ്പര്യ
വും ലളിതമായ ചില കൂട്ടിച്ചേർക്കലു
കളിലൂടെ ബാഹ്യരൂപത്തിന്റെ ലളി
ത ഭാവത്തിലെന്നപോലെ ആത്മീയ
മായ അംശം ലളിതവൽക്കരിച്ച് ചേർ
ക്കാൻ, നമ്പൂതിരിക്കു കഴിയുന്നു
ണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ്
നമ്പൂതിരിപറയുന്നതുപോലെ മുന്നി

യുടെ രേഖാചിത്രങ്ങൾ ഒരു നിരൂപകന്റെയോ, കലാമർമ്മജ്ഞനായ എഴുത്തുകാരന്റെയോ വർണ്ണച്ചിറകുകൾ കൂടി പേറിനിൽക്കുന്നത് കാണാം.

ചെറുകഥകൾക്കും, നോവലുകൾക്കും ഒപ്പം ചേർക്കുന്ന ഇല്ലസ്ട്രേഷനുകൾ പലപ്പോഴും അതിന്റെ പ്രതികൂലമായ അവസ്ഥയിലേക്ക് വരുത്തിത്തീർക്കുന്നതായി നമ്പൂതിരി തന്നെ പറയുന്നു. പല എഴുത്തുകാരും തന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ ഇല്ലസ്ട്രേഷൻസ് വേണ്ട എന്നുവരെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുണ്ടത്രെ. കാരണം, അർത്ഥഗർഭങ്ങളായ മൗനങ്ങളുടേയും ഗാംഭീരതയുടേയും ചുളിവുകളും നമ്പൂതിരി തന്റെ രേഖകളിലെ കാവ്യങ്ങൾ കൊണ്ട് വാചാലമാക്കിത്തീർക്കാറുണ്ട്. ഇത് അനുകൂലമെന്നപോലെ തന്നെ പ്രതികൂലവുമായിത്തീരാൻ ഇടവരുന്നു. എങ്കിലും ഇല്ലസ്ട്രേഷൻ എന്ന പ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്രാപിച്ചത് സഞ്ജയന്റെ മാസികയിലെ എം. ഭാസ്കരനു ശേഷം മാതൃഭൂമിയിലൂടെയും, കലാകൗമുദിയുടേയും താളുകളിലെ ദേവന്റേയും, എ. എസിന്റേയും നമ്പൂതിരിയുടേയും വരകളിലൂടെയാണ്. മററുള്ളവരുടെ പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് ചിത്രകാരൻ കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതെങ്കിലും, ജാമിനിറോയും മററും തുടങ്ങിവച്ച, ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് റിയലിസത്തിൽ നിന്നന്യമായ ആത്മനിഷ്ഠമായ ചിത്രരചനാ പാഠത്തിന്റെ തണൽ നമ്മുടെ ഈ രചനകളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. സ്വന്തമായ ശൈലിയിലൂടെ കഥകളിലെ രാമൻനായരേയും, ദാക്ഷായണിയേയും അതേപടി പകർത്താതെ ഇല്ലസ്ട്രേഷന്റെ പരിമിതികൾ കടന്ന്, നമ്പൂതിരി തന്റെ സർഗതലത്തെ പുതിയ മുടികളിലേക്ക് കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നു. തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളെ ഒരു ത്രിമാന തലത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് നമ്പൂതിരി ഇതു സാധിച്ചെടുക്കുന്നു എന്നു പറയാം.

സ്ത്രൈണതയാണ് നമ്പൂതിരി ചിത്രങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാന ഘടകം അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ സത്ത. പരമ്പരാഗതമായ ഭാരതീയ ചിത്രരചനാ ശൈലിയിൽ ബദ്ധമായ ഈ അടിസ്ഥാന ഘടകം അതിന്റെ ലാസ്യതലത്തെക്കൂടി ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാണ്

നമ്പൂതിരി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇമേജുകൾക്കുമപ്പുറം അഗാധമായ തിരിച്ചറിവു പേറുന്ന ശക്തി ഉൾക്കൊണ്ട ബ്രഷുകൾ അതിന്റെ ആധുനികതയുടെ ചിട്ടക്രമങ്ങൾ വിട്ട് പുതിയൊരന്തരീക്ഷത്തിലേക്കുയർത്തിവയ്ക്കുകയാണ് മഹാഭാരതത്തിലെ 'ഭീമനെയായാലും.' 'മലയാററൂരിന്റെ 'ബ്രിഗേഡിയറ'ായാലും എല്ലാം, സ്ത്രൈണതയുടെ താഴ്വാരത്തിൽ പാദമമർത്തിയാണ് പ്രപഞ്ചത്തോളം വലുതാവുന്നത് മനസിൽ ചിത്രീകരണത്തിന്റെ സാധ്യതകളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്ത പാരമ്പര്യ ചിത്രകലകളും, ചിത്ര ശില്പമാതൃകകളും എത്രോ തലങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിയെയും

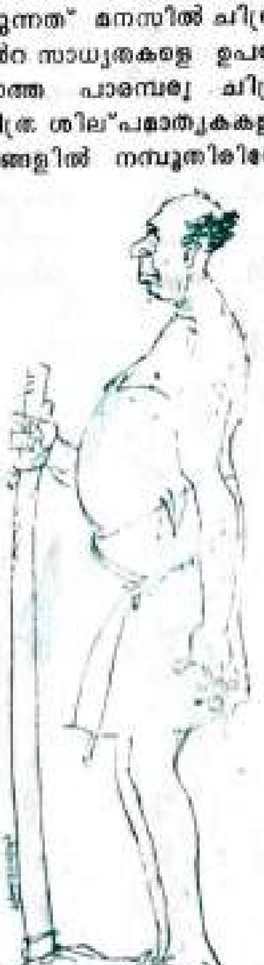

ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. സാധാരണ ആസ്വാദ്യ രംഗങ്ങളിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ നമ്പൂതിരി അവതരിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീ സൗന്ദര്യവും അസാധാരണമാവുന്നു. കാരണം നാരായണിയായാലും, ദ്രൗപതിയായാലും ആ ശ്യത്തിലനികം അവശ്യമാകുമാറ് വ്യാപ്തിയുൾക്കൊള്ളുന്ന ശരീരഘടന നമ്പൂതിരിയുടെ പാത്രങ്ങളെ മററുള്ളവയിൽനിന്നും തിരിച്ചുകാണിക്കുന്നു. വശ്യമായ ഒരൊഴുക്ക് അതാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന ഭാവം. ഇതുകൊണ്ട് തന്റെ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ചിത്ര കലയോടും, ശില്പകലയോടും ബന്ധപ്പെടുത്തി നമ്പൂതിരി ചിത്രങ്ങളുടെ സമാനത നമുക്കു ദർശിക്കാവുന്നതാണ്.

അനാവശ്യമായതിനെമാത്രം മാററി നിർത്തിക്കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കുന്ന സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ ഇറങ്ങുമ്പോൾ അനന്യമായ ഒരനുഭൂതി ഓരോ ആസ്വാദകനും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതാണ് യഥാർത്ഥ ആസ്വാദകന് യഥാർത്ഥ കലയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആനന്ദം. ഏററവും കുറച്ചു രേഖകളാണ് നമ്പൂതിരിയുടെ രചനകളുടെ മറെറാരു പ്രത്യേകത. നിറങ്ങൾക്കുമധികം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത് രൂപത്തിനായതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് വരയോടുള്ള താത്പര്യം മനസിലാക്കാം. ഏററവും കുറച്ചു വരയ്ക്കുന്നത് ഏററവും അധികം സുന്ദരമാവും എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഓരോ അധിക വരയും ആ ചിത്രത്തെ അപൂർണ്ണമാക്കിത്തീർക്കും. നേർത്ത സൂക്ഷ്മങ്ങളായ വരകളിലൂടെ വിശുദ്ധമാക്കി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആ സൗന്ദര്യ ഭാവങ്ങളുടെ രഹസ്യവും അതുതന്നെയാവണം.

കാവ്യാനുഭൂതി നൽകുന്ന നമ്പൂതിരിയുടെ വരകൾ. പുതിയ ക്യാൻവാസുകളിൽനിന്ന് പുതിയ ഒരു ലോകത്തെയും സംക്രമിക്കുന്നു. ഭാവാത്മകങ്ങളായരേഖകളിലൂടെ [illegible] നിൽക്കുന്ന മനോഹരിത്വ, ലാസ്യവും ഒഴുക്കുമുള്ളതുമായ അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾ നടത്തി നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസുകളിൽ കലയുടെയും, സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും പടികൾ കയറിവന്ന് വലിയൊരു പ്രപഞ്ചത്തിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നു. അവിടെയാണ് ബ്രിഗേഡിയറും സ്മാരകശിലയിലെ [illegible]ങ്ങളും ഭീമനും എല്ലാം

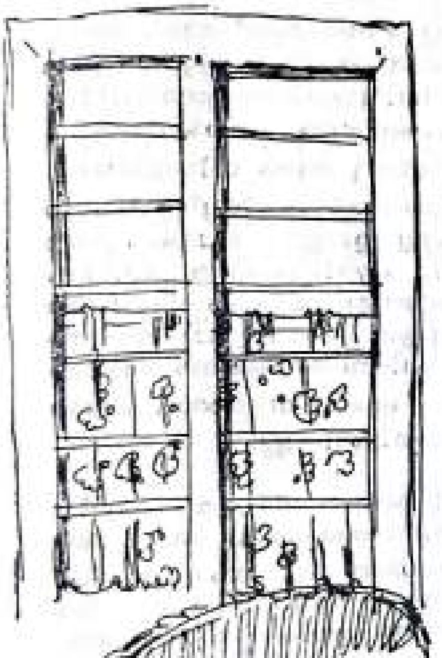

എന്റെ കാമുകി

ഇവളെക്കുറിച്ചെഴുതുന്നതിനു തന്നെ അവൾ എതിരാണെന്നു തോന്നും. കാരണം ഒരു ഫെമിനിസ്റ്റു ആണെന്നതുതന്നെ. ഒരു ഫെമിനിസ്റ്റു ശരിക്കും തന്നെ കഥാപാത്രമാക്കി വേറൊരാൾ പോർട്രേ ചെയ്യുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെടില്ലല്ലോ.

സാധാരണദിവസങ്ങളിൽ രാത്രിയാണവളെന്റെയടുത്ത് വരാറുള്ളത്. അങ്ങനെ ഒരു നിശ്ചിത സമയമൊന്നും ഞങ്ങൾ വച്ചിട്ടില്ല. അവൾക്കിഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ വരും, പോകും. എങ്ങനെയാണത് സാധിക്കുന്നത്? എനിക്കുതന്നെ ആദ്യം വളരെ സംശയമായിരുന്നു. ഞാനതവളോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവൾ അപ്പോൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഒന്നു ചിരിക്കുകമാത്രം ചെയ്തു. അവളുടേത് ഒരു നിഗൂഢമായ ചിരിയാണ്. ഏതോ ഒരു വിഷാദ സാന്ദ്രത നമ്മിലുണർത്തുന്ന ഒരു — എന്താ അതിനു പറയുക.... ആ ഒരു ചിരി. പക്ഷെ അതിനു ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട് അതു തന്നെ. എനിക്ക് വേറെ പല പെൺകുട്ടികളുമായി പരിചയമുണ്ട്. [അതിലവൾക്ക് പരിഭവമൊന്നുമില്ല. അവൾക്ക് വേറെ പല പുരുഷന്മാരായും ബന്ധമുണ്ട്. അതിലെനിക്കും പരിഭവമില്ല. അന്യോന്യം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഉപാതിബലകമായിട്ടുള്ള നിലപാടാണ് ഞങ്ങളുടേത്.]

അവരെല്ലാവരും ചിരിച്ചു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇവളുടേതു പോലെയുള്ള — പിടിച്ചിരുത്തും വിധത്തിലുള്ള — ഒരു ചിരിയും ഞാനിതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല.

ഇന്നു വെള്ളിയാഴ്ചയാണല്ലോ. രാത്രിയിലെ ദൂരദർശൻ വാർത്തകളും ഒരു സീരിയലും കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അതിനു ശേഷമാണ് ഞാൻ കിടക്കുന്നത്, അവളെയും കാത്ത്. എന്റെ വീട്ടുകാരും ഇപ്പോൾ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു കഴിഞ്ഞു. വാതിലുകളെല്ലാമടച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനിയെങ്ങനെയവൾ വരും എന്നു നിങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഞങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടതുമുതൽ അവൾ എന്റെ മുറിയിലെ ജനാലയിൽ കൂടിയാണ് വരുന്നത്. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ വീട്ടുകാരറിയില്ലേ എന്നു നിങ്ങൾ ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. പക്ഷെ അതിനു എനിക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു മറുപടിയില്ല. കാരണം ഇന്നേവരെ എന്റെയടുത്തു 'ഇന്നലെ രാത്രി ആരെങ്കിലും നിന്റെ മുറിയിൽ നീയുമായി സംസാരിച്ചിരുന്നോ' എന്ന് എന്റെ വീട്ടുകാർ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ നാളെ അവർ ചോദിക്കുമോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. ചോദിച്ചാൽ തന്നെ എനിക്ക് ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല.

അവളുടെ വീട്ടിലാരൊക്കെയുണ്ട് എന്നെനിക്കറിയില്ല. പോട്ടെ എവിടെയാണ് വീട് എന്നെനിക്കറിയില്ല. അവൾക്ക് വീടുണ്ടോ എന്നുപോലും എനിക്കറിയില്ല എന്നുള്ളതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. [പിന്നെയെങ്ങനെ എനിക്കവളോട് നീതികാണിക്കാൻ സാധിക്കും. അതൊന്നുമെനിക്കറിയില്ല. അന്ധമായ പ്രേമമാണ് ഇതെന്ന് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിധിയെഴുതിയിട്ടുണ്ടാകും]. ഞാനവളോട് വീട്ടിലാരൊക്കെയാണ് ഉള്ളതെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അവൾ സ്വതസിദ്ധമായചിരി ചിരിച്ചു. അവളുടെ ചേച്ചിയോ, അനുജത്തിയോ, അവളെക്കാൾ സുന്ദരിയാണോ എന്നുചോദിച്ചപ്പോഴും, അവളുടെ ചേട്ടനോ, അനിയനോ കല്യാണം കഴിഞ്ഞവരാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിനും അവൾ ചിരിച്ചതേയുള്ളൂ. ആ ചിരി കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എനിക്കൊന്നും ചോദിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. [നീയാളു ശരിയല്ല എന്നു നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടാകും. എനിക്കതിൽ വിഷമമില്ല. കാരണം എനിക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കാഞ്ഞിട്ടല്ല. ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതല്ലല്ലോ]

ഇവളെ എന്റെ വീട്ടുകാർക്ക് പരിചയമുണ്ട്. പക്ഷെ ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. അതോ മനസ്സിലാകാത്തതുപോലെ പെരുമാറുന്നതാണോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. എന്റെ എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഇവളെ അറിയാം. പക്ഷെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ബന്ധമാണോ എന്ന് എന്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് പോലുമറിയില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതു നേരു തന്നെ. അവരു ചോദിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതും നേരാണ്.

ഞാനെപ്പോഴാണ് അവളെ പരിചയപ്പെട്ടത്. എന്നെനിക്കോർമ്മയില്ല. പിന്നെയെങ്ങനെ വാർഷികം ആഘോഷിക്കും? ഞങ്ങളിതുവരെ വാർഷികം ആഘോഷിച്ചിട്ടില്ല. കാരണം ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും പിന്നെ ഈശ്വരനും മാത്രമേ ഇത്തരമൊരു 'ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു ഇതു'' നിലവിലുള്ളതായി അറിയുകയുള്ളൂ. ഇനി ഈശ്വരനും ഇതു് അറിയുമോ എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയമില്ല. കാരണം ഞാൻ പ്രാർത്ഥനകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ പറയാതെ

ചിരിക്കുന്ന രൂപത്തെ മാതൃകാ പഠന സംബന്ധിയായി കടലാസിലേക്കു പകർത്തുമ്പോൾ ആ രൂപത്തിന്റെ പരിമിതികൾക്കുമപ്പുറത്തു കടന്നെത്തി അതിനെ നാം നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ റിയലിസ്റ്റിക് രചനയിൽ ഒരു സ്റ്റൈലൈസേഷൻ കടന്നുവരുന്നു എന്നുമാത്രം. അതെ ആ ലാസ്യ, ലളിത, ഭാവമാണ് നമ്പൂതിരിയുടെ അശ്രാന്തമായ പഠനങ്ങളുടെ വലിയ ആഴങ്ങളിൽനിന്ന് മുഴങ്ങുന്ന മധുരമായ സ്വരം. ആ മൗലികതയിലൂടെ നമ്പൂതിരി നമുക്കു മുന്നിൽ വളരുന്നു.

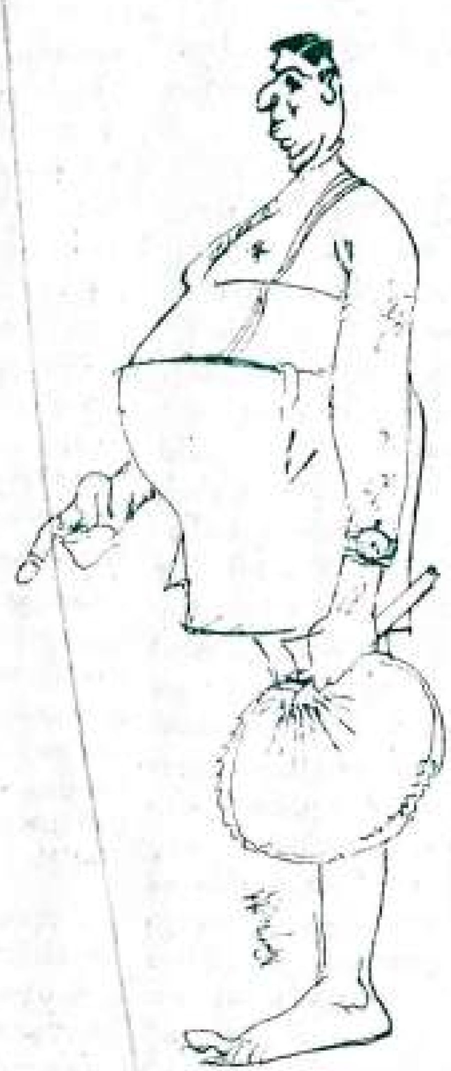

അശോകൻ എം. എസ്.

ബി. എ. ഒന്നാംവർഷം

തന്നെ അറിയുന്ന കക്ഷിയാണല്ലോ അദ്ദേഹം എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. അവളിതേക്കുറിച്ചൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആഘോഷം വേണമെന്നോ വേണ്ടായെന്നോ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഞാനവളെ പരിചയപ്പെട്ടതിനുശേഷം അവളൊരിക്കൽ മാത്രമേ എൻ്റടുത്ത് വരാതിരുന്നിട്ടുള്ളൂ. അതാകട്ടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പരീക്ഷയുടെ ഫലം പുറത്തായതിനുശേഷമുള്ള രാത്രിയിലാണ്. ആ പരീക്ഷ ഏതാണെന്നോ? കേരള എഞ്ചിനീയറിംഗ് എൻട്രൻസ് പരീക്ഷ. അതിൽ ഞാൻ സാമാന്യം നന്നായിട്ട് തന്നെ പൊട്ടി പോയിരുന്നു. എൻ്റെ പൂർണ്ണ ഇഷ്ടം കൊണ്ടല്ല ഞാനതെഴുതിയത്. എന്തായാലും അന്നു രാത്രി അവൾ വന്നില്ല. വരാതിരിക്കുന്നതായിരിക്കും ഭംഗി എന്നവൾ കരുതി കാണണം. 'എന്തേ നീ വരാതിരുന്നത്' എന്നു ഞാനും ''ഇതു കൊണ്ടാണ് ഞാൻ വരാതിരുന്നത്'' എന്ന് അവളും പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ എന്തോ തലേന്നു വരാതിരുന്നതു കാരണമായിരിക്കണം, പിറ്റേ ദിവസം അവൾ വളരെ നേരത്തെ വന്നു. എനിക്കതു വളരെ ഇഷ്ടമാകുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടക്ക് അവൾ കാരണം ഞാനൊന്നുപേടിച്ചു. കുറച്ചു മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, ഞാൻ, എൻ്റെ ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും വൈദികരും, കന്യാസ്ത്രീമാരുടേയും കൂടെ ഒരു ഉല്ലാസയാത്രക്കു പോയി. അതു ഞാനവളോട് പറയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ പതിവില്ലാതെ അവളൊന്നു ചിരിച്ചു. പക്ഷെ രാത്രി ഞാൻ ട്രെയിനിൽ വെറുതെ കിടക്കുമ്പോൾ അരികിലൊരനക്കം. നോക്കിയപ്പോൾ അവൾ ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ (ഊട്ടിക്കും, മൈസൂർക്കുമാണ് യാത്രപോയത്) ആകെ വിരണ്ടുപോയി. വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും ആരാണിവളെന്നു ചോദിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ കുഴയില്ലേ? ഇവളെൻ്റെ കാമുകിയാണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർക്ക് എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ ഇമേജുകളും പോകും എന്നുതീർച്ച. ചിലപ്പോൾ അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ ഇറക്കിവിടാനും മതി. എനിക്കൊരെത്തും പിടിയും കിട്ടിയില്ല. ഞാൻ പോകാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. കുറച്ചുകടുപ്പിച്ചുപറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ എന്നെ പാട്ടിലാക്കുന്ന ആ ചിരി ചിരിച്ചു. കുറച്ചു കൂടെ ഉച്ചയിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ ''പതുക്കെ....അവർ കേൾക്കും'' എന്നു പറഞ്ഞ് അവൾ ചിരിച്ചു. പിന്നെയെനിക്കൊന്നും പറയാൻ സാധിച്ചില്ല. പറഞ്ഞുമില്ല. കൂടെയുള്ളവർ അറിഞ്ഞില്ല എന്നാണ് എൻ്റെ വിശ്വാസം. അതോ അവരും എൻ്റെ വീട്ടുകാരെപ്പോലെ മൗനം ഭജിക്കുകയാണോ എന്നെനിക്കറിയില്ല.

ഊട്ടിയിൽ ചെന്ന് ഞങ്ങളവിടത്തെ ബിഷപ്പ്‌പാലസിലാണ് താമസിച്ചത്. ചെറിയ ഒരു അപ്പാർട്ടുമെൻ്റിൽ എനിക്ക് മാത്രമായി ഒരു മുറി കിട്ടി. ഊട്ടിയൊക്കെ കറങ്ങി ആകെ ക്ഷീണിച്ചു തിരിച്ചു മുറിയിൽവന്നു കുളിച്ചു, അച്ചനോട് പിറ്റേ ദിവസത്തെ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു മടങ്ങി വാതിലടക്കും മുമ്പേ അവൾ മുറിയിൽ കടന്നു. എങ്ങിനെ അവൾ അവിടെയെത്തിയെന്നോ, എങ്ങനെ ഇത്രയും പേരുടെ കണ്ണുവെട്ടിച്ചു അകത്തു കടന്നുവെന്നും എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. ഒരു മുറിയിൽ കഴിയാൻ ഞങ്ങൾക്കു കുഴപ്പമില്ല. കാരണം വീട്ടിലും ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയാണല്ലോ. പക്ഷെ, ഇതു വീടല്ല. അതു മാത്രമല്ല, ഊട്ടിയിലെ തണുപ്പും എന്നെ കുറച്ചു പേടിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. കാരണം എല്ലാ സിനിമകളിലും, നോവലുകളിലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത് നിയന്ത്രണങ്ങളെല്ലാം തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കാൻ 'ഇണക്കിളികൾ'ക്ക് ഈ തണുപ്പ് പ്രചോദനം നല്കുന്നതായിട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ചെറിയൊരുപേടി.യെന്നല്ല, പേടിമാത്രം.

അതാ, അയൽപക്കത്തെ വീട്ടിൽ ഒരു സിനിമയുടെ ശബ്ദം. ഓ....ഇന്ന് വെള്ളിയാഴ്ചയാണല്ലേ. ടി.വിയിൽ ഇന്നു പാതിരാപ്പടം ഉള്ള ദിവസമാണ്. കാണണോ?....വേണ്ട കണ്ടുതുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ അവൾ വരുമ്പോൾ നിറുത്തേണ്ടതായിവരും. നല്ല സിനിമയാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിറുത്താൻ തോന്നില്ല. നിറുത്തിയാൽതന്നെ അവളുമായി മനസ്സുതുറന്നു സംസാരിക്കാൻപറ്റില്ല. വേണ്ട. സിനിമ കാണണ്ട. ചിലപ്പോൾ അവൾ ഇപ്പോൾവരും. ചില ദിവസങ്ങളിൽ അവൾ പാദസരമിട്ടായിരിക്കും വരിക. അപ്പോൾ അവൾ വരുന്നുണ്ടെന്നു എനിക്ക് ദൂരെ നിന്നു അറിയാൻ പറ്റും. കാരണം രാത്രിയല്ലേ? നിശ്ശബ്ദമായതിനാൽ വളരെ അകലെനിന്നുതന്നെ അവൾ വരുന്നതറിയാം.

ഹോ എന്തൊരായുസ്സാണവൾക്ക്? അവളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുനിർത്തിയില്ല അവൾ വരുന്നുണ്ട്. പാദസരത്തിൻ്റെശബ്ദം അടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല....ഇതാ അവളെൻ്റെ വീടിൻ്റെ പടിക്കലെത്തി കഴിഞ്ഞു. കാരണം മുമ്പിലെ വീട്ടിലെ പട്ടികുരക്കുന്നത് കേൾക്കാം. മിക്കവാറും എല്ലാ ദിവസവും ആ പട്ടി കുരയ്ക്കാറുണ്ട്. പട്ടിക്കും ചിലപ്പോൾ അറിയാമായിരിക്കാം ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ളബന്ധം.

ഇന്ന്, ജനാലയിലെ കർട്ടൻ പുതിയതാണ്. അതിൽ ഒരു നർത്തകിയുടെ കാലിലെ ചിലങ്കയുടെ ചിത്രമാണ് നെയ്തിരിക്കുന്നത്. ചിലങ്കയും പാദസരവുമായി ഒരു ബന്ധമുണ്ട് അല്ലേ?

ഇതാ അവൾ കർട്ടൻ മാറ്റി കഴിഞ്ഞു. അവൾ വന്നു കട്ടിന്മേൽ ഇരുന്നു കഴിഞ്ഞു.
അവളുടെ 'ആ ചിരി' എന്നെ മാടിവിളിക്കുന്നു.
ഇനിയെനിക്ക് ഒന്നും എഴുതാനാവില്ല
പ്രഭാതമെത്തുംവരെ ഇനി അവളിൽ ലയിക്കണം.
എൻ്റേതുമാത്രമായ നിദ്രാദേവീ, ഞാനിതാവന്നു കഴിഞ്ഞു.

ഡീസോമഞ്ഞില
I B.Sc. ഫിസിക്സ്

ഒരു ശുക്രനക്ഷത്രത്തിന്റെ മിന്നലാട്ടം — വി. സി.

ജനനവും വിദ്യാഭ്യാസവും.

'സാഹിത്യ നഭസ്സിലെ കൊള്ളിമീൻ' എന്ന് വിശേഷിക്കപ്പെടുന്ന വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ ജനനം ക്രിസ്തുവർഷം 1889-ൽ ആയിരുന്നു. മുപ്പത്തിനാലു വയസ്സു തികയുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ ക്ഷയരോഗം ബാധിച്ച് അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞപ്പോൾ മലയാള സാഹിത്യ ലോകത്തുനിന്ന്, ആയിടയ്ക്ക് ഉദിച്ച ഒരു ശുക്രനക്ഷത്രം (Morning Star) പൊലിഞ്ഞു പോയി. മലയാള കവിതയിൽ റൊമാന്റികതയുടെ ഉദയത്തിനു തൊട്ടു മുമ്പായിരുന്നു ഈ ശുക്ര നക്ഷത്രത്തിന്റെ മിന്നലാട്ടം നടന്നത്.

ഏറനാട്ടിലെ 'ഊരകം മേൽമുറി' എന്ന കുഗ്രാമത്തിൽ പതിനൊന്നു വയസ്സുവരെ നാട്ടെഴുത്തച്ഛന്മാരുടെ കീഴിലും കുറുപ്പൻ പൂശാരിയുടെ കീഴിലുമായി നാട്ടുസമ്പ്രദായത്തിൽ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചു. അക്കാലത്തുതന്നെ കവിതയെഴുത്തും ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. പതിനൊന്നു വയസ്സിനു ശേഷം പടിഞ്ഞാറെ കോവിലകത്ത് വിദ്വാൻ ഏട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ കീഴിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളോടൊപ്പം താമസിച്ചു പഠിക്കാൻ സൗകര്യം കിട്ടി. അങ്ങനെ സംസ്കൃത കാവ്യശാസ്ത്രാദികളിൽ നല്ല വ്യുല്പത്തിയും ഇംഗ്ലീഷിൽ സാമാന്യ പരിചയവും സമ്പാദിക്കുവാൻ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർക്ക് കഴിഞ്ഞു.

പത്രപ്രവർത്തകന്റെ വഴിയിൽ

കേവലം പതിനാറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾതന്നെ വി. സി. പത്രാധിപരായത്രെ! അതായത് കോഴിക്കോട് പടിഞ്ഞാറെ കോവിലകത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ പത്രപ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിരിക്കണം. തൃശൂരിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന 'കേരള ചിന്താമണി'യുടെയും പിന്നീട്, തിരൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന 'മലബാറി'യുടെയും, അവസാനം കൊച്ചിയിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന 'ചക്രവർത്തി'യുടെയും സ്ഥാപക പത്രാധിപരായിരുന്നു വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ. പത്രപ്രവർത്തനം വഴി കേരളത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം സാധിക്കണമെന്നത് വി. സിയുടെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. ക്ഷയരോഗം മൂർച്ഛിച്ച് അവശനായപ്പോഴാണ് 'ചക്രവർത്തി'യുടെ പത്രാധിപത്യം ഒഴിഞ്ഞുപോന്നത്. 'വൃത്താന്തദീപിക' എന്നൊരു ദിനപ്പത്രം ആരംഭിക്കാൻ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർക്ക് പരിപാടിയുണ്ടായിരുന്നത്രെ.

പത്താമത്തെ വയസ്സിൽ വിദ്വൽസമ്മതമായ രീതിയിൽ കവിത എഴുതാൻ തുടങ്ങുകയും പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സുമുതൽ പത്രപംക്തികളിൽ അവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്ത അസാമാന്യ പ്രതിഭാശാലിയാണ് വി. സി. എന്ന് കന്നത്ത് ജനാർദ്ദനമേനോൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം തന്നെ, സ്വദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപ്പിള്ളയെ നാടുകടത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് 'മലബാറി'യിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയും നിഷ്പക്ഷതയും തെളിവായിരുന്നുവെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

''എഴുതണം, പ്രസംഗിക്കണം, ബംഗാളികളെപ്പോലെ പൊരുതി സമ്പാദിക്കണം'' എന്ന് അവസരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ചെറുപ്പക്കാരെ ഉപദേശിച്ചിരുന്ന ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ നല്ലൊരു പ്രാസംഗികനും കൂടിയായിരുന്നു. തൃശൂർ സി. എം. എസ് ഹൈസ്കൂൾ അങ്കണത്തിൽ ചേർന്ന ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽ വി. സി. പ്രസംഗിച്ചത് വലിയ വാർത്തയായ കാര്യമാണ്. ('കാറ്റുപിടിച്ച മരണം' എന്നതായിരുന്നു പ്രസംഗവിഷയം) അവിടെ നിന്ന് അദ്ദേഹം അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടത് ഭാഗ്യമത്രെ. എല്ലായ്പ്പോഴും എന്തിനോവേണ്ടി വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന അശാന്തമായ ആത്മാവായിരുന്നു വി. സിയുടേത്. യൗവനം കത്തിപ്പിടിച്ചപ്പോൾതന്നെ പൊലിഞ്ഞുപോയ ആ നക്ഷത്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്രയുമൊക്കെ മതിയാവുമെന്നുതോന്നുന്നു. ഇനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളും രചനാരീതിയും ചർച്ചാവിഷയമാക്കാം.

വി. സി. കൃതികൾ.

'ഒരു വിലാപ'വും 'വിശ്വരൂപ'വും ആണ് വി. സി യുടെ മുഖ്യകൃതികൾ. കേരള സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ ഉള്ളൂർ വി. സി. യുടേതായി പതിനാറു കൃതികൾ അക്കമിട്ടുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രൊഫ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണന്റെ 'വി. സി.യും കാല്പനിക കവിതയും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. സി. യുടെ ഇരുപത്തെട്ട് പദ്യകൃതികളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. 'മീനാക്ഷി', 'നിശയും നീതിസാരങ്ങളും', 'മങ്കിഗീത', 'പനി', വർഷചന്ദ്രൻ', 'മഴക്കാറിലെ ആദിത്യൻ', 'സന്ധ്യാസൂര്യൻ' 'ഇന്ദുമതീ സ്വയംവരം', (നാടകം) എന്നിവ അവയിൽ ചിലതാണ്. എന്നാൽ കോഴിക്കോട് പി. കെ. ബ്രദേഴ്സ് പുറത്തിറക്കിയ 'വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ കൃതികൾ' എന്നപുസ്തകത്തിൽ 15 കൃതികളേ ഉള്ളൂ. എങ്ങിനെയായാലും വി.സി.യുടെ 'ഒരു വിലാപം', 'വിശ്വരൂപം' എന്നിവയൊഴിച്ച് മറ്റൊന്നിനും എടുത്തു പറയത്തക്ക യോഗ്യതയില്ല.

വി. സി. യെ മലയാള സാഹിത്യ ലോകത്ത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാൻ അർഹമാക്കിയത് മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു

കൃതികൾ മാത്രമാണ്. ''സാഹിത്യ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ വിഗ്രഹത്തിന്റെ ഇടവും വലവും നിന്നു കത്തുന്ന രണ്ടു കെടാവിളക്കുകളാണ് 'ഒരു വിലാപ'വും 'വിശ്വരൂപ'വും'' എന്ന് സഞ്ജയൻ സാഹിത്യനികഷത്തിൽ പറയുന്നു.

ആശാന്റെ 'വീണപൂവ്' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് 1907 നവംബർ—ഡിസംബർ കാലത്താണ്. അതു കഴിഞ്ഞ് ആറു മാസത്തിനുശേഷം, അതായത് 1908 ജൂലൈ മാസത്തിലാണ് 'ഒരു വിലാപം' പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്. (കവന കൗമുദിയിൽ) പിന്നെയും മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് 'വിശ്വരൂപ'ത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം.

''വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ ഏതു ഖണ്ഡകാവ്യത്തോടും കിടനില്ക്കത്തക്ക മഹാത്മ്യം 'ഒരു വിലാപ'ത്തിനുണ്ടെ''ന്നും ''അതു രചിക്കുമ്പോൾ പണിക്കർക്ക് വാഗ്ദേവത ഏതോ ഒരു പ്രത്യേക വിധത്തിൽ മുക്തഹസ്തയായി അനുഗ്രഹവർഷം ചെയ്തിരിക്കണ''മെന്നും ഉള്ളൂർ ഈ കൃതിയെ പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നു. തോമസ് ഗ്രേയുടെ 'എലിജി റിട്ടൺ ഇൻ കൺട്രി ചർച്ച്‌യാർഡ്' എന്ന കവിതയോടു 'ഒരു വിലാപ'ത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എം. ആർ. നായർ ('കവിതകളുടെ കഥ'—സാഹിത്യ നികഷം ഒന്ന്), ഡോ. എം. ലീലാവതി ('എലിജിയും വി. സി. യുടെ വിലാപവും') എന്നിവർ സുദീർഘമായ ചർച്ചകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

നടപ്പുദീനം പിടിപെട്ട് മരിച്ചുപോയ തന്റെ പത്നിയുടെ ജഡവും താങ്ങി, വർഷകാലത്തെ നട്ടപ്പാതിരയ്ക്ക് മങ്ങിക്കത്തുന്ന വിളക്കിന്നരികിൽ നായകൻ ഏകനായിരുന്ന് വിലപിക്കുന്നതാണ് 'ഒരു വിലാപ'ത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം.

''തിങ്ങിപ്പൊങ്ങും തമസ്സിൽ, കടലിലൊരു കുടം
പോലെ, ഭൂചക്രവാളം

മുങ്ങിപ്പോയീ മുഴക്കെ കുളിരിളകുമിളം—
കാറ്റു താനേ നിലച്ചു.''

എന്നു തുടങ്ങുന്ന 'ഒരു വിലാപം' ആദ്യത്തെ ഈ ശ്ലോകം വായിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ വായനക്കാരുടെ ഭാവനയുടെ അതിരുകൾ ആകാശത്തിന്റെ അനന്തതയിലേക്ക് ഉയർന്നുപൊന്ന് അത്ഭുതം നിറഞ്ഞതും അപൂർവ്വവുമായ അലങ്കാരങ്ങൾ അനുഭവവേദ്യമാകുന്നു. കഠോര പ്രകൃതിയുടെ നടനയിൽ കൂമന്റെ പാട്ടും കുറിച്ചിട്ടാന്റെ ചിറകടിച്ചു കൊണ്ടുള്ള നൃത്തവും കവി വിവരിക്കുന്ന ഭീതിനിറഞ്ഞ മറ്റു കല്പനകളും, പ്രേതതാപാദികളാൽ രക്തനാഡികൾ അലിഞ്ഞുപോയ പ്രിയതമൻ അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ വായനക്കാരായ നാം ഇതെല്ലാം ഒന്നിച്ചനുഭവിക്കുന്നു. ഇതാണ് 'ഒരു വിലാപ'ത്തിന്റെ വിജയ കാരണവും.

''പൊന്നോമൽ ചെമ്പകത്തിൻ മലരടി പണിയും
കാന്തതൻ മെയ്യുമെല്ലെ—

അന്നോടൊപ്പിച്ചുമത്തിത്തഴുകിയൊരു വിധം
ഗദ്ഗദം പൂണ്ടുരച്ചു''

എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ വി. സി. യെഴുതിവരുമ്പോൾ കവിയുടെ തികഞ്ഞ ആത്മനിഷ്ഠ പ്രകടമാകുന്നു. കവി തന്നെയല്ലേ കവിതയിലെ 'ദുഃഖമനുഭവിക്കുന്ന യുവാവ്' എന്ന് അനുവാചകൻ ശങ്കിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അത്രയ്ക്ക് ശക്തിയുറ്റതാണ് ഇതിലെ ശോകരസം. കവിക്ക് പ്രകൃതിയുമായുള്ള ആത്മബന്ധവും എടുത്തു പറയത്തക്കതാണ്.

'ഒരു വിലാപ'ത്തിൽ ഭീഷണമായ പ്രകൃതിയെ വർണ്ണിച്ച കവി 'വിശ്വരൂപ'ത്തിൽ പ്രപഞ്ചാകാര ദർശനം നടത്തുന്നു. കടപ്പുറത്ത് ഒരു രാത്രികാലം പ്രകൃതി നിരീക്ഷണവുമായി കഴിച്ചു കൂട്ടിയ കവിയുടെ മനസ്സിൽ പുലരുന്നതുവരെ ഉതിർന്നുവന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ചിന്തകളും അനുഭവങ്ങളുമാണ് 'വിശ്വരൂപ'ത്തിന്നു വിഷയം. അനുവാചകനെ ആസ്തിക്യ ബോധത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്ന, അത്യധികം ഉത്കൃഷ്ടമായ സൗന്ദര്യദർശനത്തിന്റെ അപൂർവ്വാവിഷ്കാരം വഴി കവി നമ്മുടെ കവിതയ്ക്ക് അന്ന് ഏറെക്കുറെ അപരിചിതമായിരുന്ന 'ഉദാത്തം' എന്ന ഭാവം ഈ കാവ്യത്തിൽ ഉന്മീലനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കെ. പി. ശങ്കരൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് അർത്ഥവത്താണ്.

''പാരാവാരം കരേറിക്കരകൾ മുഴുവനും
മുക്കിടാത്തതെന്തോ,

താരവ്യൂഹങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്വയമുരസി മറി-
ഞ്ഞത്ര വീഴാത്തതെന്തോ!

ഇങ്ങനെയെഴുതുമ്പോൾ കവി സത്യദർശനത്തിലുള്ള ആനന്ദം കൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടുകയാണ്. എവിടെത്തിരിഞ്ഞാലും തങ്ങളുടെ വിധാതാവിന്റെ മഹിമ പാടിപ്പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ ലഹരിപൂണ്ടു കഴിയുന്ന കവി, വിശ്വമൂർത്തി സൃഷ്ടികളെ കണ്ടറിഞ്ഞ് വിവരിക്കുന്നതിലെ ഉദാത്ത ഭാവം മറക്കാനാവാത്തതാണ്.

വിശ്വരൂപത്തിന്റെ പൂർവ്വനാമം 'വിശ്വമൂർത്തി' എന്നായിരുന്നുവെന്നും ഇതിന്റെ രചനയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പം കവിഹൃദയത്തിൽ നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും 'സന്ധ്യാ സൂര്യ'നിൽ ഇതിന്റെ ആദ്യസ്ഫുലിംഗം കാണാമെന്നും പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ['വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ—ചില അനുസ്മരണകൾ' —മാതൃഭൂമി— ജനുവരി—1941.]

സമകാലിക ജീവിതത്തോടു തികച്ചും പൊരുത്തപ്പെട്ടുപോകാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഗൃഹാതുരത്വമെന്ന വിഷമം അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. രാജ്യപുനരുദ്ധാരണ സ്വപ്നങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് പറയപ്പെടുന്നെങ്കിലും കവിതയിൽ അതു പ്രതിഫലിച്ചിട്ടില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും അസ്വസ്ഥമായ മാനസികനിലയുമാണ് ഒരു റൊമാന്റിക്കിന്റേതെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ കാണുന്നത്. എന്നാൽ വി. സി. റൊമാന്റിക് സവിശേഷതകൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ സ്വാംശീകരിക്കാൻ യത്നിക്കുകയോ ആ മണ്ഡലത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ കാലത്ത് മലയാള കവിതയിലെ റൊമാന്റിക് യുഗം ആരംഭിച്ചുവെന്ന് പറയാൻ പാറില്ലെന്ന് പ്രൊഫ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മലയാള കവിതയെ കൂടുതൽ കരുത്തുറ്റതാക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്, വിജയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരെ ഒരു റൊമാന്റിക്കായി കണക്കാക്കാമോ? എന്ന ചോദ്യം ഒരു ഗവേഷണ വിഷയമായി അവശേഷിക്കുന്നു.

പ്രമോദ് P.
I B.Sc.

ഉത്തരായനത്തിന്റെ ശില്പശാല

അരവിന്ദൻ................
കാലാതീതങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ
മുൻപുസഞ്ചരിക്കാത്ത വഴികൾ പോലെ
നമുക്കുമുന്നിൽ തുറന്നുവച്ചു.
സമ്പുഷ്ടമായ ജീവിതദർശനത്തോടും
കലാമർമ്മജ്ഞതയോടും കൂടി
നമുക്കുമുന്നിൽ മൗനിയായ
അരവിന്ദൻ തന്റെ ചിത്രത്തോളം തന്നെ
വളർന്നു നിൽക്കുന്നു.

താൻ മനസ്സുകൊണ്ട്
ഏററവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രം
എസ്തപ്പാനാണെന്ന് അരവിന്ദൻ
എപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു.
പെരുവഴികളിലൂടെ അലയുന്ന
എസ്തപ്പാനും, സന്തോഷവും ദുഃഖവും ചുററുമുള്ള
ലോകത്തോട് പങ്കിടുന്നു.

അരവിന്ദനും ലൂയി ബുനുവെലിനെപ്പോലെ സിനിമയെക്കാൾ ഒരുപക്ഷേ ശ്രദ്ധ കൂടുതൽ നൽകിയിരുന്നത് എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നതിലായിരുന്നു. ബുനുവെൽ സിനിമാചരിത്രത്തിലെ അത്ഭുതമായിരുന്നു. പക്ഷേ ബുനുവെലിന്റെ സുഹൃത്തും തിരക്കഥാകൃത്തുമായ ഷാൻ ക്ളോദ് **(Jean Claude carriere)** സ്മരിക്കുന്നത് ബുനുവെൽ ചിത്രങ്ങളുടെ തിരക്കഥാവൃത്തിയല്ല. പുറംലോകത്തിൽനിന്നുംവലിഞ്ഞ് സ്പെയിനിലോ മെക്സിക്കോയിലോ ഉള്ള ഏതോ ഗ്രാമത്തിൽരണ്ടു പേർ പിന്നിട്ട സായാഹ്ന സവാരിയുടേയും സൂര്യാസ്തമനത്തിന്റെയും ധന്യനിമിഷങ്ങൾമാത്രം.

അരവിന്ദന്റെ വേർപാട് നമ്മെ വിഷാദാകുലരാക്കുന്നത് ഷാൻ ക്ളോദിന്റേത് പോലൊരുതരം വ്യക്തിപരമായ അനാഥത്വബോധം കൊണ്ടായിരിക്കണം. സിനിമാനിർമ്മാണം മററതിനേക്കാളുപരി അരവിന്ദന് കർമ്മമാർഗ്ഗമായിരുന്നു. ആദ്യന്തം മാനുഷികമായ സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം. പ്രേക്ഷകനുമായി ഗാഢവും സ്വകാര്യവുമായ സംവേദനശീലം അരവിന്ദൻ തേടുന്നതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെ. ദൃഷ്ടാവിന്റെ ഭാവനയുമായി ഇടകലർന്ന് രൂപംകൊള്ളുന്ന ആശയദീപ്തമായ വൈകാരിക പ്രപഞ്ചത്തിൽ, പ്രകൃതിയും ജീവജാലങ്ങളും തമ്മിലെന്നപോലെ പരസ്പരം പരിണാമങ്ങൾക്ക് സംവിധായകനായ അരവിന്ദനും ദൃഷ്ടാവും വിധേയനാകുന്നു. മൗനത്തിന്റെ സുതാര്യമായ പരിവേഷത്തിനുള്ളിൽ ജ്വലിക്കുന്നജീവിതതൃഷ്ണയെ അതിന്റെ എല്ലാ തീക്ഷ്ണതയോടും കൂടി എണ്ണത്തിൽ കുറവായ തന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ അരവിന്ദൻ അവതരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സർറിയലിസത്തോടു കൂറുള്ള അരാജകത്വവാദിയായിട്ടാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഷാൻ ക്ളോദ് പറയുന്നത് മറെറാന്നാണ്. സമൂഹത്തിൽ നിലവിലുള്ള സാധാരണ നിയമങ്ങളെ വലിച്ചെറിഞ്ഞതുകൊണ്ടല്ല. വ്യക്തിപരമായ ഒരു ജീവിത ശൈലിയും ദർശനവും അതുൾക്കൊള്ളുന്ന തീർത്തും വ്യക്തിപരമായ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളും വളർത്തിയെടുക്കുന്നതാണ് പ്രധാനം. ബുനുവെലിന്റെ പ്രതിഭായുമായി വൈരുദ്ധ്യം വളരെയധികമുള്ള പ്രസ്താവനയാണിത്. അരവിന്ദന്റെ പ്രശ്നം മറെറാരു വിധത്തിൽ ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ നിയമവുമായി കൃത്യമായി യോജിക്കാതെതന്നെ ഒരുവന്റെ ധർമ്മം എങ്ങനെ അനുഷ്ഠിക്കാമെന്ന് അരവിന്ദൻ സാധിച്ചത് അനിയതവും കാലഗണനാക്രമത്തിൽ അല്ലാത്തതുമായ സ്വന്തം ചിത്രങ്ങളിലൂടെയുള്ള വളർച്ചയിലായിരുന്നു.

ഒടുങ്ങാത്ത പാപബോധവുമായി ക്ഷേത്രഗോപുരത്തിനു കീഴെ ചിദാകാശദർശനത്തിനായി കാത്തുനിൽക്കുന്ന ചിദംബരത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ പാപവും മോക്ഷവും സ്ഫോടകാത്മകമായി സന്ധിച്ച് ആത്മശുദ്ധീകരണം സംഭവിക്കുന്നത് അരവിന്ദന്റെ ദർശനത്തെ കുറിക്കുന്നു. 'ഉത്തരായനത്തിലെ' അവസാനിയ്ക്കാത്ത ദുരിതകാണ്ഡത്തിലും ഏതോ ഒരാരണ്യകത്തിന്റെ അജ്ഞാത വിജനതയിൽ രവി തന്റെ മുഖംമൂടി എറിയിച്ചതിനുശേഷം ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ ഒരു വൃദ്ധയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ ചിരിയിൽ ആശ്വാസം തേടുന്നു. സിവിൽ സമൂഹത്തിന്റെ ക്രൂരതകൾക്ക് ഇരയായിട്ടും ആത്മനിഷ്ഠമായ മൂല്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അലയുന്ന മനസ്സാണ് അരവിന്ദന്റേത്. ബുനുവെലിന്റെ നസാറിനിലും **(Nazarin)** ഉണ്ട് ഇതുപോലൊരു അവസാനരംഗം. പുരോഹിതസഭയുടെ അവഹേളനത്തിനും ഉപദ്രവത്തിനും ഇരയായിട്ടും സ്വന്തം ആദർശങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കാത്ത നസാറിൻ

നഗരജീവിതത്തിലെ
ശീലവും ശൈലിയും
ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക്
ഇഴഞ്ഞു കയറുന്നതാണ്
'ഒരിടത്തിൽ' നാം കണ്ടത്.
ഈ ദർശനം
അരവിന്ദനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം
ഒരു ബലാത്സംഗത്തിന്റെ
ഭീകരതയാണ്
സൃഷ്ടിച്ചത്

എന്ന പുരോഹിതൻ ജീവിതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം വീണ്ടെടുക്കുന്നത് നാം കാണുന്നു. ഒരു വൃദ്ധയുടെ കയ്യിൽനിന്ന് നസാറിൻ ആപ്പിൾ വാങ്ങുന്നതാണ് അവസാനരംഗം. പ്രതീകാത്മകമായ, ഈ രണ്ടു ചിത്രങ്ങളിലെയും അവസാന രംഗങ്ങൾ ബുനുവേലിന്റെയും അരവിന്ദന്റെയും മനുഷ്യരിലുള്ള വിശ്വാസം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

താൻ മനസ്സുകൊണ്ട് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രം 'എസ്തപ്പാനാണെന്ന്' അരവിന്ദൻ എപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു. വേരുകളില്ലാതെ അലയുന്ന എസ്തപ്പാനും സന്തോഷവും ദുഃഖവും ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തോട് പങ്കിടുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സർഗ്ഗാത്മകമായ മനസ്സിന് സിവിൽ സമൂഹത്തിന്റെ യുക്തി എവിടേയും ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല എന്നല്ലേ ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ ധ്വനി? 'തമ്പിലെ'ത്തുമ്പോഴും വേരുകളില്ലാത്ത ഒറ്റപ്പെട്ട ജീവിതമല്ല, ജീവിതങ്ങളാണ് അവരുടെ വിഷാദയോഗവുമായി പാറിനടക്കുന്നത്. പഴങ്കഥയും പഴംപാട്ടും 'കുമ്മാട്ടി'യുടെ പിറകെ തുള്ളിനടക്കുന്ന കുട്ടികളും അരവിന്ദന്റെ മൂല്യദർശനത്തിലെ പ്രധാന കണ്ണികളാണ്.

ഒറ്റപ്പെടൽ എന്ന വാക്ക് തീർത്തും ഒറ്റപ്പെടുന്നു 'പോക്കുവെയിലി'ൽ. സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ആഴങ്ങളിൽ മെല്ലെ മെല്ലെ താഴുന്ന ഒരാളുടെ അനുഭവം ഇതിനുവേണ്ടി അരവിന്ദന് പ്രചോദനമായിട്ടുണ്ടാകണം. ബോദ്‌ലെയർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ നരകമെങ്കിൽ മോക്ഷം നരകജീവിതത്തിന്റെ പരമകോടിയിലൂടെയാവട്ടെ. അരവിന്ദന്റെ സംവിധായകപ്രതിഭയുടെ സിദ്ധികളെല്ലാം ഇവിടെ സ്വരൂപിയ്ക്കുന്നത് ബാലുവിന്റെ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളുമായി സാത്മ്യം പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിയ്ക്കുമ്പോഴാണ്. വിങ്ങുന്ന നിശബ്ദതയ്ക്കും വിസ്മൃതിയിലേക്ക് ഇടറിവീഴുന്ന സംഗീതത്തിനും ഇടയിലുള്ള പലതരം ഇഫക്ടുകൾ, ഓർമ്മയുടേയും വിഭ്രാന്തിയുടേയും തീരങ്ങളിലേക്ക് പിൻവാങ്ങുന്ന ഒരു യുവഹൃദയത്തിന്റെ തുടിപ്പുകൾ പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ അരവിന്ദൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിയുടെ ഭാവങ്ങൾ ബാലുവിന്റെ ആന്തരിക ജീവിതത്തിലെ സത്യങ്ങളുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞ് അയാളുടെ മാനസികാവസ്ഥകൾക്ക് നിറം പകരുകയും ചിലപ്പോൾ ആഴമണയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പശ്ചാത്തല ദൃശ്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇവിടത്തെ മരത്തലപ്പിലും ആകാശക്കീറുകളിലും കരിയില മൂടിയ വഴികളിലും ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മൗനം കാഞ്ചനസീതയിലെന്നപോലെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ പരിപക്വതയിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. അത് മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്ന ഒരനുഭവമാണ്. പ്രകൃതിയെപ്പോലെതന്നെ ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ചുഴന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരു ഘടകമാണ് സംഗീതം. ഹരിപ്രസാദ് ചൗരസ്യയും രാജീവ് താരാനാഥും ചേർന്നൊരുക്കുന്ന ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംഗീതം 'പോക്കുവെയിൽ' കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്ന മറക്കാനാവാത്ത ഒരനുഭവമാണ്. ആദ്യമാദ്യം ചൗരസ്യയുടെ 'ലളിത' രാഗാലാപനത്തിന്റെ നേർത്ത ശ്രുതികൾ പിന്നീട് വഴിഞ്ഞു മുറുകി ബാലുവിന്റെ അന്തർഭാവങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി അഭിവ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന താരാനാഥിന്റെ സരോദ് ശോകതീവ്രമായ അവസ്ഥയിലേക്ക് പ്രേക്ഷകനെകൊണ്ടു പോകുന്നു. കവിത വായിക്കുന്ന സമയം സംഗീതം പാടെ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ബാലുവിന്റെ ശിഥിലമായ സമയബോധത്തെ മൗനവും, സംഗീതവും ഫ്രെയിമും ഉൾച്ചേർന്ന് സാന്ദ്രമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അന്യതാബോധത്തിന്റെയും (Alienation) ന്യൂറോസിസിന്റെയും (Neurosis) പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രണ്ടു ഫിലിം ക്ലാസിക്കുകളാണ് ബെർഗ്മാന്റെ (Ingmar Bergman) പേഴ്സോണയും (Persona) അന്റോണിയോണിയുടെ (Michel angelo Antonioni) റെഡ് ഡിസേർട്ടും (Red desert). ആധുനിക ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സത്യസന്ധമായ അവസ്ഥ ഭ്രാന്താണ് എന്ന നടുക്കുന്ന നിഗമനത്തിൽ നമ്മെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്ന ഈ കലാസൃഷ്ടികൾ ആ ദാർശനികമായ വിഷാദബോധത്തെ ആത്യന്തികമായ ഒരു തലത്തിൽ വളർത്തിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. 'പോക്കുവെയിൽ' നാം സമീക്ഷിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെ.

'മാറാട്ടത്തിലെ രക്ഷിതാവും
അന്തർജ്ജനവും നടനു
ശിഷ്യരും ഉൾപ്പെടുന്ന ഭാരതീയ സമൂഹം
ദിവസേന വിധേയരാവുന്ന
'ജീവിക്കുക' എന്ന ദർശന പദ്ധതിയുടെ
മുൻപിലാണ് പോലീസുകാർ പകച്ചുനിൽക്കുന്നത്.

കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ ഒട്ടകം കയറിപ്പററുന്നതു പോലെ നഗര ജീവിതത്തിലെ ശീലവും, ശൈലിയും സാവധാനം ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് ഇഴഞ്ഞുകയറുകയാണ് 'ഒരിടത്തിൽ' നാം കാണുന്നത്. ഈ ദർശനം ഒരു ബലാൽസംഗത്തിൻെറ ബീഭത്സതയാണ് ഉളവാക്കുന്നത്. അരവിന്ദനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗ്രാമീണ നിഷ്കളങ്കതയുടെ വിനാശം സ്വന്തം വ്യക്തിസത്തയുടെ തന്നെ വിനാശമാണ്.

ബ്രസീലിൻ റോഷ (Glounbro Rosha) തൻെറ സിനിമാശൈലി കരുപ്പിടിപ്പിച്ചത് വിശ്വസിനിമകൾ കണ്ടല്ലാ. നാടോടികളും ഉൾപ്പെട്ട ബ്രസീലിലെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തിൽ നിന്നു തന്നെയാണെന്ന് റോഷയുടെ ചിത്രങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. നമുക്കിവിടെ പൈതൃകമായി ദൃശ്യകലകളായ കഥകളിയുണ്ട്. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വളർന്ന മോഹിനിയാട്ടവുമുണ്ട്. ആശ്രിത വാത്സല്യത്തോടെ കലാകാരൻമാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന രാജാക്കൻമാരും പ്രഭുക്കൻമാരുമുണ്ടായിരുന്നു. കലാശിക്ഷണം ലഭിച്ച ആസ്വാദകൻമാരുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്തായാലും ഇവരെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ട സംസ്കാരമുള്ള സമൂഹം കേരളത്തിൽ തീർച്ചയായും നിലനിന്നിരുന്നു.

'മാറാട്ടത്തിൽ' കീചകവധം അവതരിപ്പിയ്ക്കുന്ന നടനും പ്രേക്ഷകനും കീചകൻെറ മരണവുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് (in orael) പലവിധത്തിലാണ്. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം വ്യക്തി സത്തയെ കീചകനിൽ കാണുന്നു. ഇവിടെ കീചകന് ശൃംഗാരിയും വിടനെന്നുമുള്ള ഏകമാത്രമായ പ്രതിച്ഛായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒതുങ്ങുന്നു. കീചകൻെറ മരണം ദൃഷ്ടാവിനും നടനും മരണത്തിൻെറ സമസ്യയെ ആത്മനിഷ്ഠമായി പൂരിപ്പിയ്ക്കാനുള്ള ഒരു പാധിയായിത്തീരുന്നു. നടനെ ചുററിപ്പററി മൂന്ന് സാദ്ധ്യതകളാണ് നിലയുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാമത്തെയാൾ ജൻമിയായ രക്ഷിതാവ് (Patron) ണ്ടാമത് പേട്രണിൻെറ ഭാര്യ. നടൻെറ ശിഷ്യൻമാരാവുന്നു. മൂന്നാമത്തെ സാദ്ധ്യത. രക്ഷിതാവ് തൻെറ അഹംബോധവും ആശ്രിതനായ നടൻെറ ആഭാസത്തരത്തോടുള്ള വെറുപ്പും ചേർന്നുണ്ടായ മാനസികാവസ്ഥയെ തരണം ചെയ്യാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നത് പോലീസുകാരോട് താൻ തന്നെയാണ് കീചകനെ (നടനെ) കൊന്നതെന്ന് കുററമേററു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. രാത്രി കഥകളികഴിയുന്നത് നടൻെറ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ദുർമരണത്തോടെയത്രേ.

അന്തർജ്ജനത്തിൻെറ മൊഴി പോലീസിനെ ഒന്നുകൂടി കുഴക്കി. പുറമേ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അരോഗദൃഢഗാത്രനായ ആശ്രിതൻ അവരിൽ മോഹമുണർത്തിയിരുന്നു. അവർ ഓർക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. കുളത്തിൽ കുളിയ്ക്കാനിറങ്ങിയപ്പോൾ അരികിലുണ്ട് സ്വപ്ന നായകൻ. നീന്തിയകന്നപ്പോൾ അയാൾ അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. ശൃംഗാര രസപ്രധാനമായ മോഹിനിയാട്ടത്തിൻെറ സാദ്ധ്യതകളെല്ലാം സിനിമാററിക് ആയി ഈ രംഗങ്ങളിൽ സംവിധായകൻ ഉപയോഗിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. തന്നിലുള്ള സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥ (Ambivalance) അവസാനിപ്പിയ്ക്കാനാണത്രേ നടനെ അന്തർജ്ജനം കൊന്നത്. വയസ്സായ ഭർത്താവിനൊപ്പം നില കൊള്ളുന്ന മൂല്യങ്ങളോടെ കൂറുപുലർത്താൻ അവർ അങ്ങനെയാണ് വഴി കണ്ടെത്തിയത്.

പോലീസുകാർ ശിഷ്യൻമാരെ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കൊലപാതകത്തിന് വ്യത്യസ്തമായൊരു മാനം കൈവരുന്നു. അതിരാവിലെ അസാധാരണമായി അമ്പലക്കുളത്തിൽ തലയിട്ടടിച്ച് കുളിയ്ക്കുന്ന ശിഷ്യൻമാർ പോലീസിൻെറ ചോദ്യം കേൾക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കുററ മേററടുക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പാപം കഴുകികളയാനാണത്രേ ഗംഗയെപ്പോലെ പരിശുദ്ധമായ ഈ കുളത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്യുന്നത്. മഹാനുഭാവനും കാരുണ്യവാനുമായിരുന്ന ഗുരുവിനെ ഇവർ കൊന്നു. ശിഷ്യൻമാരിൽ മുതിർന്നവൻെറ അത്യാഗ്രഹവും അസൂയയുമാണത്രേ കാരണം. അതിനു കൂട്ടുനിന്ന മററു ശിഷ്യൻമാരും ഈ കൃത്യത്തിൽ തുല്യ പങ്കാളികളാണ്. ശിഷ്യൻമാരുടെ വളർച്ച ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആളാണ് അവരുടെ ഗുരുവെന്ന് മുതിർന്ന ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിച്ചു. ഗുരുവിനെ അവസാനം ശിഷ്യർ കൊല്ലുന്നു. മാനസാന്തരം വന്നപ്പോഴേയ്ക്കും സമയം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെ അതിരില്ലാത്ത പശ്ചാത്താപത്തിന് അവർ വിധേയരാവുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാ

വ്യക്തിത്വം പോലും
തുലഞ്ഞ് നശിച്ചവരാണ്
വാസ്തുഹാരകൾ ;
അഭയാർത്ഥികൾ
ഇതിൽ
വൃത്തത്തിന്റെ
കേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കും പരിമേയത
യിലേക്കും
വളരുകയാണ്.

നത്തോടു കൂടി കൊലപാതകത്തിന് സാമൂഹ്യപരമായ മാനം കൈവരുന്നു. യേശുവിനെ കുരിശിലേറ്റിയതിനുശേഷം യേശുവിന്റെ മഹത്വം വാഴ്ത്തുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ പരിച്ഛേദം ഇവിടെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. കൊലപാതകത്തിന് ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമൂഹികവുമായ പരിവേഷം കൈവരുന്നു. തഗത് നാടക വേദിയുടേയും സാദ്ധ്യതകൾ മൂന്നു ഉപാഖ്യാനത്തിന്റെ സംവിധായകൻ ആരാഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒന്നിനൊന്നു കൂടിയ സങ്കീർണ്ണതകൾ പോലീസുകാരെ ആകെ വലച്ചു. തിരിച്ചു സ്റ്റേഷനിലേയ്ക്കു നടക്കുന്ന അവർ വഴിയിൽ ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു. അയാൾ കൊല്ലപ്പെട്ട നടന്റെ 'കീചകവധം' കഥകളി കാണാൻ പോകുകയാണത്രേ ! ബഹുവിശേഷമാത്രേ നടന്റെ അഭിനയം !! കീചകനോട് സകല രാഗഭാവങ്ങളും തോന്നുമത്രേ കാഴ്ചക്കാരന് !!!

ഇന്ത്യൻ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ അത്യുജ്ജ്വലമായ ദർശന പദ്ധതിയാണ് അരവിന്ദൻ മാറാട്ടത്തിൽ ലളിതമായി അവതരിപ്പിച്ചത്. 'മാറാട്ടത്തിലെ' രക്ഷിതാവും (Patron) അന്തർജ്ജനവും നടനും ശിഷ്യരും ഉൾപ്പെട്ട ഭാരതീയ സമൂഹം ദിവസേന വിധേയരാകുന്ന 'ജീവിക്കുക' എന്ന ദർശന പദ്ധതിയുടെ മുൻപിലാണ് പോലീസുകാർ പകച്ചു നിന്നത്.

മാധ്യമം അരവിന്ദന് ജിഗ്സോ പസ്ൽ (Jigsaw puzzle) മാത്രമാണ്. പലവിധത്തിൽകൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. അഴിച്ചു മാററുന്നു. രണ്ടാമും ചെയ്യുന്നു. മുമ്പ് ചെയ്തതിനും പിമ്പ് ചെയ്തതിനും തമ്മിൽ പ്രത്യേകം ബന്ധം വിശദീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇവിടെ വരുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ 'വാസ്തുഹാര' എന്തിന് എന്ന ചോദ്യം ഉയരുകയായിരുന്നു. അങ്ങിനെയും ഒരു സിനിമ നിർമ്മിച്ചു എന്നു അരവിന്ദൻ ഉത്തരവും പറഞ്ഞേയ്ക്കാം. അഭയാർത്ഥികളുടെ അവസ്ഥയോടുള്ള സ്വന്തം മനസിന്റെ ഭാവം പസ്ലുകൾ പോലെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് സ്വരൂപിച്ച സിനിമയാണ് അരവിന്ദന് 'വസ്തുഹാര',

'വേർപാട്' ഇനിമേലിൽ മാനുഷികമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പ്രശ്നമല്ലാ,' അത് ചരിത്രത്താലും ഭൂമിശാസ്ത്രത്താലും നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ബ്രോഡ്സ്കി (Joseph Brodsky) എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും നിശ്ചയിക്കുന്ന വേർപാടുകൾ മാത്രമല്ല. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ നിരന്തരമായ ചലന വൈവിദ്ധ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് അനിവാര്യമായും അവിചാരിതമായും തെറിച്ചു പൊന്തുന്ന വേർപാടുകളെപ്പോലെ തന്നെ വേദനാജനകമാണ് നിനച്ചിരിക്കാത്ത കണ്ടുമുട്ടലും. അല്ലെങ്കിൽ 'വസ്തുഹാരയിലെ' വേണുവിന് കൽക്കത്തയിൽ (മോഹൻലാൽ) അഭയാർത്ഥി ക്യാമ്പിലെ റിക്രൂട്ടിങ്ങ് ആഫീസറാകേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു. വേണുവിന്റെ മുന്നിൽ അപേക്ഷയുമായി നിന്ന ആരതി പണിക്കർക്ക് കൈമോശം വന്നുപോയ ദുഃഖത്തെ ബദ്ധപ്പെട്ട് ഓർമ്മിച്ചെടുക്കേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു.

ഇന്ത്യാവിഭജന കാലത്ത് അഭയാർത്ഥികൾക്ക് അകമ്പടിയായി ക്ഷാമവും ഒപ്പം കൂടി. പട്ടിണിക്കോലങ്ങളുടെ നീണ്ട നിര ബ്ലാക്ക് ആൻഡ് വൈററിൽ ആമുഖമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ അരവിന്ദൻ ശരണാർത്ഥികളുടെ കലാതീതമായ പ്രയാണത്തെയാവണം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ആന്തരികമായും ബാഹ്യമായും മനുഷ്യൻ അഭയാർത്ഥിയാണ്. ആത്മസത്തയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് ഒററപ്പെട്ടുപോയ മനുഷ്യർ അഭയാർത്ഥികളാണ്. സമീപകാലത്തെ യുദ്ധവും ശരണാർത്ഥികളെ മരുപ്പരപ്പിൽ ഉപേക്ഷിച്ച് കടന്നു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓരോ യുദ്ധവും പ്രതിസന്ധിയും അഭയാർത്ഥികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മൊത്തം വളർച്ചയ്ക്കു നേരെയുള്ള ചോദ്യചിഹ്നമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അഭയാർത്ഥികൾ.

കഥ വിവരിക്കുന്ന വേണുവിന് മേൽപറഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം ബുദ്ധിപരമായ വ്യായാമം മാത്രമായിരുന്നു. ആരതി പണിക്കരെ (നീലാഞ്ജന

On 24th January 1990 Rev. Dan Thottakkara, the former principal inaugurated SWASTI—Sacred Heart Women's Association for Service, Truth and Integration. The main objective of the cell are to inculcate leadership qualities in women and to conscientise them of the social problems and their role in eradicating them.

The activities of the cell started with the Inter-Collegiate seminar on 'Laws relating to Women' held on 7th July 1990. The cell proved its sensitivity when an urgent meeting was held to protest against the Gajraula incident. Telegrams condemning the incident was sent to the President of India, Prime Minister, Home Minister and the Chief Minister of U. P. A leadership training programme on 8th August under the guidance of Rev. Joye James, a seminar on personality development and communication led by Rev. John Manipadam and a training in the modern art of 'College' by Mr. Varghese Paul were organised by the cell. The women's cell took active part in the signature campaign' and In the Inter collegiate Poster exhibition on 'Social Evils and Injustice in India' launched by Prathyasa Movement. The Women's cell day celebrations were inaugurated by Rev. Melesius CMI the Manager of the College on 19th Nov.90

The SWASTI was adjudged the best and most active women's cell in Kerala and was awarded the Ever Rolling Trophy by the Prathyasa Movement. Seminars on creative writing, Youth Problems and visits to Mala Nadu Development Society at Podimattam and Sneha Bhavan, Palluruthy were some of the programmes organised by the cell.

The SAARC year of the 'Female Child' was celebrated and competitions in Essay and Elecution were conducted in connection with it. The valedictory function was held on 16th Feb. 91 which was presided by Rev. Dan Thottakkara. Miss Seema Nair secured the prize for the Best volunteer.

Thank you,

Secretary

മിത്ര) കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ. അവരുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച്ച അവനെ വല്ലാത്തൊരവസ്ഥയിൽ കൊണ്ടെത്തിച്ചു. താനറിയാതെ തന്റെ കഥയിൽ കഥാപാത്രമായി. ആദ്യം വേണു ശ്രമിച്ചത് വാസ്തുഹാരകൾക്ക് **(Property deprived)** അർഹപ്പെട്ട അവകാശം ഉറപ്പുവരുത്താനാണ്. ബംഗാളിയെ കല്ല്യാണം കഴിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം കുഞ്ഞുണ്ണിയമ്മാവൻ തന്റെ കുടുംബത്തിന് നിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ടന്യനാവേണ്ടി വന്നത് വേണു ഓർത്തു. പക്ഷെ വീട്ടുകാരിൽ നിന്ന് എതിർപ്പിന്റെയും രോഷത്തിന്റെയും ധ്വനികളാണ് മറുപടിയായി കിട്ടിയത്. നാട്ടിലെയ്ക്ക് തിരിച്ചു. വേണു അമ്മയെയും ഭവാനിയമ്മായിയെയും കണ്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ സംഭവങ്ങൾക്ക് തെളിമയും മൂർച്ചയും വർണ്ണപ്പൊലിമയും കിട്ടുകയായിരുന്നു. അമ്മ അരിശത്തിൽ തന്നെയാണ്. ഭവാനിയമ്മായിയുടെ മനസ്സ് എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ സഞ്ചരിക്കുന്നത് കാണാൻ രസമുണ്ട്. കുഞ്ഞുണ്ണിയേട്ടനറിയാതെ അനന്തേട്ടനും അനന്തേട്ടനറിയാതെ കുഞ്ഞുണ്ണിയേട്ടനും പാവാടക്കാരിയായ ഭവാനി അന്നു കത്തുകൾ കൊടുത്തയച്ചിരുന്നത് കുട്ടിയായ വേണുവിന്റെ കൈവശമായിരുന്നു. എല്ലാം പഴയ കഥകൾ. എങ്കിലും ആ ഓർമ്മകൾ കൊണ്ടുവരുന്ന കാളവണ്ടിക്കും അതിന്റെ ശബ്ദത്തിനും ഓളങ്ങൾക്കും അഴകുണ്ടായിരുന്നു. അനന്തനമ്മാമൻ മധുരയിലെ ഒരു സത്രത്തിൽ വിഷം കഴിച്ചു മരിച്ചു. കോളറ പിടിച്ച് കുഞ്ഞുണ്ണിയമ്മാവനും പിച്ചതെണ്ടി കാശുണ്ടാക്കിയാണ് ആരതി അന്നു വീട്ടിലേക്ക് വിവരമറിയിക്കാൻ കമ്പിയടിച്ചത്. അററക്കൈക്ക് ഉപ്പുകൊടുക്കാത്ത ഭവാനിയമ്മായി ആരതിക്ക് സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധയാണെങ്കിലും ഇന്ന് ആ ഭിക്ഷ വാങ്ങാൻ ആരതി പണിക്കർ തയ്യാറല്ല.

കൽക്കത്തയിലെ ഗലികളിലൊന്നിൽ വേണു ആരതിയമ്മയുടെ വീടുകണ്ടുപിടിച്ചു. വേണുവിന്റെ ഒപ്പം അമ്മായിയുടെ മകൾ ദമയന്തിയും വീട്ടിൽ കയറി. അവൾ വിപ്ലവകാരിയാണത്രേ. പരോൾ നീട്ടിക്കിട്ടാനുള്ള ഹർജ്ജി തള്ളിപ്പോയവാർത്തയുമായാണ് വരവ്. പിന്നെ മൂന്നുപേരും കൂടി കൽക്കത്തയിൽ നടക്കാനിറങ്ങുന്നു. പശ്ചാത്തല സംഗീതത്തിൽ ഈ ദൃശ്യം മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ ഒളിവിൽ കഴിയുന്ന മകനെ കണ്ടിട്ട് വേണു പിൻവാങ്ങുന്നു.

ആൻഡമാനിലേക്ക് അഭയാർത്ഥികൾക്കൊപ്പം കപ്പലിൽക്കയറുന്ന വേണുവിനെ യാത്രയാക്കാൻ അമ്മയും മകളും തുറമുഖമെത്തി. "ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രിമിററീവ് മുറപ്പെണ്ണല്ല. **(your rejined Beugali Sister "!** ' ആറു ക്രിമിനൽ കേസുകൾ അതും **internal security act**ൽ' എന്നു വേണുവും, അതിൽ ഭാര അഭിമാനിക്കണമെന്ന് ദമയന്തി (നീനാ ഗുപ്ത) പറയുന്നത് ഉള്ളിൽ തട്ടുന്നു. ദമയന്തിക്കൊപ്പം വിലകുറഞ്ഞ ഫ്രെയിമുള്ള കണ്ണാടിയിലൂടെ തീഷ്ണമായ കണ്ണുകൾ അടച്ചുകൊണ്ട് ആരതി പണിക്കർ വേണുവിനോട് യാത്രപറഞ്ഞു.

ഇന്ത്യൻ പ്രോഗ്രസ്! എന്ന അഭയാർത്ഥിക്കപ്പലിന്റെ യാത്രയ്ക്കു മുമ്പ് ആചാരവിധികൾ. യാത്ര തുടങ്ങുന്നത് കുരവയിട്ടാണ്. ഒപ്പം പതിവു ബഹളങ്ങളും. തുടർന്നുള്ള ദുർഗാ പ്രതിമയുടെ നിമജ്ജനം സിനിമയിലെ ഭാവ സാന്ദ്രമായ രംഗമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ ഊർജ്ജ സ്വലമായ തുടർച്ചയെക്കുറിക്കുന്ന ഈ പ്രതീകം കാഴ്ചക്കാരന്റെ മനസ്സിലുടക്കി നിൽക്കും. അഭിജിത് ബോസ് ഭട്യാലിയിൽ പാടിയതോണിപ്പാട്ടും, നാടോടിപ്പാട്ടും അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊള്ളാൻ സഹായിച്ചിരിക്കുന്നു. സലിൽ ചൗധരിയെ വെറും മേളക്കൊഴുപ്പുകാരനായി കണക്കാക്കുന്നത് പാതകമാണ്. അരവിന്ദന്റെ സംഗീത സംസ്കാരം ചൗധരിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വ്യക്തിത്വം പോലും തുലഞ്ഞുനശിച്ചവരാണി വാസ്തുഹാരകൾ, അഭയാർത്ഥികൾ. കോളറപിടിച്ചു മരിച്ച ഭഗവാൻ സാഹയുടെ വിധവയും കൈക്കുഞ്ഞും ഒരു ചോദ്യം പോലുമാവാതെ മായുന്നു. അരവിന്ദൻ പരിണമിക്കുകയാണ്, ഒരേ സമയം വൃത്തത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലേക്കും അതിന്റെ അപരിമേയതയിലേക്കും വളരുകയാണ്. പക്ഷേ അത് "വാസ്തുഹാര" തുടങ്ങി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ മാത്രം നാമറിയുന്നു. "മാറാട്ടം" ആദ്യം മുതൽ അവസാനം വരെ "ഉത്തരായനം", ചിത്രം തുടങ്ങി തീരുന്നതുവരെ. തർക്കോവ്സ്കി പറഞ്ഞതുപോലെ കലാകാരൻ കാലത്തിൽ കൊത്തുപണി ചെയ്യുന്നവനാണ്. **(Sculpticy in time)** അവന് സാംഗത്യം ഉള്ളിടത്തോളം നാമവന്റെ മാത്രമായ ഐതിഹാസിക കാലം **(epic time)** തിരിച്ചറിയുന്നു.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ.

അപൂർവ്വ മഹാപ്രതിഭയായിരുന്ന അരവിന്ദൻ കുറച്ചു കാലം കൂടി ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ .... എന്ന നിശ്വാസത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല.

Rajesh T. R.
I D C Physics

N. C. C.

NAVY WING

We started the activities of this year with the enrollment of 40 cadets. The cadets got training in various activities concerned with the defence, especially about the Indian Navy. Study classes were conducted by the P. I. staffs and the senior cadets.

All the cadets played their role successfully for the smooth movement of our sub unit. PO/ cadet Devraj P and PO/cadet Mathews P. Srambical attended the prestigious Republic Day Parade at New Delhi. PO/cadet Jolly Jose represented the sailing team of Ernakulam group who came first in the Inter Group Sailing competition. PO/cadet Lenin P. T. got selection to the Kerala pulling team in the All India Nav Sainik pulling Competition. He also attended the All India Sea Training Camp held at Bombay in INS Sukanya. Cdt/Capt. Renjith Varma got the credit of leading the Kerala contingent in the All India Nav Sainik Camp held at Kochi Naval Base. He also uplifted the name of our college by being the lone cadet from South India to get selected to the 'Indian Navy as commissioned Officer through the C. D. S. Direct Entry Scheme.

Thus in all respect the bygone year was a successful one for the Naval Wing NCC Unit.

PO / Cdt Lenin P. T.
II BSc Physics

Renjith Varma. Lenin P. T. Mathews P. S. Devaraj P.

N. C. C.

ARMY WING

The activities of Army Wing of Our College began on 4th August 1990 with the enrollment of 60 Cadets. Regular institutional training was conducted at theCollege in various topics, of thesyllabus, such as Drill, Weapon Training, Map Reading, First Aid, Civil Defence etc.

Most of the Cadets attended the various Camps. U/O Baretto Fernandez II B. A. Sociology, attended the All India Trekking Camp at Goa. 7 of our cadets have appeared for the 'B grade examination and 3 for the 'C' grade examination. U/O Saravanan P. III B. Sc. Physics, has passed the 'C' certificate examination in the year 89-90.

On the whole we had a fruitful year.

SU/O Dhipu S. A.
II Bcom

U/O Baretto Fernandez
II B. A.' Sociology

The AICUF unit of our college started functioning with its inauguration on September 9, 1990. The Chief Guest on the occasion was Advocate Vincent Panikulangara. The Principal Rev. Fr. Zacharia, presided over the function.

Under the able leadership of the unit President Mr. Sunny Joseph and his team of office-bearers, the years activities wore made effective and interesting by the AICUF core groups, namely Thinking Cell, Social Action Cell and Relegious Formation Cell. On account of the active co-operation of the members of various cells, the weekly get together and sharing of the prayer groups were spiritually enriching.

The AICUF unit of our college organised many colourful and inspiring programmes this year.

About 30 members of the unit actively participated in the 3 day campus meet programme held at Nirmala College, Muvattupuzha. 5 students from our college attended the All Kerala Campus Meet held at St. Teresa's College Ernakulam. Moreover the AICUF unit of our college organised a 3 day camp on Personality Development and Leadership Training in our college on Nov 23 to 25, 1990in which 35 members attended. The camp was inaugurated by Rev. Fr. Melesius CMI, manager of the college. The camp was led by AICUF full timer Mr. Thomas MSW, and Youth Wing leader Mr. Rajan MSW. This year we had a colourful Christmas celebration.

AICUF members of our college paid a visit to the 'Relief Settlement' Palluruthy and spent a day with the poor lot of our society. We also took initiative in collecting old clothes for the inmates and were handed over to the authorities. In this our venture, the NSS unit of our college helped us very much.

The Annual All Kerala Inter Collegiate Debate Competition was held in which eight teams from various colleges participated. Our college bagged the trophy and St. Teresa's College Ernakulam was the runners up.

The valedictory function that was held on February 1991 evaluated the activities of the AICUF during the year 1990-91. The meeting elected new office bearers of the AICUF unit of our college for the academic year 1991-92.

Our hearty thanks to the AICUF office bearers for the year 1990-91 and I record my appreciation for the service of our AICUF chaplain Rev. Fr. Joseph Poonely, and advisors Sr. Elizabeth William and Mr. R. K. Varghese and all those who actively co-operated with them to make this year's AICUF activities relevant and fruitful.

Sd/-

Secretary

മൃത്യുശയ്യ

ഈ കണ്ണടയുമ്പോൾ
മാറും മുഖമേതീ പ്രാണന—
—കലുമ്പോൾ മറനീക്കിയെത്തും.
ദ്വേഷ പ്രതിരൂപമേത്
മരിക്കുമീ ദേഹത്തിലുതിരുന്ന രക്തം.
നുണഞ്ഞിറക്കാനെത്തും ചെന്നായ്ക്കളേത്

ഹൃദയം കരിഞ്ഞു കരിക്കട്ടി
കറുത്തൊരീ ഉത്തരം നോക്കി
കിടക്കവെ ഞാനിന്നു കാണുന്നു—
പൊളിയും പൊയ്മുഖങ്ങൾ,
തെളിയും വൈകൃതങ്ങൾ.

പാതിയിലപ്പുറമെരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.—
തുപ്പിയെറിഞ്ഞ ബീഡിതൻ തുമ്പുകൾ
വീണ്ടുമൊരിക്കലെരിക്കാൻ, പുകക്കാൻ
പരതി നടക്കുകയാണീ മനം.

★ ★

ഓളങ്ങളുതിർത്ത ഹർഷരാഗങ്ങൾ.
ഇന്നേതോ ദുഃഖസ്മൃതിയുടെ—
ഉണർത്തുപാട്ടായ്.
പ്രഭാതത്തിൻ തുടിപ്പോ ഇത—
—സ്തമയത്തിൽ രക്തവർണ്ണമോ?
അതെ,
യാത്രാമൊഴി നല്കയാണു്
രാവിനോ പകലിനോ?

രാജീവ് കുമാർ R.
II P.D.C

കടംകൊള്ളുന്ന രാജ്യം ഓരോ വർഷവും അവരുടെ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട് നാണയ നിധിക്ക് നല്കണം. എന്തിന് നാം എന്തൊക്കെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കണം എത്ര ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കണം ഉപയോഗിക്കണം എന്നതു് നാം അവരെ അറിയിക്കുന്നു. അതു് നമ്മുടെ ആഭ്യന്തര പ്രശ്നമായി കാണാനുള്ള കഴിവിനെ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയുമുണ്ട്. വിദേശ മൂലധനത്തെ നിയന്ത്രണമില്ലാതെ സ്വീകരിക്കണം. ഇറക്കുമതികൾ ഉദാരമാക്കണം. പൊതുവിതരണ സമ്പ്രദായം പൂർണ്ണമായും നിർത്തിവച്ച് വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം സ്വകാര്യവൽക്കരിക്കുക. സാമൂഹ്യക്ഷേമ പരിപാടി ചുരുക്കി കമ്മിനികത്തണം. ഡിഫൻസ് ചിലവ് വെട്ടിച്ചുരുക്കണം. കസ്റ്റംസ് തീരുവ നീക്കി എക്സൈസ് തീരുവ ഏർപ്പെടുത്തുക. ഇതൊക്കെ എന്തിന്? ചിന്തിക്കുക!

ആദ്യാവസാനം വരെ സ്വകാര്യവൽക്കരണം അതിലെ പൂച്ച് പുറത്തു ചാടിനിൽക്കുന്നു. വൻകിട ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകൾക്ക് കയറി നിരങ്ങാൻ സ്ഥലമൊരുക്കുക എന്നു് വേണമെങ്കിൽ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ നമുക്ക് ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാം.

ഇത്രയൊക്കെ കണ്ടീഷനുകളുടെ പുറത്തു് IMF നമുക്കു മുന്നിൽ ഒരു ചുടലകണക്കെ നിന്നിട്ടും നമുക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ഇതിൽ നിന്നു് വേറിട്ടൊരുവഴി ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വഴിയില്ലെന്നുണ്ടോ? ആജ്ഞകളെപ്പുറത്തു് അനുസരണ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ അടിമത്തത്തിന്റെ നിറങ്ങൾ പ്രകടമായ ഭാവങ്ങൾ കാണിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. എല്ലാവിധ അഭിമാനങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുത്തി ജനാധിപത്യത്തിൽ നിന്നു് ഈ ഋണാധിപത്യത്തിന്റെ കടികിടപ്പിൽ നാം അടിമത്തത്തിലും താഴ്ന്ന ഒരവസ്ഥയിലേക്കാവും എത്തിച്ചേരുക. കാലവും ചരിത്രവും ഒക്കെ സാക്ഷിയാണ് IMF ന്റെ വിളയാട്ടത്തിന്.

IMF ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ചെറിയ ചെറിയ വായ്പകളുടെ നിധിയെന്നതരത്തിൽ ആവശ്യമെന്ന അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനപ്പുറം IMF ന്റെ പേരിൽ ഒരു സാധ്യതയെ ലോകം തള്ളിയിട്ടുണ്ട്. എന്തിനും എന്തിനും നാം IMFനെ ആശ്രയിക്കുന്ന രീതി നിർത്തി കൂടുതൽ "സേഫ്" ആയിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളെ ആരായേണ്ടതാണ്. നമുക്ക് അഭിമാനം വളരെ വലുതല്ലെ. ഇപ്പോൾതന്നെയുള്ള നമ്മുടെ കടം നാം ഒരു പ്രത്യേക പരിധികളിൽ മാത്രം വയ്ക്കുക. അതു് നികത്തുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക, വേറെയും വഴികൾ ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ ഇറക്കുമതി ഉദാരവൽക്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനുപിന്നിൽ അവരുടെ കച്ചവടക്കണ്ണുകൾ കാണാം. അതിനാൽ അവശ്യവസ്തുക്കൾ, പെട്രോളിയം ഉല്പന്നങ്ങൾ പോലെയുള്ളവയുടെ ഇറക്കുമതി മാത്രം നിലനിർത്തുക. കൂടുതൽ തുക നമ്മുടെ നോൺ റെസിഡന്റ് ഇന്ത്യക്കാരെക്കൊണ്ട് ഇവിടെ ഇൻവെസ്റ്റ് ചെയ്യിക്കുക. അതിന് കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ സമീപനം സ്വീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. ഇതിന്റെയെല്ലാം സാധ്യതകൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞു് നാം ആത്മാഭിമാനം പണയപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറാവുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ തിക്തഫലവും അറിയേണ്ടിവരും. അമിതമായ സ്വകാര്യവല്ക്കരണവും ആജ്ഞാനുവർത്തിത്വവും മൂലം ഉണ്ടാവുന്ന തൊഴിൽ രാഹിത്യവും സാമ്പത്തിക താഴ്ചയും അതിന്റെ ഏതാനം ഉപോല്പന്നങ്ങൾമാത്രം.

ഇനിയും ചിന്തയുടെ ഗൗരവം പിടി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ചരിത്രപരമായ സാധ്യത കൂടിയുണ്ട്. ഇതിന് വെനിസ്വലയിലും, ജോർഡാനിലുമുണ്ടായ ആഭ്യന്തര കലഹത്തിന്റെ മൂലകാരണം അവരുടെ അന്താരാഷ്ട്ര നാണയ നിധിയുമായുണ്ടാക്കിയ ധാരണകളാണ്. ഡൊമിനിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കകളിൽ 1984 ൽ ഉണ്ടായ വിലക്കയററവും പട്ടിണിയും ദാരിദ്ര്യവും, തുടർന്നുവന്ന ആഭ്യന്തരയുദ്ധവും ഇതിന് ഉപോൽബലകങ്ങളായ സംഭവങ്ങളാണെന്നിരിക്കെ നാം കൂടുതൽ ശക്തരാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തിനേറെ, ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ കാലത്ത് നാം I M Fൽ നിന്നും കടം കൊണ്ട ഒരു ചെറിയ തുകയുടെ ബാക്കി ഇനിയും നില്ക്കുന്നില്ലേ.

'സ്വാതന്ത്ര്യം മാനികൾക്ക് മൃതിയേക്കാൾഭയാനകം' എന്നു പാടിയതു് ഈ മണ്ണിലാണ്. അഭിമാനവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും പണയപ്പെടുത്തി നേടുന്നതിന്റെ മറുവശം തീവ്രമെന്നിരിക്കെ നമുക്ക് നമ്മുടെ സ്രോതസ്സുകൾ ഉപയോഗിച്ച് വളർന്നാൽ പോരെ നാം ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പേരുപറഞ്ഞു നേടിയ ആത്മാഭിമാനം വലുതാണ് അത് എന്റെ ജീവനോളം തന്നെ എന്നു് നാം ഒരിക്കൽ കൂടി ശബ്ദിക്കണം.

ജോജോ ജോർജ്
I D.C എക്കണോമിക്സ്

നാം എങ്ങോട്ട്?
ഐ. എം. എഫ്. കടവും
കുറെ കുടുക്കുകളും

പുതിയ ഗവണ്മെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്ന് നാളുകൾക്കുശേഷം നമ്മുടെ പണ്ഡിതനായ ധനമന്ത്രി ശ്രീ മൻമോഹൻസിംഗും പ്രധാനമന്ത്രി റാവും ചേർന്ന് തയ്യാർചെയ്ത പുതിയ സാമ്പത്തികരംഗം ജനിക്കാനിരിക്കുന്നമോരോ കുഞ്ഞിനും നാലായിരംരൂപയുടെ കടം വരുത്തിവെയ്ക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് അല്പം കൂടി മുന്നോട്ടുപോയി സംഖ്യ വലുതാക്കുന്ന വെറും മാല പാമ്പുകം മാത്രമാണ്. I.M.F. വായ്പയിലൂടെ പുരോഗതിയുടെ ചരിത്രമോതിയ എത്ര രാജ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ലോകത്തുണ്ട്. I. M. F ന്റെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യം എവിടെയാണ്. മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളെ നന്നാക്കാനെന്ന ഭാവേനയാണ് കടം നല്കുന്നതെങ്കിലും അവരുടെ ചില 'ഫോർമാലിറ്റീസ്' നമ്മെ നഗ്നരാക്കുന്ന ചിരിയൊളിച്ചിരിക്കുന്ന വെറും ഹിപ്പോക്രസി മാത്രമാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും.

ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇന്ത്യയുടെ കടബാധ്യത, അത് വൈദേശികവും, സ്വദേശികവുമായത് ഏകദേശം മൂന്ന് ലക്ഷം കോടിരൂപയാണ്, അതായത് മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധം മിണ്ടാപ്രാണികളെപ്പോലും അധമർണ്ണനാക്കി മാറ്റുന്നതും വലുപ്പമുള്ള തുകകൾ. റെവന്യൂ കമ്മിയും, മറ്റുമായി ഏകദേശം പതിനേഴ് കോടിയിലധികം രൂപയുടെ കടത്തിലാണ് നമ്മുടെബഡ്ജറ്റ് കണക്കിൽ നാം. കൂടാതെ കൊള്ള പലിശക്ക് പുറം കടങ്ങൾ വാണിജ്യക്കടമെന്നപേരിലും ഇതെല്ലാം കൂടിയാണ് നമ്മുടെ ഭാവിയെ ഭാസുരമാക്കാൻ പോരുന്ന രംഗമൊരുക്കുന്ന പുതിയ സാമ്പത്തിക രംഗം.

ഡീവാല്വേഷൻ

ഏതാണ്ട് മൂന്ന് ദിവസത്തിനകം, ഇന്ത്യൻ കറൻസിയുടെ മൂല്യം നാലുപ്രാവശ്യം കുറച്ചു. അതുവഴി ലോക സാമ്പത്തിക രംഗത്ത് നമ്മുടെ കറൻസി നിലവാരം ഏതാണ്ട് പതിനെട്ട് ശതമാനത്തിനടുക്കൽ കുറഞ്ഞതായി കണക്കാക്കാം. ഇതെന്തിന് എന്നതിനുത്തരമായി നാം എത്തിച്ചേരുന്നത് പുതിയ ചില നിഴലാട്ടങ്ങളിലായിരിക്കും. കാരണം ഡീവാല്വേഷൻഎന്ന ആവശ്യം I.M.F വായ്പ ചോദിച്ചുചെന്ന ഭാരതത്തിനു മുന്നിൽവച്ച ആദ്യത്തെ ആയുധമായിരിക്കണം. അതിനു പറഞ്ഞ ന്യായം നേരിന്റെ നട്ടെല്ലൊടിച്ച് അവർ നമ്മുടെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചു.

മൂല്യശോഷണംവഴി രൂപയുടെ വിലയിടിയുമ്പോൾ ലോകരംഗത്ത് നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില കുറയുകയും ഡിമാൻഡും അതിന്റെ വില്പനയും അതിശീഘ്രം പുരോഗമിക്കും. ഫലം നമ്മുടെ കയറ്റുമതി കൂട്ടുന്നു അതനുസരിച്ച് ഇവിടെ ഉല്പാദന രംഗവും, തൊഴിൽ രംഗവും, തുടർന്ന് സാമ്പത്തിക രംഗവും അത്യന്തം സുരക്ഷിതമായി മാറും. ഇനിയുമുണ്ട് അധിക വില ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ഫലമായി വൈദേശികർ നമ്മെ തൊട്ടുകളിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടില്ല ഇറക്കുമതിയുടെ കാര്യത്തിൽ. അങ്ങിനെ എല്ലാം ഭദ്രം. ഇറക്കുമതികുറച്ച് കയറ്റുമതി കൂട്ടി നഷ്ടപ്പെടാത്ത വിദേശനാണ്യം ശേഖരിച്ച് നാം പുരോഗതിയിലെത്തുന്നു.

എന്നാൽ ഇതിലെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ മുഖം നമുക്ക് ഓർക്കാതെ വയ്യ. എത്ര വന്നാലും ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളോടുപോലും കിടപിടിക്കാൻ തക്ക മത്സരശേഷി നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് ലോക വിപണിയിൽ ഇല്ല. വേണ്ടത്ര സാമ്പത്തിക സാങ്കേതിക രംഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതരം മാർക്കറ്റുകളും നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് ലോകരംഗത്ത് ഇല്ല എന്നു തന്നെ വേണം പറയാൻ. ഇനി ഇറക്കുമതിയുടെ കാര്യം. നമ്മുടെ ഏതാണ്ട് വ്യവസായത്തിന്റെ നല്ലൊരു ശതമാനം തന്നെ ഇറക്കുമതിയെ ആശ്രയിച്ച് നില കൊള്ളുന്ന ഒന്നാണ്. കൂടിയ വില കൊടുത്ത് നാം ഇറക്കുമതി നടത്തുമ്പോൾ നമുക്ക് നഷ്ടമാവുന്നത് നാം കണ്ടതിലും അധികം വിദേശനാണ്യം തന്നെ. ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ പെട്രോളിയം ഉല്പന്നങ്ങളുടെ സ്ഥിതി നോക്കുക. അതിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം നാം ഇന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയാണ്. ഡീവാല്വേഷന്റെ അനന്തരഫലമായി നാം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ഒരു വലിയ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി തന്നെ സമ്മാനിക്കാൻ ഈ ഒരു രംഗത്തിന് സാധിക്കും. അത്രമേൽ രൂപയാണ് ഈ ഇറക്കുമതിക്കുവേണ്ടി നാം ചിലവുചെയ്യുന്നത് എത്രയോ ആയിരം കോടി രൂപയാണ് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഈ മൂല്യശോഷണത്തിന്റെ വകയിൽ നാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നത് ചിന്ത്യം.

ഇന്ന് നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക രംഗത്ത് ഏക പരിഹാര മാർഗ്ഗമായി കണക്കാക്കി സംസാരവിഷയമാക്കുന്നത് I. M. F. എന്ന അന്താരാഷ്ട്ര സംഘടനയെയാണല്ലോ. മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുമേൽ കൊതിക്കണ്ണുമായി കാത്തിരിക്കുന്ന I. M. F എന്ന അന്താരാഷ്ട്രനാണയനിധി കടവും കരുക്കളും പിന്നാലെ പിന്നാലെയുള്ള കുടുക്കുകൾപോലെ, മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നന്മയുടെ പേരുപറഞ്ഞ് തലയിൽ കയറ്റിവയ്ക്കുന്നു. ഒടുവിൽ രാക്ഷസക്കണ്ണുകളിൽ അവർ അതിലെ മുഴുവൻ സിരകളും നിർജ്ജീവമാക്കി തങ്ങളുടെ ആജ്ഞാവർത്തികളാക്കി വയ്ക്കുന്നു. ഇന്ന് ലോകത്തിൽ മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വഴി കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഘടന എന്ന പേരിൽ തന്നെ നമുക്ക് IMF ന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

Phone : 363756

BRIGHT FLAME SERVICE
48/1092, PACHALAM, COCHIN- 682012

For

- KITCHEN EQUIPMENTS
- STAINLESS STEEL FABRICATIONS
- COMMERCIAL & DOMESTIC COOKING GAS APPLIANCES
- ASSEMBLING & INSTALLATION OF ALL COMMERCIAL COOKING GAS SYSTEMS
- SPARE PARTS, REPAIR & SERVICE

Partner

IDEAL GAS APPLIANCES
MARIA BUILDING
Opp. ST. THOMAS G. H. S
PERUMANOOR
THEVARA, KOCHI - 15

With best compliments from:-

JAINA AUTOMOBILES
JANATHA JUNCTION,
PALARIVATTOM,
COCHIN - 682 025

Grams: CHETAK Phone: 344778

Authorised Dealers:-

BAJAJ SCOOTERS, MOTORCYCLES, AUTORIKSHAS & PRIYA SCOOTER.

JOIN MERCHANT NAVY

MARINE RADIO OFFICERS COURSE

(C. O. P Govt. of India Exam)

Excellent job prospects world-wide and an exciting career with exceptionally very high salaries.

ADMISSION OPENS FOR GIRLS & BOYS

THE ONLY INSTITUTION IN KERALA LICENSED BY THE MINISTRY OF COMMUNICATIONS GOVT. OF INDIA TO IMPART SUCH TRAINING.

Avail the best of training facilities and expertise for this course in India.

Examination conducted and certificate issued by Govt. of India, Ministry of Communication.

Eligibility for admission S. S. L. C or eqvt & above. Age above 17 years.

Prospectus and application form Rs. 20/- by MO or D/D

The Principal

ALL INDIA MARINE COLLEGE (GOVT OF INDIA LICENSE No. EXP 426)
CALL SIGN VU 4 MP

COCHIN
Opp. Law College Hostel
Market Road -682 011
Phone : 363729

COCHIN
Kurusupally Road
Near Cochin Shipyard
Ravipuram - 682 015
Phone : 369655

TRIVANDRUM
38/219, Chenthitta
Temple Road, Chalai-P. O.
Pin - 695 036
Phone : 75938

മൃതിക്കുമപ്പുറം

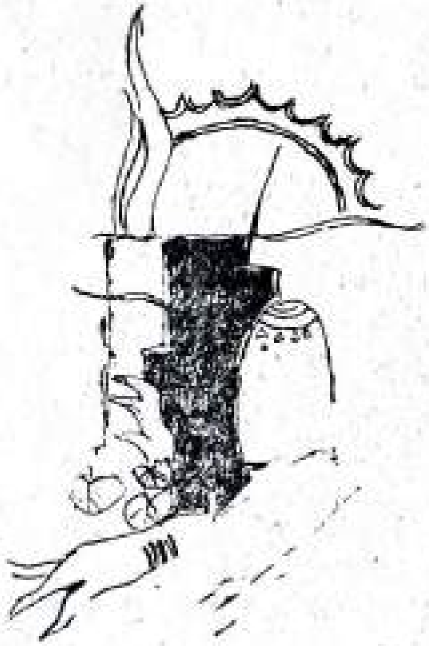

ആർദ്രമാമേതോ ശരത്കാലരാവിന്റെ
തേരിൽ എഴുന്നള്ളി വന്നു നീ എന്നന്ത—
രംഗത്തിനോറതാം ചൂടായ് നിലാവായി
മധുരം തുളുമ്പുന്ന പൂന്തേൻ കുഴമ്പായി........

ഉണരില്ലിനിനാദം ആ രുദ്രവീണയിൽ
ഉയരില്ല സോപാന രാഗധ്വനികളും.........

ഒക്കെയിന്നോർമ്മയായ് മാററിനി അന്നു നാം
പാടിപ്പതിഞ്ഞതാം പാട്ടിന്റെയീണവും
താഴെ, കുളത്തിലെ താമരവല്ലിയും
ആ നീലരാവും .... ആ മുളങ്കാടും ....

ചാലിട്ട പുതുമഴക്കുളിരുള്ളവെള്ളത്തി—
ലാർത്തുല്ലസിക്കുവാൻ നിർമ്മിച്ച കടലാസു
തോണികൾ മെല്ലെച്ചലിച്ചു നീങ്ങിടവേ
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുനാം നിർവൃതികൊണ്ടതും.........

ചെത്തിത്തെളിച്ചു മണ്ണിട്ടുനികത്തിയാ
കൈവഴിത്താരതന്നോരത്തുനിൽക്കുന്ന
പാലതൻപൂക്കളും കാററിന്റെ ഗന്ധവും
കണ്ണാംതളികളും പനിനീർച്ചെടികളും ......

ഇത്തിരിവട്ടപ്പാന്നതാം നിക്കറിൻപോക്കററി—
ലിട്ടുനിനക്കുനൽകീടുവാനായി ഞാൻ
സൂക്ഷിച്ച ചോരതൻ വർണ്ണം എഴുന്നതാം
സുന്ദരമാകുമാ കുന്നിക്കുരുക്കളും ....

മൂവന്തിതന്നുടെ ശ്രീകോവിലിൻമുന്നിൽ
നീരാഞ്ജനം ചുററി നിന്നതാം നിന്നുടെ
ചേലെഴും ലോലകപോലതടത്തിൽഞാൻ
ആലിംഗനാർദ്രമാം ചുംബനം പെയ്തതും......

നിഴലുകൾ ചുററിപ്പിണഞ്ഞുഭൂതങ്ങളും
യക്ഷിയും ജന്മമെടുക്കുന്ന കാവിലെ
ആൽത്തറക്കെട്ടിലിൽ ചാരെക്കിടന്നെന്റെ
മാറിലെ ചൂടാൽ കുളിരാററി നവനീത-
ചന്ദ്രന്റെ ചന്തം തുളുമ്പുന്ന വീചിയിൽ
നൂറുനൂറായിരം സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്തതും ....

അമ്മതന്നെരിയുന്ന ചിതയിൽനിന്നുയരുന്ന
ധൂമമേഘങ്ങളെന്റെയശ്രുബിന്ദുക്കളായ്
അറിയാതെ, മുറിയാതെ തറയിൽപ്പതിക്കവേ
ഓടിത്തളർന്നെന്റെ ചാരത്തുവന്നുനിൻ
വിറയാർന്ന കൈയാലെൻ കണ്ണീർത്തുടച്ചിടും
നേരത്തുനിൻമിഴിക്കോണിന്റെ തുമ്പിലും
കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ മെല്ലെപ്പൊടിഞ്ഞതും........

ഒരു നേർത്തതേങ്ങലാ,യൊരുഗാനധാരയായ്
വന്നുനീയെന്റെയാത്മാവിൻ ഗൃഹങ്ങളിൽ
വ്രണിതമാം ഹൃദയത്തിൻ തരളരാഗങ്ങളെ
കോൾമയിർകൊള്ളിച്ച ശാശ്വതസ്നേഹമായ്........

ഉണരില്ലിനിനാദം ആ രുദ്രവീണയിൽ
ഉയരില്ലസോപാന രാഗധ്വനികളും........

ഓർമ്മകൾമാത്രം പകർന്നുനീയിന്നെന്നി—
ലോർത്തുദുഃഖിക്കുവാൻ അന്ത്യസമ്മാനമായ്
ഓർത്തിടുംനിന്നെഞാനെന്നെന്നുമെന്നിലെ
ദീപമായ്, നാളമായ്, കാവ്യപ്രകാശമായ്......

നിശ്ചലമായനിൻ മേനിയെപ്പുൽകിയി—
ന്നൊത്തിരികേഴുവാൻ മോഹമുണ്ടോമനേ........
ഇന്നീച്ചലിക്കുന്നതൂലികത്തുമ്പിലെ
കവിതയായ് വീണ്ടും പുനർജ്ജനിക്കുന്നു നീ ......

—റോഷൻ

രണ്ടാം വർഷ പ്രിഡിഗ്രി—

Roll up ! Stroll up !

It's all there. The beautiful cards
exciting pick-me-ups, super blow-ups.
And lots more to send someone
or gift yourself.

GREETING CARDS
POSTERS
STATIONERY
CALENDARS
SONG BOOKS
GIFTS
FUN THINGS
Whole Sale & Retail

TO THE NEWEST

GREETINGS GALLERY

OH, BEAUTIFUL WORLD !

MARKET ROAD, CONVENT JUNCTION, ERNAKULAM,
KOCHI - 682 011. Phone : 351826

ASPINWALL & COMPANY LIMITED

Head Office : P. B. No. 2 Cochin - 682001
Telephone : 24331 Telegrams : ASPINWALCO
Telex 8857075 ASPC IN

ASPINWALL

Since 1863 the leading name in Coir Yarn, Coir Fibre, Palmyra Fibre and Stalks,
and all produce / products of the west Coast of India.

Branches : Willingdon Island, Calicut, Mangalore, Tuticorin and Trivandrum
Liaison Offices : Bombay, Madras, Bangalore and Quilon
Depots : Throughout Kerala ahd in Tamilnadu and Karnataka

With best compl.ments from :

N. K. MENON
Proprietor

SensationS

Exclusive Ladies Shop

CONVENT JUNCTION

With best compliments from :

P. K. AGENCIES

Ravipuram Road
Valanjambalam
Kochi - 16

Phone : 368749

Dealers in ; Solidare, Suleston T. V., Godrej Refrigerators Bajaj, Maharaja & Power Home Appliances

MADAM INSTITUTE OF HOME SCIENCE AND BEAUTY THERAPY

CONVENT ROAD, ERNAKULAM
COCHIN - 35. PHONE : 353321.

The Institute offers the following courses

1. Home Science Course.
2. Cookery Classes.
3. Beauticians Course.
4. Tailoring, Hand Embroidery & Machine Embroidery Classes.
5. Handicraft Classes.
6. Flower - making Classes.
7. Bouquet making Classes.
8. Flower arrangement Classes.
9. *Yogobics (yoga & aerobics)*
10. *Costume Designing*

Also we conduct classes in Tailoring, Embroidery and Beauty Therapy for working women on Saturdays and Sundays.

With best compliments from:

LAZOR CLOUR LAB

Medical Trust Hospital Bldg
PALLIMUKKU, ERNAKULAM

With best compliments from:

COOL CAT

Air Conditioning and Refrigeration
Engineers & Contractors

New Road
Cochin - 2
Phone : 24136

ഐ. എം. എഫ്. അന്നും ഇന്നും

ഇന്ത്യ ഒന്നാമതായി അന്താരാഷ്ട്ര നാണയനിധിയിൽ നിന്ന് വായ്പയെടുത്തതിന്റെ പത്താം വാർഷികമാണിപ്പോൾ. 1981 നവംബർ 9 നാണ് ഐ എം എഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഡയറക്ടർ ബോർഡ് ഇന്ത്യക്ക് 500 കോടി എസ് ഡി ആർ (സ്പെഷ്യൽ ഡ്രായിങ്ങ് റൈറ്റ്) വായ്പ അനുവദിച്ചത്. അന്നത്തെ എസ് ഡി ആർ നിരക്കനുസരിച്ച് ഇത് 575 കോടി ഡോളർ വരും. ഇതിൽ 500 കോടി ഡോളർ ഇന്ത്യ വായ്പയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിലത്തെ ഗഡുവായ 75 കോടി ഡോളർ വാങ്ങാതെ അവശേഷിപ്പുണ്ട്. 1979ൽ ഉണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ എണ്ണക്ഷോഭത്തെ തുടർന്ന് ഉളവായ അടവ് ശിഷ്ടപ്രതിസന്ധിയെ തരണം ചെയ്യാനെന്ന നിലക്കാണ് അന്നത്തെ ഇന്ദിരാഗാന്ധി ഗവർമെണ്ട് വായ്പക്കുവേണ്ടി ഐ എം എഫിനെ സമീപിച്ചത്. രാജ്യത്താകെ ഇത് വലിയ വിവാദത്തിനുകാരണമായി. ദുർവഹമായ നിബന്ധനകൾ ഉൾപ്പെട്ടതാണ് ഐ എം എഫ് വായ്പാകരാറെന്നും അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പരസ്യപ്പെടുത്തണമെന്നും പ്രതിപക്ഷം_ സി പി ഐ —എം വിശേഷിച്ചും— അന്ന് പാർലിമെണ്ടിനകത്തും പുറത്തും ശക്തിയായി ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ വ്യവസ്ഥകൾ വെളിപ്പെടുത്താതെ രഹസ്യമാക്കിവെക്കാനാണ് ഇന്ദിരാ ഗവർമെണ്ട് ഇറങ്ങിയത്. ഒടുവിൽ 69 പേജ് വരുന്ന ഈ രേഖ അന്ന് 'ഹിന്ദു' പത്രത്തിന്റെ വാഷിങ്ങ്ടൺ ലേഖകനായ എൻ റാം പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു. 1981 ഒക്ടോബർ 16-21 തീയതികളിലായി അത് 'ഹിന്ദു' പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

വളരെയേറെ വിവാദം സൃഷ്ടിച്ച ഈ ഐ. എം. എഫ്. കരാർ രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും പരമാധികാരത്തെയും പണയപ്പെടുത്തുന്ന ആപൽകരമായ ഒരു കടക്കെണിയിൽ അകപ്പെടുത്തുമെന്ന് സിപിഐ എം ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രതിപക്ഷ പാർട്ടികളും ജനാധിപത്യവാദികളായ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. എന്നാൽ, താല്ക്കാലികമായ അടവ് ശിഷ്ടപ്രതിസന്ധിയെ നേരിടാൻ ഇതാവശ്യമാണെന്നും ഐ എം എഫ് വായ്പയെടുക്കുന്നതിൽ അത്ര വലിയ ആപത്തൊന്നും അന്തർഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഭരണകക്ഷിയും അവരുടെ വക്താക്കളായ സാമ്പത്തികവിദഗ്ധരും വാദിച്ചു.

ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയും അതനുസരിച്ചുള്ള മെച്ചപ്പെട്ട യന്ത്രോപകരണങ്ങളും മറ്റും ഇറക്കുമതിചെയ്ത് ഉല്പാദനം മെച്ചപ്പെടുത്തി കയറ്റുമതി വർദ്ധിപ്പിച്ച് രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്സ്ഥിതിയെ സ്വാശ്രയത്തിന്റേതായ ഈടുറ്റ അടിത്തറയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ഇതു സഹായകമാവുമെന്നാണവർ വാദിച്ചിരുന്നത്.

എന്നാൽ, സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു മറിച്ചാണെന്ന് സി പി ഐ-എം അടക്കമുള്ള ഇടതുപക്ഷ പാർട്ടികളും ഒരു വിഭാഗം സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ആധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ രാജ്യത്തിന്റെ വാതിൽ സർവശക്തരായ ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികളുടെ മുമ്പിൽ മലർക്കെ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതിലേക്കാണിതു ചെന്നെത്തുകയെന്നവർ മുന്നറിയിപ്പ് നല്കി. കയറ്റുമതി പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെ പേരിൽ ഇറക്കുമതിക്ക് ആക്കം കൂട്ടാനും അങ്ങനെ സ്വാശ്രയത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശിലയായ പൊതുമേഖല സ്ഥാപനങ്ങളെ തകർക്കുന്നതിലേക്കും രാജ്യത്തെ നിരന്തരം കടക്കെണിയിൽ കുരുക്കിയിട്ട് പിഴിയാൻ സാമ്രാജ്യത്വശക്തികളുടെ ആശ്രിതത്വത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്നതിലേക്കുംഇതു ചെന്നെത്തും. അങ്ങനെ രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമല്ല രാഷ്ട്രീയ പരമാധികാരം പോലും സാമ്രാജ്യത്വശക്തികൾക്ക് അടിയറ വെക്കുന്നതിലേക്കാണ് ഇതവസാനം ചെന്നെത്തുകയെന്ന് അവർ താക്കീത് നല്കി.

ഈ മുന്നറിയിപ്പ് എത്രയും ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലത്തെ അനുഭവം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ്, ഒന്നാമത്തെ ഐ എം എഫ് വായ്പയിൽനിന്നും ഒട്ടും കുറവല്ലാത്ത അളവിൽ വായ്പക്ക് വേണ്ടി വീണ്ടും ഐ എം എഫിനെ സമീപിക്കേണ്ടിവന്ന സ്ഥിതി വിശേഷം.

അന്നുപറഞ്ഞ അതേ കാരണങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഏറെക്കുറെ ഇന്നും ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിദേശ വിനിമയ കരുതൽ ശേഖരം നന്നേ ശോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കരുതൽ ശേഖരം 1667 കോടിരൂപ മാത്രമാണ്. 1981 ലേതുപോലെ എണ്ണക്ഷോഭത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഇതും സംഭവിച്ചത്. ഒരു വ്യത്യാസം മാത്രം. കഴിഞ്ഞതവണ എണ്ണക്ഷോഭം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതിൽ പിന്നെ രണ്ടു വർഷത്തിനുശേഷമാണ് ഐ എം എഫിനെ സമീപിച്ചതെങ്കിൽ ഇത്തവണ എണ്ണക്ഷോഭം ആരംഭിച്ച ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ വീണ്ടും വായ്പക്കുവേണ്ടി ഐ എം എഫിനെ സമീപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പത്തു കൊല്ലം മുമ്പ് ഐ എം എഫ് നിബന്ധനയനുസരിച്ച് സ്വീകരിച്ച വികസനതന്ത്രം രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്സ്ഥിതിയെ സ്വാവലംബത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിനുപകരം പരാശ്രിതത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കാണ് ചെന്നെത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നതിന് ഇതുതന്നെ മതിയായ തെളിവാണ്.

1981ൽ ഐ എം എഫിൽ നിന്നെടുത്ത 500കോടി എസ് ഡി ആർ വായ്പ രണ്ടുകൊല്ലത്തേക്ക് വിദേശ വിനിമയക്കമ്മി നികത്താൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്തവണ ഏതാണ്ട് അതേ തോതിലുള്ള ഐ എം എഫ് വായ്പകൊണ്ട് കഷ്ടിച്ച് മൂന്നുമാസത്തെ വിദേശവിനിമയക്കമ്മി നികത്താനേ കഴിയൂ. സ്ഥിതി അത്രത്തോളം വഷളായിരിക്കയാണ്.

കയറ്റുമതി വരുമാനത്തിന്റെ സ്ഥിതി പരിശോധിച്ചാൽ 1980-81നും 1988-89നുമിടക്ക് കയറ്റുമതി മൂല്യത്തിൽ 200 ശതമാനം വർദ്ധനവുണ്ടായതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കയറ്റുമതി വരുമാനത്തിൽ രണ്ട് ഘടകങ്ങളുണ്ട്— കയറ്റുമതി മൂല്യവും കയറ്റുമതി ചരക്കുകളുടെ അളവും. കയറ്റുമതിയുടെ മൂല്യസൂചികയിൽ 1980-81നും 1988-89നുമിടക്ക് 109 ശതമാനം വർദ്ധനവുണ്ടായപ്പോൾ കയറ്റുമതിയുടെ അളവുസൂചികയിലുണ്ടായ വർദ്ധനവ് 44 ശതമാനം മാത്രമാണ്. മൂല്യസൂചികയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ മറ്റൊരു വശം കൂടി കാണേണ്ടതുണ്ട്. ഡോളറുമായുള്ള ഉറുപ്പികയുടെവിനിമയമൂല്യത്തിൽ 1980—81നുശേഷം 85 ശതമാനത്തോളം ഇടിവ് വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണത് അപ്പോൾമൂല്യസൂചികയിലെ വർദ്ധനവ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കണക്കുകൊണ്ടുള്ള കസർത്ത് മാത്രമാണ്.

അതിനുമുമ്പത്തെ ഒരു പതിറ്റാണ്ടുകാലത്തെ (1970—71നും 1979—80നും ഇടക്ക്) സ്ഥിതി പരിശോധിച്ചാൽ 80—81നു ശേഷമുള്ള പതിറ്റാണ്ടുകാലത്തു സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളാവുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും കാണാൻ കഴിയും. 1970—71, 1979—80 കാലത്തു കയറ്റുമതിയിലുണ്ടായ വർധനവ് 315 ശതമാനമാണ്. അളവ് സൂചികയിലുണ്ടായ വർധനവ് 87ശതമാനവും മൂല്യസൂചികയിലേത് 122 ശതമാനവുമാണ്. ഈ കാലത്തു പണപ്പെരുപ്പത്തോതു വളരെ ഉയർന്നതായിരുന്നു. അതിനാൽ മൂല്യത്തിലുണ്ടായതായി കാണുന്ന വർദ്ധനവിൽ വലിയ കഥയൊന്നുമില്ല. അളവിലുണ്ടായ വർദ്ധ

പരാജയപ്പെട്ടത് ഗോർബചോവിസം

സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസമല്ല, ഗോർബചോവിസമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടതെന്നാണ് സിപിഐ–എം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഇ എം എസിന്റെ അഭിപ്രായം.

സോഷ്യലിസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താനാണെന്ന പറഞ്ഞുകളിപ്പിച്ചുകളിപ്പിച്ചു കട്ടിയെയില്ലാതാക്കുകയാണ് പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പേരിൽ ഗോർബചോവ് ചെയ്തത്.

മൂന്നാംലോക രാജ്യങ്ങളുടെ ആശാകേന്ദ്രമായും ലോകത്തിലെ രണ്ടു വൻകോയ്മകളിൽ ഒന്നായും സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ ഉയർത്തിയത് 'പരാജയപ്പെട്ട'തെന്ന് ഗോർബചോവ് പറയുന്ന സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസമാണ്. ആ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ താഴെ ഇറക്കി അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ആശ്രിതനാക്കുകയാണ് ഗോർബചോവ് ചെയ്യുന്നത്.

ഗോർബചോവിന്റെ നയസമീപനങ്ങളെ എതിർക്കുന്ന ഗണ്യമായ വിഭാഗങ്ങൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലുണ്ട്. ഗോർബചോവിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയവരുടെ വികാരം ഇന്നും അവിടെ ശക്തിയായി നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

ഗോർബചോവ് നടത്തുന്ന പുതിയ നീക്കങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ ദുഷ്ഫലങ്ങൾ പ്രകടമാകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ അസംതൃപ്തരാകും– ഇ എം എസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ദൂഷ്യം വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനവിഭാഗങ്ങളും അനുഭവിക്കാൻ പോകുകയാണ്. അതോടെ അവരും സ്ഥിതിഗതികളുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കും.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുത്തക മുതലാളിത്തത്തിനും അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ കടന്നാക്രമണത്തിനും എതിരെ സമരങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടാൻ പോകുകയാണെന്ന് ഇ എം എസ് വിലയിരുത്തുന്നു. അതിനു കഴിയുന്നതെല്ലാം അതാതിടത്തെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ പാർട്ടികൾ ചെയ്യും.

ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ ഇപ്പോൾ ബാധിച്ച ക്ഷീണവും അതിൽനിന്ന് മുതലെടുക്കുന്ന അമേരിക്കയുടെ നീക്കവും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരല്ലാത്ത ദേശീയവാദികളെ ഉത്കണ്ഠാകുലരാക്കുന്നുണ്ട്. അവരും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരും തമ്മിലുള്ള സഹകരണത്തിന്റെ സാധ്യത വളർന്നുവരികയാണ്.

അഭിമുഖത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ചോദ്യം: സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾ ലോക സോഷ്യലിസത്തിനും ദേശീയ വിമോചന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഗുരുതരമായ ദോഷം ചെയ്യുമെന്നാണല്ലോ സി സി യുടെ വിലയിരുത്തൽ. ഈ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ നേരിടാനും മുറിച്ചുകടക്കാനും ആഗോളതലത്തിൽ സോഷ്യലിസത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചവർക്ക് ആത്മധൈര്യവും ഉത്തേജനവും നൽകാൻ ഇനിയുള്ള സാധ്യതകൾ എന്താണ്?

ഇ എം എസ്: ഈ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ നേരിടാനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദേശം ഓരോ രാജ്യത്തെയും സവിശേഷ സ്ഥിതിയനുസരിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അടുത്തകാലത്ത് മുതലാളിത്തത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങൾ ഈ മാറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി വരുന്ന ദുരിതങ്ങൾക്കെതിരെ പോരാട്ടം. മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ കുത്തക മുതലാളിത്തത്തിനെതിരെ പോരാട്ടം ശക്തിപ്പെടുത്തും. മൂന്നാം ലോക രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ പൊതുവിൽ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ കടന്നാക്രമണത്തിനെതിരെ പോരാട്ടം. ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഇന്ത്യയിലെ ബഹുജനങ്ങൾ വിഘടന ശക്തികളെ എതിർത്ത് ദേശീയ ഐക്യം നിലനിർത്താനും സാമ്പത്തിക പരമാധികാരം തകർക്കുന്ന നരസിംഹറാവു ഗവർമെണ്ടിന്റെ നയങ്ങൾക്കെതിരായും പോരാട്ടം. ഈ വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലുമുള്ള ജനങ്ങളുടെ സമരങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ അതാതിടത്ത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ പാർട്ടികൾ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യും.

ഇതിനുള്ള സാഹചര്യം വളർന്നു വരികയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഓരോ വിഭാഗത്തിലും പെട്ട രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ പുതിയ സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ദൂഷ്യഫലം അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവർ സ്ഥിതിഗതികളുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കും.

ചോദ്യം: സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയെ മുതലാളിത്തത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന ശക്തികളെ ചെറുത്തു തോല്പിക്കാൻ 70 വർഷം സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ നിലനിന്ന ഒരു രാജ്യത്ത് കഴിയാതെപോയതെന്താണ്?

ഇ. എം. എസ്: സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹ നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ കാര്യമായ ചില പാളിച്ചകൾ പററിയെന്നത് പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനെതിരായ സമരം ആവശ്യവുമാണ്. പക്ഷേ പാളിച്ച പററിയ കാലത്തുപോലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹ നിർമ്മാണത്തിന് അമൂല്യങ്ങളായ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു വേണം പാളിച്ചകളുടെ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നത്.

എന്നാൽ ക്രൂഷ്ച്ചോവ് തൊട്ട് ഗോർബചോവ് വരെ സോവിയറ്റ് നേതാക്കൾ ഈ ബോധത്തോടെയല്ല പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്തത്. ഗോർബചോവ് തുടക്കത്തിൽ താൻ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നത് സോഷ്യലിസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താനാണെന്ന പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനു ലോക കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം പിന്തുണ നല്കിയിരുന്നതാണ്. പക്ഷേ, പരിഷ്കാര നടപടികൾ ഓരോന്നോരോന്നായി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ 'കളിപ്പിച്ചു കളിപ്പിച്ചു കട്ടിയെ ഇല്ലാതാക്കി' എന്ന മട്ടിലായിപ്പോയി.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ കമ്യൂണിസം പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന ഗോർബചോവിന്റെ പ്രസ്താവന പത്രങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ആ 'പരാജയപ്പെട്ട' സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസമാണ് ആ രാജ്യത്തെ മൂന്നാംലോക രാജ്യങ്ങളുടെ ആശാകേന്ദ്രമായും ലോകത്തിലെ രണ്ടു വൻകോയ്മകളിൽ ഒന്നായും ഉയർത്തിയത്. ആ സ്ഥാനത്തു നിന്നു പിടിച്ചു താഴെ ഇറക്കി സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെ ഒരു ആശ്രിതനാക്കി മാററുകയാണ് ഗോർബചോവ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസമല്ല, ഗോർബചോവിസമാണ് പരാജയപ്പെട്ടതെന്നു കാണാം.

നവ് കാണിക്കുന്നത് 1980 കാലഘട്ടത്തിനെക്കാൾ സ്ഥിതി മെച്ചമായിരുന്നുവെന്നാണ്.

ഐ എം എഫ് നിബന്ധനയിലെ ഒരു മുഖ്യ ഇനം ഉറുപ്പികയുടെ മൂല്യശോഷണമാണ്. ഉറുപ്പികയുടെ വിനിമയ മൂല്യം 1980=100 എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1988-ൽ 57.27ഉം 1989ൽ 45.62ഉം ആയികുറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബറിൽ ഇത് 43.3ൽ എത്തി. 1980-81 നുശേഷം ഡോളറുമായുള്ള ഉറുപ്പികയുടെ വിനിമയ മൂല്യത്തിലുണ്ടായ ഇടിവ് 85 ശതമാനത്തോളമാണ്. വ്യാപാര കമ്മി പരിഹരിക്കുന്നതിന് സ്വീകരിച്ച തന്ത്രം —ഇറക്കുമതി ഉദാരവൽക്കരിക്കുക വഴി കയററുമതിയും കയററുമതി വരുമാനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്ന തന്ത്രം —തികഞ്ഞ പരാജയമായിരുന്നുവെന്നാണ് കഴിഞ്ഞ ഒരു പതിററാണ്ടു കാലത്തെ അനുഭവം തെളിയിക്കുന്നത്. വ്യാപാരകമ്മി 1985–86ൽ 8700 കോടി രൂപയിലെത്തി. 1984–85ൽ ഇത് 5200 കോടിയായിരുന്നു. 1986–87ൽ 7644 കോടിയും 1987–88ൽ 6570 കോടിയുമായി അല്പം കുറഞ്ഞുവെങ്കിലും 1988–89ൽ വീണ്ടും ഉയർന്ന് 7892 കോടിയിലെത്തി. 1989–90ൽ കമ്മി 7731 കോടി രൂപയാണ്. ഗൾഫ് പ്രതിസന്ധിയോടെ സ്ഥിതി വീണ്ടും വഷളായിരിക്കയാണ്. ഡോളർ കണക്കിൽ വ്യാപാരക്കമ്മി നടപ്പ് സാമ്പത്തിക വർഷത്തെ ആദ്യത്തെ എട്ടുമാസക്കാലത്ത് മുൻവർഷം ഇതേ കാലയളവിലേതിനെ അപേക്ഷിച്ച് 50 ശതമാനത്തോളം ഉയർന്നിരിക്കയാണ്. കയററുമതി വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അവലംബിച്ച ഉദാരവൽക്കരണതന്ത്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ കടഭാരം വർദ്ധിക്കുന്നതിലേക്കാണ് ചെന്നെത്തിയത്. ഉദാരവ്യവസ്ഥയിലുള്ള വിദേശ വായ്പയിൽ 1988–89ൽ 5.5 ശതമാനത്തോളം കുറവ് വന്നു. 1989–90ൽ വീണ്ടും 5.6 ശതമാനത്തോളം കുറഞ്ഞു. ഇതുകാരണം വാണിജ്യാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വായ്പയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. (1988–89ൽ ഇത് 55ശതമാനമാണ്.) അന്താരാഷ്ട്ര പുനർനിർമാണ–വികസന ബാങ്കിൽനിന്നുള്ളസൗജന്യ നിരക്കിലല്ലാത്ത വായ്പ 1980–81ൽ 0.58 ബില്യൻ (58 കോടി) ഡോളറിൽ നിന്ന് 1988–89ൽ 429 ബില്യൻ (429കോടി) ഡോളറായി വർദ്ധിച്ചു. ഇന്നിപ്പോൾ പലതരത്തിലുള്ള വായ്പയുടെ ഗഡുവും പലിശയും കൊടുത്തുതീർക്കുന്നതിന് പുതിയ വായ്പയെ അവലംബിക്കേണ്ട ഗതികേടിൽ രാജ്യം ചെന്നുപെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ പരിതസ്ഥിതിയിലാണ് പുതിയ വായ്പക്കുവേണ്ടി ഐ എം എഫുമായി കൂടിയാലോചനകളാരംഭിച്ചത്. ഇതിന് രണ്ട് ഘടകങ്ങളുണ്ട്. നേരത്തെ അനുവദിച്ച വായ്പയനുസരിച്ച് 77.7 കോടി ഡോളർ കണ്ടിൻജൻസി കോമ്പൻസേററി ഫിനാൻസ് ഫെസിലിററി പ്രകാരം 100.9 കോടി ഡോളർ സഹായം.

ഇതിനുംപുറമെ വലിയൊരു സംഖ്യ ലഭിക്കുന്നതിനും കൂടിയാലോചനകൾ നടന്നുവരുന്നു. ഇതെല്ലാം ചേർന്നാൽ മുൻ വായ്പാ തുകയുടെ ഏതാണ്ട് അടുത്തുവരും—അതായത് 500 കോടി ഡോളർ.

"ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ 200 കോടി ഡോളറിന്റെ വായ്പ അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ചന്ദ്രശേഖർ ഗവർമെണ്ട് ഇടക്കാല ബജററിൽ ഭക്ഷ്യ-രാസവള സബ്സിഡിയിൽ 934 കോടി രൂപയുടെ വെട്ടിക്കുറവ് വരുത്തിയത്. നാടൻ രാസവള സബ്സിഡിയിൽ 350 കോടി രൂപയുടെ വെട്ടിക്കുറവ് വരുത്തിയപ്പോൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്ന രാസവളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സബ്സിഡി 450 കോടി രൂപ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇങ്ങനെ ഇറക്കുമതിക്ക് മുൻഗണന നല്കുക വഴി രാജ്യത്തെ രാസവള വ്യവസായത്തെ രോഗഗ്രസ്തമാക്കി തീർക്കാനും തകർക്കാനുമാണ് നീക്കം. ഇറക്കുമതിക്ക് പ്രോത്സാഹനം നല്കുന്ന നടപടിയാകട്ടെ രാജ്യത്ത് ഇപ്പോൾ തന്നെ വഷളായ അടവുശിഷ്ട നിലയെ കൂടുതൽ അപകടകരമാക്കി തീർക്കും.

പൊതുമേഖലാ നിക്ഷേപത്തിൽ 20 ശതമാനത്തോളം വെട്ടിക്കുറവ് വരുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള നടപടികളാകട്ടെ പൊതുമേഖലയെ തകർത്ത് സ്വകാര്യവൽക്കരണം ഇനിയും ശക്തിപ്പെടുത്താനുള്ള നീക്കമാണ്. 1989-90ൽ സ്വകാര്യമേഖല 3781.73 കോടിയുടെ ഓഹരി ബോണ്ട് ധനം നേടിയ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ നീക്കമെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഐ എം എഫ് വായ്പ സംബന്ധിച്ച പുതിയ കരാർ രൂപപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയിലാണ് ചന്ദ്രശേഖർ ഗവർമെണ്ട് രാജിവെച്ചതും പുതിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതും.

രാജീവിന്റെ ആജ്ഞാനുസാരം പ്രവർത്തിച്ചുപോന്ന ചന്ദ്രശേഖർ ഗവർമെണ്ട് ഐ എം എഫ് വായ്പ നേടിയെടുക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടാണ് സമ്പൂർണ ബജററ് അവതരിപ്പിക്കാതെ വോട്ട് ഓൺ അക്കൗണ്ട് കൊണ്ടുവന്നത്. (തമിഴ്നാട് നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോൺഗ്രസ്-ഐയുടെ താല്പര്യവും അതിനു പിന്നിലുണ്ടെന്നത് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല) ഐ എം എഫ് മേധാവികളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമം ഈ ഇടക്കാല ബജററിലും പ്രകടമായി കാണാം. രാസവള-ഭക്ഷ്യ സബ്സിഡി വെട്ടിക്കുറച്ചതും മററും അതിന്റെ തെളിവാണ്.

എന്നാൽ ഗവർമെണ്ട് രാജിവെക്കുകയും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ വായ്പയുടെ കാര്യത്തിൽ അവസാന തീരുമാനമെടുക്കുന്നത് തൽക്കാലം നിർത്തിവെച്ചിരിക്കയാണ്. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കഴിഞ്ഞ് പുതിയ ഗവർമെണ്ട് അധികാരത്തിൽ വരികയും [illegible]ച്ച ഐ എം എഫ് സഹായത്തിന് ആ ഗവർമെണ്ട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അക്കാര്യം പരിഗണിക്കാമെന്ന നിലപാടിലാണവർ.

അതേപോലെതന്നെ ഇന്ത്യാ സഹായ കൺസോർഷ്യവും ജൂണിൽ നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന യോഗം മാററിവെച്ചിരിക്കയാണ്. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഇന്ത്യയുടെ വിദേശ വിനിമയനില ഏറെ പരുങ്ങലിലായിരിക്കുകയാണ്. റിസർവ് ബാങ്ക് ഈ അടുത്ത ദിവസം പ്രഖ്യാപിച്ച ഇറക്കുമതി നിയന്ത്രണം ഇതിന്റെ തെളിവാണ്.

ഇന്ത്യക്ക് പരമ്പരാഗതമായി സഹായം നൽകിവന്നിരുന്ന രാജ്യങ്ങളെ സമീപിച്ച് വല്ലതും നേടിയെടുക്കാനാണ് ഗവർമെണ്ടിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നീക്കം. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഈ അടുത്തയിടെ ടോക്യോ സന്ദർശിച്ചത് ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്.

അതിനിടെ ഇപ്പോഴത്തെ ഗുരുതരമായ വിദേശ വിനിമയ പ്രതിസന്ധിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം മുൻ ദേശീയ മുന്നണി സർക്കാരിന്റെമേൽ കെട്ടിവെക്കാനാണ് രാജീവിന്റെ ശ്രമം. ചന്ദ്രശേഖർ ഗവർമെണ്ടിനെയും — രാജീവിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയായാണ് ആ ഗവർമെണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെന്ന കാര്യം സൗകര്യപൂർവ്വം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് - രാജീവ് കുററപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ പ്രതിസന്ധി 1980 കളിൽ ഇന്ദിരാഗാന്ധി ഐ എം എഫുമായുണ്ടാക്കിയ കരാറനുസരിച്ച് സ്വീകരിച്ചതും പിന്നീട് രാജീവ് ഗവർമെണ്ട് പിന്തുടർന്നുപോന്നതുമായ ഉദാരവൽക്കരണനയത്തിന്റെ അനന്തരഫലമാണ്. അതാകട്ടെ കടക്കെണിയെന്ന ഊരാക്കുടുക്കിൽ രാജ്യത്തെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചു. ലോക ബാങ്കിന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് ഏററവും വലിയ കടമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ മൂന്നാം സ്ഥാനത്താണ്. ബ്രസീലും മെക്സിക്കോയും കഴിച്ചാൽ ഏററവും വലിയ കടഭാരം ഇന്ത്യക്കാണ്.

രാജ്യത്തെ ഈ സ്ഥിതിയിലേക്കെത്തിച്ചത് രാജീവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടിയും പിന്തുടർന്ന നയങ്ങളാണ്. ഇതിൽനിന്ന് കരകയറണമെങ്കിൽ ഈ നയം തിരുത്തണം. ഇതിന് രാജീവ് ഗാന്ധിയുടെ പാർട്ടിയെ പരാജയപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അടിയന്തിര ദേശീയകടമയാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രതിസന്ധി നല്കുന്ന പാഠം അതാണ്. ★

ചോദ്യം: സോവിയററ് യൂണിയനിൽ തന്നെ സോഷ്യലിസം തിരിച്ചുവരാനുള്ള സാധ്യതയെപ്പററി നേരത്തെ ലേഖനപരമ്പരയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നല്ലോ. വിശദീകരിക്കാമോ?

ഇ. എം. എസ്: ഗോർബചോവിന്റെ നയസമീപനങ്ങളെ എതിർക്കുന്ന ഗണ്യമായ വിഭാഗങ്ങൾ സോവിയററ് യൂണിയനിലുണ്ട്. ഗോർബചോവ് പ്രസിഡണ്ടായ സോവിയററ് ഗവർമെണ്ടിൽ തന്നെ ഭൂരിപക്ഷം ഗോർബചോവിനെതിരായിരുന്നു. ഗോർബചോവിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാൻ അവർ നടത്തിയ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, അവർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന വികാര–വിചാരങ്ങൾ ഇന്നും ശക്തമായി നിലനില്ക്കുകയാണ്. ഗോർബചോവ് നടത്തുന്ന പുതിയ നീക്കങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ ഫലങ്ങൾ പ്രകടമാകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ അസംതൃപ്തരാകും.

ചോദ്യം: സോവിയററ് യൂണിയനിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ ബാധിക്കുമോ?

ഇ. എം. എസ്: തീർച്ചയായും ബാധിക്കും. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹ നിർമ്മാണത്തിൽ സോവിയററ് യൂണിയൻ വരിച്ച വിജയമാണ് ഒട്ടനവധി തലമുറകളിൽ പെട്ട ഇന്ത്യക്കാരെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരാക്കി മാററിയത്. ആ സോവിയററ് യൂണിയനെ ബാധിച്ച പ്രതിസന്ധി ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ആശയപരമായ അടിത്തറയെ പിടിച്ചുകുലുക്കും. പക്ഷേ, ഇതിനൊരു മറുവശമുണ്ട്. സോവിയററ് യൂണിയന്റെ നിലനില്പും വളർച്ചയും ആവേശം കൊള്ളിച്ചിരുന്നത് ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ മാത്രമല്ല ഇവിടത്തെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ വലിയൊരു വിഭാഗം കൂടി സോവിയററ് യൂണിയനെ ആശാകേന്ദ്രമായി കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ രാജ്യത്തിന് ഇപ്പോൾ ബാധിച്ച ക്ഷീണവും അതിൽ നിന്നു മുതലെടുക്കുന്ന അമേരിക്കയുടെ നീക്കവും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരല്ലാത്ത ദേശീയ വാദികളെ ഉൽക്കണ്ഠാകുലരാക്കുന്നുണ്ട്. അവരും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരും തമ്മിലുള്ള സഹകരണത്തിന്റെ സാധ്യത വളർന്നുവരികയാണ്.

ചോദ്യം: സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികളിൽ നിന്നുണ്ടായ കടന്നാക്രമണങ്ങളെക്കാൾ മാരകമല്ലെ ഗോർബചോവിൽ നിന്നുണ്ടായ ഇപ്പോഴത്തെ നടപടികൾ.

ഇ. എം. എസ്: ചോദ്യത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചതു പോലെ പറയുന്നതു ശരിയാവുകയില്ല. സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന കടന്നാക്രമണങ്ങൾക്ക് വളം വെച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ് ഗോർബചോവിന്റെ നടപടികളെന്നു പറയുന്നതാവും കൂടുതൽ ശരി.

ചോദ്യം: ഇത് ഇന്ത്യയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നമായാണ് പല ബുദ്ധിജീവികളും ബൂർഷ്വാപത്രങ്ങളും ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നത്. ആ നിലപാട് ഇന്ത്യൻ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും നമ്മുടെ വിദേശനയത്തിന്റെയും നിലപാടുകളുടെ നിഷേധമല്ലെ?

ഇ. എം. എസ്: സോവിയററ് യൂണിയന്റെ ഉദയം തൊട്ട് ആ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ സന്തോഷവും അതുമായി സഹകരിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വികാര വിചാരങ്ങളുടെ അഭേദ്യഭാഗമായിരുന്നു. അതിന്റെ നിർലജ്ജമായ നിഷേധമാണ് സോവിയററ് യൂണിയൻ ഇന്നനേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധിയിൽ ഒരു വിഭാഗം ഇന്ത്യക്കാർ നടത്തുന്ന സന്തോഷപ്രകടനം.

ചോദ്യം: സോവിയററ് യൂണിയനിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ പ്രത്യാഘാതം സൃഷ്ടിക്കില്ലേ? വേറിട്ടു പോകാനുള്ള പഞ്ചാബ്, ജമ്മുകാശ്മീർ തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നീക്കങ്ങളെ? ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യത്തെയും സുരക്ഷയേയും?

ഇ. എം. എസ്: സോവിയററ് യൂണിയന്റെ ശിഥിലീകരണം ഇന്ത്യയടക്കം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ശിഥിലീകരണ ശക്തികളെ സഹായിക്കുമെന്നതു നേരാണ്. പക്ഷേ, ഒരു നൂററാണ്ടോളം കാലം നടന്ന സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിലൂടെ ഉരുത്തിയുണ്ടാക്കിയ ദേശീയ ഐക്യം നിലനിർത്താൻ ഇടതുപക്ഷ-മതനിരപേക്ഷ-ജനാധിപത്യ ശക്തികൾ ഒന്നിച്ചു നീങ്ങിയാൽ ഈ ആപത്തു തടയാൻ കഴിയും.

ചോദ്യം: ''മാനവരാശിയുടെ അഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗം അപ്രസക്തവും അനാവശ്യവും ദ്രോഹകരവുമെന്നു സ്വന്തം അനുഭവത്തിലൂടെ അറിഞ്ഞു വലിച്ചെറിഞ്ഞ കമ്യൂണിസത്തിന്റെ പുറം തോട് പൊട്ടിച്ച്'' ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾ പുറത്തുകടക്കണമെന്നാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റു വിരോധികൾ ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഇതെക്കുറിച്ച് എന്തുപറയുന്നു?

ഇ. എം. എസ്: ഇന്ത്യയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി രൂപപ്പെടാൻതന്നെ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്ന് കരുതുന്നവരാണ് ഈ വാദം ഉന്നയിക്കുന്നത്. മുമ്പു പലപ്പോഴും അതാത് കാലത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കൊത്ത ന്യായങ്ങൾ അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സോവിയററ്യൂണിയനിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾ എടുത്തു കാണിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു. ഇതേവരെ എന്നപോലെ ഇനിയും ഇവരുടെ വാദഗതിയെപ്പുച്ഛിച്ചുതള്ളി കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ മുമ്പോട്ടുപോകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇന്ത്യൻ ദേശീയ താൽപര്യങ്ങൾ ലോക ബാങ്കിന്റെയും ഐ എം എഫിന്റെയും മുമ്പിൽ അടിയറവെക്കുന്ന നരസിംഹറാവു ഗവർമെണ്ടിനെയും ഇന്ത്യൻ ജനതയെ മതസമുദായങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തമ്മിൽ അടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ബി ജെ പിയേയുമാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ എതിർക്കുന്നത്. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെതാണ് യഥാർത്ഥ ദേശാഭിമാനമെന്നർത്ഥം.

ചോദ്യം: സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കടന്നാക്രമണത്തിന്റെ പുതിയ മുഖത്തെ നേരിടാൻ സാർവദേശീയ തലത്തിൽ യോജിച്ച പുതിയ നീക്കത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലേ? എന്തെങ്കിലും രൂപം നിർദ്ദേശിക്കാനുണ്ടോ?

ഇ. എം. എസ്: ഒന്നാം ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഓരോ രാജ്യത്തേയും ജനങ്ങൾ അതത് രാജ്യത്തെ പരിതസ്ഥിതിക്കൊത്തു സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കടന്നാക്രമണങ്ങളെ എതിർക്കാൻ തുടങ്ങലാണ് പ്രധാന കാര്യം. അതു തുടങ്ങുമ്പോൾ അവക്കു സാർവദേശീയ തലത്തിൽ യോജിപ്പുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. അതിന്റെ രൂപം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.

തയ്യാറാക്കിയത്: അപ്പുക്കുട്ടൻ വള്ളിക്കുന്ന്

★

A DAY WITH GOD

It was the inauguration of the monsoonal season. The frustration (inferred from every raised eyebrow) due to the intense summer heat was neutralised by the seasonal solution, which precipitated as rain drops.

When the sun said Hello, peeping through the holes in my curtain I knew that it was late enough for me to have got up. As I was going through the strenuous process of gulping down the compulsory one glass - 'Horlicks with extra calcium' my father congratulated me, for having built a body that would have been unparalleled in world history but for one illustrious person - Gandhiji, knowing that I would have to be on the receiving end for the rest of the day, I staged a walkout. (Yes, the very same procedure that is followed in the parliament).

I walked aimlessly and when I stopped, I was by the bridge in front of the market, where two middle aged men were putting their linguistic ability (The Devilal type) to an acid test. The situation was graduating in intensity when the neighbouring vegetable vendor reminded the two, "Don't behave like MP's, after all this is a market place and not a parliament". "You are barbers not barbarians, if you have any broblem why don't you go and sort it out with the 'BBC' (barbers benefit counsel)". The two men then walked off peacefully.

As I turned back, I found a person standing next to me. Quickly in a business -like manner, the person commandingly stretched his hand and shaking mine he said, I am God, hope I have not been keeping you waiting too long". I stood there wishing that I would know what to do. Unknowingly I began to notice every aspect of that person carefully. He wore a skin tight T-shirt (white with slack Zebra stripes), an old fashioned bell bottom trousers (kakhi) and a pair of worn out Kholapure chappals. Then suddenly regaining my composure I said, "Yes, Sir, you dress very much like God". The man opened his mouth and I inferred that it was meant to be a smile, as his widened lips revealed tit bits of healthy teeth among the rest which I believe must have been mortgaged to 'Dairy Milk', 5 star, chocobar and the likes. Slowly but confidently the man began to speak. "Everything about God is unusual" he said "Krishna was born in a prison, Christ was born in a stable and Buddha was born in a palace". There wasnothing great in what he said, but the way he said it was appealing.

I looked up at the man again. He did not have the eyes of prophet Mohammed, nor the beard of Christ and niether the smile of Krishna, the only resemblance with any God was with the buldging belly of Lord Ganesha. Also on further disintegration his head would have been the least vegetative, as that of Buddha's. But with our esteemed elected representatives still around, that physical feature had to be abandoned as that of a sign of God.

while the buldging belly had now more or less become the trademark of Indian policemen. The tightness of his T-shirt, the baldness of his head, the increasing width of his tummy and probably his grand father's trousers spoke volumes of his unbroken love affair with the modern symbol of superiority - 'money'.

Just then a boy ran across with the morning news papers. I called out expecting him to hear. "What do you want to read?" asked the self proclaimed God. "Nothing in particular, but something new definitely", I said. "Don't you know what will be written today", he asked one and began - "P.M. promises to fulfill unfulfilled promises after next elections". "Sports of Indian origin to be given more footage - Free advertisement of Kabaddi in Parliament (minus the rules). "¾th of Rajiv's expenses attributed to Sonia's make up". I smiled and he stopped, some how I began to feel that this man was really God. "I heard everybody complimenting P.T. Usha (Junior) Yesterday, it seems she has gone a step farther than her predecessor". "How" I asked enquiringly". "Oh" he said non chalantly. "By missing the bronze medal by 1/10000th of a second". I smiled again "You know, there is something common in every Indian team" "What" I asked. "To rise to the occasion and fall to the opponent" came the reply. By this time I had become really anxious to know more and more about this preson whom almost everybody wanted to see.

Suddenly I realised that there was no need of beating around the bush - I offered an interview and God kindly consented. It went like this.

Q) Your full name sir?

Depends on the surname of the interested.

Q) Your education?

That of an average Indian Politician (Negligible)

Q) Knowledge of Service?

Nil

Q) Language?

Proficient

Q) Maths, History?

As meagre as that of a congressman.

Q) Philosophy, Psychology

Above average.

Q) Who is your best actor?

Myself.

Q) Best Game?

Running and catching. (But looking at his physical framework I thought it would be more apropriate to say, "poling and catching").

Q) Sir, What is your Weight?

Don't worry, it is not as much as the weight of the books carried by a 1st standard student.

Q) Sir, What is your favourite past time?

That of a common Indian, eating, sleeping and being highly critical of somebody who does something you cannot do.

Q) What is your favourite dish?

Anything which needn't be chewed hard.

Q) What do you think is the success rate of an Indian?

The ratio between his blood sugar and and blood pressure.

Q) Sir, Given a choice what kind of work would you like to do?

Well, something as easy as recalling the number of medals India has won at the Olympics (In disciplines other than hockey).

Q) What do you hate to do?

Going shopping with a lady.

Q) Sir, what do you think the Indians ought to be proud of?

Undoubtedly the colour sense of Rajnikanth and his acting, besides.

Q) What is the hall mark of India?

It is the easy go attitude of the Indian's, for example (Don't worry 'yaar', after all it's a meagre foreign debt of only over of few thousand crores perhaps).

Q) Which is your most memorable Incident?

When I went to the market and complained about the number of flies and the shop keeper told me, that it was better than the white house where Mrs Bush swims in the elite company of rats. (The unfortunate encounter of M/s. Bush and the tiny creature was reported by all major newspapers).

As we were talking a familiar aroma filled the surrounding and I knew instantaneously that it was the pride of Cochin. The international Cochin Corporation Garbage vehicle spreading impartially the Onam special fragrance (The previous day being onam). We looked at each other and smiled. "I have to go now", said God. "But before that I will leave you some information, which if you do well to remember will help you through out your life. Remember that

"In case of house or book or sword"
"Or woman or men or word"
"The rise or uselessness depends"
"On Qualities the user buds"

Saying this he turned and walked. But I knew and I knew for sure that I had heard these words before. Shaken a bit I stopped him and asked, "Are you really God" for some time he looked straight into my eyes The mist had cleared and the sun was shining brightly in the background. Then slowly as though choosing his words carefully he said, "since you don't know swimming you jump into the lake below and I assure you, you will not die". No sooner than he completely his sentence he turned and walked away quickly. I looked at the water leaving against the side walk of the bridge and was contemplating on what to do when I tripped over the rusted iron bars and plunged into the ice cool waters below. That is all I remember......

I woke up, the switch was going on and off but I soon stopped blinking and scanned the surrounding. It looked strange and serene. Everything around me was foggy. I was in a room. The walls were white, they looked transparent but could not see anything through them. Everything was spotless white; the bed, the pillow, the table sheet and everything I could set my eyes on looked so pure, as if it were out of this world The prevailing silence

was what a teacher would call, pin-drop silence. When I looked straight I saw an L-shaped cloud in front of me. Everything was changing to a similiar conclusion - the thought was strange and quite unbelieveable but I knew for certain that it was heaven. My doubts were almost cleared when my eyes fell on a board, which read like heaven. Suddenly the cloud in front of me started growing thinner and thinner. Everything started rotating at a break neck pace, the bed, the pillow, the walls and even this increasingly diminishing cloud. The dizzines was increasing and the nauseating feeling was suffocating me. I began feeling weightless but the rotation stopped and the fog disappeared. I now recognised the former cloud to be my left leg (now in bandage), kept at an angle of 45°. The board in the room now read Hospital de Heaven. (The Ist 2 words having missed out earlier).

Whatever ray of hope that was left in me made me search for my Great Grand Mother (expired 20 years ago) among my family members, now waiting by my side. But all the hope ended when the Sub Inspector came in and demanded an explanation. Surely I wouldn't tell him that God challenged me to do so.

The days that passed proved to be hell for me and when I was discharged, I had the option of being called a coward or a lunatic. Well there was very little to choose from. So I quietly took my T. C. (which the principal gave with much relief) and moved to the next state. The change helped me improve my studies. And from that day I have been weighing the positive and negative aspects and trying to justify whom I had really spend the day with, for my gold chain, zodiac watch and gold bracelet were missing. The witnesses who notified the police had seen a man running from under the bridge and leaving a tasttered Kholapure chappal behind. Well all these may just be coincidences for I really didn't know swimming and also I am very much alive.

By

S.A.R
Ist B.Sc. Chemistry,
S.H. Thevara.

...മാടി പക്ഷികൾ ചില ...ങ്ങളിലേയുള്ളൂ. കനമുള്ള ... തോളിലേററി ഞാൻ ...ങ്ങി. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ...ത്തിൽനിന്നും രാത്രിസ...ർമാർ തങ്ങളുടെ സങ്കേത...യ്ക്ക് ഓടിമറയുന്നു. യാ... നൽകുന്ന കിളികൾക്ക് ...ല്ലോ.

ഇനി മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ വിള...ക്കു തെളിയിക്കാത്ത രാവുകൾ. ...ളും കാററിന്റെ മർമ്മരമില്ലാത്ത ...കലുകൾ.

...നഷ്ടമാവുന്ന ആത്മബന്ധ...ങ്ങൾ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ നൊമ്പര...മുണർത്തി.

ശാന്തമായൊഴുകുന്ന പുഴയി...ലെ കുഞ്ഞോളങ്ങൾ എന്നിൽനിന്ന ...ന്നുപോകുകയായിരുന്നു.

പുട്ടുപൊള്ളുന്ന മീനച്ചൂടിൽ ...കാററിന്റെ അഭാവം നിശ്ചലമാ...ക്കിയ മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ഞാൻ ...യാത്ര തുടർന്നു.

ഉണങ്ങിത്തുടങ്ങിയ മരങ്ങൾ ...ങ്ങളുടെ വഴിവക്കിലെജനനത്തെ...യോർത്ത് നൊമ്പരംകൊള്ളുന്നത് ...ഞാൻ കണ്ടു.

വററിത്തുടങ്ങിയ വയലിലെ ...ഒരുപിടി വെള്ളത്തിൽ പുകമറയു...ടെ ഇരുളിമയുള്ള ആകാശം പ്രത്യ...ക്ഷപ്പെട്ടു.

ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന ചേരി...കൾക്കിടയിലൂടെ വയസ്സൻ പാമ്പി...നെപ്പോലെ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങുന്ന തീവ...ണ്ടിയുടെ ചൂളംവിളികേട്ട് നഗ്ന...രായ കുട്ടികൾ ആർത്തുചിരിക്കു...ന്നു. അവരുടെ ലിംഗത്തിൽ ഈച്ചകൾ വിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായി...രുന്നു.

അംബരചുംബികളായ ചില്ലു...മേടകൾക്കു മുമ്പിലൂടെ ഞാൻ നട...ന്നപ്പോൾ മെർക്കുറി വിളക്കുകളു...ണർന്നു പകൽവെട്ടം കെടുത്തി. അവയുടെ തീവ്രമായ പ്രകാശം അസഹ്യമായപ്പോൾ മരിച്ചവിളക്കു...മരങ്ങൾ തേടി. പക്ഷേ അവിടമെ...ല്ലാം അർദ്ധനഗ്നരായ സ്ത്രീക...ളുടെ സീൽക്കാരത്താൽ മുഖരിത...മായിരുന്നു. പകൽ മാന്യൻമാരു...ടെ പൊയ്മുഖങ്ങൾ അഴിഞ്ഞു

വീഴുന്ന അവിടെ സ്ഥാനമില്ലെന്നറിഞ്ഞ ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനടന്നു.

മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ കണ്ണികളില്ലാത്ത ഇവിടം - ഈ നഗരം, വിദ്വേഷത്തിന്റെ പുകമറയുള്ള ഇവിടം— ഈ നരകം- എന്നെ ഒററപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞു. ബലഹീനതകൾ കാർന്നുതിന്നുന്ന ദുർമുഖങ്ങളായി എന്നെ വളഞ്ഞു. തിൻമയുടെ വ്യാളിമുഖങ്ങൾകണ്ടു ഭയന്ന ഞാൻ പിന്നീട് അവയ്ക്ക് അടിമയായി. നൻമയുടെ അംശങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോകുന്നത് എന്റെ ദൃഷ്ടികൾക്ക് അഗോചരമായിരുന്നു. ഹീനതയുടെ ദാസ്യതയിൽ നിന്നും മോചനം അകലെയാണെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല.

ഭൂതകാലപ്രതീകമായി നോക്കുകുത്തികളെപ്പോലെ നിൽക്കേണ്ടി വന്ന പ്രതിമകളുടെ മുഴങ്ങുന്ന അട്ടഹാസം ഞാൻ കേട്ടു. അവയ്ക്കിടയിൽ ഞാൻ തിരഞ്ഞു. പക്ഷേ വാസുദേവേട്ടനെ- വാക്കേററമുണ്ടായസുഹൃത്തുക്കളെപിന്തിരിപ്പിക്കാനുള്ളശ്രമത്തിൽ വെട്ടേററു മരിച്ച എന്റെ വാസുദേവേട്ടനെ-

ഞാൻ കണ്ടില്ല. ഞാനറിയപ്പെടാത്ത അനേകം വാസുദേവേട്ടൻമാരെപ്പററി ഞാനോർത്തു. പൊള്ളത്തരങ്ങൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ലോഹക്കൂട്ടുകൾഉരുകിയൊലിച്ച് സ്വന്തരൂപമാവുന്നതും അതു പിന്നെ നാൽക്കവലയിൽ ഉയരുന്നതും ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടു. അത് യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ചതഞ്ഞരഞ്ഞ ജീവിതങ്ങളെ ഞാൻ വിസ്മരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

എല്ലാവർക്കും സമ്മതനായി ഞാൻ വളർന്നപ്പോഴും മലമടക്കുകൾ കണ്ണീർ പൊഴിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മുലയൂട്ടി വളർത്തിയ അരുമക്കിടാവിന്റെ നാശത്തെയോർത്തവർ വിലപിച്ചു. ആ വിലാപം എന്റെ ആത്മാവിൽ സൂചിക്കുത്തുകളായി പരിണമിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ പിടഞ്ഞു. പിന്നെ ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി, ആത്മരോദനത്തിന്റെ ഇരമ്പൽ കാതുകൾക്ക് അസഹ്യമായി തോന്നിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ മടക്കയാത്രയ്ക്കുള്ളകോപ്പുകൂട്ടി.

യാത്രയിലുടനീളം- ജീർണ്ണിച്ച ലിംഗമുള്ള ചേരിക്കിടാങ്ങളായിരുന്നു. കഷ്ടതയുടെ നുകം തോളിലേററിയ എല്ലിൻ കൂട്ടങ്ങളായിരുന്നു— മനസ്സ് നിറയെ. ഞാനറിയാതെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. ആ കണ്ണീർത്തുള്ളികൾ സൃഷ്ടിച്ച അവ്യക്തതയിൽ പിന്നിട്ട വഴികളൊന്നും ഞാൻ കണ്ടില്ല.

ഉടൽ മുഴുവൻ അശുദ്ധിയുമായി, വിടപറഞ്ഞ ഗ്രാമത്തിൽ ഞാൻ വണ്ടിയിറങ്ങി. എതിരേല്ക്കാൻ കൊട്ടും കുരവയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളുടെ അടഞ്ഞു കിടന്ന കവാടങ്ങളിൽ ഞാൻ ആർത്തിയോടെ മുട്ടി. സ്നേഹലാളനങ്ങൾ ഏററുവാ ഞാൻ എന്റെ ഓരോ അണുവും വെമ്പൽ കൊണ്ടു. പക്ഷേ എന്നിലെ പാപത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ ഏററുവാങ്ങാൻ പുൽമേടകളും മലമടക്കുകളും കൂട്ടാക്കിയില്ല.

'നൻമയുടെ പാഠങ്ങൾ ഞങ്ങൾ നിന്നെ പഠിപ്പിച്ചില്ലേ ? മടിയിൽ കിടത്തി, താരാട്ടുപാടി, പഴങ്കഥകൾ പറഞ്ഞ്, കുളിർകാററേകി നിന്നെ ഉറക്കിയില്ലേ ? തെററിലെ

ക്ക് വഴിതിയ നിന്നോട് അരുതേയെന്ന് കെഞ്ചിയില്ലേ ?'

എല്ലാം ശരിയാണ്. ഞാൻമാപ്പു ചോദിക്കുന്നു. വെള്ളവും വായുവും നൽകി പോഷിപ്പിച്ച നിങ്ങൾക്ക് എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഇനി ഞാൻ നിങ്ങളെ ധിക്കരിക്കില്ല.

മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിന്റെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ, ഒഴിഞ്ഞ കടലാസുകളിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തി, ഒററപ്പെടുത്തുകളുടെ നൊമ്പരമേററുവാങ്ങി ഞാനിരുന്നു. പുകച്ചുരുളുകൾ ഓലമേഞ്ഞ മേൽക്കൂരയിൽ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചു. നന്മയുടെ ഒരേ മുഖം മാത്രമേ അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പുറത്ത് പുതുമഴയുടെ തിമിർപ്പിൽ തവളകൾ ആർത്തുവിളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പുതുമണ്ണിന്റെ മണവും പേറി വന്ന കാററ് വിളക്കുകെടുത്തി. ഒന്നിനും കഴിയാത്ത ഒരു അവസ്ഥ എന്നെ ഇറുകെ പുണർന്നു. വിളക്കു കൊളുത്തി കടലാസുകൾക്കു മുമ്പിൽ വീണ്ടും കുമ്പിട്ടിരുന്നു.

വാക്കുകൾ ഓടിമറയുകയാണ്. കുത്തിവരകൾ വീണ കടലാസുകൾ ചുരുട്ടി വെളിയിലേയ്ക്കെറിയുമ്പോൾ നാണയങ്ങളില്ലാത്ത പിച്ചപ്പാത്രംപോലെ മനസ്സ് ശൂന്യമായിരുന്നു.

ചീവീടുകളുടെ സാന്ത്വനസംഗീതം എന്നെത്തേടിയെത്തി. ഈ രാത്രിയിലും അവ ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞ് എനിക്കു വേണ്ടി പാടി.

'നിനക്ക് നിന്നെ മനസിലായില്ലേ? അനുമതി'. ഇളംകാററിലുലകിയാടുന്ന മുളകളുടെ ലോലമർമ്മരം എന്നെ ഉന്മത്തനാക്കി. സ്വപ്നത്തിലെപ്പോലെ ഉരുകിയൊലിച്ചത് ലോഹക്കൂട്ടുകളായിരുന്നില്ല. ഞാൻസ്വയം ഉരുകി. വർണ്ണച്ചിറകുകൾ വിരിച്ച് വിളക്കുകളില്ലാത്ത വിഹായസിൽ ഞാൻ പാറിനടന്നു. മൂകമായി, അശ്രുകണങ്ങൾ ഈറനണിയിക്കാത്ത മിഴികളുമായി.

ബിനോയ്

A FRESH LOOK THAT STAYS
FRESH ALL DAY !
CHANDRIKA
SOAP
CHANDRIKA
GOLDEN JUBILEE
50
YEARS OF TRUST
CHANDRIKA AYURVEDIC TOILET SOAP, prepared from recipes of proven efficacy, can keep your skin smooth, supple and fragrant.
ARIES

With best Compliments from :

ഭദ്രമായി വളരുന്ന നിക്ഷേപത്തിലൂടെ
ഭാഗ്യം ഒരു പക്ഷേ മഹാഭാഗ്യം

കേന്ദ്ര ഗവ: വികാസ് പത്രയുടെ ഉറപ്പിൽ

1000/2000/3000/5000/10,000 രൂപ ഒന്നിച്ചോ തവണകളായോ

ലിസിൽ നിക്ഷേപിക്കാം.

★ 12% അതിനു ഗവ: ലോട്ടറി ടിക്കറ്റുകളും !

★ 12% അധികം പണം !!

★ തുക എപ്പോഴും പിൻവലിക്കാം !!!

കിടക്കട്ടെ ഒരു തുക ലിസിലും

LIS Sponsored by LIS Educational & Charitable Trust

Headed by Prof. (Dr.) M. V. Pailee (Ex-Vice Chanceller, University of Cochin)

Please Contact :

LIS Palackal Court, M. G. Road, Kochi-35

Phone at: 366857/354656

ACE ACADEMY OF COMPUTER EDUCATION

Our Range of Courses

1. Advanced PG Diploma in Computer Applications 3 projects - in 'C' Cobol, d BASE	Introduction to computers BASIC COBOL, Advanced COBOL, PC Software, Systems Analysis & Design DBMS, UNIX & 'C'	Rs. 10 000/- 15 months
2. PG Diploma in Computer Applications 2 projects- Cobol, d BASE	Introduction to computers BASIC, COBOL, Advanced COBOL, PC Software, Systems Analysis & Design, DBMS	Rs. 8.000/- 12 months
3. PG Certificate course in Computer Applications 1 project-in Cobol	Introduction to computers BASIC, COBOL, Advanced COBOL, PC Software, Systems Analysis & Design	Rs. 6.000/ 6 months
4. Certificate course in Computer Programming	Introduction to computers, BASIC, COBOL, PC Software	Rs. 4,500/- 4 months

With best compliments from :

LAZOR COLOUR LAB

MEDICAL TRUST HOSPITAL BUILDING
PALLIMUKKU - ERNAKULAM

With best compliments from :

BEST BAKERS

KACHERIPADY

With best compliments from:

A WELL WISHER

With best compliments from :

Sangeeth Mahal Musicals

DEALERS IN MUSICAL INSTRUMENTS AND PARTS

Authorised dealer for :

ELECTRONIC DHRUVA SRUTHI BOX
AND SARANG THAMPURA

PADMA BUILDINGS
Near RAVIPURAM TEMPLE ROAD
KOCHI-18
Phone : 368129

JOB HUNTING? STOP IT FOR EVER

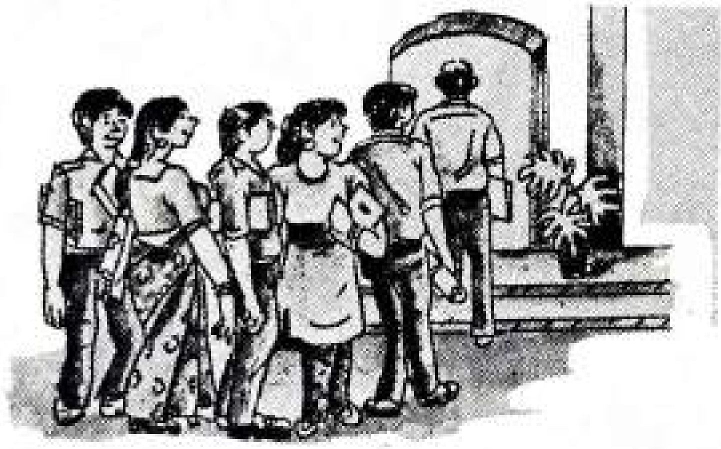

Join the biggest institution which has proven records of excellence ever since its emergence as the best TECHNICAL EDUCATION CENTRE.

Pioneers in many prestigious fields
DEGREE COURSES IN ENGINEERING
(Government Recognised)
DIPLOMA COURSES (Government Recognised)
NTC COURSES (NCVT, Government of India)
KGCE (Government of Kerala).

COMPUTER COURSES of Government of India and Maegabyte Computer Academy.

TAKE YOUR WISE DECISION RIGHT NOW
Meet or call our counsellors today.

SKILTEK EDUCATIONAL INSTITUTIONS

(An affiliate of NCVT, Govt. of India, Recognised by Govt. of Kerala)
Sivarama Menon Road, Lisie Jn., Kochi-682 018.
Tel : 362736, 354527, Grams : SKILTEK Tlx : 0885-6447 SKIT IN

ULTIMATE GOAL - EXCELLENCE